

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De Deo uno et trino - Cod. Ettenheim-Münster 217

Aubry, J. P.

[S.l.], 1713

[urn:nbn:de:bsz:31-122293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122293)

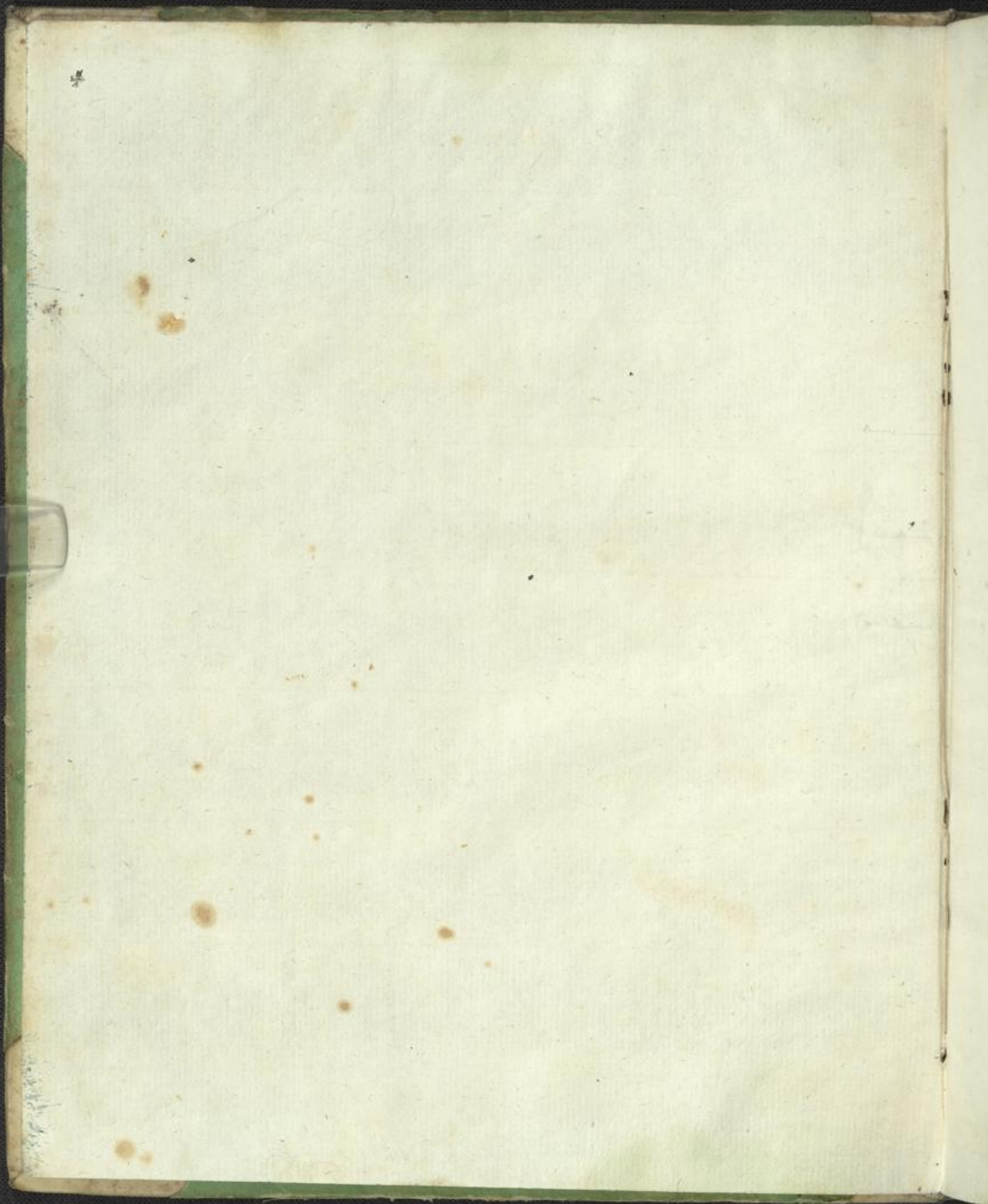


E. M. 217

Præsens liber de heredibus Dni Aubray parochi in
Riegel p. m. emptus adscribitur Bibliothecæ Monasterij
Dni Etionis vulgo Ettenheimbmünster Ord. S. P. Bene-
dicti in Brisgoia ab Anno Dni 1731.

in
ij
l=

*



Tractatus Theologicus

De
Deo uno et trino.



Ex libro Joannis Tractatus Petri Aubry philologiae
magistri anno 1715

Cum inter haec qui in pholis stelligis
explicandi n̄ dignitate solent et ordine prout sit
qui agit de Deo, opera prout erit in artu de
principio stelliga delicia stelliga pauca quada
sunt signa praemittere. stelliga, igitur stelliga
sacra et mysteria revelatis cognoscere quid ignarus
demonstrat. querunt, qui nolent ea inter se h̄as
mittere, atq; artes ad stelliga requirere vident, ut
et rursus seu praemis evidentijs in generalibus
evidentes verum apud reliquos os stelliga vere
stelliga licet enim n̄ deducat conclusiones evidentes
et rursus evidentijs, qua sola artes publicabatur
certa! deducit in 2. et duabus praemis revelatis
et una revelata et altera nacta evidentes conclusiones
oīd. Certas et infallibiles, licet in evidentijs q̄
conclusiones cum n̄ sint falsa nec solum pholis,
hoc ipso sunt scientifica, atq; adeo ipsa em stelliga,
quae illa licet, stelliga ē.
Imo stelliga inter reliquas stelligas licet gratissima
h̄as propter certitudinem et dignitatem operis, licet

pter additae ad fines meliores. nam in pnis
 & alia in qm nihil principis sibi solus
 pponit. hoc e. mysterium revelatum, e absolute
 infallibilis. ut qm vero nihil suspicabile
 asit, e aqz certa ac alia scia. Quidam
 scilicet agit de Deo, si illi ut sceler noto, del
 per revelatione manifestato. Item agit de ipso
 lingua pna, ut lipna et alia pna. Ca ceterum
 omni de reliquis vero ut scilicet ordine ad ipsu
 lingua ad regim studium fine, deniqz
 & alia pnae pnt ad fine aliorum et
 optionu, qui e beato pnae pnae, tam
 nobis via monstrat et media parat quibz
 illu pnae et certissime quaquam pnae. alia
 vero scia reale, nec possunt hunc finem hunc
 modo attingere nec de medijs ad illu perveniendi
 judicare. imo ut hoc ab hoc fine si aberrant,
 neqz dicant aliquid mysterii fidei aut bonis
 moribz repugnans dicit a scia dirigi et si
 pnae in opus e, corrigi.

Sacra hinc scia objectu reale e o. En
 divinum qd e ignoti, v de quo ingerit hinc
 et aliquid ee mysterio divinitz revelato. per
 En ante divinum intelligit o id qd e ipse
 Deus, v scilicet concione et ordine ad pnae

in qua Creatorem gubernatorem aut ultimum
maie enim obiectum Cuiusvis Scientia est per se
attingit per certam aliquam rationem et per alium in
eum Deus dicitur attingit per certam aliquam rationem
et per alium ipse per rationem dicitur per mysterium
revelatum ineffabilem et per mysterium revelatum
Obiectum vero forte per se inadaequatum est
hinc divinitus revelatur in revelatione divina obiectum
enim forte Cuiusvis Scientia per illa cupio ea
quibus Scientia per se inadaequata est per se. Haec
autem per se est Scientia et mysterium revelatum
inadaequatum, quia pro praemissis posuit in
propositiones revelatas, ut una revelata est
altera lumine naturali notat deum obiectum suum
et attributionis est Deus per se in primis
Deum per se obiectum dignissimum. Deinde illa Deus
est Scientia generalis, ut alia via referuntur
ad meliorem usum cognitionis.

Principia, et quibus Scientia per se inadaequata
reducit sunt duo: unum est veritas revelata et per
auctoritatem Dei loquentis nota. Secundum est
ratio naturalis, seu veritas naturalis nota, quia autem
Deus loquitur in loquendo per se et per alios
sive nota: tamen quia veritates vere naturales non
innotescunt per se innotescunt per se, et aliquo
modo per auctoritatem hanc, sive in primis illis duobus
Cuiusvis enunciantur in eodem loco, Scientia, quod per se
est auctoritas sacrae scripturae ad traditionem

A. Chri aut aplis, derivata sty Cois
 sensu Eulea Cathlica. sty agnoscitur
 horum aliam esse? sty de reba. Ruarosus
 partibus. sty sena. palon. sty Cois dulsaa
 s'illiam. sty. Ruo nudi. hunc nota q' d'ita
 philophom? is of d'arreas, hunc historia.

Quod attinet. j'm locu seu sacra. scriptura habet
 illa quide' d'icentor. s'om, ois la a' f'initu. s' ad
 nra' instructione' intentos quoru' j'm' e' sty
 litteralis, quem. c'licat' autor. sacra' scriptura in
 l'edit' in d'ia manifestare per v'ba. alter e' mysticus
 seu spiritalis, qui e' p' b'at. q'do. res per litteras in
 mediate. significata ad huc alias res significat.
 dividit' in allegoricu', tropologicu' et anago-
 gicu'. allegoricu' gesta s' res veteris testam'ti
 lingua figurat' explicat' per gesta aut mysteria
 nova legis. tropologicu' sive moraliz' hanc
 litterale' transfert ad nos, inducendos. ana-
 gogicu' praesentia aliq' vite applicat ad ea quae
 sperant' in futuro. Exemplar esto in h' voce
 Jerusalem, quae s'cum litterali significat
 certam civitate' judaeae, allegorice denotat
 ecclesia', tropologic' ad justos, anagogice cae-
 lestes patria'. s' ad singulis h'is casibus
 modo de ea p'ria clari' claritate & d'ipla
 declaratio' h'is gestet intentos q' f'it' a'

Spiritu S. P. tam et quavis alia locutione divina
sive per dogmorum Ecclia, sive per traditiones sive
per alium modum et quibuslibet locis innotescere
decentur infallibilia arguta pro inferenda ve-
ritate et religia! Cum enim hi modi loqui des-
cendant ad auctoritatem Dei hanc autem sibi oio
Certa et infallibilis, Certo aucturitate periculum
salutatis et erroris per modum arguendi, qui
solus iuribus his quibus locis religia.
Quod spectat ad ista et ipsum, bene et sibi quidem
et auctoritatem patrum et religionem. Sola sibi
oio infallibile arguta deturum cum auctoritas
sibi vere sua atque absolute fallibilis
nihilominus h. v. patres et religia magno gravem
aspiciunt in aliqua doctrina, quibus eadem
arguta forte de firmo, ut in obiter et sine
laesione negari non possit, nisi in gravem
obscuro hanc manifesta aut definitio Ecclia
quia nemo est penter cogitare, v. patres
et religionem unanimi gravem approbaturus,
gravis talis doctrina, nisi gravissimo quodam
et sapientia ipsa propria veritate et comune
apertum inducentur, et atque adeo laesione
et sibi ipsi nimis sapientem, qui ad laterum
Coi doctrina recedat nisi manifesta ratio et
simili arguta alio de novo innotescante tractetur
in oppositu. q. s. patrum et religionem sibi

Sunt diversa, ad serviet ipsorum auctoritas nisi
ad formandum argumentum verisimile et iustam
leges coram publicis prout.

Reliqui tres loci ad quos sunt soli scholia
affert, plurimum in eis servant. et quidam
hanc rationem dicit ita observari, a scholis in
ut nihil dicat, quod repugnet evidenti luminis rationi,
serviet enim ratio naturalis, ut et ipsa combinatione
cum mysteriis revelatis plures alia veritates
scholia per discursum parant. Philosopher
dicta serviant scholia circa veritates natura-
les prope eodem modo, quo circa veritates
scholasticas serviet dicitur scholam et prout
parias. Annus narrat, historica, quamvis per
se sunt parte exigui momenti, suppediant
in non raro oportuna et fere usque argumenta, quod
sunt adducuntur et phantasia auctoribus, referunt
sunt acta conciliorum et pontificum, item
Eulensianicas traditiones, aut hereses, quovis
tempore ab Ecclesia damnatas.

Sunt vero utilitas huius. Sere. Sic maxima
est. et scholia quidem sunt se prout et quod
ad propria pro et abstracta a modo quo videtur
Eulensianica est ratio usque ad veritates fidei

Contra hereticos aliosq; infidèles defendendos.
 potest ab exemplo ipsiq; Christi sui et apostolorum ac
 perpetuo unum ac fœdèrè Cœciliam nam et Cœciliam
 ipsos et apli. ac bincaps. b. patres ois fidem
 ista infidèles, praesertim hereticos, qui scripturas
 sacras et revelatō dōnā admitterent, n̄ aliter
 magis p̄ferunt ac defendunt quā ipsiq; solgia
 usū. Nive cum scripturas verō sensu cepli
 catas errorib; repellend; opponerent p̄be
 tum se eadē scriptura q̄siq; et argutōes
 q̄ficerent, ad fides doctrinā claudendā,
 p̄be cum arguta q̄saria veritatē revelata
 expositione d̄soluerent. docetq; ipsa experientia
 q̄dā n̄ alia vobis q̄siq; labefactari quā
 defectu virorum, ut tam veterē quā recentē
 historia feriemq; p̄posuē q̄derant p̄tebil.
 deinde doctrina quā fides vera q̄siq; rursiq;
 defendiq; roboratq; ē ubiq; Cœciliā magno opere
 usq; q̄dā Cœciliā p̄be vera fide
 ē ad p̄. solgia autē ē talis ubi loquit
 l. aug. lib. 14 de civitate Cap. p̄is, ubi dicit
 hinc. Cœciliā loquit, quo fides saluberrima q̄siq;
 rursiq; defendiq; roboratq;.

Theologia vero, quo ad modum accepta, q̄siq; n̄ p̄be
 certe q̄dā, brevis exacta et dialectica methodo in scholis
 traditq;, ac p̄be solgia scholastica dicitq;, n̄ quidē ē
 absolute usq; Cœciliā, ut pote p̄be quā ultra mille
 annos Cœciliā floruit! ē t̄n̄ valde utilis et p̄be q̄dā

Hoc praecellens tempore quo tot haereticis Eulea in
 fellatae tum ut facilius in discentibus capiatur ac memoria
 tenentur tum ut hereticorum errores, apertius detegantur
 et refellantur efficacius. unde in merito post Lutherum
 et Calvinum eam Calumniam Janseus Hippocritus
 cum aliis eius arguta et philippicis tricas et ineptias
 et claudis dialectice petitas, quibus verborum
 dicitur excipit limites Christiana modestia et reverentia
 debita P. Schoen. s. Boras. aliisq. sanctissimae
 doctrinae scholasticae magistri.

Ceterum scholia scholastica inventor pariter
 et a lothario petro Lombardo Parisiensis Episcopi
 cognus, qui floruit circa annum 1145. scripsit
 quatuor libros sententiarum, quas ex sacrorum
 veterum monumentis collegit ac in certis ordine
 disposuit, atq. ob id magister sententiarum appellari
 meruit. hinc sententiarum liber dicitur sententiarum
 de trinitate et unitate Dei. Aliq. de creatio
 mundi ac praecipue Angelorum et hominum, et de
 gratia Dei. Aliq. de incarnatione ubi. deq. virtutibus
 et vitis. Aliq. de sanctis et novissimis
 id est de resurrectione, iudicio &c. In his quatuor
 sententiarum libros postea hinc commentarios scripsit
 Alexander ab Henrico, deinde P. Schoen. s. Boras.
 aliisq. fere sine numero, eosq. in scholis magistri
 suis auditoribus interpretati sunt, donec penam
 scholia, quam Angelicus doctor alius sua
 vite annis conscripsit, in scholis praevaleat.

Ab eo enim tempore illi plerique ordine ac
doctrina S. Tho. leant dignissima tam in scholis
quam editis in lucem publica libri solent explicare.

Topos S. Tho. prima colligenda qua tota doctrina
Sacra complectitur, dividit in 3. ptes, prima ad al. ptes
ada subdividit in duas, vocatq. una prima pte, altera
2da pte. In prima pte agit de Deo et angelis per
quasiones 119. in 2da pte de Creatura, actibus humanis
peccatis, gratia et merito per quasiones 114. in 3da
pate de virtutibus illius pte pte et charitate
item de proterbia, constitutione temperantia iustitia
ceterisq. virtutibus moralibus per quas. 189. in 4ta
agit de incarnatione Verbi in genere et in specie, qua
quid dicitur pte morte praebatur absolventis post
temp. post quasiones 90 imperfecta reliquit.

Hae sacra verigia ut et nos sequamur, veram
discernam cognoscere omnino volumus atq. deum ab
ipso accipere Deo ut enim ille verus ois efficien-
tiam pte et auctor atq. finis ultimus, ita recte
sacra se agere cupientibus Deus se dicit pte
cognoscendam principium et finis ultimus agendam
atq. ubi cetera res ois in nihil pte Deo effectore
problato, ita verum ois cognoscenda ac nulla, nisi
pnt ois principium cognoscere ut dicitur. quae prima
de Existencia Dei.

Quaestio prima
De Existencia Dei

Questio haec est philippica digna in quam cum illi
 diligenter tractent, ut forte à longissima persuasione
 velut à primo principio in illis suis sacra sapientia doc
 trina de em vita ad honestatis regulari institutione
 vado omni dependet, quod bene advertit psalmista, qui
 cum psalmo 13 dicitur, quosdam eo inipientia ve
 nisse, ut deum in suo corde negarent, quibus ad
 didit: Corrupti sunt et a bonitate, quibus sunt
 à studio pium, nisi qui faciat bonum, non est usque
 ad unum. art. 1. An Dei Existencia sit perse
 nota?

Articulus 1.º

An Dei Existencia sit perse nota?

1

Dei nomine ceteri ab hominibus intelligitur eas primò esse
 metaphisico existens summum ac simpliciter unum bonum carumque
 omni defectu, et causa prima ceterorum omnium, et deus pater
 mundi monarcha, legislator, ac gubernator totius universi,
 remunerator bonorum vindicet malorum, quibus ipse
 deus publicè hominibus predicat quod ipse, unum et per
 se et evidenter nobis notum sit deus revera dari et existere.

2

Dicendum primo deus esse summe et nec reale evidenter
 demonstrari potest patet primo ex sacra scriptura. Paulus
 de gentilibus loquens ad Romanos primo, creavit, quod notum est
 manifestus est in illis, deus enim illis manifestavit.

Invisibilia enim ipsa à Creatura mundi, per ea quae facta sunt
intellecua conspicuntur, ita ut sint inexcusabiles. Sapientia is
dicitur: à magnitudine fecerit et creatura cognoscit cognos-
cibiliter plerumque creatori videri. Jobi 38. ut hoes vident
eius, unusquisque intuebatur procul, ubi per verba ista mani-
festavit. Conspiciuntur, videri, vident, denotat, clara est
evidens cognitio. unde et David psal. 13 iniquitate vocat qui
negat Deum. dicit inspirans in cora suo non est Deus: inaverte
ante notaretur hoc consilio, si non, et negat aequal ita ostendit
ut si relinquereb' illi adhuc fidei fundamentum se dependenti.
patet ad ea factis qui passim dicunt, Deum cognoscere
omnibus, invitatis deus, Deum nasci non posse. Deum ex creaturis
evidenter et certissime apprehendi, pater istis ad monstrandum
quae supra offerimus.

Dicendum ad haec in prophetis Deus est et deus existit
et simpliciter et evidenter nobis per se nota, ita licet et illi
cum se. et hoc per se quae quae in corpore. Quae
illa prophetia, et nobis nota per se. Quae terminos tam clare
vivaciter et evidenter posuimus et plene apprehendere ut sine
oi discursu et ab ois vi medio dignitate sapiamur ad operam
aut dispensare. Cuiusmodi prophetiones sunt, unum deo per
se. hoc est magis per se. talis autem ad haec prophetia
Deus existit, Deum enim agere ut audita haec prophetione
et ipsi temporis evidenter sapiamur ad clara et
certitate existentia Dei cognitio. In hoc nota sua per se
suppositione sentiamus, ab ois opus, sit discursu ad infalli-
biliter apprehendendum. Neque quomodo in via sumus in se
solus et per singulata Deum apprehendimus, ineta in astra
per ad Corintha. is: videmus si per speculum in enigmate:
à tam imperfecta autem et abstractiva apprehensione ter-
minum licet Deum se se per se et plene concerni, si de
terminamus in modo ad affirmantia existentia Dei per se

Mediate solum et per discursum a creaturis connotata,
ubi indicantur. patres et Scriptura, iuxta quae in
scripturis dei per ea quae facta sunt, solum per creaturas
intellecta apprehenduntur.

¶

Obij. qm̄ qm̄a p̄na Concl. hec vba manifestare, videre
appetere in se per de notant in scripturis Cognoscere
et credere ubi patet ea p̄na: in patet manifestari non ea
sunt hōibz. et p̄na: qm̄ v̄na gloria eiq̄ quasi
amplianda a patre: n̄ enim h̄ng v̄na a patre
atq̄no se verbo incarnato: q̄ a scriptura nihil p̄bat
A nego Con. verba scriptura debet accipi ut p̄na
et in p̄na p̄na qm̄ fieri p̄na: si res alij scriptura
locus ea traditio, nec de q̄na p̄na, nec p̄na mani
festa p̄na: vba autē scriptura, p̄na: accipi
de notitia clara et simpliciter evidentē q̄na: n̄ p̄na
con de notitia simpliciter evidentē p̄na: atq̄no
se verbi incarnati. deinde in expositione scripturam
p̄na: h̄ng p̄na: h̄ng v̄na: h̄ng v̄na: h̄ng v̄na: h̄ng v̄na:
accipiunt de notitia simpliciter evidentē. deinde scriptura
negantes verū vocat insipientes et p̄na: abiles:
hec autē p̄na: aduēnt in eos t̄na: qui negant
veritates claras et evidentē q̄na.

5

Obij. q̄na: evidens, credi n̄ p̄na: de existere q̄na: p̄na: et
debet credi q̄na: n̄ q̄na: evidens q̄na: existere. major collig
q̄na: et verbi apli in epist. ad hab. ii ubi dicit. q̄na:
e argum̄ n̄ apparetur. q̄na: p̄na: alia in numerā
scriptura loca q̄na: eade q̄na: et eade capite ubi dicit
credere oportet, videntē ad q̄na: quia ē.

Quo enim popularitas Dei sine illis entibus quae officio
existat, quod sit quum, quod sit indefectibile & nobis per
se nota non sit, longe minus per se nota est existentia.

8

Obi ultimum est quod fieri ut qui sapienter per discursum
creaturis affirmavit existentiam Dei, comparat denique
species passivas evidentes, quibus determinet ad affirmandam
Dei existentiam, atque in modo distincto: quod si existentia
Dei est per se nota. Et dicitur: Coni. est per se nota illi qui
sibi comparavit huiusmodi species passivas transcat,
omnibus aliis nego. ut dicatur quod ipse est nota per se
quo ad nos, debet in illis unum aut alteri esse immo de
noto. dicitur vero transcat. quod enim ista sine medio
hic et non affirmet Dei existentiam non est hoc et claritate
ipsorum terminorum per se ipsum noventum ad apertum,
tunc in requiritur ad hoc, ut quod ipse dicitur esse per se nota
quo ad nos. ut dicitur: an Deus potest demonstrari
argumentis moralibus.

Articulus 2^o

An Deus possit demonstrari argumentis moralibus

Moralia dicuntur non quod pariant moraliter evidenter
de se ipsis quia ea non moribus, visibilibus vitiis aut
actibus dehumanis, atque a doctis iuxta et proctis per
cipiantur, eo quidem validiores quod in communi sensu magis
discursant, neque ab hoc qui per rationem vitiis, ut dicitur
de vocari possunt.

Dicendum est Deum demonstrari argum^{to} morali
 ac demonstrari jmo. Vivens est existere p^{ro} se
 numeratorem bonorum et vindice malorum p^{ro} nob^{is}. Sic
 est Deus, talis enim remunerator et vindice n^{on} p^{ro} se
 dicit est potentissim^{us}, quem nemo pot^{est} impedire e^{um}
 fugere: dicit est sapientissim^{us}, quam em^o oculi h^{um}ana
 scelera aut beneficia n^{on} pot^{est} latere: dicit est justissim^{us}
 et optim^{us} qui in nullo pot^{est} deficere: mag^{is} ostendit q^{uod}
 claru^m est bonos n^{on} dicit est peccatis ac miseris p^{ro} bonis
 quos malos: hoc aut^{em} dicitur: si n^{on} est p^{ro} se p^{ro} bonis
 remunerator et malorum vindice post mortem: Certo enim
 experimur malos plerumq^{ue} in hac vita est feliciores.
 Mag^{is} ostendit q^{uod} claru^m est plerumq^{ue} gravissima et hor^{um}
 h^{um}ana scelera n^{on} dicit est p^{ro} se p^{ro} bonis dicitur est impunita et sine
 iusto supplicio: hoc aut^{em} dicitur: si n^{on} daretur p^{ro} se
 vindice: nam plurima gravissima et hor^{um} scelera n^{on}
 p^{ro} se p^{ro} bonis ab h^{oc} mundi v^{el} ob defectu^m auctoritatis ubi
 sunt peccata p^{ro} se p^{ro} bonis qui n^{on} h^{ab}ent superiores: v^{el} ob
 defectu^m voluntatis, quibus sunt peccata interna aut
 eterna s^{ed} sic bestibus facta: v^{el} ob defectu^m rei p^{ro} se
 p^{ro} bonis, cum s^{ed} merito supplicio fuga v^{el} morte p^{ro} bonis.
 Mag^{is} ostendit q^{uod} est evidens est q^{uod} p^{ro} se p^{ro} bonis
 et p^{ro} se p^{ro} bonis virtutes n^{on} dicitur p^{ro} se p^{ro} bonis p^{ro} bonis
 p^{ro} bonis: hoc aut^{em} versus dicitur: si n^{on} est p^{ro} se p^{ro} bonis
 remunerator Deus, nam multe virtutes sunt rell^{ig}
 occulte, v^{el} alias parum apud h^{oc} mundi malignos asserate
 vel exercite per ipsa mortem fortissime et laudissime
 obita.

Demonstratio. Clave respicitur, ut v^{el} p^{ro} bonis i^{tem}
 solis h^{um}ani generis de re maximi momenti s^{ed} falsa,
 talis aut^{em} persuasio est existere Deus: q^{uod}.

Major patet, nam ut praeca recte dicit, nemo oves,
 ovis gemine, faguli singulos fallunt, et simpliciter
 evadit ut in tanta ingeniorum varietate in tanta
 dispendendi libertate totus genus humani in una sententia
 respicit, nisi moveat aliter quaedam impulsus
 natura: Jam res natura si sit verber mentis et impelle
 nos ad falsum, alias populi cum dicitur de jure
 principis. Minor pariter est evidens nam ut huius
 generis huius persuasio non est illa tunc in qua
 conveniunt ovis et faguli nemine excepto sed in
 qua conveniunt ovis atates ovis provincia, nationes,
 ordines, status, et ex his maxime sapientes et boni
 felix autem est persuasio existere Deum, mihi ostendit.
 Nam primo nulla potest monstrari aetas et seculum, quo non inveniatur
 Dei prosequitur. At nulla gens habens est erecta, prae
 una vel altera barbara, quae non habeat sua
 templa, sacerdotes, ac caeremonias ad cultum Dei
 servientes. Ovis invocatio Dei familiaris est omnibus
 et obvia sunt haec voces: Deus dei, Deus videt, Deus
 he respicit, generalis, quae quod magis vulgaris, tanto
 sunt magis naturalia et divina. At si hanc veritatem
 excutimus ovis boni ac sapientes qui sine deo plus
 lucis habent quam pauci delinquentes, qui negant Deum, quibus
 est sunt bellis, quam homines sunt, sunt
 perditam vitam, sunt verum hoc modo sapere
 peragunt, sunt luto lacrimis immersi, qui
 oculos animi nequa erigunt, ne alio virtuosum
 genere cari, quamquam in his nunquam
 invisitis in oculos haec lux incurrit, quod cala

Calamitatis caesi blasphemant. Sed ut mali auctores,
in periculis deprehensi, suspirant atque oculos ac manus
ad Deum levant, ut ad eos velut suam vocem Deum esse sciant
et iudicem & criminum doceantur.

Demonstrat istos Error, maxime in his et perperis 12
regit et merito uice proprium ad vitam honeste ducant.
aliqui persuasus de existenti Dei et tale nihil: quod haec
persuasus si potest esse error. nisi est certe apud sapienter affectos
qui docent, verum Numini esse medius, haec non nihil
tam generosus in officio populari, et sine illis, qui velum
Dei aliquo exciperunt, nihil est tam rapinam et abominabile
quod non amplius ab ipso psalmista, qui de eo, qui dicit
indignus in corde suo non est Deus. Scribitur: Corrupti sunt
et abominabiles facti sunt in iudicio suo. Nam cum est
evidens factus quia obligatio quam sunt homines ad honeste
vivendum est obligatio vera et solida: quod haec obligatio
debet esse non eundem modo et non chimerico. hoc autem
quod dicitur est existenti Dei. Sed si non evidenter apparet
aut huiusmodi respublica non potest generari in opinione pro parte
sine gravissimo periculo et maximum voluit male
sine cum evidenter repugnat, cum non solum generari in opinione
suo statu sine periculo et maximum illis male,
quale in foveat error de summa et maxima veritate.

Hic si solent quae sunt demonstrationes virtus ipsa sibi 13
proaminis et et penam sua sibi parat: quod est iustitiae
vindicta, et remuneratio, non bene ostendit. Deus est
dixit: autem est proaminis et poena sufficientis, nego, insufficientis.
Cor: non potest quod virtutibus gratia tribuat aliqua
voluptate et penam sibi delictorum et amaritudinem,
in non est sufficientis proaminis aut poena, nam si haec
voluptas sufficientis, non est huiusmodi boni quarentes
vellet proaminis, eoque negato, quarentes.

Item si peccato sufficeret amaritudo, Celestissimis
 quibusque alia parva si deest: et fustilia vir-
 dicativa et injustitia. Deinde verborum voluptas
 sapie longe minor est quam molestia laboris et esse
 eius virtutis. Nam quod hoc secleratio est, aut odium
 rationis, tanto minor habet remissionem et amaritudinem.
 Deum hae voluptas aut hae amaritudo nascuntur pe-
 ssumum. et persuasionem et notitia. quod si aliquis
 qui remissionem aut puniam. et hinc ipsi ablati gratanter
 asperunt, dirigendum est Deum, ut papali suffragante
 ex ceteris huiusmodi virtutibus, aut retractantur a vitiis.

Item si quod peccata non peccata sunt Assumpta tota-
 mensa huiusmodi: quod est in peccato, qui peccat
 totum genus humanum. Quod dicitur: aut. aliquid peccatum est
 personale. et quidem tale quod per se
 quibusdam committat genus humanum. sicut enim
 pernegat, ut ois huiusmodi idem libere per se vel
 ita repugnat ut ois per se et quibusdam committat idem peccatum.
 Deinde ubi dicitur peccatum tale peccatum id huiusmodi est
 peccatum per quod non huiusmodi huiusmodi: error autem
 in quo se aspirant, quibus peccatum Averii inquit
 est peccatum huiusmodi huiusmodi. et peccatum huiusmodi
 ante: habet ante error non est vari, quia non
 impellit ad falsum. Deum per peccatum huiusmodi utile
 non tollere potestas bene et peccatum operandi, quia
 non per se proclamaret. per errorem autem utile tollere
 non potestas bene et peccatum iudicandi: nam
 si falleret permissio quibus et perpetua obligatio

Generis huius et quidem in re gravissimi momenti
nihil est solidum in libris, substantiora veritas
nec aliquid certi possumus concludere.

19
15

Obici et quia ista in his ignorantia exadeptione et re
probatis se valde utilis ino mptia hinc ad arte vivendum
is et em utilis ee v em mptis error utilis. A nego Con:
nam error utilis ac perpetuus licet ignavia et supremas
veritas e maximo malum illius, ignorantia vero mysterii
Cuius Liba n' Theb n' e pprie malum q defectus illi et
Carantia majoris et tunc ita pfectionis repugnat antea
ut huaa republica n' pnt in optimo statu pparari sine
maximo malo illius: et n' em repugnat, ut parvari n' pnt
sine defectu quoda: quis enim negaret hinc p paterentibus
oia arcera pncipia, multa pncipia et pncipia pncipia
Deinde ignorantia reprobatio n' e Licet qua movet hinc ad bonum
p pnt hinc et amor hinc, per pncipia et pncipia
qua bonos ois ceat ad virtute, e persuasio civilis
p p vero persuasio talis e error, licet clara, qd aliquid
salvum, impossibile et Chora pnt Cata ois religionis
pnt hinc qd quo nihil pnt hinc pnt hinc ino pncipia
pncipia virtutes n' ee virtutes, qd pncipia, blaspheia,
et pncipia ee laudabiles et virtutes pnt laudabile e
Contemnere plures Deos

Obici itam p. licet deficiat hinc, de hinc in edicta
mine raris fugere malum et operari bonum: pncipia
persuasio de Deo n' e pncipia mptis ad bene agendum
A nego ant. p anim e hinc pncipia et obligatio moralis
nobis est imposita: seu vero a quo pncipia ab hinc
magistratu, pncipia a hinc pncipia ab alia creatura v. Non
a magistratu non iste pnt deficiere v. pncipia quae pncipia

16

Non à tempo, nam tu n' e' tuus superior, et tibi potes
 parere leges. p'ter illas em ad arbitrium abrogare, nisi
 p'ter te alior te cosceat d' ab alia creatura. v' enim
 hoc est realis v' irrealis. si irrealis, tanquam
 pot' parere leges, quam parum tuis tibi canis pot'
 aliquid precipere. si realis em illa deficiente pot'
 deinde, q' e' velu morale, e' spem abivis et ab
 omnib' diligendum: si vero n' est Deus, aut p'parum
 legis laton, cui sper, abivis et ab omib' e' parandum,
 tunc hoc principiu, et velu morale desinit e' velu
 ita em bonu morale virtutib' v' imit' te v' mediate
 debet respicere Deu ut ultimu finu. q's p'ri
 e' Deus n' pot' amplig bonu morale p'ponere, aut
 alig an Deus pot' demonstrari argum'tis physicis

Articulus 6^{us}

An Deus possit demonstrari argumentis physicis

Argumenta physica d'curly, que se ipsa veru rati' ce
 dendo acceptabili et se repellib' d'curant. p'
 autem Deus simpliciter demonstrari se esse p'p'ri
 q'is n' pot' dissim' et p'p'riat' mundi. q' hor
 ideo ut absoluteq' Deu in creaturam, et sic ut ca'
 q'ia n' p'ria improducta s'bi et alis p'p'riant.

Sicendum q'is Deus pot' evulter demonstrari ut
 potentissim' et p'p'riat' mundi conditor

Et haec est polifonia demonstratio s. palatum 21

qua agitur in jno et generali exemplare totius mundi. nam
sicut palatum significat aut elegans pictura, evincit
autorem iudicem, Ita ut si nisi insipienter credere possit,
palatio, ligna et lapides in pictura Colores, fortitudo
solum nulla intelligentis arte effluripe, ita et multo
magis si nisi insipienter credere sit, mundum, opus
pulcherrimum, ordonabilissimum ac magnificatissimum
Casu solum enatum esse, et si polig ab intellectu aliquo,
qui se per se ipse cognoscere et idea operis illud
simo duceret, gesserat ac dirigat. hinc ubi ante
auctor et moderator universi est Deus. p.

Quo demonstratio agitur et invidiosa sagularum istius in
mundi, qua tam apte tam varie tam mirabiliter ad pro
quaque fines ac proclive ad bonum factis sunt aptata
ut nihil pteritis et cogitari queat. terra in medio aere
pendet, nullis columnis, nullis machinis quantum
hoc est certis sustentata. montes quasi gemmas sunt
miris ordine ac arte diversi, ut regiones et regna dis
tinguant, fontes et flumina profundas, ventos
arceant, secundas impediunt, quod fontes, lacus, maria
sunt piscina, quod flumina montesque, tot vivaria quod
campi legibus ac arboribus, coniti, tot penuria,
quod radices herba flores balsama picea liquores,
sunt opera mortis acerbosque medicamenta. Celi in gemmas,
Cubranth, Carules Colores, ut simul oblectent et possint,
pulcherrima picti, Stella veluti lampadae ac spec
Celi suspense, pulcherrima instrumentis, Lana
exhibent, simulque tot ad labores ad itinera ad
navigandas praesent.

Sol sua luce vestigiis aeris et terra regiones,
 implet, pro calore agros recreat, vegetas ac vites
 ad maturitatem pervenit, vapores, et quibus venti ac
 secunda pluvie attolit, occidit quod die, ut et terris
 sonno et vigilia, quiete ac labore, frigore et calore
 animantes et nona reficiat. Constat hinc in vicitudine
 diem ac noctem: hanc in vicinitate moderat ut
 q. anni temperabilibus vere, aestate, autumno ac
 hyeme possit animalis terra partibus prode, nulli obae
 luna pulcherrimo ordine a sole discedit, nequidquam
 hinc partibus, si hinc ut nec repente deficiat, nec
 repente plena sit, si partibus a quibus intervallis
 nec ipsa solem, nec sole ipsa aut nulla inter tot
 stellarum nullia altera turbante. Jam vero si vel
 principis in hac urbe templi structura, partium
 Cinesiarum, ordine ac magnificentia inuenta evidens
 est, si Casus, si peritiam Lingdam archiducis arte
 perrepta, utique multo evidens est, mundi fabricam
 singulis partibus obiter consideranti, eam a nisi a sapientia
 ussima mente atque artifice deo profecta esse.

Etis demonstratio resumit quod et summo artificio quod in
 plantam et animalium generumque actu et structura
 elucet. Certe si generaliter sine manu visibili se no-
 veret, at acingeret aquila, nemo non crederet peri-
 collum regi a spiritu invisibili, et dicta hinc aquila
 nihil esse, si operatur cum vestigium animalculo relictum
 cum aquila viva, qua tot opibus, nervis, organis

facultabilis sensus ad suos dicitur e gubernata, potentia
 generalis, qua sibi similes producit, motiva, qua
 si solum proprium dicitur volat, nutritiva, solentia,
 asserativa, qua populi discernere nocivum alioquin
 ab innocuo: libell appetitus, quo dicitur in cibi illudra,
 Et os, quo punda sumat, rostrum, quo frangat, stomachus
 qui coquat, hepatis, qui alimenti et chyli massam
 primis adhuc cruda et indigesta in sanguine attenuat
 rivas, venarum alveolos et canaliculos, toto corpore
 diffusos, qui sanguinem ad omnes partes deferant. si ego
 imago aquile aut alterius animalis partus e artibus
 et illis, et hoc ignorari a nisi a puto qd. qto
 evulgis e ipsa aquila vivat opus et partus e
 illis et quid sapientissimis nam p. os architecti
 pictores, mathematici geometra, philphi, oes
 partes suas vires ideas qd. offerant, nihil similes cogitare
 longe minus, se sicut aquilam, d. voluformis terra
 vermiculum moliri possunt, posse qua suspensa
 sunt, qua bruta circa partus, educant e generant
 proles faciunt, et insinuant rati, qui p. lineas et indifferens
 dirigentis, adit, ut v. gallina de suis pullis, polli
 ci ludo eamq. defendit, apu alvearia, gossiam
 granaria, araneam vola, hirundinam rati. Cui
 othas ad oculum demarcent,

qto demonstratio p. h. qd. de hoc, qui e impendunt ois
 procedunt argumentum p. h. p. h. ad h. v. e
 corpus. et hinc quida similitudo tam e mirabilis ut
 Galenus Ethnicus se ea deum manifeste agnovit
 Numeratq. hic medicus in corpore huius opa plusq. 200

Quorum quilibet ad 40 Scopos seu diversos fines
 ususque destinatus. Musculi numerat ultra 600, quorum
 singuli habent plus quam 10 scopos: quae utique omnia
 totidem sunt diversa artibus, miracula et ideo si vel
 minimum ea illis ois dependat nisi miraculo ser-
 vaurari potest. quod angere admirandum. Huius operis et in
 tot distinctis partibus duras, molles, liquidas, solidas,
 pellucidas, magnas, parvas, internas, externas,
 calidas, frigidas. Hoc, in qua operis est et modico
 vudique et uniforni sanguinis fluxu unde laudatque
 Gallenus si dilavit provocare Epicureos. Sed
 negantes hanc conditionem, ut si ostendat sibi et unice
 vere et actum et articulum ea aliquot mollibus, quibus
 componitur huius corpus, quae possit a se ipso consistere
 habere, se causa caput et oia constituta complectere
 se ultra profurum. Sed si rem hanc deest potentia
 non distinctis argumentis est mirabilis vultum
 vocemque diversitas, quae tot huius mollibus reperitur
 itel in aliis animalibus ergo licet se eici. Jam
 vero ad vaalibus si cogitabit, si remissis, si huius
 currat, si velit, si beatitudinem amabit, clarissime docet
 quae sit origine nata.

Q2

Ita demonstras hanc et ex perverantia et
 observare partem mundi in suo statu et motu
 regulari, quod enim constantem est, ad causam et constituta
 non est sed est opus intelligentiae, hinc philosophi
 docet requirere, ut huius molles iam constantem
 exhibeant septa puncta.

Jam vero licet sint tam varie fallam ac solis
 agitates et quæssiones, tñ tam glans ac ordinaty
 e eorum motu, ut per tanta mundi jam existens
 atq; nq;ua à sua via et sine excurant. qd si vero
 videns nave ex fassis velis, remis aequaliter agitatib
 ram in leval jam in dextra pte flecti, et popalis
 undiq; ordinato motu pperatis hi postu ferri
 n dubitat, navim ab aliquo mente et arte pposito
 regi, n a fipras, n cum ferri. longe inanis
 stitari pt, nudo per tot annos millia a sapien
 tisimo quoda numine gubernari.

Dicendum ad hoc ut absolute long eviter ars
 demonstri pt et phænomenis extra ordinariis, et
 fieri pt demonstatio tno et variis miraculis, hæc
 enim manifeste pstant ad aliqua intelligentia
 creaturam dominam legib; nra n obnoxial. ad q
 prædictionib; certissimis futuram pphæsim, nam
 vita significat eviter illud alhipsum et illi
 mitalu qui nihil dbeat creaturis nihil ex creaturis
 dbeat aut pot adire ea. Etis et spiritalib; quoru
 existentiã aperissime nobis per plures eoru appa
 ritiones, effectib; mirabilib; energumensu, polum
 serpsa et oscula, magoru arbes, his enim,
 spiritalib; eviter pstant pphæsim aliqui long
 alias enim va mundo et hoib; 4to et variis et
 extra ordinariis exemplis pveritatis ac benignitatis
 divina, et pavis repentinis, quib; blasphemis
 sacrilegi, perjuri aut aliis peccati fuerunt qd qd
 castigati. quib; manifeste pbat pphæsim vita
 ac mortis. 5to et eand ex ipsis Casib; quos
 fortiter appellam, e quib; sape pvidentia pphæsim

Sci. clare elucet.

24.

Sicendum est semper evadere demonstrari quod esse
 effectibus ut cum prima materia improduta, sibi et alius
 plenissime sufficiens ad existendum. ostenditur. estheruod
 et existunt in via gtingentia et producta. quod omni caribus
 ens, quae sit causa prima materia improduta. per se.
 nullus enim gtingens est se sibi primo producere, et primum
 per sui effectum, debet enim esse antiqua esse.
 quod debet dari ab alio primum: istud primum est in
 productum et habet primum, et est primum videlicet hoc
 quae sit primum perveniat ad aliquid improduta.
 certe ab aeterno debet primum primum in inglu mundum
 esse ab aeterno, quod primum ab aeterno est et primum. primum
 quia ubique primum est primum unum et singula
 etia, ut negare primum dari unum in inglu. ad
 cum ab aeterno via negat, quomodo a primum si habet
 ce perentia, dicat, quod primum primum aeternitatem
 aeterni, aut inglu hoc, qui factum certitatem. et
 mundum si esse ab aeterno, sapiet nos docent historia quae
 aut memoria se possigit primum ad aliquid ab aeterno
 item hoc nos docet videlicet et inglu primum aeterni
 origines urbium inventiones etiam et arbium
 nam certe si mundus est aeternus, tot artes ad vita non
 in fine, tot praeclara inventa tam superia esse nos
 possent, ac per aeternitatem huc usque laborum, ea
 quippe usque perveniant, si aliquid superius de cogit
 tota, ubi acus nautica, luctus optium, lysoara
 phia aliis primum inglu, quae quotidie de aeterni
 quaeq; magno sunt argumto primum ab aeterno
 minime esse.

Sicere vero qd mundo sapig ubi deluvio is p. 24
Censio sit exemplum, e inaniter fingere sine base
sine testibus. Atq; modo post eiq; nati deluvia aut pcedia
utlia versus hies nobi post nati a Num ex albis
prodierunt aut vernitq; veluti quida philphi deli
varunt. ~

Dicendum qd Caa ima nupria, improducta
demonstrari sit ea effectibus qd gentibus in permisa
aeternitate mundi, is p. 25
antequa hoc demonstratq; advertendum, atq;
quidem supponere severa, qdvis ens ee p. 25
ab alio item ducto, et hoc item ab alio ducto
et si dicitur, hoc is illi hae in questione per
mitti si p. 25, nec illis hoc p. 25 exigere, cum hoc
enim sit qdvis in questione an p. 25 qdvis
ens p. 25 sit ab alio ducto v. improducta, ipse
utiq; supponere si p. 25 aut dicit, qdvis ens ee a
ducto, sicut neq; nos supponim qdvis aut unum
p. 25 ens ee ab improducto. p. 25 hoc p. 25
per vim demonstratoris, itaq; atq; hoc p. 25
permittit, qdvis ens ee p. 25 ab alio, ubi
vero, hoc p. 25 ab alio item ducto ab hoc dicit
abstrahi, dato igitur infra entia p. 25, sicut
in hoc hoc p. 25, in hoc equos, in hoc canes
daeleng dicitur, si ee demonstratq; p. 25.

Si singula entia ee in his, id e p. 26
singuli equi singuli hies, sunt p. 26 ab aliquo
alio ente, si ee unum, nulle in his canes, equi,
hies sunt p. 26 ab aliquo alio ente. si p. 26
atq; singula entia ee in his, sunt p. 26
ab aliquo alio ente, qd ee in infra entia

Sunt quaedam ab alio ente. atque infra entia
 non sunt posita ab aliquo alio ente posita, quia
 ultra infra entia posita, non datur aliud posibile.
 quod infra entia sunt posita ab alio improposito.
 hoc ens impropositum est Deus, quod sunt posita in Cae-
 lo. Certe a Deo unum est posibile, a quo deinde
 Caela descendunt, adeoque existit Deus.

27. Sciencere est aliam gratia in se et ad demon-
 strationem. Quator huius mundi nulli videtur. quod nulli
 huius mundi arguitur. S. Aug. in psal. 139. anima
 tua, inquit, non videtur, corpus tuum videtur, cum ego
 corpus tuum solum videtur, quare non credis te
 celanum, quare non speraturus et scis, quia
 vivo. unde scio quia vivis, cum ego non video.
 scis, quia loquor, quia ambulo, quia operor.
 scilicet ex operibus corporis agnosco vivente,
 ex operibus creaturae non potes agnosce creatorem.
 Ita S. Aug.

28. Quod ad opera mirabilia, quae videntur in mundo,
 non arguuntur, sed videntur illis, sicut enim
 gravia moventur deorsum a qualitate naturali,
 neque egent assistente illis, si arborum et
 similibus formae sunt a natura, nec opus est
 illis dicitur. Ita dicitur Plinius de natura rerum
 de Deo pessime meritis. Quod quid intelligis per naturam
 an radicem, et qua fit arbor, et sanguinem a quo
 fit color, et quomodo opus fluxenda arboris

29
Pl. provenire a radice aut sanguine n̄ intelligentes v
ad modum, formas plantarum aut animalium sunt
inimitabiles, superant hōs oēs artem, industria et
pudicia hūmāna, igitur arguunt directores oī hōe majore
aliās dicē em imagine a penicillo sine pictore.
Characteres a Calamo sine scribente glori. Olio
radices et semina sunt summi opificis insubstantia, sicut genitalibus
et cetera insubstantia artificij, et licet arborum n̄ videat
ars in ipsis divina evadit sine in huiusmodi operibus
videlicet laborare. C.

29
Hicci est d̄s q̄ra estia a gtingenti n̄ bene ingert
n̄stina, Creaturas autē existere a gtingenti, Cū existere
a n̄stina: q̄. R. d̄s: n̄stina: a gtingenti n̄stina
n̄stina, nisi gtingenti n̄stina concēditur n̄stina
Con: si n̄stina concēditur n̄stina, eē autē n̄stina concēditur n̄stina
Creatura et d̄s d̄s n̄stina, quia Cū gtingenti
gōnt, existere n̄stina existere, n̄stina eē d̄s d̄s
n̄stina in existendo, a qua d̄s d̄s n̄stina gtingenti
a existendo n̄stina q̄ ad n̄stina existendo.

30
Hicci est d̄s n̄stina apparet, oēs gtingenti n̄stina
ab aliis, et Cū in tempore n̄stina n̄stina a se sunt q̄
ens aeternum eē n̄stina. R. si n̄stina aliqua incipit, transit
a n̄stina ad eē, q̄ hūc transit d̄s n̄stina eē aliqua
Cā: res autē ipsa n̄stina eē Cā hūc n̄stina n̄stina
ducere; q̄ d̄s h̄bere alia Cā: alia d̄s h̄bere
nos vultis insubstantia, quo p̄ter quavis Cā, q̄ videntur
apparere novum ens. et alia, quibus de se d̄s h̄bere
n̄stina, an n̄stina est a se ipso.

31
Hicci est d̄s n̄stina demonstratio, sola ostendit, dari
ens n̄stina insubstantia et Cā q̄na. per hoc autē n̄stina
dum ostendit, dari ens n̄stina et qua n̄stina et copitari
n̄stina, q̄ ens eē Cū: q̄. R. si ostendit, dari ens insubstantia
insubstantia, Cā q̄na Cū, hoc ipso sequitur, illud ens eē

optimum quo veliq; accipitur ad quod quia hoc ens
 inproditum dicitur in tale, ut et ipso ligno et caa
 gna et principali rem omni dicitur posse pervenire
 calia et perfectiones omni generis in infus. unde dicitur
 eas perfectiones generare eminenter et fortiter. quanta
 quanta eminenter et fortiter perfectiones infus in
 infus, e in omni genere perfectionis infus ab ipso
 optimum? qd tale ens e Deus. s.

3a

Obiici solet 6. qd ista a distributiva sem
 n' valet argumtu ad collectivam? qd licet ea qd in
 gentibus infus singula sint posita ab alio n' in
 sequitur, tota p'vid ee posita ab alio. qd dicitur. unde
 n' valet aliqd con. regula negs. si enim videret vel
 hoc arguendum. regula hora hactenus hactenus
 qd mille, qd decies mille, qd infra hora hactenus
 regula hactenus posita hactenus hactenus hactenus
 qd mulleri, qd infra hactenus hactenus hactenus hactenus
 faces ardentes simul, quam gravis lumen hactenus n'
 a se id aliunde, hactenus ita inferes. singula faces
 hactenus lumen aliunde: qd mulleri, qd infra hactenus
 lumen aliunde, ad qd extra infus faces, dicitur ee
 aliud, a quo fax aliqua accipit lumen, et si in
 reliquas et infus pervenit, n' p'one p'cessive
 cessit ab altera infus candela, quam una
 quib' vacensa ab altera, quo con recte inferes: si
 gula candela accipiunt lumen aliunde: qd mulleri
 qd infra accipiunt lumen aliunde: si ab alia
 candela, quia p'one extra infus n' dicitur candela: qd

Ab aliquo alio igne, qui Candela accendit, a qua
deinde lumen ad alias perferre pervenit. Et enim
posito mille solam Candelam sufficere vestibile recte
dicitur: quavis Candela ad lumen aliam, quod in mille,
Cur si primum posito, quod in ista sufficere absterunt
recte dicitur: singula Candela lumen habet aliam
quod in ista lumen habet aliam, et qui clarus est, quod
primum recte ingratum, quod in recte ingratum singula habet
lumen aliam: quod in ista. quod primum tunc arguitur
est legitima, cum in ista: singuli homines, equi, boves
sunt positi ab alio. quod in mille, quod in ista positi
sunt ab alio: non autem posito, cum ultra singulos homines
positos non sit homo positi: quod ab improposito.

31

¶ Illud ino est arguitur valeat, quod extra distributa
sunt numero similia in hoc ipso valeat, cum sunt in ista.
in ista quibus valeat in cum distributa sunt numero
in ista ad talia, quorum unus non est causa alterius
nec unus dependet ab altero: in autem in omni valeat
quod unus provenit sufficere et dependet ab altero.
¶ Sic est hoc arguitur valeat: singuli homines vestiantur
sunt modum: quod in ista, qui ab altero sufficere vesti-
dunt, sunt modum: item singula vestia sunt posita.
quod in ista sunt posita. non in omni valeat: singula Can-
dela sunt accensa aliunde abstractendo an ab alia.
Candela est ab alia causa causa Candelas distributa: quod in ista
Candela sunt accensa aliunde. aut: singula vestia sunt
posita ab alio abstractendo an a posito et improposito.
quod in ista sunt posita ab alio. Ratio vero est, quia in
serie eorum in ista quavis in ista causa, unde ab alia
seriem in ista alia causa quocumque non est, et valeat
arguitur in cum distributa sunt numero in ista unus quod
est causa alterius. Ratio est ino quia series in ista nihil potest
dicitur quocumque quater in ista numero, numero ante

33

Ista si tollit aut minuit, id gellig in immensum angel indiget
 quingentis et ultra caa pna, ubi patet in exemplis si
 enim ioo oblonge graves postulat basi cui insidant,
 multo magis iooo et adhuc magis ingta. si tam pax
 abnita al finita abnita in pax ubi habere tuen
 nisi ab alio, hinc nung pax ubi in hinc ingta.
 Quid e' ad p. series ingta quingentis si illeret
 caa adage a serie disjuncta, si est hoc series alta
 plex a ser. hoc autem existet sequens, qua omni
 pfectio nec adage nec inadage daly in singulari, em
 ut si reperiri in entibz univerrim et collectivis aue phz.
 pfectio autem v. p. p. a. p. nec adage nec
 inadage daly in quingentibus pax ubi aue phz
 quia nullu quingens e' n. plex v. localis a ser.
 nullu p. adage v. inadage p. ad existend p. p. p.
 nullu p. caa p. v. localis p. quo ad p. p. p.
 go. pax em e' evidens, cum enim tota p. p. nihil
 aliud p. p. p. p. n. p. intelligi quod p. p. p.
 p. in toto, qua h. p. p. p. p. p. p. p. p.
 qua p. n. daly in p. p. p. p. p. p. p. p. p.
 in inde collectis. Itaqz licet in serie ingta p. p.
 p. caa p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p.
 cienz p. p. ad existend, adeoqz in p. p. p. p.
 hae p. p. daly infra p. p. p. a' enim in p. p. p.
 omnimoda p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p. p.
 multiplicat. hinc ingta em series indiget caa
 aliqua extra p. p. p. p. p. p. p. p. p.

Dicit ad hoc ipso, qd aliquo valeat, aliquo n. valeat
 arguitur a disjunctivo sensu ad collectivum, pna
 arguitur n. e' fortis bona: go nihil evincit.

33
Aut. qd potest bona dicit in oī maā bene gēturere.
Et talis argūto nō in oī maā bene gēturere, nisi ipsi
patemur, ut clarū ē in his: singuli oēs sunt p̄ducti
ab alio hōe: qd inq̄t̄i sunt p̄ducti ab alio hōe, singuli
sunt generabiles ab alio hōe: qd inq̄t̄i ab alio hōe,
singula hora ab aeterno hōe h̄t̄ a hōe ante se: qd sola
teries horam h̄t̄ a hōe ante se. Et ut valeat et
legitimum sit hoc argūto dicit p̄p̄e reduci ad p̄p̄e
q̄m̄d potest bonū, in quo p̄missis veris p̄p̄e
vera ē conclusio: atq̄ verō p̄ducit ad hanc p̄p̄e
q̄e: p̄p̄e seu p̄p̄e, qd nec adq̄te nec inq̄te
dāt̄ in singulis, qm̄ nō p̄t̄ reperiri in om̄ib; quib; sim
sunt in inq̄t̄is, p̄ p̄p̄e ad existēda nō dāt̄
in singulis: qd nō p̄t̄ reperiri in inq̄t̄is, p̄ verō nō p̄t̄
reperiri in inq̄t̄is, hanc indagat p̄p̄e ad existēda extra
inq̄t̄e p̄p̄e existēda, a qua acquirat
p̄p̄e ad existēda, quāq̄ ē Deus: qd.
Et q̄m̄o per nos hōc argūto tollit p̄p̄e
etiam p̄p̄e in inq̄t̄is, qd nō ē de maā
dicitur, aut p̄p̄e, nam hōc argūto deniq̄
devenit ad caā p̄p̄e, imp̄ducta, a qua nō
ē plura p̄t̄ inq̄t̄e p̄p̄e, qua deinde p̄p̄e
alibi, ista itē alia est, si nō t̄nē donec p̄p̄e
ad nōa tempora: hoc autē modo sunt p̄p̄e in
inq̄t̄is, nam illud, qd ē inq̄t̄e p̄p̄e a p̄p̄e,
dicit̄ nō p̄t̄ aliud ante se, p̄ ē p̄p̄e et p̄p̄e, qd t̄nē
in inq̄t̄is dari nō p̄t̄. Et nego Con: qm̄o quia p̄p̄e
reducit̄ ad imp̄p̄e, nō aliam cogit̄ ad negandū,
qd antea p̄p̄e illiq̄ p̄p̄e ē. Et dō argūto
p̄p̄e p̄p̄e, qd quo plura sunt p̄p̄e et major
p̄t̄ negat̄ caā p̄p̄e, cum om̄i p̄p̄e inq̄t̄e
nō p̄t̄ p̄p̄e et hōc p̄t̄ inq̄t̄e: p̄p̄e

35

procapo in regno nō pōt stare cum cā iōia, Atque
hoc ipso dicitur qd dicitur hinc regno eē Chimericū.
Sic nōd arguitur nō eētendū demonstrare possi-
bilitatē nō impossibilitatē aucti, qd hinc sūnt
procapo regno eē mare effugiu. p. q's
demonstratū iūsta sibi nō eē sufficiētia ad eis
tandū, demonstratō tēet. sēu p. q'atū implicantiā
iūsti p. nō.

Dices. permittit alio procapo in regno q's
dicitur arguit nō dicit eētendū permittit. Qd dicitur
permittit procapo ut simpliciter et absolute
verū nego. ut ditionatū verū, p. sicut eētendū
parte qōit alio ostendū, qdō res glingentes
et oī nō sibi in sufficiētes ad eis tēndū q'ant p. q's
Orestes et a p. acquirant p. eis tētia, tēn
permittit illi procapo ut insufficiētiā
ad ostendū demonstratō cā p. ostendū dicitur
eis impugnatō et abstrahendū nō nō p. possibiles.
deniq' permittit ipsi procapo laqueat nobis
seruente ad impugnatō alio, ut capellat
negare qd admittit. q'atū p. dicitur ad impossibiles
q' p. vērō hūc dicit procapo alio permittit nō
ut. q' q'atū arguit q' q'atū, ut vērō ipsi p. q's
mittit laqueat absolute verū, nego hoc illa a nobis
q' dicitur nec nos illi dicitur concedere.

q' dicitur alio supponit sēu iūsta, in q'atū
p. q'atū dicitur p. q'atū dicitur dicitur.

Per hanc vero seriem manifeste tollit nestas Dei 35
 et influens tam in una quae in oes colaras, quod
 enim si intelligi series a Deo posita, in qua nihil
 e a Deo posita. Si imo nos iam supra potestates
 se, ab hanc recte hanc proponere, quod e posita
 ab alio posita, cum hoc p. solissime in passione
 an quod si ab alio posita totaliter an ab impro-
 ducto partiter an facte unum aut alterum p. ab
 improducto totaliter. Et ad d. m. tollit influens
 Dei et simul n. tollit con. solummodo tollit nego. nam ea
 impossibili sequit utrumque membrum contradictionis. si
 p. ponit hoc ee aritur, sequi ee reale quia e hoc d. n. ee
 reale quia e aritur. ita hanc em p. ponit regula contingencia
 ee totaliter ab alio posita, sequit utrumque membrum contra-
 dictionis, unum quia ponit in hypothesis, altem, quia
 videtur e nullum em quingentis posse existere, hinc vel
 aliquid sibi absolute sufficiens, sed existendum.

Obi. g. admisso procapu in influens nec debet nec p. ordi, 38
 quod sufficiens hanc vera in seriem infla. q. ar. h.
 p. in p. n. p. ostendi, quia in influens n. p. perveniri
 ad p. n. a quo repeli daret hanc in sufficiens hanc n. debet
 ostendi, quod admisso procapu per quod hanc in sufficiens
 in serie infla. Et nego ar. hanc enim series n. p. sufficiens
 ee se ad existendum, cum ois illig p. sibi sibi in sufficiens.
 q. debet ee p. ostendi aliud, a quo sufficiens ad existendum
 hanc. unde ad p. d. ar. n. p. perveniri ad p. hanc
 hanc per singula con. si infla. p. hanc, ubi sibi per
 n. ar. nego. ad adu p. hanc hanc sufficiens in
 serie infla quia involvit aut p. hanc em sibi et hanc
 sufficiens a p. Deu. con. s. nego.

Obi. ultimo series infla n. p. p. collective, ali hanc in 39
 arguto hanc. q. hanc nego ar. si enim debet ee vera
 series infla hanc, quod ad ois p. hanc, cur n. p. hanc

veritate dicere, nihil essentur. et nunquam
 attamen credit et aperit in hoc ecclesia deinde
 etsi in se serie per modum unig accipi n' pot
 demonstrat procedit, quia nihilominus hoc duo sunt
 evidia qm qd singula p'gentia pot sibi in
 sufficientia ad existendum. Sed qd omnia p'c
 singularum insufficiency n' tollat aut tolli pot
 per additione in se eiq' radis. p' qd n' p' p'
 alius causa in se admittit diversa ratio, q' p' p'
 et in his istis plene sufficientes ad existendum, et
 Deus. art. 2. an Dei existentia pot demonstrari
 argutis metaphis.

Articulus 4tus

An Dei existentia possit
 demonstrari argumentis
 metaphisicis.

40

Questio e an Deus possit demonstrari independen
 a creatis et predicato, aliquo quolibet tam ipso, aut
 se p'ato qd e' voce oia p'p' existentia Dei, que de
 uno vocari solent quasi a priori. Sed eximere a
 priori n' posse demonstrari evidense, quia demonstratio
 a priori p'p' dicta e demonstratio effectus per caus.
 Sed autem hoc ipso qd sit causa p'p' effectus oia n'
 et nec p' p' hanc causam p'p', adeoq' nec p' demonstrari
 veri a priori.

41

Variis doctores practica Hispani laudabili conatu
 varias demonstrationes excogitarunt, quibus Deus demon
 strarely argutis metaphisicis seu quasi a priori, quas
 ois referre et examinare longum est.

Est in plerisque aliis negant se solidas ac veras. quidquid 37
sit de aliis mihi videntur leges sua demonstrasse, solida
ac vera.

Si enim itaque Deus sit demonstrari argumentis omnibus,
antequam sua demonstratio afferatur, existendum est aliam
solam omniumque supponitur. Supponit igitur aliam, et dicit,
Deus, id est, ens Carens omni imperfectione et Chymera,
quare, quod est quod est et se sit soluta ipsa et quod est
imperfectum et imperfectionem, adeoque omni si Deus existens, est
quidam ens Carens omni imperfectione vel potius et simul
non est, quia cum aliqua imperfectione abest admixta imperfectione
adeoque est et non est summa perfectio, quod est esse Chymera, et
Nullum hoc supponitur sit eventum.

Carentia omni imperfectionis sine ens Carens omni imperfectione
est Chymera. Sed cum iuxta aliam et ens
Carens omni imperfectione, et Deus non est Chymera. non est
Chymera et realiter possibilis: si est realiter possibilis, realiter
existit, quia si non existens, hoc ipso non est Carentia omni
imperfectionis cum forma imperfectionis sit si existere
magis: quia ab aliam realiter si demonstratur, omni
Chymera est identitas duorum terminorum scilicet realiter
possibilium: Deus iuxta aliam est Chymera: quod Deus
est identitas et terminorum scilicet realiter possibilium?
Deus sunt Carentia omni imperfectionis et aliqua
imperfectionis, quod Carentia omni imperfectionis scilicet
et aliqua imperfectionis scilicet sunt realiter possibilis.
Et Carentia omni imperfectionis est Deus: quod Deus est possibilis
adeoque non est Chymera. Iuxta magis demonstratur, imo omni
Chymera est identitas duorum quae non possunt realiter identiter
existere inter se, et tunc et tunc scilicet realiter possibilis
si possunt realiter identiter existere inter se: quod tunc
Chymera est identitas et terminorum scilicet realiter possibilium?

Eadem rursus: Demons: ad ab inductione si in chymera
 vulpanser e' identitas vulpis et canis, qua r' entia
 sua identitate sunt fortissim' secler' possibilia. si hircus
 cervus e' identitas hirci et cervi, qua r' entia sunt
 separati secler' possibilia: et tales r' ternos reales
 separati possibiles invenies in oib' qua prochi
 meris h'ent. v' ad hoc om' e' quia a' p' se nulla
 dat' seu realiter existit chymera p' illis noster r'
 ternos r' entia realiter possibilia quaeq' et identi
 ficat, qua entia si ita identificate a' p' se exist
 lerent, ubi existunt in illis involverent e' et vice
 idem: et si q'aa' n'ipim' evidens n'ubereat q'ntia
 serm' hinc p' noster intellectus fingere tot Chymeras
 quot lubet, nunc hoc terni nunc lupum agnos, et deum
 quis eas possibile alteri realiter d'islincto per illas
 identificando. hoc ipsum fuit ab h'ag qui audient
 vari' ens carens o' imperfectione p' se d'ens in illis
 pro n'ipiente addit imperfectione aliqua n' p' se
 dependetia ab alio, et si quicq' chymera serm'
 hoc ipso ut p' se d'ens fingere e' chymera d'ens q'ntia
 r' ternos reales possibiles, s'nt carentia o' imperfectione
 qua' r' d'ens et aliqua imperfectione dependetia
 qua' r' d'ens ens p' d'ens: ad enim p' d'ere solum
 hunc lectum s'nt carentia imperfectione e' chymera
 antequa' illi per illam addat alterum ternum s'nt
 aliqua imperfectione: hoc ipso enim carentia o' imper
 fectionis a' involvit contradictoriam, adeoq' e'
 realiter possibile. r' si involvit d'icat alleg' e' quib'q'
 ternis chymera hanc carentia n' p' se o' imperfectione
 q'ntia, si enim e' chymera e' d'ens d'ens r' d'ens
 minorum qui n' pot' inter se h'ere identitate.

Quicquid vero sint erunt possibilem populos
 Negs hoc argutu patet relationis. dicit enim atqz 43
 Naturu argutu vita imiles: ois Chymera identitas
 r terminoru divisionu realer possibilium. Hic
 Deus e Chymera: qo alter Deus e identitas r
 terminatu divisionu realer possibilium: atqui nulli
 sunt se supponere et si se supponit: qo supponit
 e possibile. Et Con: legitur nam se supponit e unq
 nos ter Deus. dicit item: ois Chymera e identitas
 terminoru possim realer possibilium. Hic creatura perfectissima
 e Chymera: qo creatura perfectissima e identitas r
 terminoru divisionu realer possibilium: atqui
 si termini sunt se summa perfectione et habere
 dependentia imperfectione: qo se summa imperfectione
 si possit. Et Con: totu. hie enim summa perfectio
 e simplicis Deus. atqz si fingat alias mille Chymeras
 ois hoc argutu modo si si termini possim
 possibilem desolui possunt. ut patet atqz dum
 fingit Deus se Chymera: hoc ipso ostendi Deus
 se possibile.

Verum hi oibz illis dicit arbitrari atqz 44
 pro oia quae de. factis certibent aut certibent
 oia quae imperita. Et negs. ab aeterno enim
 certibent Deus. Carens ois imperitiae. replicabil
 atqz se de illo nullat habere dependentia
 negs unqua eni illud sensu percipisse. Et
 qd qd lu aqua ceperit et apud vidisti aqua quid
 ante eum in rem quae die qo pari modo nihil
 ante se certibent si post se certibent. Et
 everti qd hoc multa pertinacia argutu in priori
 demonstrase fundata: si illud illud e possibile
 de quo in atqz sensu qd habet a posteriori e
 possibile si Deus e Chymera: qd Deus r
 he Chymera: hie demonstratur qd a illi
 illud e possibile. de qua in atqz sensu

Constat & posteriori esse possibile: negandum
 est dicendo, quod se pro conceptu obvio se in
 perfectum seu dicere imperfectum, hoc enim
 oppositum, quo utuntur hae vba, uti eversu
 est priori arguto, flat perea quod in pro
 conceptu dicere imperfectum, quia vera oia
 entia sunt imperfecta. Dicitur enim in conceptu
 obvio nihil est aliud quam veritas, postea existit
 si veritas posse existere non appellatur est: sed
 est in pro conceptu obvio non est imperfectum seu
 non dicitur imperfectione, denique dicitur pro quod
 quidem, si autem in pro conceptu obvio dicitur
 imperfectione, sed per carentia ois imperfectionis
 est chymera: si vero non est chymera pro quod
 in pro conceptu non dicitur appellacione.

45 Dicitur ad id non ois chymera quod flat, ea
 veritas possim veritas possibile, sed enim nota
 nos de facto negat dicitur chymera, quia
 est ea quibus veritas possibile flat appellat
 et negat dicitur chymera, sed impossibile
 non est lapsis, quia per dicitur
 includit, sed dicitur quia dicitur appio
 per existit, unde est impossibile ut dicitur
 quod aliqua existat, sed ut aliquid non existat
 dicitur, si enim si ponatur, sed tunc non existit
 a existere, est impossibile ut existat quod
 negat in eodem instanti existat, sed ut dicitur
 eodem instanti non existat, non quia est negat
 dicitur talia pro quod quia si identice ceclu
 derent, et utrumque si ponatur in instanti
 B. vari negat pro quod est impossibile ut

41
Petrus in eodem instanti existat, nō q̄ petrus
includat in se prædicta fere per identitatem
essentia. Et quia est impossibile, ut uno gradu
horum realiter existente simul alterum gradu
horum realiter existat.

Dicit 3. sicut quædam nos de factis existit
unum gradum horum nō est Deus, ita ut alterum
nō negat si sit impossibile absolute, ita
quædam ab hanc de celo dat unum gradu
horum nō negat, ita ut alterum nō est Deus
sit impossibile, aliter sicut nos in negat
Dei est chimera, ita ille dicit Deus est chimera
quia negat illigam existit et quia in se
Cum demonstrat a nobis querit Deus
existet, nō habet talia prædicta nimirum
Carentia omni perfectionis et aliqua im-
perfectione quæ se per identitatem
Tendent hoc ipso est demonstrat Deus est
possibile atque existere nō est. q̄ prædicto
relatio existit, negat illigam dicit est impossibile.

Dicit ultimo nō licet ita referre, q̄ ad
ab hoc distractu est, inæquale q̄ omni hōi sicut
est et irrealis, q̄ omni nō bene per inductionem
ostendit, q̄is alia chimera talia a prædicta
involuit, quomodo omni potum est possibile
q̄ omni Carentia omni perfectionis et chimera
involvet a prædicta potum potum. Et
differunt se palpabile, nam de nō aali
est ut sit irrealis, unde nō est ut sit
aali sit irrealis, est ante de nō chimera
quæ fragis, ut q̄letur per illud a habet

Habens, quae identificari reales e impossibile,
 Deoq; hoc ipso debet esse dua res, quae quidem
 simpliciter possint existere, si hoc modo, ne
 ut sint identificata, quae per hoc ipso debent
 esse possibiles. Quod si una potestas esse non possit
 impossibile, videt de hac quaestione, et quibus
 ipse terminus est composita, ut si possint per
 identitatem existere.

Hic vult ille, qui dicitur se demonstrat. Deus enim,
 Carens si imperfectione existit. Deus e. ens Carens si
 imperfectione. ergo Deus existit. Maj. e. evidens, si enim
 tale ens non existeret hoc ipso non est ens Carens si
 imperfectione, cum maxima perfectio sit non existere. Minus
 dem e. evidens, quia per se intelligitur Carens si imper-
 fectione.

Altera demonstratio circa quae adverte per se intelligi
 tale aliquid quod si existat habeat ad se habet perfectio, Carens
 si imperfectione quod sic, atque negat, qui in inferentia
 putat quod simul em habeat aliqua imperfectione, ut si, quia
 est simul ens ab alio, quod e. maxima utiq; perfectio. hoc
 animadvertit, si demonstratio formatum.

Carens si imperfectione non e. habere aliqua imperfectione
 si e. Deus e. Carens si imperfectione. ergo e. Deus non e. habere
 imperfectione aliquid si e. Deus non e. habere aliqua imperfectione
 Deus existit, cum maxima perfectio sit non existere. ergo Deus
 existit. Maj. e. et terminus evidens non minus alia perfectio.
 Carens si imperfectione non e. habere aliqua imperfectione. Carens
 si vita non e. habere vita. Carens si macula non e. habere
 macula. Mi. pariter e. et terminus evidens, nam e. Deus
 e. e. ens simul, a quo reliqua descendunt, habentibus per
 se! e. e. ens simpliciter, independens ab alio, e. ens
 a se! e. e. ens, habens ad perfectio, ens e. imper-
 fectione, quod putat e. in se perfectio, existit Carens
 si imperfectione.

Atque in hac parte atque nobiscum quibusdam quod
 si vero dicat. esse deum & quidem credere in perfectione
 de in pauli in e habere aliqua perfectione. si appur
 de credere in perfectione si habere aliqua perfectione
 si e sua ipsa esse et tamen evidens. itaque quia
 aliquid majore in talibus arguitur evidenter invidetur per
 quod est tunc existens tunc. qua quidem major per e evidens
 non apparet. qua deum alia perfectio sit et tamen evidens.

Nec enim dicat hanc perfectio quidem esse et tamen evidens 24
 hanc et impossibilitate. si credere in perfectione sit
 possibile et existat. si per se sit possibile per
 de quo perfectio nihil affirmat. evidens e et ipsi
 certis credere in perfectione. si e habere aliqua
 perfectione. si per ista ad omnia habet esse et tamen
 evidens: esse totum e esse majus sua parte. per per
 aliquid totum esse possibile per non. de quo ista in perfectio
 nihil affirmat.

Nec dicat ego simili ratione modo. ab alio per
 deum si existere. si enim dicit. credere in perfectione 50
 si e habere aliqua perfectione. si e deum e credere.
 si e deum si e habere aliqua perfectione deum si dicit
 si e deum. si alio negari nisi qua negata
 nihil inest. quia se deum parte non ab alio
 fortissime e habere in perfectione. cum hoc et non
 et igne per hanc vocem deum intelligam. adeo enim
 iuxta ipsum calum e. si e deum. si e credere in perfectione.
 quare hoc atque per ipsum dicitur non
 inest enim dicitur apud se. quis ens e ab alio
 adeo in perfectio. si deum in est ens. si om est ab alio
 adeo in perfectio. si autem est perfectio et pauli in est
 imperfectio hoc ipso caret in perfectione. ut pole res
 americana et impossibilis.

Nec dicat si major perfectio non demonstravit
 deum perfectionibus. si autem alia perfectio. si per

Handwritten notes in the left margin, including the word "Habe" at the top and other illegible fragments.

Quisq; dicit Carere in imperfectione et habere aliquam
 imperfectione: sensus est iste: si aliqua res existet
 que Careret in imperfectione, ea res non habet aliquam
 imperfectione: sic dicitur absolute non potest existere
 dicitur: go. Et nego mi: demus enim magis habere
 habere eam. hoc ipso ad oculum dicitur absolute
 existere dicitur, neque si: si existet in rem, non
 aliquid est quod Careret in imperfectione; tunc enim non
 habet aliquam imperfectione: aliquid si existet
 dicitur, si existet in rem, non aliquid est quod Careret
 in imperfectione: go si existet dicitur, in rem, non
 non est enim quod habet aliquam imperfectione: si habet
 aliqua imperfectione hoc ipso non potest existere.
 go existit dicitur.

Articulus 5.

An homo possit ignorare Deum
 in mundo existere?

Dicendum Nullus homo rationis longus potest ignorare Deum
 sine causa intractabiliter et sine ulla plenitudine mentis.
 Et hoc: quia adde quod go art. 6. ad 2. ubi dicitur
 quod in omni tempore, quo ad non rationis pervenit, tenent
 se ad Deum quod est, neque in ipso sine crimine amittere
 ipsi quo agitur aliqua de Deo in mente est oibus hominibus
 in se habet ad ipsum Deo: go nullus homo potest ignorare
 Deum sine causa intractabiliter et sine ulla plenitudine
 voce in palam, si Chrysostomus: go ad populum oratio
 Chrysostomus ait, creaturae hanc clare sunt in se habere
 ut neque Syria neque barbari neque indus, neque ulla
 alia gens sit, que hanc voce sui verba clarescit
 intelligere non possunt. et homilia ista in Cyprum
 ad hoc: quid si est gentibus? Deum ignoraverunt
 itane veros non crediderunt Deum, non crediderunt
 Composita verum Harmonia suble illius
 clamante? Aug: tractatus in Joanne.

Hac e' via, vera invidialis, ut creatura reali cum ree
 uleali n' oio ac penite p'nt abscondi. Janer. hb. y.
 De fide Cap. II. nobilia Dei oibz n' naa e' inuiba
 neqz hic aliquis p'oce uleas ignorare p't. p'ntia
 plura p'ntentur reliqui eor' p'ntes: in iis ante
 rebz in quibz de universo mundo o'gentibz nobis
 cognos p'imo e'. nobis n' licet p'nt Cerebro nro
 quinqz negare u' definire, p' de scriptura p'ntem
 p'ntem doctrina, atqz scriptura uocat impudentes
 diuites uicinas, qui ignorat' de. p'ntes
 uero affirmant illis Cognosce ita nobis n' naa
 e' ualeat ut ignorari n' p'nt.

It' adeo cum tot quotidie in oculos uisurrant arguta
 dignitas et tot creatura uocaz clamant Deu' uisitare
 ut cum aspiciat' Caelu' Solem Luna' Stellastera
 maria, uaria uicinia no' meliores uicamq' u'
 audiam' q'nta p'ntemina hanc uia e' q'nti p'nt
 n' p't ut hoi' nobis Compoti n' p'nt ut quasi p'nt
 ueniat in mente' Cognosce uicini mod' caligat
 artificis, u' p'nt cum oibz hoi' naales uic' de' uicet
 n' occurrat Curiozitas ac Deu' impellem' ad amparanda
 nobilia ueri Dei, qui hanc, qui gubernet, qui Stellar
 Caelo affixerit, qui Solem Luna' moueat et gubernet.
 De hoc uic' nullo, uicinitibus ignorat' Deu' cum p'nt
 tale Deu' Cognosce Dei adeo p'nt obuia ut p'nt lumine
 reali per dis' cursu' de creatis obuia' a quouis facile
 acquiri p'nt absqz doctore et magno studio, adeo qz
 bene p'nt uicinitibus ap'ly uicinitibus e'e, qui Deu'
 ce, i' que facta p'nt n' cognoscant.

It' q' uicinitibus q' naa oibz rebz p'nt de medijs
 p'ntibus, quibz ad p'nt d'ne p'nt p'nt hanc
 uicinitibus, quibz d'nt d'nt appellat' uicinitibus
 naa p'ntionatos, ut quada' p'nt alia d'nt
 gerant ad Caelu' p'nt p'nt, quada' operant
 hoc alia alia n'nt. It' cum oibz hoi' reali quada'

Instructa cerat ad hunc dicitur aliquid ad sua felicitate
 qua si nisi in possessione dei homini boni quibus
 aspe et ut hoc tali cognoscere a ree sit instructa
 qua deum lingua ulhym dicitur ignoscatur quae
 ipsi. Desiderium vera felicitatis imperaret. si autem
 nemo sit inevitabiliter ignorare deum?

Uelimo. Esto potest quis inevitabiliter aut in inevitabiliter
 cognoscere deum quae et eius absolute summum genus
 indefectibile, perfectissimum, dignissimum, si laudem, cultum
 amorem, si nemo rationis conceptus sit nullo modo nec in
 citibus nec inevitabiliter ignorare deum, sed ratione
 supremi legislatoris, nam quicunque fuerit ad unum
 rationis ac incipit discernere bonum a malo, statim aperit
 hoc nihilina propria: melius seu peccatum est ubi quod
 per et ab aliis suspendit. ^{nos} quod est ubi quod per
 et ab aliis suspendit, quod cum ^{nos} in supremum
 legem, in per, ubi quod, et ab aliis est secundum
 et aliam dari potest peccatum philippicum, si in
 aliam et est volentis sustulit damnae hoc peccatum
 peccatum philippicum seu morale est atque huius
 deus conveniens ^{hoc} nam mali appetit ratio: aliquid
 vero et nobile est tranquillitas libera dona legis.
 philippicum quomodo grave in illo qui tenet et ignorat
 et de deo melius si cogitat est grave peccatum, si in
 est offensa dei, si quod peccatum nobile dicitur
 amicitia dei, neque poena aeterna dignum: porro
 si patres plus aliquid iudicare videntur aliquid operere
 deum a pullo rationis concepte respirare, cum deus est eius
 absolute summum, eius unicum, si laudem cultum et amorem
 quibus, et aliam descendit est. innumeris de hinc, quibus
 lingua predicatum est Evangelium, innocenter et sine
 culpa perseverare in cultum falsorum deorum.

Dei in bonis: inevitabiliter: est enim aliquid res in
 inevitabiliter et inevitabiliter. inevitabiliter ille

Ignorat, qui ignavia est et debet deponere, quod nescit
et agnoscit obligat ignavia deponendi. univ. ubi
nulli ignorat, qui est nescit et debet deponere, si pro
e nulla est obligat, et ea si agnoscit, et debet
agnoscit, si in alio modo ignavia deponendi.

Ita ad diu aut em per tota vita. posse eam
dari in adultu ad breve tempus inculpabilem cogitantia
Dei negare ipsa in quada inculpabilem cogitantia
et in advertebantia Dei si negat, quod fieri potest quia
ingenio sit admodu debet, nec aliquid de Deo ab
aliis audiat et mentis usque occurrat. qd cum Deo
existere si sit per e notu quo ad nos plerumque veritas
sali hoi aliquandiu pie culpa sep in vicia blenni
ignota.

Dei ino scriptura et patres dum dicunt omnes homines videtur
Deum naturaliter ignorari si posse, intelligi potest
de sapientibus, si quisquis videtur et vult hanc
hanc v. ang. homo est homo. id est ipse per. Cum dicitur
hac e vna vera divinitas, ut creata reali hanc vna
utentis, si videt ac penitus potest abscondi. Ita pergit.
receptis enim manibus, in quibus non nimis depravata
e, universu genus humanu hanc mundi hinc hinc hinc
audis experientia, nam de partibus hanc hanc nulli
scripserit, eos ante adventu hanc hanc nulli
Deum agnovisse. Nam ante paucos tantu annos quida
in oriente ex multa hanc hanc hanc hanc hanc
egressi verboru vi in alia in omnia de portali et in
in erropoli, in sua in gula quidpiam, vident aut ipsi
cogitatione de Deo. Deum, nihil proter. Deum
hanc aut, nam in inis nullu vana, hanc hanc hanc hanc
e et vna, ut si in hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
Deum aliquoties aut saepe saltem hanc hanc hanc hanc
legislatoris aut em iudicis, alia si recurre si potest
gravissimis em peccatis si potest Deum offendere

Quomodo enim offenderet, quem nullo modo vult offendere
 et quid vult offendere, quem nullo modo cognoscit. atque
 hac cogitatio de supremo Legislatore tam parva est, quam
 per barbaros et nebulosus homines, quae parva aboleri potest
 quae cupit perire. et hinc dicitur, ang. rase vultu in populo
 oio abscondi. et c. Dein nally em raris copos et tabulae,
 qui n. potest hinc instruitur nalle ad quendam
 verum et unicum Deum, ipsius Colendū. quos cum
 n. potest invenire ac cognoscere hanc em ait supremum
 unicum pfectissimum et cultu et honore dignissimum.
 Scriptura enim dicit a Deo illuminari et hanc
 mentes in hunc mundum dicit necessitates et gentiles,
 quia n. glorificaverunt verum Deum. S. patres vero
 dunt ignorari n. potest Deum ut arbitror et supremum
 gubernatorem, et meime. S. ang. cum dicit, universum
 genus humanum Deum mundi hinc catasti autem. q. vero
 dicit, paucis exceptis, permitti ad evadendum, quod ad verum
 Deum obcurari potest per hinc expresso, dicitur
 prava et mala dicitur, sunt quomodo illi q. cor
 sumpti et obfuscati et quo ad alias veritates nalle
 erudite. unde cum Scriptura ait patres dunt, nalle
 ab alijs cognosci Deum verum, tam e. q. volunt, et
 e. potest ve dicitur. S. hinc. q. atinet ad illa
 experientia regali in jms nalle Brasilia aut hinc
 nalle Compote hinc cognovisse Deum saltem p. braza
 supremi Legislatoris aut em ubi nalle dicitur q. nalle
 nalle dicitur ignovisse, aut nalle p. nalle hinc
 quis celum, aut in celo hinc nalle hinc nalle.
 et esto q. hoc interrogari regere, plus em dicitur
 utiq. nalle hinc nalle et nalle hinc nalle
 Barbarorum et lucas nalle qui nalle hinc nalle
 p. nalle hinc nalle et hinc nalle.

49
59
Sed id polifina hōi pars n̄ agnoscit verum Deum
nam iō p̄p̄ma p̄t̄ h̄teroḡ flam̄t̄ gentiles, qui plures
agnoverunt Deos, & ante peius plures ac nullū Deū
agnoscere. & ethai p̄p̄ae negant sive agnoscant Deū.
p̄o dāt̄ r̄v̄nub̄l̄t̄ ignōtia Dei. R̄ ad iōm̄ d̄i: aut̄
negat Deū Deū quo ad p̄p̄ia sive utat̄ an s̄it̄ nego
quo ad aliqua p̄p̄ta p̄licet̄ iūm̄t̄at̄. ap̄ert̄at̄ sive
negat, quid̄ s̄it̄ Con: Deū s̄em̄t̄ oīs quāquam n̄ d̄s
s̄erant̄, quid̄ s̄it̄. p̄o ip̄se Cicero attestat̄ h̄b̄. iōm̄ d̄i
legib̄ ubi ait, nulla gens ē neq̄ tam indansue ta
neq̄ tam c̄rrea, quē h̄cet̄ nesciat, quāle Deū h̄bere
debeat, s̄t̄endū h̄i agnoscit. iōm̄ gentiles h̄cet̄ h̄b̄ent̄
iusta turba Deorum s̄p̄i s̄om̄n̄i inter hōs, cū d̄s iūm̄
c̄lueat̄ plures minūsimas, quosq̄ Deos, n̄c̄a t̄ d̄i
s̄ante agnoverunt aliquē unū s̄p̄remū, qui reliquos
c̄t̄ Deos. R̄ ad adū d̄i: negant Deū q̄s̄a p̄p̄ia gentiū
s̄p̄e repugnante Con: ita ut s̄iē p̄t̄o s̄em̄t̄ p̄dicant̄
n̄ d̄s Deū nego, n̄ enim s̄em̄t̄ s̄it̄, ut qui h̄b̄et̄ p̄p̄ia
Dei p̄p̄ia p̄ta n̄ erroneo p̄dicio, quo quis in magna
c̄lueat̄ p̄dicet̄ n̄ ē Deū, cum n̄ videat̄ quā p̄p̄ia
ad n̄ p̄dicandū mentē applicare quia p̄t̄a ei
occurrant s̄oīs d̄s̄t̄andi, de appōit̄, quā s̄i occurrant
hōi ip̄o tenet̄ applicare animū ad inquirendū an s̄it̄ Deū
quem lumen r̄oīs d̄icat̄ p̄t̄a c̄i colendū, p̄p̄to q̄ p̄t̄
s̄i verō aring. de h̄iō applicat̄, impōt̄ d̄i ē, ut lumen
r̄oīs n̄ veniat in nobilitat̄ Dei, quē existere clamant̄ s̄e
creare.

60
Ob̄ q̄. s̄i int̄ nulli hodie hōes invicibiliter ignorant
adventū Chrī, Deū ut Remuneratōre s̄p̄eracale, s̄i
nulli maxime Barbari p̄nt̄ invicibiliter ignorare
existere Deū? s̄icut̄ enim n̄h̄i audiant, vidēt̄ aut̄
loquunt̄ de Chrō. ita em̄ de Deo. p̄o. R̄ nego p̄t̄a
Chrō ut Deū ut Remuneratōre s̄p̄eracale p̄nt̄ invicibiliter
ignorare. Barbari, quia calla p̄t̄o n̄ h̄t̄ aullū

Scrupulo de his mysteriis, uisus per barbae, aculeos: de Deo
 ante ad supremo Legislatore uisus Deo ad Libere nobilitas
 naturalis inpropream, quia alias honeste & inuoluntate
 non possunt operari et parare. ino em de Deo ut supremo
 gloriose Gubernatore saule pro Libere nobilitas, ubi
 omnia pleant parentes, et instructores, in em gradicat
 tota mundi fabrica et quidem tam clara substructa.
 Chas: supra citata hec. scilicet neqz habemus
 neqz inuoluntate, neqz ulla alia gens sit, que hanc uocem
 intelligere non possit. nec e ulla modo credibile, quod
 baris em substructione aqua occurrat hanc Deum aut
 Scrupulus et suspicio de supremo Legislatore & gubernatore
 mundi.

Deus ita licet inuisi Barbaro subiectis, suspicio est
 ubi quana sit hinc mundi Cas, in hanc loca in
 gare in eignodi opifice, adeoqz licet hanc hanc ignota sit
 inuoluntate, saltem non e culpabilis. possibile, inuoluntate
 inuoluntate, quo pacto crescant arbores, in locis inuoluntate
 quomodo crescant. Quod palpabile ee disparitas, quia in
 subiectis Deum apud Deum aut supremum alios em
 os cultu et amore dignissimum, illi hanc realitatem
 inuoluntate plura inuoluntate de hac ueritate in
 querere, qua in altera, quomodo crescant arbores, aut
 nascantur. Carabei, aut quomodo pelle sit parer, hanc
 Cognoscant hanc inuoluntate inuoluntate, per se nascantur aut
 per Deum inuoluntate obligat quomodo inuoluntate inuoluntate.

Deus ultimo gentiles inuoluntate ac uoluntate, qua
 pertinet ad sus nate, ino em apud Christianos
 hanc ad eignodi inuoluntate, si Deum quidam Nominales
 putarunt, Deum uoluntate inuoluntate: go sit em Deum inuoluntate
 inuoluntate inuoluntate. Quod inuoluntate inuoluntate inuoluntate
 aliqua pertinet ad sus nate, inuoluntate, qua a

Primis juris nae supis sunt remotiora, quae inul
per difficiles discursus debent et primis elipis juris
nae uni con: oia in ipsa ima juris nae. scipia nego
esto, qd nuncqua aut legiq deq involis cogitatio quo
ad ea, qua sunt p primis supis juris nae remotiora
habet et igitur totu n. Et quot ad ipsa ima scipia
quo ad ea, qua clausime deducunt, et imis supis
inter ima autu juris nae scipia e existenti Dei legua
fundamtu et basis ois honestatis, quem si quis in ista
cubiles ignoraret in qua personat legitimitate, neque
peccaret, quia resaret reglat ois honestatis. glaffio
ada de Epentia Dei

Quarta ad
Epentia Dei

Postima questione an sit Deus, quin aliter, qm sit Deus, q quid
plenis cognoscere inn post quiderat folq tractatu variaz qm
speculatione, et tui in questione. ita alie dicem, in quo de Epentia
partes consistat.

articulus unus

In quo predicato forte consistat Epentia

Sciendum imo praeda Dei, n unig. ee generis, aliqua subula
tiva, qua respiciant in Deo terminu reales distinctu, ut ee patet
filiiu spirituu. aliqua sunt absoluta, qua, n respiciunt in
Deo terminu reales n ee distinctu, ut ee existet, videtur
aliqua sunt simpliciter nra, qua nullatenus a Deo separari
possunt, ut ee immensu, aternu, omnipotent, aliqua demu
sunt qmplexa, ut ee volitivu hinc mundi, hinc aut ibiq
creatura.

Sciendum ad Epentia dona dupliciter posse divideri scilicet
et nrae. scilicet sumpta dicit, quidquid realiter pertinet ad
existentiu Dei. nrae sumpta dicit hinc duo praeda, quoru
unum e ad per modu generis, alteru per modu distinctia.

Sciendum his circa Epentia Dei physica n ee distincta
facile enim ois generant Epentia Dei physica consistere in oibz praedis

Deo intellectus sive absolutus sive relativus. physica enim
 essentia cuiuslibet rei, nihil est aliud, quam res ipsa sicut se habet,
 sicut se realiter habet independentem a deo, & simpliciter, adeoque est
 de essentia physica dei, nihil aliud est quam realiter identificata
 cum se cum re. sicut ergo omnia praedicta deo intellectus sive abso-
 luta sive relativa, sunt realiter identificata cum deo per
 primam simpliciter simpliciter, ita omnia indubitate sunt essentia
 ipsius physica.

4

dicendum ergo non omnia praedicta quae spectant ad essentiam physicae aliquid rei
 cogno censei pertinere ad essentiam metaphisicam, ubi patet hoc, de
 cuius essentia sicut dicitur de realitate, quamvis non sit
 et determinata physice identificata cum re essentia sicut per
 essentiam metaphisicam intelligitur, illa praedicta quae sunt per
 verba distinguuntur simpliciter ab omni re ipsa, si qua sunt quasi sicut
 ceterum praedictorum.

5

Secundum 5. Circa essentiam metaphisicam inveniuntur plures multi-
 plices quae consistunt in amodo cum perfectione, alii eam opti-
 nuunt in determinata aliqua perfectione. plures in actuali
 intentione, quidam in re ipsa illativo, quidam in illativo, sicut
 et volitivo, alii in alio modo et quodammodo.

6

dicendum essentiam divinae quae sit in hoc quod sit in se, et in
 sufficientem sibi ad existendum in propria perfectione sicut
 in societate, sicut in homine, genus igitur in hoc quod sit in
 praedicta essentia, differentia vero in hoc quod sit in se et
 differentia est essentia, sicut perfectio et plera sufficientia
 ad esse.

7

Post ino a. sacra. scriptura, non cedit. sicut dicitur
 a. moysi rogatus quis est, aut quod nomen eius
 se ipsum definiens respondit, ego sum qui sum.
 sicut dicitur in scriptura. qui est, misit me ad vos.

Observant autē . . . pater jmo in his vobis ego sum qui sum
 qm̄ neri p̄tione m̄me ap̄ta p̄stāth̄ s̄m̄d̄ et ant̄q̄m̄ t̄m̄
 Sei nota. si . . . Hylēty h̄b̄. jmo de p̄m̄i: h̄b̄ h̄m̄
 illud Ego sum qui sum, ait: si enim aliud p̄m̄i magis e
 quā ē intelligit. . . Bernardus h̄b̄ d̄ de quiderāe: et occurrit
 meliꝝ quon̄ h̄c r̄p̄en qui est. si horum si magis et quicquid
 tale de eo dixeris, in hoc verbo instaurat qd̄ est. p̄m̄i h̄b̄ p̄m̄i
 . . . pater apud p̄m̄i h̄m̄: im̄ in s̄m̄i p̄t̄ ē h̄m̄. obser
 vant ad h̄c v̄t̄is deolari p̄f̄ct̄ione a p̄m̄i. quā ē m̄
 p̄m̄i per s̄m̄i p̄m̄i et incommutabiliter existit, et p̄t̄
 solus p̄f̄ct̄ione p̄m̄i. si . . . p̄m̄i: in s̄m̄i h̄m̄ p̄m̄i
 ad Ep̄m̄i ē v̄t̄a hoc noto declarat: nunquid p̄m̄i
 erat et latera n̄ erant? ubiq̄ angeli q̄m̄ terra, et
 maria et ipse moyses, cui d̄m̄ loquebat, et p̄m̄i et
 Egypti p̄m̄i: h̄m̄to nomen h̄m̄e p̄m̄i. p̄m̄i p̄m̄i
 locat̄ d̄m̄o h̄m̄ de eā quia latera n̄ p̄t̄, et h̄m̄i
 p̄m̄i de p̄m̄i. Deus vero qui p̄m̄i et h̄m̄i
 recipit, et ipse p̄m̄i origo ē p̄m̄i. h̄m̄i p̄m̄i, et p̄t̄
 intelligi p̄m̄i h̄m̄e q̄m̄ p̄m̄i. . . Bernardus loco supra
 iam citato ait. per hoc p̄m̄i h̄m̄i ē ipse, qui sum ipse ē
 et om̄i ē. si ēm̄ p̄m̄i et loquunt̄ alii. . . pater apud
 Citat̄ h̄m̄i, si ēm̄ p̄m̄i p̄m̄i, p̄m̄i h̄m̄i, inter
 quo. h̄m̄i moyses dei v̄t̄a h̄m̄i explicat. Ego sum
 qui p̄m̄i p̄m̄i.

Deo. Eius im̄te dividit per p̄m̄i d̄m̄i, a p̄m̄i
 d̄m̄i et h̄m̄i d̄m̄i p̄m̄i cum ente tota p̄m̄i et
 p̄m̄i d̄m̄i p̄m̄i ē creata: si im̄a d̄m̄i cum
 ente p̄m̄i tota p̄m̄i p̄m̄i. p̄m̄i: in d̄m̄i,
 p̄m̄i d̄m̄i ēm̄ im̄te per p̄m̄i d̄m̄i, per se et in alia
 p̄m̄i p̄m̄i d̄m̄i cum ente p̄m̄i ad eā p̄m̄i p̄m̄i
 p̄m̄i, si ēm̄ posterior cum ente p̄m̄i ad eā p̄m̄i
 p̄m̄i d̄m̄i. p̄m̄i corpus d̄m̄i in aēlu p̄m̄i
 m̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i d̄m̄i cum p̄m̄i p̄m̄i ad eā
 p̄m̄i p̄m̄i d̄m̄i v̄t̄a p̄m̄i h̄m̄i p̄m̄i.

quibus adagla opatia mltiplica composis a dventis
 qd vivens dividit in sensibivm et n sensibivm sicut prior
 cum vivente quilibet aequala opatia aalis, et posterior
 plantae. demum qd aal dividit in reale et ideale. sicut
 prior cum aali quilibet adagla opatia mltiplica hanc, si
 posterior hanc, qd em dicitur a se quilibet am eade
 adagla opatia mltiplica dei.

Ad ista ad opatia dei opatia pertinet in generalitate
 bonorum unum per modum generis, alterum per modum differentie
 et productum est per modum generis, nam sicut per
 hoc quod est cum aliis creatis facta analogia. productum
 apertum est per modum differentie. qd si aperditur, illud
 productum est per modum differentie per qd cum suis similibus
 quibus ab aliis creatis. et tale est productum apertum.
 per omnia. productum apertum est cum negatio dicitur per
 qm, qd sibi sed fuerit. qd per illud sibi distinguitur
 ab aliis creatis. sicut per. et cum sibi negatio, quia
 in ista alio ante se et quod aial, et qd sibi in vita
 hac apprehendit in deo per sibi carnis et creatis
 formam, ut patet ex phisicis non demonstrat aliq. esse
 sibi, quia ex aperte dicitur qd dei per sibi
 uti patet et legi questione. cum ex aperte imo
 productum immoderate mltiplica et per, et illimitate quo ad bonum
 aut duracione. et hinc per sibi et res per, illimitate quo ad
 bonum, hinc immoderate. illimitate quo ad perfectionem, im
 mltiplica bonitas et conspectio sibi et per sibi
 et cogitabilem, et hoc sibi per sibi et simplicitate
 purissime alicuius et potestate alicuius et per. sicut im
 mltiplica. et immoderate alicuius immoderate. res et aperte
 productum illimitate quo ad illud et volute. hinc est sibi
 sibi, perfectissima libertas, immoderate bonitas, moralis
 immoderate puritas et immoderate, interminata
 sibi et pulchritudo potens quemcumque salutare.

Dicitur et a seipso p[ro]finit. Illud p[er] comparatione[m] ad
 illud creatu[m]. Hinc ratiocinatio, incomprehensibilis
 in se habet, unde em. S. aug. em. d. boni t[er]m[in]i
 et n[on] a seipso quem a seipso intelligit dicens.
 boni t[er]m[in]i dicitur bonu[m], boni angeli dicitur
 boni, bona p[ro]p[ri]a sol[us] t[er]m[in]i o[mn]ia bona, dicitur bona
 et a seipso bona n[on] a seipso p[er] o[mn]ia bona, quia
 nullu[m] e[st] seipso bonu[m], p[er] a seipso bonu[m] e[st].

Objectiones.

Obi[er]it in o[mn]i dicta n[on] d[icitur] p[er] o[mn]es objectiones app[ar]et
 p[ro]p[ri]a de p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a dei in p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 dei, si p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 quia alia[m] dicitur realiter ad seipso[m] distingui in ter
 lingua p[er] realiter a p[ro]p[ri]a et magis a t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 dei p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 addo dicitur aliquis realiter p[ro]p[ri]a et p[ro]p[ri]a realiter
 distingui. Sed q[uo]d p[ro]p[ri]a, qualiter dicitur p[ro]p[ri]a
 in ordine ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 realiter p[ro]p[ri]a n[on] p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 ente p[ro]p[ri]a. dicitur n[on] e[st] realiter p[ro]p[ri]a, et aliud
 p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 et p[ro]p[ri]a distingui: p[ro]p[ri]a de ente reali p[ro]p[ri]a.

Obi[er]it p[ro]p[ri]a dei p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 quilibet in p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, hoc e[st] p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 e[st] o[mn]i p[ro]p[ri]a. Sed dicitur: magis, q[uo]d p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 multiplicata n[on] nego. multiplicata p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i
 nego hinc videtur si p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 accepta p[ro]p[ri]a e[st] composita? Sed nego, quia
 quia licet in hac realitate p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 plures persone p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i
 excludente casu inter se ad seipso[m] distingui, et
 n[on] p[ro]p[ri]a unione p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i t[er]m[in]i

ubi fit in Composito physico.

12.

Obj. d. Und n̄ e de sp̄tia Dei, p̄e quo p̄ e Com. d
p̄e filiatione p̄ e Deus, pater enim p̄cipit
e Deus: q̄o relacōes n̄ p̄nt de sp̄tia physica Dei.
R. dicit. Maj. Illud n̄ p̄ e de sp̄tia, p̄e quo p̄ e Deus
in tota latitudine seu in oibz personis p̄sonis leas con.
p̄e quo p̄ e Deus solus in una p̄sona p̄sonis
Deus nego maj.

13

Obj. q̄o tota realitas Dei communicat filio a patre
aliqui filio n̄ communicat paternitas: q̄o paternitas
n̄ pertinet ad tota realitatem Dei. Minor e de p̄e
Maj. p̄e quia si filio n̄ communicat a patre tota
realitas Dei, e. Et n̄o Deus quā sola unitas,
nam in tota unitate e tota realitas Dei, in patre
autē solo n̄ e. R. dicit. Maj. Communicat tota realitas
Dei, pro ut realitas Dei dicit oia p̄e dea lam
absoluta et communia oibz quā dicit oia et n̄o communia
nego. Communicat tota realitas, pro ut realitas
Dei dicit solum oia p̄e dea absoluta et p̄o ut
e quasi forma p̄eifica Dei in: maj. h̄o e
quia p̄nt e de fide, filio e Deus, ita am q̄o e
fide e, nulla personā h̄o n̄ p̄e tota realitatem
Dei, pro ut h̄o realitas dicit oia identificatū am
Deo d̄o tota latitud. d̄o quālibet p̄sona p̄son
absoluta seu f̄o p̄eifica Dei

14.

Obj. q̄o q̄o q̄o q̄o conclusi Deus n̄ e genit. et
differential uti tradit h. sto. lam p̄eifica: q̄o e
et sp̄tia n̄ p̄e. R. nego con. ad sp̄tia

metaphica dei salis e qd dicitur p[ro]p[ri]e canuae cum oib[us] eand[em]
 et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e per qd imo distinquat ab oib[us] eand[em]
 qua p[ro]p[ri]a est n[on] p[ro]p[ri]e q[ui]s et d[ist]inctio p[ro]p[ri]a h[ab]et
 modu[m] generis et d[ist]inctio. p[ro]p[ri]o Num est p[ro]p[ri]e q[ui]s
 respectu dei et creatur[um] e[st] his de nomine. illud p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]e
 negari, eas, e[st] univoca[m] respectu dei et creatur[um], cum ob
 vobis p[ro]p[ri]as, h[ab]et d[ist]inctio, qua p[ro]p[ri]e ista p[ro]p[ri]a imo
 quia dicitur e[st] per p[ro]p[ri]a, creatur[um] per participat. ad
 deus e[st] p[ro]p[ri]a h[ab]et eas n[on] item creatur[um]. p[ro]p[ri]a deus et o[mn]i
 p[ro]p[ri]a et h[ab]et et nihil d[ist]inctio de n[on] ente. creatur[um] vero d[ist]inctio
 de n[on] ente quam ente, quia p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ip[s]i de p[ro]p[ri]a.

p[ro]p[ri]a 6. d[ist]inctio p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 dicit de deo, nec una magis qua[m] altera. q[ui]s o[mn]i p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a de p[ro]p[ri]a dei. q[ui]s d[ist]inctio. aut dicitur p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 dicit de deo p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. Com. metaphica nego. h[ab]et
 d[ist]inctio p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, quia alia p[ro]p[ri]a
 inter se p[ro]p[ri]a, dum p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a et d[ist]inctio p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, aliquas e[st] inas
 velut aut dicitur p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, aliquas e[st] circa
 n[on]a dei.

p[ro]p[ri]a 6. metaphica dei q[ui]s dicitur p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a et illi[m]i[n]ata. d[ist]inctio q[ui]s p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 in q[ui]s o[mn]i p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[ui]s d[ist]inctio. magis p[ro]p[ri]a d[ist]inctio
 ut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a metaphica con. e[st] h[ab]et
 et inq[ui]s p[ro]p[ri]a n[on] h[ab]et in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 includere p[ro]p[ri]a, bonitas eter[n]itatis aut alia p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 h[ab]et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. si est p[ro]p[ri]a
 metaphica dei n[on] h[ab]et includere p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 d[ist]inctio h[ab]et illa quam una e[st] per modu[m] generis
 altera per modu[m] d[ist]inctio. q[ui]s p[ro]p[ri]a h[ab]et ad se ligat
 sufficit ut includat eas, accipere v[el] eligere, q[ui]s p[ro]p[ri]a
 ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a metaphica e[st]

Quinde essentia metaphisica dei quiescit ab adverb. ut
 recta et limitata in omni genere perfectionis, quoniam
 non includat defectum et quilibet esse hanc, saltem
 dei: quod si non a notis quiescit essentia dei metaphisica
 ut plena perfecta, quoniam non includat defectum et quilibet
 hanc esse perfectionem dei.

14.

Obj. 4^{ta} Essentia dei quiescit ut scilicet imperfecta
 si quiescit ut naturalis distincta a reliquis perfectionibus
 quod si quiescit ut defectus imperfecta, si quiescit ut distincta
 defectus a reliquis perfectionibus. Et nego. Con: nec
 si quiescit ut naturalis distincta a reliquis
 perfectionibus, quiescit ut non habens eodem perfectionem
 quod modo debet habere. si vero quiescit ut defectus
 distincta, quiescit ut non habens perfectionem eodem
 modo non debet habere! non enim debet habere
 redundans aliquid quod non pertinet ad quiescentem.
 Quinde si quiescit ut naturalis distincta in
 simpliciter et alia perfectionibus metaphisicis, quiescit
 ut chimerica. et ut hoc non potest esse perfectionem
 quod debet habere. si vero quiescit ut distincta
 distincta non quiescit ut carens perfectionem quod debet
 habere: quod deum est in conceptu dei.

15.

Obj. 5. Deus in seipso non includit defectum perfectionis,
 et essentia dei metaphisica quiescit ut perfectibilis: quod si quiescit
 ut imperfecta. Et dij. ant. quiescit ut perfectibilis naturaliter ergo defectus
 con: habet et nego con: quod perfectibile naturaliter
 est distinctum ab altero ut ergo quiescit ut perfectibilis
 perfectionem alterius, si indiget ad sui perfectionem altero. quod est
 perfectibile illud defectus ab altero, non est naturaliter distinctum ab
 altero, sed sub limitatibus aut subordinatis perfectionibus, quibus
 una perfectio quiescit post altera, aut una deum et altera.

Hoc vero dicitur in perfectione in re p[er] se in q[ui]bus n[on] est
sine em[er]gentia dei si quisq[ue] ut imperata quom[od]o gen[er]at
ut q[ui]slibet p[er]fectibilis p[er] aliam p[er]fectionem, que n[on] n[on] p[er] se
n[on] est, et p[er] se ab alia linea d[er]ivata. n[on] p[er]fectibilis h[ab]ere
dicitur solum d[er]ivacione q[ui]slibet inter p[er]sonas d[iv]inas, que n[on] n[on] est
imperfectio in Deo.

Obi[ect]io. Si d[icitur] q[uo]d d[iv]ina p[er]sona p[er] se p[er]fectibilis n[on] est q[uo]d d[icitur] in 1^o
in p[ro]p[ri]o n[eg]ativo. Si p[er] se p[er]fectibilis n[on] est, p[er] se d[icitur] tam
al[iter] n[on] est ab alio, p[er] se d[icitur] n[eg]ativ[us] q[uo]d p[er] se d[icitur] n[on] est.
Con: e[st] n[eg]ativ[us] e[st] et n[eg]ativ[us] e[st] q[uo]d ad rem significat illa n[eg]o
illa p[er]fecta sunt n[eg]ativa p[er] se, que n[eg]ati[ve] em[er]gent
sunt p[er]fectione, illa vero sunt n[eg]ativa p[er] se d[icitur] n[on] est, que
n[eg]ati[ve] n[eg]ati[ve] p[er]fectionis s[ed] v[er]o n[on] est imperfectio. Et sic
cognoscit q[uo]d p[er]fectioes d[iv]inas n[on] em[er]gentes n[on] p[er]fecta
immortalitate in se em[er]gentes multa sunt p[er]fecta n[on] est q[uo]d unum
idem, que n[on] p[er] se p[er] se n[on] est p[er] se n[eg]ativ[us], tam[en] n[on] est
indivisibile e[st] t[ame]n n[on] p[er] se d[icitur] n[on] est ab alio, p[er] se n[eg]ativ[us]
ca[us]a p[er] se d[icitur] n[on] est sic tam[en] em[er]gentes ad a[li]o p[er] se d[icitur] n[on] est
existencie n[eg]ativ[us] excludit p[er] se d[icitur] n[on] est et p[er] se ab
alio p[er] se

Obi[ect]io. Si d[icitur] q[uo]d d[iv]ina p[er]sona p[er] se p[er]fectibilis n[on] est q[uo]d d[icitur] in 1^o
n[eg]ativ[us] dei, n[on] enim p[er] se n[on] est attributa: q[uo]d d[icitur] n[eg]ativ[us] p[er] se
n[eg]ativ[us] dei n[on] p[er] se in his duob[us] p[er] se d[icitur] n[on] est. Et
d[icitur] n[on] est p[er] se d[icitur] n[on] est n[eg]ativ[us] dei n[eg]ativ[us] late p[er] se d[icitur] n[on] est
p[er] se p[er] se d[icitur] n[on] est d[icitur] n[on] est et d[icitur] n[on] est h[ab]ere p[er] se
ad d[iv]inam, de qua hic solum d[icitur] n[on] est e[st] q[uo]d p[er] se n[eg]o.
T[ame]n d[icitur] n[on] est n[on] est n[eg]ativ[us] attributa p[er] se p[er] se d[icitur] n[on] est late
p[er] se n[eg]o. attributa in late significat d[icitur] n[on] est
p[er] se d[icitur] n[on] est, quod tam[en] p[er] se d[icitur] n[on] est de Deo, attributa de Deo.
T[ame]n n[on] est late significat d[icitur] n[on] est attributa quod quod de Deo
d[icitur] n[on] est, et n[on] est q[uo]d d[icitur] n[on] est p[er] se n[eg]ativ[us] dei in p[ro]p[ri]o
sente d[icitur] n[on] est attributa p[er] se illa, que n[on] est n[on] est
intelligi d[icitur] n[on] est, quod d[icitur] n[on] est p[er] se d[icitur] n[on] est
rem in se e[st] p[er] se d[icitur] n[on] est p[er] se d[icitur] n[on] est

20

ad idem spectant aut eundem creatorem.

21. *Obi* & *Etiam* metaphis melis poneret in his gradibus.
Cuius & spiritus intelligentis a se. hoc e propria solum intellectiva
a se! quia se a signat genus primum qd. hoc est. *Quod*
cum enim querimus species metaphis Dei, querimus primum
quasi gradum in quo generat Deus ad omnes creaturas
et primum quasi differentiale, quo semper ino distinguat
ab omnes creaturas. in primum autem entis generat Deus
cum omnes creaturas. per primum a se differat ab omni
Deo. ad aliam ad primum ad aliam, per genus primum in
intelligit per illud, in quo tam ad invicem se definita
generat, et qd in linea primum. Similitudo tandem per
differentia. eas vero tandem dividit per differentia
a se, ab alio. per se, in alio.

22. *Obi* ultimo gradus operandi e simul imperfectissimus: gradus
vivendi e perfectior: gradus intelligendi tam perfectissimus
videtur autem deum definiti. Hec per gradum perfectissimum
et hinc aliqui responderi species Dei in illud, in
ultimo perfectissimo. qd. qd. di. maj. gradus operandi limitat,
qui perficit ab alio e imperfectissimus con: illi limitat et
qui in perficit ab alio nego in qd. di. vi. Hec definiti
per perfectissimum, si in gradus ille fit in con: hinc nego
minorat.

Quarta

Attributa Dei

1. *Quid est quod dicitur attributa Dei*
Est talia in se non valde lato pat omnia primum, qua attributa
Deo, quo sensu omnia sunt attributa Deo, quae magis Deo
dicuntur.

In hac rursus late, attributum e quidpiu de Jodrich, et n
 quibusd color spolia miffica, etc. in Enqu pmo de pabea
 (qua illi tribuuntur) lingua pmetates, ut e fufu, bonu
 lateran, cameran & qua pnta. Athanasius in Epistola
 de decretis frodui pcatu, et nazianzeno orate est, nicean
 lib. 2. d. 3. similitate et alios pates n significat nea
 Ad ea, que circa raa pnt. pnto attributa nea dera
 sunt qd nris generis pnta et regna. pnta ad qda et
 solalia redit pntu, lib. ino Cap. g. Nam q. ad pntu
 quinatum pntu e Judo, seu aternitas, qua ad innde pnt
 pntu pntentia pntu creatu. Sed e pntentia fve in mntu
 Dei pntu, vnde Aug dicit, suo modo e in loco, Sim illud vnde
 Aug pntu pntu pntu pntu pntu pntu pntu pntu pntu
 tum eam actus innoante, illis, pntu pntu, pntu pntu pntu
 eoru actus pntu, veritas, certitudo, evidia, pntu e volu
 vnde Aug pntu pntu pntu pntu pntu pntu pntu pntu
 ut charitas, pntu e tum eam actus, ut volentia, electio, amio
 pntu e vnde pntu, que dicit potentia activa, in deo ante vocat
 pntu. quibz addunt e lu veritate et conslat, que pntu pntu
 pntu. negativa attributa pntu idem auctor numero 8. pntu.
 pntu pntu, innoante, innoante, innoante, innoante,
 innoante, quibz ala pntu pntu e pntu pntu pntu
 habere negat pntu pntu, et e pntu, pntu negat pntu pntu.
 Et his intelligit attributa dera de qua in solalia e pntu pntu
 ce quo in in pntu, tum e pntu pntu pntu, quia pntu
 attributum e pntu pntu pntu, et vnde pntu pntu
 liban pntu pntu pntu pntu, que in dntu, pntu pntu
 Dei e pntu, quia in dntu pntu pntu pntu pntu pntu
 potentia pntu pntu pntu, hntu, conio, observa, quod pntu
 pntu. pntu in pntu, clauura nobis e attributa pntu pntu
 qua pntu, et nellig pntu quid n pntu pntu, quia quid pntu pntu
 quod e attributa in hac questione pntu pntu, de reliquis dntu pntu
 pntu.

An unus sit Deus

4

Dicendum. unicus est Deus. Ita fides docet Gen. 1. & Ioh. 1.
 et Deus, et non est alius pater eius. psal. 85. Tu es Deus solus.
 in ad Corin. 8. Sing. quia nihil est idem in mundo, et non
 nullus est Deus nisi unus. eadem sententia non propter naturam
 evidentem demonstrat. nam in eo est de patre qui est pater
 optimus, perfectissimus. aliquid repugnat evidenter duo esse reales
 ad eum distincta, quorum alterum sit perfectius, optimum et
 perfectissimum. quid enim dicitur, qui pater? quid optimum,
 qui ager bonus? quid perfectissimus? qui ager perfectissimus
 est? quae ratio est agnovit patrem in quo est? ubi
 manifestum, ubi de unitate Dei se discutit. Ratio voluit
 male gubernari, si est bonus plures principibus, ut quod pater
 ad si plures essent Dei, vel possent velle opposita non deo
 possent, quod potest velle autem potest velle autem quoddam
 velle potest velle moveri solum aliter velle: quae autem sit ratio
 generis, et quid reperat, unde v. si non potest, quod quod vult, proprio
 vultem aliter. si autem voluit aliter libertas, quae tunc est prima
 Dei perfectio. Et sic essent plures Dei, et sic essent in se
 ad creaturam, generosam, et gubernationem mundi non deo, non
 posteris, quod multi essent in se, et aliter. si in se, et quod
 de solis essent insufficientes, et imperfecti, et sic essent in
 essent Dei. itaque veritas est alia: quae est gloria sola sub die
 ait: multitudine nominum, multitudine nominum.

5

Hinc colliges ^{polytheismum} ~~esse~~ theison gentium esse vultus Regum
 pluribus, quae detrahunt deo omnia perfectio, uno deo
 videtur, duo possunt deos temporales. Sic enim apud romanos
 si erat deus antiquus saturno, quem tamen hodie in tempore
 gentium omnes norunt. et deo a se habent, duo possunt deos abulis
 in tempore carter, aut gentes, aut hodie arbitrio et pater
 consilio inter deos collocatos. Et sic bonitas et pater
 cum possunt deos flagitiosos, sive ad alterum, rescipimus
 fures, invidiosos, videtur meretricia. Et sic
 et reges, dum invehunt turba populi. Comites ab eis et com

4. b. sapientia dicitur, ut eos venerant bestias & ovis
capellas, boves, & ovines

63

6. Sed ino etiam admitterent plures dei, in tanta mundi regimine
dum si uno aliquid de cetero, reliqui quoque essent
et si in omni nihilominus eventus in populis liberatae regerent
et caperent ab omni usque, quibus libertas est regibus dei.
deinde noscitur inspicit, ut duo & plura esse libera per
petuo in omni ac singulis agilibus operantur. in quo potestesse
sunt volentes, et sapientia de cetero dicitur, deinde vero gestant
plures deus, factis oppositum est simpliciter possibile, adque
inter plures deos, absolute esse possibile, et de quibus

7. Si quis diceret, plures esse deos, si, ut singulis populis
liberent mundos, quos regunt, et si essent benevolentia in
condita. Et cogitaret hanc esse opinionem, quae enim est latine
deorum deitas, quorum generatione aliter estari in factis, nisi loca
separentur, deinde si singulis populos liberent mundos, debeat
dari ratio, aut deus hinc sit potest in hoc, ille in alio mundo,
hinc dari requirit, nisi sit una super omnia gubernans.

8. Sed ino omni deo gentium lateam opinionem, plures deos deus
ostendit esse gentes, et non possunt in errore esse certum tam grave.
Et dicitur, aut. hae erat opinio ceteris trans. in mente nego. per enim
Salomon, qui strage caeli et terra unicum deum agnoscebat, idola
in, ut voluptatibus suis obtemperaret, colebat, quid mirum,
si simili modo gentiles hoc fecerunt. adque audit, quidam ore
amissere plures deos, et in operibus aliis plebis debere
honore divinos, interque in autem operibus per hanc, nec nisi
pupidi, nam ino universi deo philis gentes, credidit unum
deum, sed quo aliter sunt locuti, aut seipsum, id
decece in quod operantur et ob honore plebis, si enim
Socrates ob regalia pluraliter deos adit, apud discrimen.
palestrator salis philis horum mens, et in his scriptis tam vidi,
culos transerunt deos. adde uti ostendit, Terentianus
in apoleptico adversus gentes capite in plenis gentibus

a modo clar. d. in pala sive plus. Deos, eos vendidit, ut
eis nisi tant ad quatuor, eos suscipiunt prodece in theatris,
d. certa n. fecerunt. si quina gulfat, eorum opinio. Et hoc plebs
inter gentiles n. Lalis intellecta nona. Sed, regis gulfat, dicit
in sua opinione, nam in caribz recentibus ex instituta quasi
nata prodece vocat pignori, caribz unum. Deus et pro me
manus supplicat n. ad Capitolium d. ad Calu tendebant.

Obt. Polytheismus dicitur gulfat nullis. Saeculis
inde a d. dicitur, n. d. ante oculos palpabilis et tanquam
g. d. d. d. mi. apud sapientes. Con. apud aliquos rego. regu
laris error maxime in die religionis e. g. in incurrebilibz moribz
atqz hinc morbu apud gentes nativere pro nona, utroqz
plur quos iustificat. Cum dicitur eos in regnum parat. ad
licentia poetarum et pictorum. Deos pro libitu dixerunt.
Et sic scripta aliquorum sapientum perperat intellecta
pro Deo multa virtute noxia, quibus quasi parit
tant in plures perfectiones. Et arbitrio regum, honores
divinos affectant. Et adulae populi ambitioni regum
servant. 6. ineptus amor parentis, amicos aut sapienter
in Deos venerant. Quos solibus prosequi et multas sali
gidis occasum sequi, neventur. Et dicitur, si aasine
Tanona Graues divinitatis uasae affectant.

Obt. Et gentes, videtur male incitari. licet enim comire
Deum, dicitur plures Deos, sed h. agnoverunt simul ad
que pperant. si quia et. Romanis. Quos papam prima
dixerant, reliquos vero colere. Quos veneramus
genios Caesares aut deos. Obt. rego aut. nam gulfat
comitibus unum pperant. negabant in e. d. d. d.
crente ad heredes, aliter op. ad divinitas. Sa caritibi
pant in plures, ut fragulos, crederent pperant in aliquo
genere, pperant, aut independentes, v. g. maria in bellis
apolline in artibus. Et plures dicitur pperant et divinos
honores in qua auctoribus v. g. et regis.

Potest 5. aignata personam unam esse, placet enim unicam personam. 64
 quod dicitur. Sed nego: aut. nam in multis quibus est divinitas
 non in plures personas, quae naturaliter et essentia voluntate deinde
 sunt personae, sed plures personae, ad hoc sunt personae in se
 distinctae. si vero plures deum sunt personae, non est ovis cur non
 essent personae in se. deum plures deum essent plures plures
 personae optima et perfectissima. Ex autem persona sunt plures
 unum maximum, unum perfectissimum?

Articulus 2.

An Deus sit ingens perfectus in
 omni genere.

Dicitur Deus esse ingens perfectus in omni genere. Ita dicitur
 aperte scriptura psalmi 147. magnus est Dominus, et magnitudinis
 eius non est finis. qui beatus intelligitur non solum deus de
 magnitudine creaturam sed etiam visibilis, quia in quo ad
 oia magnus est. atque ita omnes credunt unanimiter patres
 et credunt omnes catholici. ratio si extenditur. Si Deus non
 esset ingens perfectus in omni genere, sed in aliquo genere
 perfectior esset defectus, quia est limitatus. Si enim in
 aliquo genere non est ingens et in illo genere nihil quod ante
 est perfectum habet defectum quod est limitatus. Si autem
 aliquid falsum est Deus in aliquo genere esse defectum
 deo. si vero deus non habet defectum in quo ad id in perfectum
 deo est imperfectum, quia caret perfectione, possibilis, nihil enim
 deo est imperfectum, quia non habet perfectionem appetibilem.
 Sed Deus non caret ulla perfectione possibili. quia si
 habet perfectionem possibilem non est creata et increata. atque si
 in creata quidem esset, creata vero eminenter. si enim
 si enim non haberet aliquam perfectionem possibilem, non
 pro illa non esset possibilis, tunc nec a se nec ab alio posset provenire.

Ergo quia unum perfectio est perfectio et alia est, ut pote
 in natura sua superabundans, fons et origo omni bonorum
 creatura, adeoque in omni genere est in se perfecta. Quia
 ad se ipsum est ens a se. Sed ens a se requirit se limitatum
 finem et imperfectum. Quia quicquid est limitatum aut
 finitum, ideo est tale, quia causa non potest se a voluit
 producere quod perfectio, aliam enim non est sed, huiusmodi
 tunc limitantur, et huiusmodi sunt polig. hoc modo quod ille
 limitantur. atqui ens a se est perfectio causa limitativa
 finis: quod requirit se limitatum, adeoque est imperfectum in
 omni genere. dicamus igitur cum s. de gradibus orationis
 in parata: Deus in se est perfectio, et huiusmodi
 quodammodo perfectio perfectio.

13

13. imo si Deus est in se perfectio quod necesse est perfectio
 omni creatura, et huiusmodi perfectio. Quia nulla perfectio
 potest in se. gratia ubi sunt perfectio et huiusmodi
 plantantur. atqui Deus requirit perfectio gratia
 et. Quia in se, ad se ipsum est. Quia quod perfectio
 gratia, perfectio et huiusmodi perfectio in se
 nego nisi ut enim ait s. de gradibus orationis. Quia
 Deus est omnia quod sunt. et nihil eorum quod sunt, et nihil quia
 non est perfectio. hoc est angelus, et omnia quia perfectio omni
 creatura in se perfectio eminenter et in se perfectio.

14

14. Si dicitur, et est quod Deus sit perfectio quia omnia creatura, non est
 perfectio omni creatura eminenter in se perfectio, nec est
 angelus et perfectio quia hoc est alia et inferior, nego
 perfectio eminenter omni creatura perfectio. Quia dicitur, angelus est
 quod quodammodo sit perfectio. Quia sit perfectio in se perfectio
 quod sit omni creatura perfectio. Quia sit perfectio in se perfectio
 perfectio perfectio omni creatura in se perfectio, et perfectio in se perfectio
 quod quodammodo sit perfectio in se perfectio. Quia sit perfectio in se perfectio.

15

15. Si dicitur, ad se ipsum eminenter perfectio omni creatura, creatura
 Deus sicut dicitur, et eminenter, et omni creatura, huiusmodi
 videtur se absurdum: quod licet sit in se perfectio.

Potest reduci ab bono sensu, abscondendum in e ab us, quia
 si prolata malum generant sensu, Delectis pro his dicitur
 eminentes et inflat, alio modo general, quidquid bonitatis
 est in bono, aut, capite, ac universim huius notandum, de Deo
 et bono Deo si loquimur de malis caleris ad exemplum acriis,
 hoc e cum punda per reverentia.

Est ideo si Deus continetur general omnia, generalia omnia perfectio 16
 creaturatur hoc e aliquid. qd. R. dicitur. neg: general omnia
 imperfectio creaturatur continetur sub modo et non in imperfectio
 nego. sub modo perfectio con. perfectio et imperfectio creaturatur
 quod sub modo et general in Deo, general, qui, quare ut
 perfectio in vero general sub imperfectio et imperfectio.

Est 3. si Deus general omnia perfectio, nihil est possibile
 creaturatur, sicut per ea, quae de bono creaturatur, est omnia
 creaturatur, nihil aliud est creaturatur; hoc e saltem. qd. R. dicitur.
 magis si general continetur con. si v. continetur v. continetur nego neg.
 Deus qui per continetur general plus perfectio in creaturatur, nulla
 creaturatur perfectio, id e, qualis in creaturatur limitate et
 dependentia. poterim in dicitur continetur general perfectio
 quae sub modo creaturatur, general abstractum per conceptum creaturatur.
 unde perfectio dividit potest in simpliciter tale. vob in simpliciter
 simpliciter. et hoc in creaturatur simpliciter talis e, quae nulla
 dicitur imperfectio, qualis praeter nullus e perfectio in Deo
 simpliciter simpliciter e, quae melior e ipsa quam non ipsa, seu
 quae melior e quae dicitur opposita, alii potest esse perfectio, et
 reivera, e perfectio mixta quae dicitur imperfectio, et e
 dicitur curvatur et sensibilem. proies general continetur per
 brevia eminenter.

Est 4. inflat e, re quo per e ultra aliquid accipere
 seu tot nullis exceptionibus continetur in inflat plus vel minus 18
 est. inflat si apparet quod hoc general Deo. qd. R. dicitur
 fallat inflat inflat inflat inflat inflat inflat inflat inflat
 dicitur inflat quo ad numerum, et si inflat quo ad perfectio.
 quia in e in hoc, continetur et per conceptum dividit inflat
 per quasi virtualitatis, hinc R. dicitur nego ni. hinc

Deo completis aeternitate, aeternitate, in ipsa potentia a qua
 participari potest magis et magis, per se et per se
 qd. s. daret corpus unumquodque. Quod si non est
 possibile aliud corpus. qd. si corpus est in se possibile in genere
 dicitur, si est possibile aliud eas. qd. si nego con. quia signi
 a possibile. eod. dicitur, per se in corpore. qd. in se
 a qd. in altero si pugnat hac mo. qd. si Do. part. dicitur
 corpus in se, et aliter possibile aliud qd. super eadem
 dicitur. et si levet in se aliud corpus. Ita si possibile
 esse huius creaturae dicitur in se possibile, si huius in se
 dicitur huius creaturae in ipsa perfectione dei.

q. 6. q. aliquid deo dari potest. qd. si in ipsa perfectione
 alicuius creaturae de deo et creatura est aliquid possibile deo
 qd. ut qd. completum de angelis et hominibus et arboribus et fructibus
 et quid melius quam solus angelus, sola arbor. qd. nego ant.
 ad p. h. dicitur. completum de deo et creatura. qd. quidem
 solo deo ^{essentiae} creaturae. At aliquid possibile in se
 negat. nullum enim creaturae ad p. h. dicitur con. nullum
 enim creaturae aliter qd. perfectiones eminentes quibus aut
 dicitur in se huius creaturae. cum recipi. nisi creaturae addit
 creaturae sicut completum melius. Deum autem omnia creaturae
 perfectiones completum supereminere huius creaturae
 creaturae sua natura deo, nihil addit, nisi pura limitatio
 creaturae et imperfectione. reliqua enim quae sunt in se
 modo absolute omnia iam in deo. limitatio autem deo. huius
 imperfectione a generalis completum melius. huius s. aliquid huius
 in se dicitur. si quis per se deo per se. si quis in se
 maior deum dicitur, non se se deo maior, sed per se deo
 dicitur ante se. quia in se deo dicitur se deo
 aliquid, eod. modo sicut creaturae se deo
 huius creaturae per se dicitur plus quam pluraliter in se
 et in se huius creaturae in se huius creaturae
 boni

69
 21
 Quod quod dicitur ens determinatum, quod singulare, distinctum
 à perfectionibus aliorum entium, hoc est ens limitatum, qd. qd
 dicitur, est ens limitatum in ratione perfectionis, neg. in ratione
 numeri, sicut: limitatio quaedam supposita nego. limitatio
 nulla in certa perfectione, unde quae sit limitatio limitatio
 con. ens qd habet certum numerum, simpliciter negat, alteratur
 in certis, in certa perfectione, et est ens in actu in certis, sed
 in ratione entis, qd quae est in actu in ratione entis, complexio
 tota limitatio, et est perfectione simpliciter entis: qd.

Quod g. si deus superat angelum, et est simpliciter ingens, et
 non ingens se magis aliter, nam magis est excessus, quo deus
 superat hoc, quo superat angelum, hoc respicitur: qd. et nego
 sequela excessus dei supra creaturam, dicitur deus perfectione, et
 est perfectione aut imperfectione creaturae, quae est deus perfectione, et
 excessus est absolute purus et simpliciter ingens, quia quae creatura
 ita superat a deo, ut ab alio magis superari non possit, et perfectione,
 quae deus superat quam habet creatura, in qua potest accipi,
 communicari et participari, quia potest et habet et plures in ingens
 quae vero est in excessus dicit imperfectione aut perfectione creaturae
 non est excessus simpliciter et absolute purus, nec dicit aliquid
 ingens, quia non est possibilis creaturae tam imperfecta, quae requirit imperfectionem
 esse, et in hoc sensu deus magis superat hoc, quo angelum, quod
 se ipsa nihil est aliud quam angelum, est perfectione, et magis aut magis
 excessus perfectione dei.

Quod, ut dicitur ex eo quod deus sit ens à se non sequitur, deus est simpliciter et
 illimitatum in genere perfectionis, non est limitatum, quia esse
 scientiae, à magis volens et inbecillitate limitatum, et in ens limitatum
 à se ipso per rationem, quia ratio à se ipso est tale ens, et non aliud: qd.
 et nego autem, nam ens à se ipsis debet esse illimitatum et volitionem
 et aliter inceptum habitare, et ens in actu sit à se ipso per officium
 cum, tunc à se non sit in simpliciter perfectione, per qua creatura
 oia sunt, qd. si vero ens à se est illimitatum et volitionem, ratio
 est unicum, et aliter gubernari non potest, nam si vero est unicum

Est origo et locus ois bonitatis, p[er] se q[ue] ad p[er]fectione[m]
 possibile[m], ut q[ue] ad e[um] in se p[er]fectu[m]. T[er]cia h[ec] ratio pot[est]
 d[ic]i q[ue] idem de quovis ente, q[uo]d ipse deo p[er] se h[ab]et et n[on]
 majoris p[er]fectionis quia ce[ter]a n[on] p[er] se e[st] tale, nec emittit
 rem ampl[ius], h[ab]et v[er]o p[er]fectu[m] n[on] e[st] majoris p[er]fectionis
 quia h[ab]uit tale[m] ca[us]a[m], nec p[er]fectio e[st] ampl[ius] h[ic]
 effect[us] recte ampl[ius] secund[um] in p[er]fectione[m] in se[m]p[er] h[ic]
 ca[us]a[m], et in n[on] h[ic] n[on] e[st] ex[tra] h[ic] o[mn]ia p[er]fecta.

Articulus 3[us]

An Deus sit ois simplex, purissimus
 et q[ue] et incorporeus

24

Dicendum imo Deus e[st] ois simplex ois compositionis
 ce[ter]is, et n[on] n[on] nullas h[ab]et p[ar]tes, integras, inter
 p[ar]tes, et ce[ter]as, ita ut s[ic] p[ar]te[m] e[st] q[ue] d[ic]itur in
 Concilio lateranensi cap[itu]lo q[ui]n[que]m[us] de p[er]sona[m] s[an]cti
 Cui[us] h[ec] s[un]t v[er]ba: s[im]iliter credidit et simpliciter q[ue] d[ic]itur
 q[uo]d un[us] solus e[st] ver[us] Deus, s[ed] q[ui]a p[er] se, et una p[er]sona
 s[an]cti s[an]cti, seu n[on] simplex ois. Ratio e[st] q[uo]d Deus e[st]
 composit[us] et p[ar]te[m], quavis p[ar]te[m] e[st] et n[on] e[st] Deus
 et, h[ab]et ois a se s[im]iliter in o[mn]i p[er]fectione[m]
 n[on] e[st] quia qualibet p[ar]te[m] hoc ipso, et s[ic] h[ab]et p[er]fectione[m]
 et integrat ad s[im] p[er]fectione[m] alia p[ar]te[m], d[ic]it in p[er]fectione[m]
 remanent[em] in se. q[uo]d. Ratio e[st] ad o[mn]ia q[uo]d composit[us] e[st]
 p[ar]te[m] q[ue] d[ic]itur distinctis e[st] in se[m]p[er] p[er]fectione[m] s[an]cti
 q[uo]d n[on] p[er] se in se p[er]fectu[m] h[ab]et ois p[er]fectione[m] q[uo]d Deus n[on]
 e[st] tale solus. et s[ic] p[ar]te[m] h[ab]et mera[m] entia[m] in se[m]p[er]
 quavis enim p[ar]te[m] d[ic]it distinctio[n]e[m] a p[er]fectione[m] p[er]
 composit[us] hoc ipso q[uo]d p[er] se distincta: q[uo]d et s[ic] e[st] in se[m]p[er]

Quia sicut visio involvit imperfectiones, inquam plura
 que se totis nec ex parte fortiter, et argueret tam per imperfectiones
 qua imperfectiones Canonice art. 90. Quod e dicitur per ista
 et certum arguet se diversa ratio si quis igitur a se arguer
 viderent, intelligerent ac vellent, ne proin n' certum e q
 illis via publiciter gubernari, si perierit, igitur aliqua
 spes si viderent, n' intelligerent, nec vellent, adeoq n' certum
 Apertus, postea qd requirit cogitari de 90.

Secundum ad hoc e purissima actus, ita dicitur certum e q
 non e illud. Quod e quia dicitur e per se in se actus
 qd n' pot' acquirere nova perfectiones, qua n' tam actus actu
 per se actus, quia actus, si pot' acquirere nova perfectiones,
 qua n' habet actu, si est illa impotentia, id e actus ad
 illa impotentia, est impotentia, n' pot' acquirere nova perfectiones,
 acquirere nova perfectiones, qua actus actu n' pot' acquirere
 hoc e e impotentia, ut patet: 90.

Secundum ad hoc e purissima actus, ita dicitur certum e q
 Catholicis ois. Quod e aperte Explura par: q dicitur
 spiritus e dicitur. Quod e dicitur dicitur e purissima in se illud
 et ut patet loquuntur dicitur e illud, dicitur dicitur dicitur
 argui purissima in se illud dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 90. Quod e dicitur nullus cogitatur e dicitur e dicitur e dicitur e
 si perierat, siue quo ad dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 qua e nullus impotentia dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 existendi siue qua dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 ad viam agendi, limitata, ad dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 nam, argui dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 qui e actus dicitur e, quo dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 siue quo ad modum existendi, siue quo ad dicitur e dicitur e dicitur e
 cogitari dicitur e, 90. Quod e dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e
 pot' e dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e dicitur e.

Alqui Deus e et dicit ea reba ubiq; ubiq; ubiq; ubiq; ubiq; ubiq;
 fit inmensus: qd.

Obici potest qd inna Deus e similis his iusta illud generi
 ino dicitur hoc ad imaginem et similitudinem nostram: qd non e
 compositus ex partibus distinctis: qd et Deus. Qd
 nati e similis similitudine imperfecta qd esse hoc fit emille
 libere volentes et libere con. pperba ergo mag. si haec
 puererit. Et hoc dicitur e Deus et Deus hoc.

Obici. Etsi in Deo ut uno n fit compositus, et hinc in
 Deo ut uno, tum quia quilibet persona cum alia in aliquo
 qd est et in aliquo ab in distinguuntur, tum quia cum 3 per
 lone potest videri se videri distincte, n fit et in dicitur
 realiter compositus: qd. Et de neutro capite qd in compositus
 et in dicitur n separatio tum fit in una identitate inter
 nati, in qua quavis persona cum alia quavis per
 localitate per quod ab in distinguuntur. n in e dicitur
 nem e persone quod videntur ut sunt una in e similia
 et si n sunt una per compositione qd per identitate.
 et ut sunt inter se videri distincte, et si n vales vult
 ut una quod componant, et sunt hinc plures eos papices.

Obici. qd inna. Scriptura non solum lucia et asmina
 aliam rem composetam Deo dicitur: qd indicat
 Deum e compositum. Et ergo con. nem. Scriptura
 solum per metaphora dicitur Deo acubana, ut per
 rem maxime similitudine varias Deo pperbiones exprimat,
 et ita imbecillitate gualat. si ei oculos habuit et ppar
 ficanda vim intelligendi. vna nra ad exprinenda
 pperbiam crepti. hinc. ang. epist. 3. ad corinthios
 ergo enim dico qd totus Deus oculus e solum natus,

Solus per se. Solus oculis quia oia videt, longi nensus
quia oia operatur, longi per, quia oia ubique e. ar

Articulus 14

AN DEUS SIT IMMENSUS

Sicentum Deus e inter immensy. patet ex scriptura Genesim 30
v. 2. ubi dicitur terra ego impleo. Sicut Regum 8. ubi dicitur
le aperu in populo. qual: i. 3. quocirca a spiritu suo, et quo
ad spaci sua cupit. et ascendit in celum hu ubi e. si descen
ders in regnum aues. Item dicitur. 5. patet. Longi per in simbolo
athanasio et in cantio simitar de summa trinitate. Hab autem
e, immo Deus e in se ipso. qd realiter e personis se hinc
oibz alijs immensy per se. per enim creatura offeruntur
ceteris partibz immensy, quo magis patitur deum realiter
occupare pat. qd cum Deus sit in se ipso, realiter
pat e immo Deus ubique sit operari, et sic in alijs
posuit et sit per se mundu. hoc autem si quis dicit ubique e.
hoc e immo Deus e sit in se ipso in mundo. et in se ipso mundu
ubique ubique, a se e in se ipso creatura alia, cum deus
in se ipso ubi sit e creatura. et si Deus sit in se, ubique sit in
creatura, in se ipso iam per e. alia enim mundu et hoc operari
de loco in loco. qd ratio sua immensitate iam e determinata
ut per se existantia creaturam cumque creatura ubi ubi
existenti, sic ulla sui mutatio et actus.

Hoc immo si Deus e immensy, si e potius in talo qua in
ingressu, in semelo qua in loco. hoc e falsum qd dicitur.
nam: si e potius per immensitatem. Con, per operari e actualia
operari per generalitatem Deus e in oibz per spacia, plantia
et operari per spacia, quatenus oibz in se ipso e operari
localiter per potentia, quatenus oia ponit aut operari
et oia ponit verba virtualis sua. per potentia, quatenus
oia videt. peccati in e in aliquibus ubi in humanitate Christi.

31

per unione hypostatica, in Euba per speciale spiritualitas
Adventive, in celo et terris per gloria, in aë puri
per gratia, in templo per constantissimos effectus.

32

Obiter. S. palmer docent docent Quia se nullibi, si nō
rememur ant. q. elementis, alioquin: lib. 2. p. 1. p. 1. p. 1.
ait: nō ē Deus in loco supra locum et tempus. h. aug.
lib. 2. de div. quaestione l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
cui alicubi ē, q. dicitur celo, et in quia ē, et in loco in
e, in illo sunt polig. via qua ipse alicubi: q. dicitur
ant. dicitur in se nullibi, id ē in nullo loco claudere
et circumscripta ipsa quo modo p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
scriptive aut em. dicitur in loco: dicitur nullibi ē pure
presentialiter, id ē presente nō ē ubiq. nō. Circum
scripti loco ē presente locali q. dicitur in presente loco
adhuc nō ē in corpore loco definitio remanet
visibiliter adde loco dicitur licet nō, ubi q. dicitur
in aëlis, quomodo nō ē in corpore, qui se corpore
nō ē in loco, id ē dicitur in loco pure presentialiter
id ē presente a loco ubiq. nō q. dicitur loco circum
scripti dicitur in loco. Et hoc modo Deus ē in loco et in
oī loco. iuxta hanc repl. ca. 2. S. palmer dicitur modo
Deus ē in loco, modo nō ē in loco. Chrys. homil. 3. in ep. ad
Colossenses: nusquam ē Deus et ubiq. (Chrys. lib. 4. de
viderat: nusquam ē qui nō claudit loco, et nusquam nō ē,
qui nō actualiter loco. huius em. q. dicitur illud Empedoclis. Deus ē
Circumscripti, cuius circumscripti, circumscripti nusquam.

33

Obiter. S. et hoc q. Deus sit ubiq. in loco, ē inaccessibilis, non sicut
nihil dicitur nisi hoc unum loco sed ubiq. nō ē inaccessibilis.
id. dicitur ant. et hoc q. Deus ubiq. sit, id ē q. sit in loco
sicut ubiq. que scilicet existunt, nō ē inaccessibilis.
et eo q. Deus sit a se ipso ubiq. presens in quocumque loco

multitudine & magne simul existant. Item et, eo quod Deus nullo
 loco claudatur, sed extra quemlibet locum extra totum mundum
 et universalem omnium creaturam in se magna veritas est
 diffusus, non sicut in materia. Sed posse se in extra
 mundum quomodo et patet per affirmantibus deum non esse
 in mundo sed in extra mundum. sic autem. Epistola
 in ad Corinthis, ubi dicitur et extra omnia in se
 manens in se. s. Hieronimus Cap. ino de divinis nominibus
 Deus in celo est atque in terra, in mundo circa mundum supra
 mundum et infra eum. s. Gregorius lib. 1. moralium Cap. 1.
 ipse mare, terra, mare, ipse extra, ipse supra, ipse infra
 omnia. faret hinc nota legi in Evangelio s. Hieronimus
 Cali Caloru te capere non potest et apud Job. Cap. ii. et alior
 Calo est et profundior inferno.

Dicitur. Deus enim est extra mundum Deus est in se ipso, in se
 gratias: quod est in nihilo, quia patria extra mundum in
 se gratia sunt vera nihil. extra mundum enim nihil existit.
 Sed ino nego aut. cum enim dicitur deum existere extra mundum
 in se ipso intelligitur deum existere in se ipso et imaginariis
 et extra mundum se in se ipso. Ita loquuntur. s. Albertus. s. Augustinus.
 in psal. 112. antequam faceret Deus celum et terra ubi
 nihil habebat deum in se habitabat. s. P. Berr. lib. 1. de
 consideratione. ubi dicit antequam mundus crearetur non est quod quare
 extra ubi erat. prout ipsum nihil erat quod in se ipso
 erat. Quod dicitur autem est in se ipso imaginariis et in se
 vive et se ipso sua determinata ad existendum quibus
 patet si quod extra hunc mundum dicitur et mater existat
 con. et in se ipso imaginariis et in se ipso vive et se
 extra hunc mundum existit et est intus se ipso existat
 qua in se ipso nulla dicitur nego. cum dicitur deum existere
 in se ipso imaginariis, non dicitur hoc deum extra mundum existere.

34

Realiter entibus creatis. Ad dicitur quod saltem mundum habere
diffusione interminata aequivalente partem creatis
possibilitatibus majoribus et majoribus in respectu quomodocumque
liberis et nullis duplicatib. placuit in eodem. Et sic
de libertate in art. in. ubi ait. Cum in istis re in his
quae sunt. Et in in his, quae possunt imaginari.

Ad 3.

Deus est aeternus.

35

Dicendum Deus est aeternus et immortalis. patet
ex scriptura psalms 93 Deus autem non aeternitate
secula psalms 93. Ergo in aeternum permanet. item ex verbis
et symbolo alia. ubi dicitur. aeternus pater. aeternus filius
aeternus spiritus. Cum denique ex capto dicitur de
unitate trinitatis. Quod est in eo. Quod est in eo. Quod est in eo.
et spiritus carnis. Et quod absolute est spiritus si est
unitatis sine spe. nec est ratio carnis quod hunc
hodie quod erat carnis. quod est in eo. Quod est in eo.
et aeternus. ratio est aeternus. Quod est in eo. Quod est in eo.
desinere spiritus et aeternus. Quod est in eo. Quod est in eo.
dennere. Cum sit immutabilis. et immutabilis a non esse aeternus ab
esse a non esse est sua maxima natura. quod est aeternus.

36

Quod ino Deus fuerit. Aug. libro 30 quaest. 23 est reston aeternitatis
et iuxta illud caodi d. regnat in aeternum et ultra. quod non
aeternus. Quod est quietus aeternitatis partem aeternitatem
habet angelis et in aeternitatis per spiritus. quae soli in se con-
venit et est in eo. Cum deo dicitur autem regnabit ultra
aeternitatis. id est ultra quamvis durat quum aeternitatis
nam sicut admodum difficilia dicuntur impossibilia exaggerative
ita duras valde longa dici solent aeternitatis

Obi. Deus danielis q. dicit antiquus dierum: per hoc autem
 denotat si ee aeternus, quia qui per spacia aeternus per
 juvenis nec antiquus dicitur. **Deus dicitur antiquus**
 dicitur quia praesens, in perfectionibus eminenter gloriatur, et
 diffusions, solubiles, temporum, et e. spulcr determinatus,
 ad coexistendum in infinitis seculis, p. modo realiter existens,
 et ex pte dei nihil denotat ad coexistendum p. hinc et p. tunc
 credam.

Obi. sicut aeternitas dei iuxta Boetium e. interminabilis
 sicut tota simul et perfecta perfectio: adeo q. p. Deuse
 aeternus n. et in dicitur successione praesentis praesentis et futuris.
 atque de Deo dicitur, e. Quis, et erit. p. apocalypsis.
 Deus aeternus, qui erat, et qui e., et qui venturus e. q. d.
 Q. dicitur: Deus fuisse et futurus e. dicitur per successione
 aliqua sibi ipsi successione, ^{non} per successione cetera n. per
 successione creatum tempore praesentis et futuro. existenti
 con: q. d. ipse dicitur, quia qui e., qui est, factus non est successione
 existentium creatum, quibus coexistit Deus, et semper e. Deus
 per suam indivisibilem, ne coexistit praesentibus praesentibus
 et futuris. sicut enim litore glaciminis sicut columna
 a. successiva coexistentia plus aqua dicitur fuisse heri, hodie
 ee. cras futura propterea certis egrae p. hinc, licet
 ipsa columna, maneat invariata intus p. si Deus
 dicitur fuisse et futurus ee. a diversis p. hinc temporis
 successione Deo convenientibus ipso remanente p. hinc
 immutato. ceterum in descriptione Boetii ceter
 a. illis recepta dicitur perfecta perfectio vita, quia
 per spulcr aeterna tenente perfectio aeterna
 per nulla p. hinc ab ea unquam recidere potest

Sicut vita totius quae existens, quia in viventibus
 durare est vivere, sicut dormire est mori. Sicut sola simul
 ad denotandum bonum. Illud ad ponderari debet, ut recipere
 de bono simul quo ad integra sua perfectio est
 latitudine, unde patet aliter quodlibet ad dicendum
 quod ego hodie exui te, quia in genitum a tequitate
 sicut infirmis in huius vita, quia alteritas duratio
 perfectio, qualis ego est, quia recipio aeternitate, et non
 perichilio aeternitatis duratio dei perfectio completio, et animam
 distinguit a se ipso dei, quia in seipso est perfectio, et animam
 est impermutabilem. Certe enim quibus in seipso duratio
 ac proinde totum simul esse simul est. Deus eadem se perfectio
 vivens, vivens modo perfectio, quia a se ipso est perfectio
 aeternitas. Hinc in seipso est perfectio, quia a se ipso
 angeles duratio, quia alteritas duratio, quia a se ipso
 duratio, quia a se ipso duratio, quia a se ipso duratio.
 nihil in seipso duratio, quia a se ipso duratio, quia a se ipso duratio.

Deus si non simul existit tota aeternitas dei, Deus si est
 aeternus, et si per existit. De si non per existit, Deus si existit
 si deus erat et hodie. hoc est implacitum: quod. Quod si non per
 Deus si per existit in creatis, pro se in seipso existit in seipso
 presentibus et futuris aeternis. per existit in seipso. Deus existit
 si per existit in se, quod est in seipso modo. Coligit in unum in se
 visibile perceptibile, et inmutabile in aeternitate, quia per
 certioris, et per seipso, et illatione in seipso, et in seipso
 si hinc est de seipso, et gaudium et felicitas, et hinc in seipso
 per inmutabilem in seipso simul in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso
 in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso
 hinc in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso
 presentibus et futuris, et nihil de seipso in seipso, et hinc in seipso
 de seipso existit. hinc in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso, hinc in seipso
 in seipso presentibus quasi iam in seipso, nihil est futurum, quasi
 in seipso, et in seipso, et in seipso, et in seipso, et in seipso.

p[ro]p[ter] q[uo]d si n[on] s[un]t ip[s]i in a[et]ernitate dei q[ui]libet ens creatus
 realiter e[st] ab aeterno: hoc e[st] clare falsum q[uo]ia q[uo]d coexistit
 toti aeternitati divinae realiter e[st] ab aeterno, sicuti, q[uo]d co- 40
 existit toti durati. h[ab]ere realiter existit t[er]m[in]e q[ui]libet
 ens creatum coexistere toti aeternitati divinae. s[ed] nego quod
 ad p[ro]p[os]it[um] d[icitu]r: nam q[uo]d coexistit toti totaliter dicitur p[er]
 et p[er] durati magis commensurata. Con: q[uo]d coexistit
 n[on] totaliter et p[ro]p[ter] p[er] durati magis breviter nego.
 coexistit hic toti immensitati, quia in s[er]m[in]e ubiq[ue] q[uo]d em
 ip[s]i n[on] coexistere toti aeternitati divinae quia coexistit p[er]
 p[ro]p[ter] ultimos si n[on] et ab aeterno dicitur tota q[ui]a p[er] quod d[icitu]r 41
 e[st] p[ro]p[ter] antichristo, d[icitu]r n[on] et ab aeterno e[st] p[ro]p[ter]s
 antichristo: s[ed] n[on] et ab aeterno dicitur tota q[ui]a p[er] quod d[icitu]r
 e[st] p[ro]p[ter]s antichristo ip[s]e aeternitas indivisa. Con: q[uo]d
 d[icitu]r: nam s[ed] dicitur tota q[ui]a qua requiritur d[icitu]r ea p[ro]p[ter]s
 qua creare. Con: qua requiritur d[icitu]r ea p[ro]p[ter]s nego magis
 Deus antichristo e[st] realiter p[ro]p[ter]s q[ui]a e[st] coexistit.
 coexistencia vero dicitur coexistencia d[icitu]r, quam anti-
 christo n[on] n[on] e[st], q[uo]d vero p[ro]p[ter]s n[on] p[ro]p[ter]s q[ui]a p[ro]p[ter]s
 creari nulla mutatio q[ui]a q[ui]a n[on] e[st] p[ro]p[ter]s in d[icitu]r

Articulus 6.

An Deus sit immutabilis.

Dicendum Deus e[st] simpliciter immutabilis, ut q[uo]d p[ro]p[os]it[um].
 una pars patet item ex. Cuiuslibet, malicia 3. dicit: ego
 d[icitu]r et n[on] mutator. facili in o. apud que n[on] e[st] immutabilis,
 nec vicissitudinis oblatione. item de patribus et de sequitur
 Concordia Lateranensis relata in cap. q[ui]a d[icitu]r p[ro]p[ter]s h[ab]ere
 s[ed] e[st] in o. mutari p[ro]p[ter]s e[st] n[on] nova in o. p[ro]p[ter]s h[ab]ere
 requirere, e[st] antiqua amittere. neutrum in deo fieri
 q[uo]d n[on] p[ro]p[ter]s si carni aliquid de novo acquireret, te p[ro]p[ter]s

si lud n' d'umpet, siq' n' d'umpet ad possessionem p' aliqui
 reperderet, tu postea n' liberet ad possessionem nec est in se
 p'fecto: qd' d'ad e' d'eo n' d'eu' post mutari. Tu p'p'at
 d'eu' accidentia n' i'unt, quia si d'eu' post d'eo d'inece.
 n' d'eu', quia sicut in d'eo n' d'at pars, si em n' e' capax ulliq'
 accidentis. d'ad e' d'eu' n' d'eu' mutaret a se de ab alio.
 n' ab alio, quia em a se n' dependet ab alio, n' a se, quia
 d'eu' nec dare sibi p' ulli p'fectione nec adinere, n' dare
 quia si d'eu' daret sibi p'fectionem d'ebet illa adage
 nam p'p' h'ere: p' antea p'p' iam d'ad, n' d'at sibi, n' ad
 mere, quia n' p' sibi d'eu' adinere p'fectio h'endi quallet
 ex cogitabile p'fectione: atqui nec p'fectio iam p'fectio illa
 p'fectione: qd' altera pars colligit ex verbis illis i'ua ad
 h' m' h' 6: qui solus d'bet immortalitas id e' inmutabilis
 hoc, ubi explicari p'p'et. d'ad antea e' quia quicquid e'
 p'ater d'eu' e' creatura: h'ois creatura pendet a d'eo quo ad
 p' p'fectione et p'p'etate, p' q' d'ad in nihilu' p' d'eu'
 et h'ia quo ad p' p' mutari: d'ad n' p' d'eo p'fectio
 n' h' h' p'fectio, p' novae qualitates, v' p' p' d'eu'
 p' d'eu' p' em ab uno in d'iu' loca p' d'eu' p' d'eu'
 immersa: et h'ad p' e' ill'ualis, in p' d'eu' d'eu'
 alioq' operatioq' internis variis mutatioq' p' d'eu'.
 p' h' i'uo d'eu' e' mobilis quata illa p'p'etate q' o'ib' mobilib'
 p'p'etate mobilior e' item p' d'eu' q' appropinquata d'eo
 et appropinquabit vobis: qd' e' mutabilis. p' nego
 ant' ad p' d'eu' dico p'p'etate d'eu' d'eu' d'eu' d'eu'
 o'ib' p' h' v' d'eu' et p' d'eu' qua op'at' appropin
 quate vero d'eu' d'eu' n' p' d'eu' locale p' p' d'eu'
 influant, sicut nos illi appropinquamus n' p' d'eu'
 corporis p' d'eu' ut h' d'eu' ang.

81
Deus est vivens. quod est nobilitas ab intellectu. Ergo
con: moveri enim ab intellectu a solis viventis creati.
ut vero Deus deus vivens possit, ad omnia perfectio,
que correspondent operationibus vitalibus creatis, ubi sunt
intelligere et velle, procedant ab intellectu negative loci
ad ab intellectu.

Deus deus ex se est ab omni ad actu creato
spei mundi. quod novum. Si dicitur: ante existit ab omni ad actu
immanentem, ita ut actu, in quo existit, in se recipit nego
existit in actu transcurrentes con: actu creationis ad quem Deus
creato. plura et diffidens arguta quae perfectio
immutabilis donec con: y solis solent, ubi agit de
libertate Dei.

Articulus 999

An et modo attributa divina
absoluta distinguantur cum inter
se tum ab essentiali.

Dicendum ino Essentialia divina ab attributis, et attributa
cetero se distinguuntur fortiter modo non per quodam, ita
longe corpore sua, sed quodam, qui volunt Essentialia
divina et in fortiter includere se attributa et in aspin
singula attributa includere fortiter Essentialia attributa.
Essentialia et attributa divina representantur, inveniuntur
quod distinguuntur fortiter modo non. ante patet, aliquam est
quodam Essentialia representantur ad existendum. et alia ista
est potentia potestere omnia, et eas via cognoscere: aliquid per potestere
quodam representantur Essentialia representantur, per potestere
representantur attributa Essentialia representantur: quod quodam Essentialia
fundam pariter in eminentia divina essentialis, ubi fortiter multiplex

per hunc in similitudine rei illius uno actu si valentis ad aqua-
lota dicitur essentia perfectione, et in medio ^{pro} donec compositionis
per analogiam ad beatitudinem et per se, ab illis acceptis.

49

Dicendum quoque essentia divina ab attributis, et attributa
divina inter se non distinguuntur distinctione reali: et contra quod
sunt catholici. Hoc est in eo quod natura si patet et quod, altera
natura velatur in capite primitivo de summo. Item in hoc
est una essentia propria per naturam simpliciter dicitur: aliquid si attri-
buta, videtur distinguere, et ab essentia et inter se. Essentia
Dei non est simpliciter dicitur. quia est quia si essentia et attributa
in Deo iam esset plures, non aliquid si esset plures, et in Deo
daretur in Deo et illis ab compositione, quia congruat esse simpliciter.
Hoc est in Deo essentia Dei et in se plura, aliquid si est realis.
Essentia ab attributis et attributa inter se realiter dis-
tinguuntur, quia si ad complectenda per se non sunt perfectione
indigent variis extrinsecis realiter a se distinctis, et ego
in se ad illas recipiendas.

78

Dicendum quoque in Deo inter se essentia ab attributis
et inter attributa inter se nec habet aliam quendam distinctionem
a se rei et ante operationem illius, nec eam quod simpliciter
natura rei, nec quod virtutibus vocatur. ita contra Scotum, et
cum philosophis quidem quod simpliciter, eorum quod distinc-
tionem essentia et natura rei cum simpliciter, nec eo quod distinc-
tionem operationem virtutibus. Hoc est in eo quod natura
et essentia inter se non sunt distincta, quia in se non sunt
inter se essentia et attributa non habet distinctionem essentia
natura rei et virtutibus. Item contra, ubi dicitur unum et plura
plura rei ubi ante operationem illius dicitur plura a se rei
ubi ante dicitur plura a se rei, ubi dicitur a se rei om-
nino, ubi dicitur simpliciter, ubi non dicitur a se rei vere
simplicitate. aliquid ubi dicitur a se rei plura simpliciter.

ut soluta & plures ^{veritates} ut loquuntur Thomista, id est
 dantur a se per plura: quod non datur vera simpliciter, sed
 est ratio distinctio quae in se non ante operatur: illud se
 supponit infra perfectionem deum: quod nulla habet ad admittendum. aut.
 sed si eam vera est, & vera est per se ipsam, ubi iusto adven-
 tenos est & est: misericordia non est iustitia, si opposita aliqua
 fortitudo aut virtutibus & quae per aliquam virtutem provenit
 misericordia donec ante operatur illud a se per, quae non
 provenit eodem modo iustitia, aliter idem se per in se per se
 est & non est: sed ante fortitudo, aut virtutibus, quae per
 se a se per distincta iustitia, hoc ideo quod per se
 affirmat, est perfectio: quod verum est, quod ante operatur illud
 a se per misericordia & beatitudo aliqua perfectione affirmat
 est in se per eodem modo iustitia: quod iustitia non est infra perfectio
 et si verum est, quod in se per eodem modo attributa cum virtutibus
 Ratio est ista, quia distinctio, eadem admittitur, ad adven-
 tenos operatur, quia inter operatur & attributa, & inter
 esse attributa verum est operatur illud verificari aliqua
 gloria: aliter nullam verificari: quia dea gloria
 quae formam operatur circa perfectionem absolutam non sunt
 reales, sed in se per gloria, de solo in se per se
 ubi ratione de solubilitate objectionum: quod nulla est datur
 inter istas distinctio operatur operatur illud, de omni dis-
 tinctio est per se per se, qui cum per se per se
 et tranche in se per se ad diversa concolata, inducunt distinctio
 subij salicinate.

sed in se per se per se per se, via est idem in se per se per se
 est iustitia, iustitia de misericordia, operatur alio se per se
 quod: habet de se per se: quod non est illud alium habet se, alium
 magnum est, aut operatur aut verum, aut bonum est, aut
 est ipsum est in se per se: quod non est alium operatur
 est quod iustitia, qui hoc est se, quod operatur se: quod iusto
 de per se non datur in se per se distinctio fortitudo inter virtutibus

Et attributa saltem distinctio rationis ratiocinata
 H. B. patet clare per se pro hac sententia: nam si diceretur
 libro uno de fide cap. 4. art. 1. bonum, & malum, & sapienter
 dixeris, non nuda dicitur de ea, per nuda inforti. Quibus
 alicuius lib. ipso threnari: a? na, que in deo sunt
 et de deo dicuntur, substantia simpliciter, vel in
 igitur ut voce modoque dicitur aliter dicitur de deo, quoniam
 modo accidentibus non intelligitur. Quod igitur patet, dicitur
 et dicitur videtur, quod dicitur in se, attributa
 et eadem aut nuda attributa in eadem aliam, loquuntur
 per se de deo realiter attributa cum substantia simplici.

Sed a. quod dicitur quod dicitur, deo per se cum distinc-
 tione et multis dicitur personam: quod est dicitur forma
 lib. 1. quia longum nunc videtur opposita simplici dicitur
 fortis, solum de nuda rei quod dicitur realiter. Progo
 con: personalitates enim sunt quod dicitur n? dicitur quod
 non nisi dicitur attributa dicitur nuda dicitur dicitur
 dicitur dicitur nuda, dicitur, et dicitur simplicitati nihil dicitur
 de dicitur cum nuda ab illis et dicitur rei indistincta dicitur
 dicitur nuda persona simplici ab aliis dicitur dicitur
 si ut dicitur, quamvis in nuda simplici dicitur, sit in in personis
 dicitur per se dicitur. Deinde hoc arguitur nuda dicitur quia
 dicitur cum nuda attributa dicitur dicitur nihil dicitur
 dicitur simplicitati, quod est aperte dicitur de dicitur dicitur
 fortis de nuda rei rei ipsa n? dicitur realiter. De fortibus
 dicitur dicitur rei ipsa dicitur dicitur realiter. atque realiter
 dicitur dicitur dicitur simplicitati dicitur. Quod est fortis de nuda rei
 dicitur, ostendit. dicitur dicitur dicitur ab illis n? dicitur, nihil
 est dicitur per se plures dicitur dicitur dicitur, item dicitur
 a dicitur rei et dicitur per illud dicitur. Quod dicitur
 dicitur dicitur realiter, quia tam parum dicitur dicitur
 dicitur dicitur, quod parum dicitur dicitur dicitur

huc obstat qd dicitur ista sint inseparabiles, nam una res
sunt realiter distincte dco, quia una a pte rei n̄ ē altera,
et n̄ idco quia separari possunt: qd cum em de duobz
soliditatibz una a pte rei n̄ sit altera, em sunt realiter
distincte, licet sint inseparabiles.

85

Obij 3. Misericordia et iustia dicitur plus differunt quā
iustia et iustia dicitur. Soli iustia et iustia differunt rāte: 51
qd iustia et misericordia plus quā rāte. Qd dicitur mi.
iustia et iustia plus differunt quā rāte rāte rāte rāte
con. plus quā rāte rāte rāte rāte rāte rāte rāte rāte
iustia et misericordia differunt plus quā rāte rāte rāte rāte
con. plus quā rāte rāte rāte rāte rāte rāte rāte rāte
ante operatōe illibz rāte rāte rāte rāte rāte rāte rāte rāte
potestāte p̄cedere bene et p̄tia p̄cedere hōe in dco
plus differunt, quā potestāte p̄cedere bene et p̄tia p̄cedere
con. qd huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte
qd dicitur huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte
possibiles.

Obij 4. huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte
bonitas n̄ ē veritas, n̄ videt̄ qd vicia, quia illibz i
piens ipis dicitur veritas, qd quia sunt efferentē huc
quas exuntiant qd p̄cedunt, et rāte huc iustia n̄ ē
misericordia, bonitas n̄ ē veritas. Qd huc rāte huc rāte huc rāte
ē veritas in sensu reali et ante operatōe illibz rāte huc rāte
in sensu reali: nam huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte
ad iustia, p̄cedere ad actiones p̄cedere, et per efferentē ad
iustia creata n̄ ē huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte
n̄ ē ad actiones misericordie et per efferentē misericordia
creata. Ad hoc modo solvi dicitur alia p̄cedere obligatio,
philosophica quibz n̄ rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte

52

Obij 5. iustia in genere dicitur a misericordia in
genere qd et iustia in pte a misericordia dicitur in pte,
quia rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte
dicitur rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte huc rāte

R. si in sensu reali loquamur nego con. et parat quia
 dat aliqua iustitia sub genere potentia spei creata
 qua n. e. misericordia et visibilis, unde sola ead. potest
 obsequium sive sola collectis iustitiam distinguit realiter
 Indage a sola collectis misericordiam, nullatenus
 dat iustitia erga se deum, qua n. potest realiter sive
 misericordia deum et respectu eius utriusque arguitur
 iustitia in genere distinguit realiter in eo ad misericordiam
 in genere. qd. et iustitia et misericordia deum. qd. disti-
 guntur realiter et n. solum foris et non res.

Obj. b. conceptus partes quoddamlibet sive definitio bonitatis
 et sapientia sunt diversi: qd. debent ipsi em. obiecta
 respondere et non rei diversa, cum etiam definitio sita
 publica non, hinc ubi e. diversa definitio, debet em.
 esse diversa non. R. di. ultima ratio, in qua pendet
 tota vis arguitur, ubi e. diversa definitio ad gl. explicat,
 tota rei substantia, ibi debet esse diversa non. con.
 ubi definitio est hinc in eo sunt diversa nego. em. iam
 vero conceptus, qui pugna attributa scilicet apparet
 n. sunt definitio ad ead. expressiones sola substantia
 attributa ut. sapientia deum, qua veris est.
 et hinc responsione ubi debent ipsi em. ad verum, nisi
 velut potentia in alia proprie ad iustitiam distingueret
 et non rei partes, quia plura facerent. Concedi potest
 facerent esse aut alia quamcumque rem differet conceptus
 foris, et quilibet potentia aliter definitio et explicatio.

Dices in proposito em. et ad ead. conceptus sapientia n.
 expressio vobis foris iustitia et aliter attributi: qd.
 hinc attributi non foris debet et non rei aliter.

differe, sine quibus ad apte potest applicari. Et dicitur: aut si per
ad apte & caput sapientia intelligatur illa, qui se respicit
etiam illud in ordine ad perfectissima cognitione secundum
omni con. qd sub tali intellectu potest ad apte & caput
justitia et aliter attribuitur, si vero per ad apte & caput
sapientia intelligatur illa, qui respicit totum id quod dicitur
& sapientia dicitur sub hoc ea dicitur sub qua fit expressio,
Et nego. qd per tale & caput si dicitur in aliqua
attributa potest cognosci.

84

Obij. quod de attributis et opibus, item de attributis inter se
verificandi contradictoria: si tanta verificandi realia: qd potest
et non rei in virtute. aut. qd variis gradibus horum loquitur ad 4.
capita reduci possunt, ac toto comparando attributa inter se, si
cum potest potest non est misericordia: qui quod sapientia non
quod potest potest justitia. Et comparando attributa ad opalia,
si enim opalia & iudicia, sapientia et aliorum attributorum, opalia
non est radix: opalia potest est prior attributa sapientia, opalia
non est prior. Et comparando attributa in ordine ad effectum
creatos, si ante operam illius Deus miseretur per misericordiam,
non miseretur per justitiam. Deus amat nos per voluntatem,
non amat per intellectum. Et comparando attributa cum actibus
rationalibus v.g. pater generat per intellectum non per voluntatem.
filius per voluntatem non per intellectum. Et de attributis et opibus
verificandi contradictoria: qd distinguuntur non realiter. qd et non
rei potest aut iustitiam.

86

Et dicitur, nego. aut. et una specie contradictorium dico: haec res est
justitia potest est justitia, misericordia potest non est justitia, per ipsum
potest reddere talis ostendunt, illas accipi solam in sensu potest
realiter enim falsum est qd justitia non est misericordia. passio
sensum hanc res est: Deus quod quod ut per se, qui per
sub enigmata, iustitia creata, sed ut misericordiam operant, qua
procedunt a justitia creata, et ut si conceptus non operantur

84

Intellectus vero, sub eiq[ue]mate misericordie creata est ut
principium operacionis qua procedunt a misericordia creata.
Eodem modo replicanda sunt dua altera et alia, scilicet, p[ro]p[ri]etas.

Ad ista species quatuordecim dico: haec p[ro]p[ri]etas: potentia sup[er]addita
a se et a divina sapientia et aliorum attributorum, scilicet in eadem
sapientia. item potentia est potestas prior attributa sapientia,
diffinita est a prior: haec, inquam, p[ro]p[ri]etas, tam parum sunt quae
debetur aut arguuntur, ut in se ip[s]a aliqua ratione
vires inter potentia et potentia, qua parum iste inter se habet
et in se ip[s]a: realitas est ratio admirabilitatis, scilicet, in se
n. est ratio admirabilitatis, scilicet, in se prior admirabilitate
et in se ip[s]a, n. est prior itaq[ue] nulla dicitur realitas, inter
potentia nec in se nec in hoc: in hoc autem ~~est~~ una p[ro]p[ri]etas
dicitur p[ro]p[ri]etas, ratio alterius, quia operacionis unius p[ro]p[ri]etas
supponuntur realiter ad operacionem alterius p[ro]p[ri]etas: si enim
dicitur ratio realiter p[ro]p[ri]etas, ad admiracionem, et hoc ad
quod: item quia operacionis sequitur ad se, et se sequitur in
actu imo realiter ad operacionem. Dico etiam, scilicet, in se
dicitur ratio potentia operacionis: p[ro]p[ri]etas igitur, in ordine ad
potentiam creatam, dicitur, tam p[ro]p[ri]etas operacionis, ita accepta
quod p[ro]p[ri]etas diversis p[ro]p[ri]etas in se ip[s]a, representantibus p[ro]p[ri]etas
diversa potentia, scilicet, si dicitur unum p[ro]p[ri]etas, si et aliter
decompositum, in in se, ratio alterius. quare, quod
ip[s]a, potest advertunt multum p[ro]p[ri]etas, ad hunc
p[ro]p[ri]etas dicitur in se, quod in se est et aliter, quia
in hoc idem dicitur unum p[ro]p[ri]etas in se, ratio alterius, quod
noto in realiter, quia operacionis unius, potest realiter, quod
ab operacionibus alterius, et realiter p[ro]p[ri]etas, aliter p[ro]p[ri]etas
virtute nae ad operacionem alterius, in se autem, aliter potentia
et aliter, potest idem realiter, in se ip[s]a, et aliter, quod
operacionis realiter ad se in se ip[s]a, p[ro]p[ri]etas, et aliter
realiter, in se potentia et aliter, scilicet, ratio et p[ro]p[ri]etas
ratio distinguntur.

Ad ista per dico. em ista p[ro]p[ri]e. Deus miseret per
 misericordiam, n[on] miseret per p[ro]p[ri]a. item amat nos per
 volu[n]tate[m] n[on] per illud, n[on] per p[ro]p[ri]a. v[er]o p[ro]p[ri]a dicitur 59
 ista super diversos q[ue]stus ut p[ro]p[ri]a e[st]: Deus q[ui]d q[ui] p[ro]p[ri]a
 miseret, q[ui] p[ro]p[ri]a per omnia misericordia creata dicitur
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a operatur, q[ui]d p[ro]p[ri]a misericordia creata,
 et si per omnia p[ro]p[ri]a creata, seu ut respicit operatur, q[ui]d
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a creata. item Deus q[ui]d q[ui] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 q[ui] p[ro]p[ri]a per species p[ro]p[ri]a volu[n]tatis creata, et n[on] per
 p[ro]p[ri]a illud creata. aut affirma[n]s n[on] negat creatur p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 diversos q[ue]stus realiter distinctos. ut ca[usa] igitur ca[usa], cui
 sed di[vers]as capientes p[ro]p[ri]a di[vers]is nominib[us], n[on] e[st] pluralitas
 q[ui]d a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. d[icitur] imp[er]io n[on] illud, qui cum i[n] p[ro]p[ri]a
 illa p[ro]p[ri]a unig[na] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 ac uno nomine exprime[n]s, sed p[ro]p[ri]a per di[vers]as imagines
 p[ro]p[ri]a creata p[ro]p[ri]a.

Ad ista p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 bonu[m] cum notionalib[us] Eg. pater generat filiu[m] per illud
 n[on] per volu[n]tate[m], p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a ad e[um], q[ui]d pater generat filiu[m] per illud aliquid
 qui in se[m]p[er] reali n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, aut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 reales n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. d[icitur] q[ui]d pater. cum a nobis q[ui] p[ro]p[ri]a ut
 generat filiu[m], q[ui] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 creata p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 seu similitudine p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 in se[m]p[er] amata. quo p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a nulla veritate[m] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 q[ui]d si dicas pater et filia, maxime volu[n]tate[m] n[on] ita locuta,
 ut absolute[m] d[icitur] n[on] e[st] credendu[m], q[ui]d pater n[on] volu[n]tate[m]
 filiu[m] genuerit, sicut q[ui]d pater egerit q[ui]a an[im]a
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, qui ut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a

hoc sophismate: pater & volens genuit filium & coactus
 & postea, quis enim dicit ad aliquid cogitavit, & postea
 qd libere genuit, qd verum est in se, aliisq; pater
 & qd pater pateris. qd hoc est qd dicitur pater
 & pater. qd pater verbum pervenit ad volens & libera
 re qd coactus, qd volens alia sibi visis complacente
 in ipsa generatione filii. & quo nihil est qd qd
 lapsus est qd veritas.

Quaestio 4^{ta}

De

Invisibilitate Dei

De actu & de attributis dei pro ut ad visus gratia
 & ad se autem lib. de in agere. qd ut dicitur in lib. ad
 nos cognoscitur, ubi praecipue in quaestione de invisibilitate
 Dei, per quam dicitur specialis, dicitur magis excellentia
 & splendor, ad hunc dicitur, qd est invisibilis et a mere
 rationali cognoscitur, ut significat omnia aut alibi aliquid
 creatura

Art. 1^{us}

An visio intuitiva Dei sit
 possibilis.

Visio intuitiva est cognitio cognitiva seu a ratione
 seu per se intuitiva aut per se ab aliis, & aliis tibi medio
 et per se per se ipse est. Clara apprehensione esse
 intuitiva, per se ipse. visio. ocularis intuitiva et clare esse
 per se colore illuminatum. posse hanc visio per se ipse
 videri in se ut per se apprehensione per se ipse. per
 se ut per se intuitiva et a per se ipse
 intuitiva.

Dicendum. visio intuitiva dei e populi, per se
 in se ipso clare videtur ab illis. dicitur. ita dicitur catholici
 ego de fide gloriari athenis et quosdam quosdam volentes deum
 et videtur immode. in se de excellentia illud quod caritate
 se ipso reluctante. ita in eo de simplici math. i. beati mundi
 Cetero quodiam ipsi deum videbunt. quia gratia e. videlicet
 cuius finis e. quia ad Cassin. b. videtur se per se oculi et
 in angustate. de ante facie ad facie. quod est finis ab eadem
 et patet intelligitur de visione clara, quia deus videtur ipse
 et de fide e. beatus de facto clare deum videtur, alia
 de e. neque fide visione differunt. usque ad hunc finem ut
 definitio e a gentio florentino de re de purgatione. et in
 Benedicto ii in celis. ubi narrat ut quod ipse ipse potentes
 in quo ipsa heretici pro dicit. ita videtur ipse ipse
 et ipse et dicitur in pari in hoc ordine superant. beatus
 dicitur de singulari heretici. ubi recipit in fide
 ad plura quata illud a ephemeris. ino. potest in hunc
 non in ad plura de hominibus per se deus deus deus deus
 elevare heretici in ad. de e. bona paterna. in quibus
 Conuisione et plena Conuisione admittitur. ubi bona hunc
 deus sunt ipse deus quata illud per. i. ego ero merces
 tua magna nimis fulguris aperi deus in aliter populi
 qua per amore et cognosce si quis. Clara et intelligitur
 deus quia cognosce tu ab ipse ipse per se obstruere est
 amplexione n e apta vere sapere cognoscente. cum in
 patet. id dicit. aliter cum apparet gloria tua. cum
 quia major est pleribus deus de populo et in ubi ubi
 deus in statu elevatis et solis ad plura. qua ra
 statu pure patet in quo cum dicitur cognosce deus ab ipse
 pleribus et pleribus in regni pro diversitate veritatis
 populi majoris et majoris in regni. ideo statu elevatis
 deus elevatis ad plura deus intuitiva. deus deus
 inis cum quibus ipse dicit et perfecta amplexione. deus

cogit ut amici possit se autem aliquid cognoscere quod dicitur
 in iustis cogitatione et inclinatione carnalis, ut cum
 appetant et possint aliquid se cognoscere: aliquid sola
 habitudine cognoscere et clare essentibus, quibus et qualibus
 potest amicus: quod dicitur in iustis inclinatione carnalis, ut
 cum appetant et possint se clare cognoscere, hunc
 vero appetitum se se scire, ne sit impossibile.

93

Obiit ino que ad similitudinem dicitur apud Regi sum
 comu immutabili et transibili: quod se eodem modo
 dicitur immutabilis quo immutabilis: aliquid et immutabilis
 simpliciter ita ut simpliciter possit se possit: quod est
 simpliciter et immutabilis, ut videtur in possit, ut dicitur
 apud Cap. 6: qui tunc habitant in aedificiis, quem
 nullus non vidit, nec videre potest. Deum per phareth
 se deum videtur posse, phareth, eo, quia de facto videtur
 ad angelum et similibus: de deo videtur tunc quia per: imo
 dicitur se nemo vidit unquam. Cum quia specialiter
 de angelis in aedificiis in seipsum et in quod desiderant
 angelis et cognoscere, aliquid et desiderant, nisi quod est
 quod angelus non videtur se. De mente per scriptura
 facti colare in tunc qua pro oculis: attulit, his
 vero personis testimonio, solum significat, se in
 hac parte a seipso per seipsum ordinaria clare cognoscere
 posse! et a seipso videtur solum esse videtur, et a
 seipso oculis seipsum, et visione comprehendit va
 et adit de desiderio angelorum, non est illud quod desiderant
 quod dicitur in phareth, sed de se absente, et per hunc locum
 videtur de seipso solum, quo affectum angelus. Deum videtur
 tanto tunc ut seipsum videtur velint, nec unquam visione
 elligit in phareth, et inde illis generat quod dicitur.

Ratio vero major e proportio inter substantiam angeli et
 oculum corporeum quod videtur. Nullum enim corpus illa
 enim e proportio finiti ad finitum. hoc finiti ad in-
 finitum inter quod nulla e proportio. qd tam pfecta
 angeli illi dicitur ab oculo corporeo, ut ab hoc hequide
 pferateler videri possit. longe magis dicitur deus ab
 illa creatura ut ne pferateler quid videri possit ab hoc.
 Ad id. art. e major proportio inter oculum et substantiam angeli
 in seipso seu quo ad communem pfectibilitatem in pfectione
 cor. in cognoscendo seu quo ad generalitatem pfectibilitatis et
 objecti nego art. ad axionem dicitur. art. dicitur ad regnum
 e proportio in seipso quasi finitum per quamlibet
 abstractionem finitum potest aliquid ad eam pfectionem dicitur
 regni. Cont. n. e proportio in cognoscendo, quasi ens regnum
 n. potest esse objectum pfectibile illi via quo ad oculum dicitur
 nego. sed pfectionis e, quia objectum illud e se verum
 qd cum deus ut intrinsece dicitur, pfectibile verum dicitur
 cognoscendi intrinsece deus aliunde n. repugnat. Sed pfecti
 deus proportio in cognoscendo: objectum verum oculi e totum
 ens. Cognoscens et coloratum. qd tam pfecta angeli dicitur
 colorata patet, qm. dicitur inter ysa et oculum pfectibile
 in cognoscendo, et alij dicitur in seipso.

Ad id. v. p. dicitur. dicitur et dicitur se pfectibile in se
 quia quo pfectibile e objectum, hoc pfectibile e resp. qd.
 Ad id. art. dicitur se in se pfectibile. non quid cor. finitum
 pfectibile nego art. pfectibile simpliciter in seipso e, quia in
 nullo genere habet pfectibile. hinc dicitur quid dicitur ad hunc
 ordinem que dicitur in se ipso se pfectibile in se ipso pfectibile
 matice, hinc ad hunc dicitur in se ipso se pfectibile in se ipso
 in se ipso pfectibile dicitur quia dicitur creatura in se ipso
 in se ipso multipliciter transcendit. pfectibile in se ipso
 tam quid alij pferateler merito resp. pfectibile in se ipso

Nere naturalium actum, ad se ad illa dico, per se
 cognitio a se habet, obsequi in ex parte per se
 autem naturalia per se geometrica habet, ut
 uti usque transferat, cognitio ad alios ordine.
 deinde haec omnia potest obsequi in cognitio a se habet
 Dei.

6. Obj. 4. visio intuitiva de se habet filii Dei: Ad creaturam
 filii Dei filii Dei quae est episcopus servus servorum dei. Ad deum: non
 filii Dei filii Dei naturalis. Con. ad istud nego. ut. si repugnat
 ut quis sit et mereat servus natus et simul sit filii Dei
 per gratiam adoptionis.

7. Obj. 5. Modus cognoscendi se per se non est, modus vero se fieri
 creaturae est deus. qd. ad modum cognoscendi est deus, qd. creatura
 si sit videtur deus in se. Ad istud hoc arguitur per se habet
 deum si potest cognoscere a creatura cognitio intuitiva
 comprehensiva in vero se qd. si potest cognoscere cognitio intuitiva
 ad comprehensiva haec enim si est in se. Ad istud dico. con. qd.
 si sit deum videtur per se videtur et per se habet naturalis con. ad istud
 veritas alienis et per se habet et per se habet nego. nihil enim ob
 quo minus potentia potest elevari per gratiam ad modum cognoscendi
 perfectior, quae quae si compellit per se, ubi patet in
 actibus dei per se. a se habet supernaturalis.

Art. adus

An visio intuitiva Dei possit
 alicui illi creatore esse
 naturalis.

8. Respondetur ad istud visio intuitiva Dei est naturalis deus nulli
 creaturae illi naturali ad se per se quae ad se habet supernaturalis,
 ita deus. per se in se de se habet omnia ad se habet. ut deus
 vocat in naturalis et in se habet. eadem quae deus cap. 6.

Divi luce inaccessibile, quod nullo modo videtur
 nec videre potest. sicut scilicet videtur. de quo hic dicitur apud
 eundem loqui de visione corporali et oculari, quia hoc modo
 solum dicitur de angelis et deis spiritibus inaccessibilem lucem
 inaccessibilem nec dicitur ad se habere hunc esse de visione comprehensiva,
 quia etsi verum sit, quod est absolute incomprehensibile
 a creatura, si hoc esset noster visibilis inaccessibile, si dicitur simpliciter
 dici esse invisibile, quia est per se esse inaccessibile in com-
 prehensiva creatura vere ita videtur ad lucem inaccessibilem
 esse dicitur, ut ipsum per se et in se videtur sicut verum est in se.
 tunc dicitur. Hic dicitur esse solum intelligitur de creatura, ne videtur
 nam si dicitur, et si visum et si simpliciter esse invisibile. Cuius
 hoc ipsum est apud ad Rom. 6. ubi haec est. Respondit quidam
 quodam, quia ante dei vitam aeternam, illa nihilum vita, de qua
 loquitur dicitur. haec est vita aeterna, ut cognoscant te verum
 unde sic requiritur. iuxta apud vitam aeternam quodammodo
 dei ita est, et quia sicut mors aeterna per se peccato. et
 mors aeterna vita per se peccato, ut si non aliter provenire
 quod vitam aeternam quodammodo in cognoscere dei, ita sequitur, et quia ut
 si non aliter peccato. iuxta ad dicitur naturali. provenire.

Concl. vasa qualiter creatura veritas, respectu dei serva
 et multo magis suis quodammodo subjecta, quae nullum nuncupat pro
 uno: de se vero in se habet esse et dignitate et gratitudine
 et si de se vera amicitia cum deo praestitum habet, quae per se
 videtur hereditaria gratia de honore, quae creatura independentem a
 gratitudine dignitate et esse de se de se vera amicitia cum deo
 praestitum habet, quae per se videtur hereditaria gratia de honore
 dei: ut si vis per se habet hereditaria gratia de honore dei pro
 vera felicitate quodammodo in possessione et fructione
 si ve amore dei habet esse vis: quod arguitur hoc est apud
 qui cap. 12 in parte dicitur. creatura cum serva sit nullum hunc
 et volentem principii ad supernalia vocat, hoc est, sola

96

Principis gratia et favore creata ab illa, qua de facto
super naturalia sunt, ut visio, gratia sanctificans, admittitque
de serua sit. aliquid fieri e serua in eo flatu populi. qd
reque sit realiter fieri.

10

Consequenter. de facto nulla aut visio rationalis dei sine
supernaturali, et beate, ubi ois p[er] se uenit, et eue[n]tibus scriptura
est patet: qd ois visio rationalis dei e supernaturalis, qd
ad p[ro]p[ri]a uisum ois p[ro]p[ri]a illius creati,
aut patet. Consequenter autem de facto n[on] quareret
modo reali, n[on] est, quia sem[per] nolle, et p[ro]p[ri]a alia
naturaliter cognoscibile ad illud qui de facto patet, n[on]
pot[est] cognosci: hoc autem uisum, gratia, fingit, aut enim
de facto quareret modo supernaturali cum post in reali.

11

Consequenter item. visio beate, gratia sanctificans, lumen glorie
sunt de facto que ad p[ro]p[ri]a et entia supernaturalia et
patent, ois t[er]m[in]i et p[ro]p[ri]a periculo erroris regni via est, aliquid
n[on] est quo ad p[ro]p[ri]a supernaturalia, si sola de facto per
creata reali uel existenti, et in hoc universo p[ro]p[ri]a n[on]
est. Dicitur, est ante dicitur creata p[ro]p[ri]a in alio
universo: sunt cognitio uel realia p[ro]p[ri]a in alio uni
uerso n[on] est supernaturalis, quo ad p[ro]p[ri]a, si respondeat
aliquid actu existenti, quia est dicitur aliquid p[ro]p[ri]a
qd gratia, lumen glorie, visio beate n[on] sit fieri et e
concordia ulli creature p[ro]p[ri]a.

12

Obi. imo illud est creata realiter regni d[omi]ni realiter appetitum
in actu, et illud visio mundo realiter appetitum uideatur
qd est illud realiter uideatur, qd visio d[omi]ni illud creata sit
est creata. Et dicitur: illud visio mundo appetitum
videre d[omi]ni visio appetitum et p[ro]p[ri]a realiter p[ro]p[ri]a rate ten.

visione factu reali excedente nego ni: factu illu in
 factu pure reali: de hoc enim solo procedit objectio
 si vero de factu elevati: in hoc enim creatura realis, appellat
 visione Dei si apparetur quanto de alio modo proveniente
 et actu Dei quo videtur, nos posse visione per se
 sequi: quoniam in qua, debet in factu pura data et vivere
 tenet cognoscere et scire, ut per se videtur, quod de facto et
 post factum est, et ad mensuram illius cognitionis perfectionis
 in actu tenet et dicitur, in qua visione et gustatione
 cognoscit illud, et dicitur in suo statu reali quod excedit, quia
 non cognoscit per se, sed est perfectionis cognitionis ipse intuitiva
 nec huius correspondere illis amoris. et huius cognoscere,
 in appellatione dicitur potest et appellatur, et potest aliquid, cuius
 est incapax sicut de facto sancti in celo, qui non in ore
 habent gloriam, sed appetunt maiorem, quia appetit et impendit,
 qualis in celo non dicitur, nec quod datur, in statu pure
 nature factu naturali.

Obj. 2do. Complecti se lumine gloria et debet creato
 est enim creatura et quod per se, et huius complecti debet viso
 intuitiva Dei: quod creatura non obstante quod hanc per se debet
 viso intuitiva Dei: quod nec illud per se obstat illis
 per se. Sed dicitur: magis hoc complecti se per se elevata tenet
 per favore superna ad ipse per lumine gloria ad visione
 est intuitiva Dei: con: si elevata sicut illud, tenet per se ele
 vatum, nego maj: et dicitur: mi: huius complecti se lumine gloria
 superna ad favore elevatis illud debet viso con: debet
 illud independenter a favore lumine gloria nego ni:
 apparetur sicut non per se a quod hanc per se elevata ad aliud
 factu nisi per aliquid quod non per se pertinet ad factu per
 se. et lumine gloria, quod et omni creatura pertinet ad

statu servile, qd per hoc illi servus n' est ad aliud
 statum: etiam si homo cum ipse n' e' nisi creatura
 vana, adeo qd statum servile nihil pertinet,
 nisi qua pertinet ad creaturam vana, etiam scilicet post
 debita. Quid ergo mi: v' dicitur pertinet ad statum
 servile, quod ergo, tam elevatum loc. c.

Obst. 3. Complens se illi creato et hinc gloria est
 alicuius finis operationis et hinc ergo concilium et officio
 secundum hanc responsio dei: qd in seipso dari creatura
 qua in lig. Complens operationes, licet ipse sit, calter
 aliquid se sua ipse arguit ut respondeat intuitiva dei: qd ergo
 con. non perfectio, in seipso est, in seipso, in seipso
 hoc ergo hinc est ante identificari se omnino identici
 hinc operari voluntas, ut possit auferri spiritus
 corpus, ad actu vitale et sic cum illi operari servus
 et hinc arguentia vera amicitia cum deo sibi realiter
 debita.

Obst. 4. Supernaturalis e' qd e' supra arguentia hinc non e'
 visio dei intuitiva n' e' supra arguentia hinc non e'
 eadem e' supra arguentia hinc, qui reali appetitu qd
 argere summa qd hinc sibi absolute possibile, neq'
 e' supra arguentia luminis gloria, neq' supra vices
 dei: qd visio dei n' e' supernaturalis. Qd ergo mi: dicitur
 dico, ut respondeat intuitiva dei, id e' supra vices dei,
 arguentia hinc non adeo e' supernaturalis, quod postea
 respectu visio possibile illi creati, quia licet n' sit
 supra arguentia hinc illi creati, nec supra
 arguentia auctoris creati, nisi luminis gloria, non
 supra vices dei volentis agere independentem ab

Eigentibus inanis sua creatura, e in supra argentat
oia possessio creatura, qua per se gorterit qd gorterit
Causalium notus et quietis hac ratione ut ha
sole notare sua et hinc possessio argentat inat
nomine inanis sua intelligit e in cont definitione ex his
super naturalis. hinc em apparet implicare possessio creatura
super naturalis, qua per se gorterit qd gorterit
Causalium notus et quietis per eam gorterit qd gorterit
inanis creatura ad ad ratione inanis va dei, et
ad lumen gloria, et ad gratia sanctificantem, aut
alios habitus per se super naturales. Iste e ino que
si talis possessio e possessio, visio inanis va
dei, lumen gloria, gratia et alii habitus super naturales,
n cent super naturales, que ad possessio cum n cent amplis
supra inanis habitus sua, sive oia talis possessio, qua
domine sua in definitione ex his super naturalis intelligit.
nro quia talis possessio haberet per se per se ad
obtinere ad habitus sua gratia et alios habitus, ad qd
per se n haberet ratione gratia et alios habitus, qd regnum.
17
qd e in creatis et seruis admitti et admitti ad qd
si elavao seu digni caoie in debito ad inanis va
sui inanis, qd em qd admitti creatura ad inanis va
visione inanis va dei. qd in creatis et seruis admitti
ad qd alio favore ad inanis va qd qualam ungrate n
valente possit se amicitia et habitus sua gratia et alios habitus, et
ad tale em qd natural admitti et admitti creatura ad
Cognoscere ab ipsa inanis va. in hoc rego e pariter, in qd
ante distinguitur con. qd em qd creatura admitti natural ad
inanis va dei qualam ungrate ab ipsa inanis va, ad
inanis va offerente amicitia et habitus sua gratia et alios habitus con.

Dicitur hoc habet etiam dicitur quod potest elevari ad visionem
 quod est naturalis Capax visionis naturalis. Cuiusmodi
 Con: quod hoc naturalis Capax visionis naturalis
 sensibile. Con: quia meo modo Con: hoc enim etiam per
 se. Et hoc, quod sit Capax visionis indeliberati
 mediante illo favore potest capere visionem.

Art. 5.

An Deus possit videri
 oculis corporis.

Dicendum in visione individua Dei de facto
 non est nec figura est a beatis in oculis corporis.
 Concl: a factis dicitur. quia nullus illam
 quidam v. et figuram in aere. nec obstat
 videri quod Job Cap. 19. Dicitur, in carne mea videt
 Deus meus: nam factus est: et in oculis carnis visum
 est Deus. Et in carne visum est Deus visum est
 visione intellectuali. pro ut interpretatur. Aug.
 de civitate Dei Lib. 22. Cap. 19. ubi addit. In dicitur
 Job per carnem in carne. quare dicitur quod Job
 intelligere Deum ut exemplum per humanitate ver-
 biter, de hoc enim loquitur veritas in deo procedentibus
 nec obstat modo quod dicitur dicitur Cap. 42: audisti auribus
 audisti de, si ante oculis meus vidit de, nam non per Aug.
 haec verba intelligit se dicitur de oculis cordis per illud
 de quibus loquitur apud ad explens imo. Deus deo vobis
 illuminatis et oculos cordis vestri, ut seratis quia sit
 per vocationem ergo. nec obstat. quod palam
 Jacob Gen. 28: dicitur de Deo facit ad faciem vidit.

nam proby solum vidit angelum in quanto corpore
huo sibi, loco dei apparente. sub qua fda e in
doposedi as petuit videre deum nisi diceret velis
propen n de Corporeali p de illibuali visione
libentia

Dicendum 100 Deum requirit ut conceler videri oculis
corporeo cum per visionem ocularem necesse sensibilia
e de eide qtra aducos, qui actum r. negant
oel spiritus; et qtra anthropomorphitas, qui apud Gysphanius
haresi 90. Constat deum ee corporeum qtra hoc e illud
qma ad timoth. 6. que vno hnt vidit nec nec videt p. qui
beatus alba de visione corporea oculari e intelligit
alias falsus corp. p eam deum est corpus, si potit conceler
videri et a Coctos ppernaaler; qd n est insensibile alio
modo. unde si phat Concl; et sua pte certu e deum
n ee corporeum, nisi supra vidimo. et altera vero pte a
posteriori evidense, oculu conceler ferri n posse nisi
in obitu sensibile seu corporeum; qd insensibile e deum
concler videri oculis corporeo, credit Amelotus, p. palam
qui hanc veritatem unanimiter loquunt.

Dicendum 101 e simpliciter in apptla deum videri
visione oculari sibi oculis corporeis, ita exceptis a quod
doctosibz quoru qtraria opinione videri dicitur
Cap. 2. vocat mundi certu croce. hntibus fortiss
p. aug. qui apud petavinu lib. 4. cap. a. eam
vocat in pperna. de mentia et perversa fana,
reliqui doctores oel et p. palam qui in visibilitate
dei, qua tam clare expoinit in scriptura, explicant
unanimiter de visione corporeali n solum de potentia
reali hoc enim per se claru e, p om de pntia e bntate.

Quod est conu. hoc modo: si Deus potest videri oculo
corporeo, si potest videri per visionem ocularem, necesse
est spiritiva, sicut Beatus post hoc iudicium videtur
lucis supernae huiusmodi, cui et habet corpus
gloriosum: si potest videri per visionem ocularem est
organica: qd.

22

Quod est imo si Deus potest videri visione naturali, si
potest sentiri, si Deus potest sentiri, si mihi: Deus est spiritus.
si nullo spiritus potest sentiri, si mihi: et ubi spiritus
sicut lucis est palpabile et videte, quoniam spiritus
carne et opa non habet. quia ubi habere videtur hanc
ad se videtur: nullus enim sensum palpabile et visibile
est spiritus, cuius non debet medium inter sensibile et
insensibile, spiritus per legitimam rationem ad oppositum
ante cedentis ad oppositum quodlibet, si necesse: nullus
sensum percipibile in visibile est spiritus, si nullus
spiritus est sensum percipibile, aliquid Deus est spiritus.
qd. ratio dicitur, non ubi sola veritas de incarnatione
voluntate naturali, et ante de superna: haec enim inter
partes est ois falsa veritas et leuissima, sua quia
est contra communem sensum saltem et gloriosum, sua
quia Christus non perhibetur, quod in intendebat apud
se limitis, et dicitur de resurrectione in corpore, nam
post quodlibet miraculorum aliorum experientia facile
dixere voluerunt, ne pla Christi ad aliusque spiritus
corporeis, et ipsis palpationem et videndum per miraculum
ac superna aliter probaretur praedictum

Mi: p[er] se nulla sp[eci]es vitalis p[otes]t elevari ad attingendum 109
vitaliter oculu[m], q[uo]d e[st] extra p[er] hanc adagla[m] p[ro]p[ri]e 23
ten[et] q[uo]d n[on] qu[er]it v[er]o f[er]re mov[er]e, p[er] se et p[er] se
si caliditas talis p[otes]t, quia hoc ip[s]o n[on] e[st] actus
p[ro]p[ri]e talis p[otes]tatis, p[er] se ip[s]e objectu[m] n[on] attingeret
illa[m] m[od]o[m] co[n]tra n[on] qua[m] talis p[otes]tatis ad attingendum
actibus p[er] se p[ro]p[ri]e accipit. Atqui t[em]p[us] e[st] extra
p[er] hanc adagla[m] et v[er]o e[st] extra mov[er]e p[ro]p[ri]e caliditas
oculi. Mi: non magis e[st] certa, p[ro]p[ri]e enim p[ro]p[ri]e f[er]re
p[ro]p[ri]e v[er]o e[st] solus calor et lux: atqui t[em]p[us] n[on] e[st]
color et lux: q[uo]d e[st] extra p[er] hanc mov[er]e f[er]re oculi.
Mi: p[er] se p[otes]t t[em]p[us] p[otes]t superaceler videri visio oculi 24
Cari n[on] obstantia q[uo]d p[otes]t p[ro]p[ri]e, nec p[otes]t calor nec lux
t[em]p[us] q[uo]d p[otes]t superaceler percipi aut t[em]p[us] t[em]p[us].
qu[er]it e[st] et q[uo]d t[em]p[us] qu[er]it et e[st] t[em]p[us]. nec enim e[st] illa
p[otes]t amplius p[otes]t, q[uo]d v[er]o p[otes]t elevari ad t[em]p[us] am
videndum t[em]p[us] ad tangendum, qu[er]it ad qu[er]endum, licet
t[em]p[us] nec p[otes]t t[em]p[us], nec p[otes]t t[em]p[us], nec caliditas, p[otes]t
admittit q[uo]d superaceler p[otes]t videri h[ic] e[st] p[otes]t calor
nec lux: q[uo]d sequens ante e[st] e[st] terminis a bandum q[uo]d.
Mi: p[er] se v[er]o p[otes]t enim admittit t[em]p[us] p[otes]t videri visio 25
oculi p[otes]t ad e[st] nodus tendendi cognositive intels, v[er]o
n[on] e[st] mensura p[otes]tatis o[mn]ia, p[otes]t elevare, p[otes]t
n[on] p[otes]tatis q[uo]d, limites, extra p[otes]t p[otes]tatis v[er]o
elevari n[on] p[otes]t, q[uo]d p[otes]tatis p[otes]tatis, p[otes]tatis e[st]
p[otes]t dicit p[otes]t v[er]o, p[otes]tatis distinctiones
p[otes]t elevari ad cognoscedu[m] objectu[m] sub v[er]o
aliter ad amand[u]m et attingendu[m] objectu[m] sub
v[er]o boni, aut ad amand[u]m qu[er]it ad intelligendu[m]
t[em]p[us] ad videndu[m] amand[u]m et v[er]o p[otes]t. T[em]p[us] oculi n[on]

Aures elevari posse ad quicquid colore videndum
sonu. quicquid tactu & hac autem oia sunt ex terminis
absurda: qd.

26

Obij ino Sibi potentia specialis qd libet in oculis
in cuius d. habet ad elevari ad producendum qd libet
altem. ubi licet. Sicut philosoph. et allegom. qd in oculis
ad videndum sonu. R. respondit niam phara. qd quilibet
phara posse elevari ad objectu et altem cuilibet altem
qua e. effusio potentiam. ubi no habing. ite apud posse
elevari ad operandu vitaliter. in qua dicit. aut. ubi
potentia specialis videtur ad effectus possibiles. in quibus
n. e. specialis repugnantia con. ad effectus in quibus e.
specialis repugnantia. nego aut. specialis aut. repugnantia.
S. ut quilibet phara vitalis possit elevari in objectu
et altem cuilibet altem. Sibi patet. ex repugnantia
phara ex terminis absurda. per hoc in vi negat. posse
oculu corporeu elevari ut cum altem phara
phara in visone in huiusmodi dicit. sunt in phara
altem gloria et species capessa.

29

Obij phara visib. et attingere oculu niale per oculu phara.
qd in phara visib. oculu phara per oculu niale. Tem. niale et
per actione phara attingere oculu phara qd phara
qd querere. Sibi illu a mate ad producenda. species phara.
qd et potentia nialis et attingere oculu phara per actione
intentionale seu per cognos. R. ad huc per illu phara
oculu corporeu in niale posse attingere sonu aut
altem objectu phara. quia phara visib. et redlevat huc
oculu niale. in qua nego con. quia ex niale qd niale
intra phara et oculu phara phara visib. qua dicit qd in
e niale et veri. in autem phara et oculu phara in
phara et oculu phara oculi. ad idem niale nego con.
quia influens phara prae se n. e. actio vitalis.

Influxum autem intentionalis e actio vitalis: respicit autem phia
vitale vitaliter operari extra sua sphaera 105

Obj 3: agens physicu v. g. ignis et per absoluta et phia
agere extra sua sphaera locale indistans: quomodo oculu terra 28
sphaera sui objecti sui ratione coloris. Et nego con: disparitas e
quia agentia n vita specificantur a sphaera locali sunt phia vitales
a sphaera objectiva ubi patet a ostensa oppositioe phiaru.

Obj 4: Minor e proportio inter illud qui in se e pura phia 29
et coloru et inter Deu, qui e puru actus et infinitu, quod inter
phia materia et actus et objectu finite, hoc enim utrumque e
terminu: et illud et elevatur ad videndu Deu: quomodo in phia naturalis
ad actus et objectu finite. Et dis: maj: minor e proportio in actu
coloris con: in actu objecti nego maj.

Obj 5: Communior sententia in phia negat potentias distingi ab act: 30
quomodo si d implicat phia illud hanc videtur Deu, nego simpliciter
ut videat phia visiva identificata. Dicitur ad id admitti quod
in phia visiva videat Deu. Et dis: con: hoc admitti, phia visiva
videre Deu intuitiva per cognosc finite et qua ut phia e con:
hoc admitti, quod phia visiva vel coloru visiva in perceptione ocularu
organica et naturalis, materia, et ut phia ad phia visiva cognosc
Deu nego.

Articulu 4to

Quodnam sit scipiu visionis Beati
Luce et an ad Deu videndu requiratur
Lumen glorie et quodnam illig
sit officium

Extra controversia e quod Deu et illud Beatoru Beati
physice et efficaciter influere in allectione seu visione
intuitiva Dei. Deu quidem lingua cetera imo et
utrisque effectus. Illud vero Beati lingua scipiu vitale 31.

Ad nobilitatem actionem volat: ac enim illi se f p p f
 et motus modo ad visionem p p p p p p p p p p p p p p
 active influere rangs p p p p p p p p p p p p p p p
 praeterea requirant aliud adhuc p p p p p p p p p p p p p p p
 elevat ad visionem aliam p p p p p p p p p p p p p p p
 deinde, an hoc p p p p p p p p p p p p p p p
 officium p p p p p p p p p p p p p p p p
 insufficiente p p p p p p p p p p p p p p p p
 loco p p p p p p p p p p p p p p p p p
 posso per lumen gloria intelligi p p p p p p p p p p p p p p p p
 naturae physica p p p p p p p p p p p p p p p p p
 quo illi p p p p p p p p p p p p p p p p p
 clare et distincte videat.

92

Dicendum ino praeter dictis requirit et de parte p p p p p p p p p p p p p p p p
 beatis lumen gloria, p p p p p p p p p p p p p p p p p
 visionem beatificam, ita p p p p p p p p p p p p p p p p p
 rursus relato in p p p p p p p p p p p p p p p p p
 rursus p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 lumine gloria p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 quidem. p p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 solus p p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 absolute: p p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 ois illi p p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 ipsum ad eliciendam p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 gloria, p p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 insuffice p p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 ino, p p p p p p p p p p p p p p p p p p p
 P. p
 P. p
 una p
 enim p
 beatis, p
 non enim

fit alteri uniformis similis per aliquid dno appen. qd.
 deinde ubi qd. post speciali modo gubnere lingua nupin
 ceptae apin lam et illud levans, in concilio nupine
 ut illud elevet per qualitates sui inhaerentis et ceptae
 qd. dandum e, lumen gloria de facto e lumen
 qualitates inhaerentis, ne sine vade dicat dari aliquid mater
 Coraile argonia rem ant. qd. dno operat, pte certum
 pfectissima, Cordaler exigillia vitale in se ceptae
 completa ad operandu vitale, nam operat vitale
 aigit Cordaler procedere a plia potente supra pfecte
 ad pfecto movere. D nunt lumen gloria est illud in
 pfecte, si ad plia completa et pfecta potens, ab pfecto
 movere ad pfectissima operant vitale, qd. qd. ubi
 habet superhaerentis, sunt pfecte et elevant plia nunt. qd. et
 lumen gloria.

Dicendum do quid officium luminis gloria et illud
 ceptae elevare et proportionatu reddere illud ad
 elicienda visione beatifica. Ita cum h. sho. fere plures
 gla vaquel alioq. volentes, lumen gloria aut p dno
 aut sola quere loco operati lingua pectae in pfecto
 pmo illud creat. de h. nunt e magis, in pfecto nunt
 ad videndu deum, qua oculy noctua ad videndu solem: qd. pnt
 oculy noctua ad videndu solem si sufficit de pectae oia in ipso
 pfecta pectae in pfecto solis per plectae plectae lunt, nisi ipse
 oculy glosat per qualitates de re et se et pte gla vitale,
 ita illud create si sufficit de pectae oia pnt in ipso pectae
 pectae de, nisi illud glosat per qualitates de re et se et pte
 illud: alqui illud per lumen gloria glosat et pfecto
 thionat ad videndu deum, alii ois dant: qd. lumen gloria et pectae
 qualitas nunt et de re et se pte illud. qd. ad p.
 pectae in plectae in plectae in plectae, nulla et nunt
 coeno, nisi plia elevet abunde, v. certe si aliquid agnoscit

proportionata illis speciebus; alias si species angelici generis in
 illis hinc cognoscitur humana in modo cognoscendi tam est facta
 qua angelicalis quod si lumen glorie in alio modo illud elevat
 qua ut species impressa, non sicut elici cognoscitur proportionata luminis
 gloria, et illud, per se cam erit satis proportionata ad tale cognitio
 em, quod in se falsum. sed si a paritate aliorum illud super
 naturalium, qui non existunt in speciebus objecti, sed in alia qualitate
 tenente se a se ipsam, et hoc elevatum ad actus supernales,
 elevandos.

34

Sic enim estis lumen gloria solius illud se elevat per se
 cognoscendis, et penitus in illis speciebus impressa, in quo de facto
 datur alia species impressa, que si vicaria dei. ita sicut, cum
 plura alia, si per objectum per se et salis applicatum et proportionatum
 ad causandum sui cognoscendi si est opus vicaria specie: et Causa obli-
 quum creato anime per se presentis applicatum, et proterea
 summe proportionate ad causandum sui cognoscendi, si enim est in pro-
 portione ad aliter distantiam in se perfectionis, et hoc antequam
 si a, alias in se perfectionis penitus, si per se hinc per cognoscendi:
 quod si est opus vicaria specie, que loco dei in se perfectionis
 intuitiva ignis, neque cum lumine gloria in se perfectionis
 distincta: et si specie si est opus de facto solius in dabo: quod.

35

Obiit uno objectum si est causare cognoscendi in illis si hinc, et
 physica per se ipsa, et species vicaria naturalium: quod si species
 unum est dei. et nego est. rem objecta unita si per physica
 sui unione, et per ipsa unitate sua influunt in sui cognoscendi, quod
 physica cum unione sui si per se cum illis species in
 genere rationis naturalis si est in genere physico: quod unum physica
 qualitas si supplet defectum proportionis, seu virtualis causativa
 in objecto. et solius de se hinc applicationis. cum quod deus ut pote
 naturalis per se applicationis, nihil qui deus, quo minus
 potest in se hinc specie impressa objectum includere et
 hinc ulterior est, quia objectum hinc ad illud ut novum ad

Mobile, et non ut fiat ad seipsum. De novem, et novem, modo sit
sita applicatio per potentiam, neque dicitur nisi in unum mobile, 109
nisi aliquid sit, autem quod sit.

Obiecta sunt ut cum particularis et in voce obiecta generalis
visio beata, lumine glorie et superglorie: quod hoc non dicitur in beatis, 36
ante: sed quia si illud per obiectum in qua sunt compressum
satis elevatum, atque alia videtur, elevatum, aut lumine glorie.
neque aut. ad hoc dicitur aut. illud satis elevatum, per quod
obiecta se passive habet ad visum dei. Item si dicitur in beatis
operari neque aut. cum enim, ad vitaliter operari et videtur deus
per se et inproportionate et impotens, hoc est, nisi dicitur nisi et per
per quod operari et quod deus dicitur hunc oculum in mente quod in
accommodare, ut per se non operari, et dicitur illud in mente virtute
aliqua creata, per quod visus indistinctus elevatur, hoc autem non est
per se, quod operari, qui per se se appellatur quod est caritas,
obiecta: quod est deus in mente generalis ut cum particularis in voce
obiecta non dicitur satis et per se elevatum nisi aliquid sit, quod in qua
virtute per se ipsa non potest ad vitaliter operari, et hoc non dicitur
esse officium lumine glorie.

Articulus 5^{to}
An illud perfectior cum equali lumine
glorie perfectior visione producat
quam intellectus imperfectior.

Secundum illud perfectior cum equali lumine glorie dicitur in modo
37
cognoscendi perfectior visione dei per se perfectior ita dicitur in
cum. hoc. dicitur in art. 6. ubi dicitur in art. 6. dicitur contra
plus videtur ad unum quam ad alio, per quod et magis dicitur hanc
illud non magis dicitur glorie, id est, lumine glorie: sed perfectior illud
non est magis proportionate ad visum beata, quam magis perfectior
quod si dicitur elevatum ad visum beata, magis dicitur in modo
cognoscendi eius perfectior. Con: patet, quia si in origine ad tale
operari per se dicitur, et dicitur se dicitur perfectior per se
superdicitur. Item. per se perfectior perfectior illud dicitur in hoc.

quod licet illi ne minime quidem gradum visionis admittit vobis
naaler, potest in ipso nec naaler elevari ad elevanda hanc visione
hanc omnia proportionales, licet perinde illis excellentior. quod est clarior
potest, potest videtur, tamen naaler, quod non elevat
superabilem luminis gloria vis equalis.

38

Contra, si sol ignis equaliter elevarentur ad procedenda luminis
gloria. Sol non est magis ad lucis effectum proportionatus quam
ignis. Licet sol se se possit ad eum necesse tamen fuerit, quod
ignis. quod licet illi arguatur, si magis proportionatus ad locum
qui sub arguente quod magis, in non est magis proportionatus
ad cognoscendum illud in se, quod intelligitur. Et licet sol
ad effectum qui cum auri lucis gloria, aliando auri
sua vis in gloriola dimota in modo cognoscendi, quam scilicet
perfectionibus claris, et magis representat, supra dona
de magis gaudium illi ad visionem paratam. Cuius dicitur et cognoscit
angelica spiritus in se, hanc provenit a luxio vitali
perfectione, ad quod cognoscit et repellit. Vem negotia
et certis nihil facit ad presentem questionem.

39

Offensum est, quod nobilitas et nobilitas effectus. Ad illud angelum
cum lumine gloria ut quod est. Cui nobilitas qua hanc lum
lumine gloria ut quod est. quod est dicitur. Nobilitas nobilitatem
quo ad ea, non qua essentia peculiariter proportionales, organice
satis. Cuius contra est in quibus nobilitas. Cuius est, proportionales
certicia quod universum, nullus illis creatus, et ad representationem
admissionem dei, negit. quod licet nobilitas effectus, et ad se
magis. Cuius perfectionis solus, hanc in parte. Cuius respicitur talis effectus
adit nobilitate effectus. Cuius. magis, hanc perfectionis nego. in
licet. Cuius. Cuius sit magis perfectionis auro, qua in hanc perfectionis
solus id est in parte. Cuius, id est hanc hanc perfectionis, formalis. Cuius
heres, itaque arguitur ad suam. Cuius, effectus. Cuius a Cuius magis
perfectione est alio quo modo hanc perfectionis per dephatam Cuius
perfectione

40

Offensum est, quod doctor alio est in via perfectionis alio est quod dicitur
itaque angelus elevatur in via dicitur. Cuius perfectionis qua elevatur
hanc, nisi originem: quod idem est de perfectione in parte. Cuius
perfectionis. idem enim doctor alio est perfectionis alio est quod dicitur

species reales perfectiores, et per species reales perfectiores, melius et
 claris apprehendit mysteria dei: atqui enim illis perfectioribus
 quae species reales, sunt ut illis angelicis melius et perspicacius possit
 videre deum. qd. I. nego. Con: disparitas est, quod quilibet dei, plantarum
 et animalium supernaturalium, sunt verus, quoniam illis est species reales,
 cum sit illis perfectior angelus, et angelus aignatus perfectior, et angelus
 perfectior verus naturalis, quod illis imperfectior homini, et illis
 docti meliores, quod illis indocti, id est alii cum actus fieri perfectioribus
 inaequalis. extra visio dei, nihil participat de dignitate reali, nego
 ad ea quibusque pervenit species reales. unde magis perfectioris principii
 est peritus imperitiorum, et inultus ad inducendum majores perfectiores
 visio. et hinc distingui in ista ant. Con: docti elicit velut
 fieri perfectiores physice et non prout natura reali et quae
 et contra cum actibus naturalibus Con: magis et non prout supernaturale
 nego ant. Con: Con: docti elicit actus supernaturales, quibus actibus
 naturalibus perfectiores quo ad modum beatitudinis, intentione claritatis
 in ista species elicit actus fieri perfectiores quo ad prout supernaturale
 v.g. carnis, intentione voluntatis, quia ad haec ut pote in
 libertate cuiuslibet est libertas nihil prout illis perfectioribus, et prout
 quantum supernaturale est illis perfectioribus: et prout illis imperfectioribus
 apprehensionibus naturalibus imperfectioribus elicit actus fieri perfectiores.
 in ratione veritatis. Con: perfectioribus, quod perfectioribus. itaque visio carnis
 religio est pro nobis, nam prout illis perfectioribus in actus fieri solam
 prout ad magis perfectiores physice et metaphysice et supernaturale, ita
 et in visio.

Species illis perfectioribus et non cognoscere perfectioribus et perfectioribus. 21
 quod illis imperfectioribus: quod enim est illum cognoscere perfectioribus et perfectioribus.
 Con: ant. et illis perfectioribus aequaliter elevat cum imperfectioribus
 docere cognoscere perfectioribus et perfectioribus quo ad prout et in
 et contra cognoscere perfectioribus et perfectioribus Con: perfectioribus
 quo ad prout supernaturale et in visio et magis nego ant.
 Ratio nego Con: perfectioribus enim illis et prout docere cognoscere
 et perfectioribus supernaturale perfectioribus et perfectioribus quo ad prout
 contra et similia, quia est prout docere cognoscere et perfectioribus et perfectioribus.

perceptione autem illius non elevatur ad et provenire respone Dei
continua, reale perceptione simile in respectu ad ovis
in perceptione, atque nec et provenire perceptione superiorem
ad elevat, qua imperior ager in elevat.

Articulus 6.º

De objecto visionis, et an oia que
sunt in Deo fuerit clare
Cognoscantur a Beatis

72

Duplex est ovis visionis beatifica una inanimata et
inanimata et est Deus, aliter dicitur et ad rationem, et est creatura
de Deo quare, an et per visionem. Ita vig. per hunc in
personam dicitur, et oia attributa ad personam et inanimata, quia
fuerit ad personam creaturam in particulari, specialiter ad personam
appropinquat, clare videntur, de eis credimus, vero dicitur, an
et quando per visionem beatam in Deo lingua in medio objectivo
videri possit. de priori huius, de posteriori in sequenti articulo
agatur, circa p.º

79

De censum ino de facto Beati per visionem clare cognoscant
oprobria sui cum eorum personalitatibus absolutis et indivis
attributis. et Cois, et illorum, et iuxta quosdam articulos de luce,
eodem ino Joan. B. dicitur: Cum apparetur huius, et erit, qui
videtur, et huius, et illis clare videntur, et huius
et unum. Huius per hunc, huius gloria in patria, huius
qua videntur in terra, et per illud aliquid clare cognoscitur huius
per hanc obscure non credimus, hoc enim significat huius
ima ad Corin. 13. videntur et per speculum in designate et
ante facie ad facie, et cognoscitur et huius, et ante cognoscitur
sicut et cognoscitur huius, aliquid et per hunc in designate huius
nobis, et huius ad hunc oprobria, et huius in mysterio, et huius
nitentis et oia attributa huius, quare ad absolutum huius.

Infiniti boni pertinent. qd am nra oia per lumen glorie beatus
 an palma clare manifestant. *Ph. 120.* visio dei ad part
 oibz beatis pfecta et plene satisfactio delictorum iuxta illud
 psalms 16: *habebor tam apparetur gloria tua.* Et si ad part
 nisi opnia tam personalitate et inanis affectibus videtur.
Ph. 121. si opnia cognoscit sine personis, n. scilicet quilibet
 si persona sine opnia aut attributis inanis cognoscit, n. scilicet
 quo bono seipso beatus sit, et alios beatos videat. qd talis
 visio pfectiva relinquat ingen in beatis desiderium hanc
 oia cognoscere, adeoq n. est pfecta et plene satisfactio delictorum.
 Consequenter pfecta et plene satisfactio delictorum n. ostendit nisi ex
 clara visione ipsius boni qualis. Et sequitur derivatione
 boni ipsius qualis, nisi clare cognoscatur de persona
 opnia et attributa inania, bonum enim ipsius scilicet in
 hoc identitate sui ad oia pfecta pfecta pfecta dicitur!
 Tamen autem cognoscatur personalitate et attributa inania, n.
 cognoscatur bonum ipsum et identitatem, cum qd pfectis
 pfectis pfectis dicitur. Major vero est, nisi bonum
 ipsum pfecta boni ipsius clare cognoscatur in ordine ad pfecta
 delictorum, n. aliter p. Et, quod bonum, qd n. est ipsum ut
 ipatet. Et bonum qd n. est ipsum, n. pfecta pfecta, quia p. magis
 et magis appellat: qd.

Aliud e. de attributis dicitur, ut que intelligunt pfecta
 dicentia pfecta pfecta ad certa creatura, pfecta que pfecta 44
 suo alio pfecto. Et attributa inania dicentia pfecta ipse ad
 se creatura, quoniam attributa inania sunt pfecta: de pfecta
 mundi, potentia pfecta pfecta, et pfecta hoc aut illud
 individuum angeli, hoc leonis, et hoc enim pfecta attributa
 clare n. videntur, ino ab illis creatura oia collective videri
 n. possunt, et in clare videri bonum ipsum qualis. qd sine
 absque ne bonum attributis ab eis pfecta et plene satisfactio
 pfecta. aut. qd hanc attributa per se pfecta ad rationem ipsius
 boni qualis n. pfecta pfecta, que n. tota pfecta

In aliquo attributo generis. ^{ut} potentia particularis circa
determinatum individuum in seipso, potentia particularis in seipso
si licet attributa eadem sub conceptu sui passio et cognoscens
clare, modo clare cognoscat, inania etiam facti cognoscens
in seipso bonum et omnia perfectio per se quodlibet in seipso bonum

45

Dicendum est quod si quis dicit quod visus in seipso
patris clare cognoscit unum attributum generis aut personam
et beatificans et nulla visus beatificans et una personam
et attributum generis potest prescindere ab altero posterior
pars patet ex dictis pro una quodlibet. prior scilicet in
patris daret visus in beatificans huius prescindens unum
attributum et personam ab altero, licet propter illa daret
in tali beata alia visus beatificans et non prescindens
et non in unum, quia si visus prescindens daret superfluum
solum ergo objectum beate facti cognoscat, per visum vere
beatificans. aut si dicas, quod visus prescindens clare
grosca illud sunt potestatem quem visus beatificans, licet aut
hac superflua et nullis a primis, quod hanc obscura cognoscit
attinet. in adu, quia si nulla liberet visus apparet, potest
et plene satisfacta felicitate, quod in in patria omnia daret
et visus superior est, quia visus, exigat perfectam amicitiam et
beati: hac autem non daret nisi deus per intentionem et amicitiam
sua bonitatis in seipso hanc perfectam felicitatem et plene phel.

46

Ceterum an sit possibile aliquid sine in via sine in patria
visus in seipso si non beatificans, huius non facit, nec est facti
conceptu. sed cum suis negati, repugnare, ut unum attributum
videtur sine altero. nonne tunc plures rationibus affir-
mant voluntas hoc est impossibile. illud hic breviter
dicendum quia quodam modo non est possibile visio sine tam
imperfecta, quae sunt in seipso, repugnans solum in seipso
sua propria, spiritum. hoc est, quia talis visus non liberet

Utilitas in patria: in via autē nō habet majore a p. m. s. d. a
amandū quā abstractiva, nō enim discernit benū a
creari: s. s. v. s. p. i. n. t. u. i. v. a. s. e. i. d. e. l. e. e. s. t. i. m. a. l. i. o. r.
et utilior ad amandū benū quā Cognitio realis abstractiva gō. 115

Post ino ad visionē vīe beatificā at plene satisfactā plus
nō requirit quā clara Cognitio boni in g. i. s. t. i. s. 77
Abel sine clara Cognitio personarū. Ita enim nō g. i. s. t. i. u. n. t.
potest nā ut i. g. l. a. b. o. n. a. R. n. e. g. o. n. i. n. e. m. i. n. g. i. t. u. d. b. o. n. u.
g. l. a. e. g. i. s. t. i. u. i. i. n. t. e. e. p. e. r. d. e. c. a. r. t. i. l. i. e. a. d. i. n. t. r. a. q. u. a. e.
p. e. c. i. a. l. i. s. e. t. n. u. m. a. p. e. r. t. i. o. n. e. d. o. n. a. n. a. e. q. u. a. u. d. i. t. a. t. a. n. t. e.
nō s. t. c. l. a. r. e. c. o. g. n. o. s. c. i. n. i. s. t. c. l. a. r. e. v. i. d. e. a. n. t. u. l. t. i. m. a. l. a. s. p. e. r. s. o. n. a. s.
p. e. r. s. o. n. e. m. u. l. t. i. p. l. a. p. e. r. s. o. n. a. s. l. i. c. e. t. p. e. r. s. o. n. a. s. p. e. r. s. o. n. a. s.
p. e. r. s. o. n. a. s. nō g. i. s. t. i. u. n. t. r. a. t. o. n. e. b. o. n. i. i. n. g. i. s. t. i. s. C. i. a. d. e.
Cognitio in g. i. s. t. i. b. o. n. i. p. e. r. s. e. e. x. i. t. a. t. d. e. n. d. e. i. m. p. e. r. e. n. d. i. q. u. i. n. t. e.
i. s. t. i. q. u. i. i. n. s. e. e. i. n. g. i. t. u. d. b. o. n. u. g. o. u. t. i. n. t. e. a. l. i. q. u. e. d. e. n. d. e. r. i. u. s.
e. t. f. e. l. i. c. i. t. a. t. e. s. t. p. l. e. n. e. s. a. t. i. s. f. a. c. t. a. d. e. l. l. c. o. g. n. i. t. o. b. o. n. i. i. n. g. i. s. t. i.
e. m. m. a. n. i. f. e. s. t. a. r. e. p. e. r. s. o. n. a. s. q. u. a. p. o. t. h. o. c. b. o. n. u. i. n. g. i. t. u. d. 78

Post a. a. beatis nihil dicit nobis videri de facto, nisi
p. e. r. t. i. n. e. n. t. a. d. g. e. n. e. r. u. m. s. u. m. m. i. b. o. n. i. a. t. q. u. i. p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s.
nō p. e. r. t. i. n. e. n. t. a. d. g. e. n. e. r. u. m. s. u. m. m. i. b. o. n. i. i. q. u. e. n. i. s. t. a. d. g. e. n. e. r. u. m.
s. u. m. m. i. b. o. n. i. s. o. l. u. m. p. e. r. t. i. n. e. n. t. p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. p. a. s. s. i. c. e. s.
p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s. i. n. p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s. o. l. u. m. p. o. t. p. e. r. t. i. n. e. n. t. e.
s. i. m. p. l. i. c. e. s. s. e. u. p. o. s. i. t. a. n. e. u. t. r. a. q. u. e. R. e. d. e. n. i. s. t. i. n. o. r. e. g. a. r. i.
p. a. r. t. e. p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s. e. s. o. l. u. m. p. e. r. t. i. n. e. n. t. s. i. m. p. l. i. c. e. s. e. t. p. e. r. s. o. n. i.
i. l. l. e. s. e. p. e. r. t. i. n. e. n. t. e. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. s. i. m. p. l. i. c. e. s. A. u. t. e. n. t. e. r.
p. o. t. p. e. r. t. i. n. e. n. t. e. s. o. l. u. m. s. i. m. p. l. i. c. e. s. R. e. d. e. n. i. s. t. a. d. r. e. g. o. u. t. r. a. n. s. i. t.
m. i. n. o. r. e. q. u. i. a. i. n. h. a. c. p. a. r. t. e. a. d. g. e. n. e. r. u. m. s. u. m. m. i. b. o. n. i. e. m.
p. e. r. t. i. n. e. n. t. p. e. r. t. i. n. e. n. t. e. s. s. i. m. p. l. i. c. e. s. o. m. n. i. s. t. a. d. i. s. t. i. n. g. u. e. n. d. o.
m. a. j. e. t. i. i. e. n. i. m. p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s. nō p. e. r. t. i. n. e. n. t. a. d. g. e. n. e. r. u. m.
i. n. g. i. s. t. i. b. o. n. i. s. h. i. q. u. i. a. u. t. a. n. t. e. a. d. i. c. t. u. m. e. s. t. q. u. a. u. d. i. t. a. t. e. s. nō s. t. c. l. a. r. e.
c. o. g. n. o. s. c. i. n. i. s. t. c. l. a. r. e. v. i. d. e. a. n. t. e. m. p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s. d. e. l. l. n. o. b. i. s.
e. m. i. s. t. a. c. o. g. n. o. s. c. i. n. i. s. t. c. i. a. d. p. o. t. p. e. r. t. i. n. e. n. t. s. i. m. p. l. i. c. e. s. p. a. s. s. i. c. e. s.
s. i. m. p. l. i. c. e. s. p. i. e. n. t. 79

Obiecta attributa dona sunt in se: qd n' pot oia videri in se
 hoc e' clare et distincte. qd si beati videat oia attributa
 si vident em' oia et differentia: id e' si haec vident, cognoscunt
 seu comprehensivae, qd fieri nequit. ni: qd si vident
 oia, si vident oia, quae dicit et facere p' dicit. hoc
 e' comprehendere seu digno virtute: qd. qd dicit: an. attri-
 buta, p' maria et totalia sunt in se nego. idana et
 particularia con: an. ad qd: nego qd: ad p' dicit: dis: neg:
 si vident oia, si vident oia, quae dicit et facere p' dicit. hoc
 oia particulari nego, qd et p' dicit: con: et nego ni:
 p' dicit: con: neg: et p' dicit: con: et nego ni:

Articulus 49
 An et quomodo Beati videant in
 Deo creaturas.

50

Dicendum, Creatura potest esse p' dicit, p' dicit
 per ratione beatificae videri in Deo in se in se
 cognitio et p' dicit con: cum ipso. ita p' dicit cum ipso
 ubi qd dicit art. 49 in corpore, ubi dicit, illud creatur
 in Deo videri plura et p' dicit eorum, quae Deo sunt
 an. dicit p' dicit, ipso ut p' dicit et in se p' dicit Deo videri
 p' dicit p' dicit et in se p' dicit ad creaturas et p' dicit
 con: con: si beati clare cognoscunt hanc respectu, ratio
 em' clare cognoscunt terminat, n' p' dicit creaturas ut p' dicit
 et Deo et hanc respectu? qd ni: vi p' dicit hanc respectu et
 p' dicit diffundit et communicat sui ad cetera: vi p' dicit
 oia e' p' dicit absolute p' dicit: vi p' dicit oia e'
 p' dicit respectu creaturarum p' dicit: vi p' dicit
 e' p' dicit inimitabilis a creatura p' dicit: vi p' dicit
 creaturis n' p' dicit loqui qd dicit p' dicit verum: vi p' dicit

Lechissima voluntas est quod dicitur bonum et malum
 permittere, et sic de aliis: sed haec omnia non ita se habent, si Deus
 sub istis modis non habeat potestatem respectu et respectu
 concretionis ad creaturas possibili, quae inaffabiles. In hoc Deus
 in seipso cognoscit creaturas, alio modo possibili et quidem Deus
 ipsum ipsum esse, uti docet. Tho. quaest. 56. art. 4. in corpore
 dicens, angelos in vobis videre non solum illud esse verum quod habet
 in vobis, sed et illud quod habet in propria re, sicut Deus per hoc
 quod videt se, cognoscit esse verum, quod habet in propria re, quod sicut
 beati potest videre Deum, sicut dicitur, sicut quod filii patris vident;
 creaturas, ita potest et in Deo lingua media cognoscere videre creaturas.

Visum autem in Deo potest quod per visionem beatificam si
 videri creatura ut existens, actus, pendet ex eo, an videri in
 Deo actus quod dependentes ad esse effectus, quibus vult et cognoscit
 creaturas existentes.

Illi quoque Deus est ens summe absolutum et independens ab aliis
 aliis de se in Deo lingua in medio cognoscit vident creaturas
 possibile, non est tale ens, quia in se ens et possibile
 dependet a potestati creaturas. Sed dicitur, hanc rationem dependet
 ad potestatem creaturas quasi ab illis. Debet aliquid accipere
 nego. ita dependet, ut debet potestati alio aliquid dare. Con-
 Deus itaque est ens summe absolutum et ens independens
 ab omni alio, ita ut nullo alio existente independens, et a
 nullo quicquam in se recipere potest, aut debet, licet in se
 sit absolutus et independens ab omni alio, ut nihil dare potest.

Sed ad ad perfectionem Dei potest, quod sit communicativus
 ac potestatem dare sub dispositione, si scilicet talis potest ab illo
 quod potest accipere. Sed si Deus non dicitur potestatem respectu
 et in seipso concretionem ad creaturas, et si enim nulla est
 potestabilis, maneret in seipso dispositionata in Deo. Sed ergo magis
 creaturas, quia creatura idem sunt tali et tali modo potestabilis
 quia Deus est tali et tali modo imitabilis, communicativus

Et potest ponere creaturam ad se gloria? Chymera
 vero ista potest impossibile, quia non est absolute intractabilis
 eo modo quo est bene Chymera, nisi habendo esse et
 non habendo.

Deus et aliquo modo potest esse creatus cum
 possibilitate creaturae, legi et implicante musca implicat
 in Deum: quod non est admittendum: eo nec enim major potest
 dici potest. Si implicante musca implicat Deus enim, vera
 est haec propositio: ideo de facto Deus non implicat quia
 musca non implicat. Et haec propositio non est vera, quia Deus
 est magis nobilitas, quam creatura possibilitas, cum sit possibilitas
 et actualis existentia in qua origo et fundamentum
 omnis aliter nobilitatis praesupponit datam ad propria possibilitatem
 creaturae, ita ut vera sit ista conclusio: propositio: quia
 Deus existit, ideo potest possibilitas creaturae. Et sic: magis
 legi et implicante musca implicat Deus quod
 est admittendum, quia a posteriori sequitur, quod non debet
 probari quod debet haberi. Sed: implicaret deus et a
 priori per implicantiam musca, quasi implicantia
 musca est causa. Cur Deus implicat deus seu quasi possi-
 bilitas musca sit causa. Cur Deus de creatura implicat
 nego magis: ratio majoris eodem modo dicitur: implicante
 musca Deus implicaret deus non a priori per impli-
 cantiam muscae, vera est haec propositio: ideo de facto
 Deus non implicat, quia musca non implicat. Sed: Deus
 non implicat quod est arguendum, quatenus a posteriori
 legi non est habitum quia quod a priori est deus. Haec
 nego magis. Itaque obiecta propositio non est conclusio, sed
 veritas Dei est deus cum creaturae possibilitate
 quod est. Ergo possibilitas musca est aliquid nobilitatis quod
 ad possibilitatem et existentiam Dei, ita ut ista Dei non sit
 est talis qualis nobilitas est, nisi ad propria sequentem
 possibilitatem musca, nimirum quia gloria Dei non est origo

ac funditus popollariis surca, q' in nullo e.
 Sed q' lo de Deo e funditus popollariis creatis, q' q' q'
 cum quoq' ee funditus impossibilitatis Chimeras, adeoq'
 Chimeras ideo ee impossibiles, quia Deus illas n' p' se fieri
 psequens e falsus. Cetero enim cas' dicunt, ideo Chimeras
 facere Chimeras, quia ha in se sunt impossibiles. Non
 maj: nego ni: ad voco dico, voco funditus p' se q' p'
 Chimeras sunt impossibiles ee aliqua p' se p' se
 n'p' infla' de p' se, et hui' p' se p' se p' se
 p' se, ut long' p' se, q' cumq' operat, n' p' se operat
 sapienter et gaudenter ad p' se p' se, ac tam p' se
 p' se aliter operari, quia p' se p' se in sapienter aut imitabilis
 modo quodam incepto, utq' ad p' se p' se n' p' se. Cum
 ad dicim, ideo Chimeras ee impossibiles, quia Deus n' p' se
 Chimeras, n' voluq' arguere Deum aliumq' defectu, n' p' se
 n' voluq' significare, solum defectu ee in ipse Chimeras
 q' se p' se involvente. itaq' p' se illa n' est Caroli
 quo ad n' et p' se a p' se, ad p' se e Caroli quo
 ad nos, sive p' se n' p' se p' se.

Articulus 8.
 An et quomodo beati Deus
 Inequaliter videantur.

Dicitur e articulo 8. in agilitate responsum beatis 56.
 n' p' se ab inagilitate illorum et p' se p' se p' se
 hoc ante n' dum p' se, an n' aliquid p' se p' se
 itaq'.
 Dicitur q' q' ad cas' responsum p' se p' se p' se 57
 in beatis, de beatis p' se in agilitate merito, in agilitate
 Deo. e om' Catholice et hui' p' se p' se p' se
 de finit' in p' se p' se p' se p' se p' se
 recipi, et hui' p' se p' se p' se p' se p' se
 p' se p' se in diversitate, alia alia p' se p' se.

Et ideo de leuitura. una ad Corint. 2 dicitur. magis quod
Dignitas mercedis accipiet. Sed per laborem. Et in eadem
Epistola Cap. 15 Stella a Stella differet in claritate. Et
et resurrectionis nostrorum. Item eadem ad Corint. 9. qui parua
seminat. parce et arbor. Et ideo beatitudo operis. ut corona
parum et merces. quata ad yma ad Amolthen. Et reposita
Et quia Corona pugilia. Et ideo sua merita sunt in astra. magis
Sed et in paribus. parua quod est in danto. parua mercede
pugilia dignitativa. ut pro adhibet meritis parua
agile parum. Et pro in astra. magis. adhibet. adhibet.
Et hoc est in paribus. magis. Et adhibet. adhibet.
Et hoc est in paribus. magis. Et adhibet. adhibet.

48

De hac Conclusionem alij certum est. inaequalitas. Si ponatur
caeteris ideo ab inaequalitate. meritorum. Et hoc est in paribus. magis.
tum vero parum ab inaequalitate. meritorum. Et hoc est in paribus. magis.
cuius parum et minore perfectione. illis beatitudinis. Et hoc est in paribus. magis.
imperfectis elevat. Et parum disponit ad perfectionem. Et hoc est in paribus. magis.
perfectionem. Et hoc est in paribus. magis.
Dispositionem organi. reddunt. Et hoc est in paribus. magis.
visionem coloris.

59

Quidam in ad huc in quo quilibet fortiter magis perfectionem quam
visionem. Et hoc est in paribus. magis.
determinat ad perfectionem. Et hoc est in paribus. magis.
ad perfectionem. Et hoc est in paribus. magis.
per se sit indifferentem ad visionem. Et hoc est in paribus. magis.
Et ultima determinatio videndi. Et hoc est in paribus. magis.
parum ab operibus. Et hoc est in paribus. magis.
ab alij. Et hoc est in paribus. magis.

60

Et ideo ad inaequalitatem. Et hoc est in paribus. magis.
beatitudinem. Et hoc est in paribus. magis.
Et hoc est in paribus. magis.
Et hoc est in paribus. magis.
Et hoc est in paribus. magis.

Stella a stella differet in claritate sic et resurrectio a magno
 in aliquo tali per qd in beatis post causari interior amor et
 magis gaudium circa in se bonum. id interior amor et magis
 gaudium circa in se bonum n. qd causari in beatis nisi
 per cognitionem clarior et in modo tendendi magis aspirant ad
 virtuti boni: qd magis patet. in: operibus. in quibus est obli
 gandi per se. qd magis est in se bonum, et est ulla diversitas
 quia in se bonum est per se magis unum, et per quod est
 visum beatificum est beati videtur. qd magis est in se
 bonum. Quia quavis iustitia. s. no. hic quasi in se. qd
 creatur per se clarior et magis in se plus ad se per se
 per se clarior et magis in se plus ad se per se
 quia per se in se bonum est magis, et in se clarior, cognitio per se
 clarior, nisi plus in se bonum est magis, et in se clarior, cognitio per se
 per se clarior et magis in se plus ad se per se
 illa clarior: qui vero se et illa per se, n. per illa beatitudinem
 per se plus clarior et magis interior amor et magis gaudium circa
 in se bonum n. qd in beatis causari abunde quod per cognitionem
 clarior et in modo tendendi magis aspirant ad virtuti boni.

Quomodo autem cognitio clarior per se modo tendendi magis aspirant
 ad virtuti boni, et clarior ab experientia qua de nobis
 actibus clarior experientia clarior, qd plures experientias
 oculares sunt eandem albedinem albedinem attingere et
 clare dicere ab aliis aliis colore, licet una visio per se
 illuminat aut melior applicatione albedinis et per se melior
 dispositione oculi et clarior et per se experientia clarior
 qua per se: qd per se in se quod de clare visio per se.

Et dicendum est utrum determinat ad videnda haec per se
 attributa clara qua alia, item ad haec per se clara qua alia,
 per se n. per se a lumine gloria per se a se habere volente
 per se haec qua per se alia attributa clara videri, item
 volente per se haec qua alia clara, et per se per se per se
 per se per se videri, ita clarior.

Desiderium quale fasset illud, quo desiderarent ut ponat quidem
sibi et suis meritis nec dicitur nec proportionaliter in hoc tam
status vero felicitatis utrisque certitudinem inordinatum hinc inde
appetitum.

Nota. Beati omnes vident Deum facti est: de Deum in se habent
uno modo e: quod omnes vident eam uno modo, et quod per se
fecerit. videlicet hoc est manifestum quod dicitur cum ait quod unum
non est unum alio plus intelligitur. de Deum e una simpliciter
quod. de Deum: quod omnes vident Deum facti est. Ita in
intuitiva et in seipso. Cognoscitur plus et in seipso qua
intuitiva et in seipso. Cognoscitur plus et in seipso qua
nec aliter quam in se e. Con: magis. Ita in se ipso facti est et
Cognoscitur deus et cognoscitur per seipsum per seipsum videri.
Deus correspondere in seipso cognoscitur in seipso. de Deum magis et
Con: in seipso. Con: quod omnes vident Deum uno modo, facti est
intuitiva. Con: uno modo, ipse apparet in seipso et magis
correspondere in seipso cognoscitur in seipso. de Deum magis
ad: ita dicitur: una non est alio plus intelligitur quasi
uno videretur a seipso, quod quidem non est cognoscitur: magis et plus
alio plus. id est in seipso, modo cognoscitur intelligitur magis:
virtutes responsionis dicitur omnes agnoscere et in seipso facti
in seipso magis et magis. Con: quod facti est in seipso
in diversis et in seipso facti est in seipso et in seipso facti est
Nota: operarii prout non licet in seipso in seipso laborantes
acceptum omnes agnoscunt, in seipso prout in seipso
quod prout in seipso facti est in seipso facti est, de seipso in seipso
prout in seipso facti est in seipso facti est. de Deum: anti operarii in seipso laborantes
in seipso tempore acceptum mercedem agnoscunt in seipso laborantes
in seipso in seipso et cooperatio in seipso qua de seipso in seipso
merentes acceptum mercedem agnoscunt in seipso laborantes
merentes agnoscunt in seipso facti est in seipso laborantes
quo ad beatitudinem facti est in seipso laborantes in seipso
et illi plerique dicitur, per hunc deum intelligitur beatitudinem

operarii prout non licet in seipso in seipso laborantes
acceptum omnes agnoscunt, in seipso prout in seipso
quod prout in seipso facti est in seipso facti est, de seipso in seipso
prout in seipso facti est in seipso facti est. de Deum: anti operarii in seipso laborantes
in seipso tempore acceptum mercedem agnoscunt in seipso laborantes
in seipso in seipso et cooperatio in seipso qua de seipso in seipso
merentes acceptum mercedem agnoscunt in seipso laborantes
merentes agnoscunt in seipso facti est in seipso laborantes
quo ad beatitudinem facti est in seipso laborantes in seipso
et illi plerique dicitur, per hunc deum intelligitur beatitudinem

eterna et obiectiva, que respectu eius agilis est, et non intelligi
 hactenus potest, seu respectu et possessione Dei, qua pro merito
 irregularitate inaglig est nata illud pan: it in domo patris mei
 mansiones multe sunt. qd ipsum indicat luce ig, ubi Engilli.
 de vo, qui cum una filii virtute negotiabat, acquisivit 10 mras
 dedit potestas super 10 civitates, et aliter, qui acquisivit 5 mras
 dedit potestas super 5 civitates. alii s. pater dicit per hanc
 parabola significari a deo si tam affirmari sequitur. laboris
 que devotio inferioris operantibus pariter illud spectantia q. p. unatq
 in brevi cessavit tempora multa et ad hoc mentis e. in a. l. 10
 p. 4. q. 3. si lumen glorie si determinat ultimo ad videnda
 nec potest qua alia preterita daria, item ad has potest qua aliter
 creatas potest in deo videnda, si ipse potentia e indifferens
 et se ad quacumq alia videnda: quoniam e inconveniens, imo quia
 ipse tam angla ineffabilis et substantia et obiecta per tota alteranda
 trib quia seip lumen glorie in oibz beatis et agle cum a videnda
 magis lumen sapientie, qua qd se p. a p. genitricis ad omnes
 Angubet attributi gratia et daria: item ad omnia Angubet
 creare potest in deo videnda. Et sic, mag: potentia luminis
 gloria si indifferens ad videnda quolibet attributa creatis et
 quolibet creatas potest distributiva et potest, quoad in
 et licet huiusmodi d. in se si ecedit p. h. one de terminati
 luminis gloria con. e indifferens ad nec oia et paul videnda
 in ad videnda ea, quoad ecedit p. h. one de determinati
 luminis gloria nego mag: ad una vobis minoris dico, potentia
 ite indifferente si e obiecta et substantia, quia occupat
 tota in visione illam obiectorum, ad qua ultimo determinat
 a deo, et licet per accidens in aliis potest videnda aqua
 occupat, hoc est tam parum e inconveniens qua parum inconveniens
 illud per accidens, aqua occupari in aliis creatis potest
 cognoscendis, aut assistit dei aqua occupari in aliis creatis
 potestibus p. cedendis.

67

altera vobis mi: negaly absolute, quia magister luminis
 & bonie salis abest qd hoc, qd uan pax alpero cogit
 clarioris visionis in se boni qd alio. Item plures pax
 clarioris pax, et hie pax clarioris in plures clarioris pax,
 licet si cogit determinate vobis in boni qd alio
 alio qd que distributive e indifferens. an alio
 an Beati per visionem beatifica seum qd in comprehendere

Articulus ultimus

An Beati per visionem beatifica seum possint comprehendere ~

64. Dicendum respicit absolute, ut illis aliquid creatur
 seum comprehendat, et hodie eis cognoscibilis et magis
 ubi creatur, id e ut tam clare et tam pfecte seum cognoscant
 quod clare et pfecte ipse in se e cognoscibilis. Ita cum
 qd hoc: his qd ipse in se in se cognoscibilis. Ita cum
 scriptura Hieronima de dicit. seum magis conuicio
 et in comprehendit cogitatu. Deinde in qd in se
 dicit: his miter credimus, qd magis e verum seum, et seum
 immensum incomprehensibilis et in comprehendit. quibus vobis
 eodem modo definit seum e incomprehensibilis qd definit
 se incomprehensibilis, alio qd definit se incomprehensibilis
 qd. ita e in se incomprehensibilis. pax, inter quos p. aug pro 38
 ait: attingere aliquid seum mente magis beatifico e com
 prehendere vero vobis impossibile. p. r. Cognoscibilis seum e
 simpliciter in se, pax pfecta et claritas ipse e in se
 e pax in se cognoscendi cuiusq; alio creatur. pax pfecta
 hie in se, quia lumen glorie pax pfecta hie in se
 cognoscendi e hie pfecta et tale ut quo eumq; pfecta
 hie pfecta alio pfecta, p. Cognoscibilis seum

Et ad aquam modo cognoscendi et hinc sumto, qd cognoscibilitas
 Dei n̄ est ad aquam modo cognoscendi Augustinus, illud qd est:
 qd est singularis creatura, que Deum physice et in seipso imitatur
 p̄ se, ut n̄ possibile sit alia physice p̄ se, qd singularis
 in cogno creatura, que rationalis n̄ est hinc cognoscendo
 rationem Deum talis est ut n̄ sit possibile alia imitabilis p̄ se
 cum cognoscibilis et rationalis n̄ est imitabilis Dei est
 est in se talis et imitabilis physice ip̄ se.

Et hinc conclusionem videtur implicare in ut creatura Deum comprehendat
 et hinc. hoc cogit de tali, que videtur impliciter via dicitur
 eminenter p̄ se in Deo. p̄ se. hoc. quod est. ut. qd. in. capite.
 qui videt via que dicitur et eminenter. p̄ se. in. Deo. hoc. ip̄ se. tam
 p̄ se. Deum. in. se. in. se. qd. quod. implicat. et. ante. dicitur. qd.
 p̄ se. p̄ se. qd. quod. plura. videntur. in. Deo. et. in. se. et. claris. videtur.
 Deum. et. hinc. ip̄ se. qd. claris. videtur. Deum. et. in. videntur. plura
 in. eo. qd. qui. videt. simpliciter. via. que. dicitur. et. eminenter
 p̄ se. in. Deo. videtur. Deum. simpliciter. clarissime. p̄ se. videtur.
 Deum. simpliciter. clarissime. et. videtur. et. comprehendere. Deum
 in. se. p̄ se. cognoscit. qd. qd. qui. p̄ se. videt. Deum. clarissime. n̄. videt
 distincte. et. modo. quibus. Deum. claris. et. claris. in. se. cognos-
 cebilis. p̄ se. qui. n̄. videt. distincte. Deum. modo. n̄. videt. via. que
 dicitur. et. eminenter. in. Deo. p̄ se. qd. qui. n̄. videt. Deum. clarissime
 Deum. comprehensione. in. se. n̄. videt. via. qd. qui. videt. via
 que. dicitur. et. eminenter. hinc. in. Deo. videt. Deum. clarissime
 et. Deum. comprehendit. Deum. in. se.

70

Et hinc in Deum comprehendit, iuxta Aug. Enchiridionem qd ita videtur
 videtur eis lateat videtur. p̄ se. Deum. tam. ut. id. p̄ se
 per. quam. libet. visione. indivisa. ita. videtur. hinc. ut. nihil
 eis. lateat. videtur. qd. quam. libet. visione. indivisa
 Deum. comprehendit. Et. dicit. qd. ita. videtur. locum. ut. nihil
 eis. lateat. sub. ulla. cognoscibilitate. in. se. ut. p̄ se
 addi. qd. de. qualibet. cognoscibilitate. in. particulari. con-
 dicitur.

quod ita videtur solum ut patet ex aliis sub aliqua forma cognoscibilis in se, et ut patet reddi ratio de di. cognoscibilis in se in se et non clare de quavis cognoscibilis in particulari nego nisi per se respiciendo, quod licet deus per se quilibet cognoscibilis respiciendo in se, ita videtur de se, ut de omni quod patet contra in se, et sub quocumque altero pertinentia ad essentiam boni in se, quod patet per se, quia ratio. In hoc ipso est comprehensibile, quia non videtur talis modo, ut cuius ratio reddi ratio de quolibet, patet cuiusvis cognoscibilitatis, per se in particulari, nam ad comprehensionem pertinet quod in se cum alia non clare videtur per se.

71

Propter quod patet particulare patet in se, in se, quod videtur intuitiva cognoscere interna ut patet, quod licet hoc modo in particulari, in deus omnia patet contra et omnia respiciendo in se, et non videtur deus, comprehensionem intuitivam, quia non videtur summa claritate ut patet, quod male in se, quod videtur omnia patet contra et omnia respiciendo in se, hoc ipso comprehensionem deus intuitivam. Nego et deus, aut deus particulare patet deus ab se, in se, cognoscibilis in se, ut 5, ut 6. et patet videtur intuitiva cognoscere interna ut 4, et hoc modo in se contra explicat ut 5, ut 6. et contra, aut deus particulare deus in se, sub se, ipse cognoscibilis in se, ut 5, ut 6. et patet videtur intuitiva cognoscere interna ut 4, et ratio non proportionis, quia cognoscere interna in se, et patet in se, videtur cognoscibilis in se, ut 5, ut 6. et patet particulari in se, non in se, cum cognoscibilis, ut 5, ut 6. et omnia alia cognoscibilis in se, in se, in se, in se, interna ut 5, ut 6. et alia in se, in se, in se, in se, quod ratio in se, ut 4, et patet videtur omnia particulare patet deus in se, ab se, in se, cognoscibilis in se, ut 5, ut 6.

Hoc igitur ante qd ab his cognoscibilitatibus in particulari
 abstrahat igne n videt illa ut de facto visio vixit abstrahens
 a particulari potentia creaturae angelus a igne n videt
 utrumque tam forte scia ad angelum a. qd hoc igitur talis
 visio n videt utrumque se particulari modo creaturae in
 Deo, et propter naret. qd qui videt oia praedicta utrumque doctor
 et omniter gentia in Deo comprehendat eum comprehendere

ergo de facto nulla visio creata comprehendit Deum
 utrumque et li ois beati f videt ut Deum comprehendit
 e a seipso. qd et em visio sola intensa ut f videt Deum
 ut cognoscibile cogit de intensa ut s. ut 6. q. d. d. aut ois
 beati videt Deum ut comprehendit a seipso et ita quid dnt
 potnt dicere. Deum a seipso comprehendit, item tam comprehensione
 et cognoscibilitate se ipse et seipso a creatura cognoscibile
 in infim. De n potnt explicare Deum, in quo comprehensio Dei
 perfectior ac perfectior cognoscibilitatis ac visio n. Cap. aut.
 videtur ut haec oia potnt explicite dicere nego aut et Deum con.
 qd et em visio intensa ut f videt Deum ut cognoscibile visio
 intensa ut s. ut 6. ita ut haec visio magis intensa potnt
 explicite dicere, in quo de praedicta cognoscibilitatis perfectior
 qualis quid dnt et quid cognoscibilitatis perfectior correspondet
 perfectiori cognoscibilitati Deum nego con. ita ut Deum potnt
 dicere perfectior se Deum cognoscibile. ad autem ut potnt
 explicare oia praedicta perfectior cognoscibilitatis qualis
 sine prima correspondentia perfectior cognitionis ad perfectior
 cognoscibilitatis. Observezsa nipsis tam perfecta ee qua
 perfecta visio ut s. ut 6. qd quia haec ideo sunt tam perfecta
 quia possunt explicare oia praedicta cognoscibilitatis ut s. ut
 6. qd hoc est absurdum. qd.

Quaestio 5ta
 De
 Infinita Sapientia et Scientia
 Dei
 articulus primus
 An. qualis et quomodo Scientia
 sit in Deo.

1.

Dicendum in eo dicitur. hoc docent innumerabiles
 sacre scripture. unus hic sufficit. Pauli ad Rom. ii. o
 altitudo divitiarum sapientia et scientia Dei! Quis enim
 eas percipiamus. quod in percipiendo gradu nobis ipse in
 profunditate et vultu intellectuali. Quis enim
 et origo: quod nescit, ubi ipse quomodo locat scientiam. Quis enim
 Deum creavit et gubernat. hoc universum: quod dicitur in
 scientia. unde David psal. 93: pulchritudine sapientie
 plantavit aurem, non audiet, aut qui fixavit oculos, non
 psal. 103: quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia
 nam sapientia percipisti.

2.

Dicendum ad Scientiam Dei eundemque modum profunde.
 Quis enim, Quis enim a se: quod sentit in alio percipit, ita et
 in sapientia et scientia, non sicut in vultu, nec e ulla
 ratione. Quis enim illi a se: nec tunc aut tunc objectum, nec solum
 claritate et evidenti ad maiori percipit. nec solum
 et hinc scientia Dei eundemque modo quo ad objectum
 quia Deus sua scientia et percipit omnia evidenter per
 conceptum. Quis enim quo ad objecta omnia et creaturas, quia
 cognoscit omnia possibiliter et impossibiliter, omnia que
 fuerunt, sunt, et erunt, et vidit omnia, quae nec
 fuerunt, nec sunt, nec erunt: omnia que operantur et creantur.

Sed haec aut ista et alia possibili ditione: verbo veritate
 ois excogitabiles: turpe enim est. si Deus ad aliqua quae
 respondere cogere: nescio. 3. quo ad modum cognoscendi:
 cognoscit enim in se cognoscendo: per veritates in se cum
 certone, claritate et veritate. Et quo ad modum sciendi: non scientia
 Dei e a se, e spiritus, simpliciter e immutabilis, immensa,
 cognoscit seipsum, aeterna e to quo ad exclusionem ois imper-
 fectionis: nam in Deo nulla datur cognoscit simpliciter, nullus discursus
 conjecturalis et abstractio, nulla falsitas, fides, suspensio
 dubium, ita ut merito cum aplo dicitur, o aliter dicitur
 virtutum sapientia et scientia Dei! Aug. libro ad simpliciter
 certe scribitur, invidiosa e comparatio, qua non otunculi plurimum
 formant inter filios dona et humani.

Scientia divina quavis in se sit simplicissima, in Deo
 ordinem aut modum sciendi e plurimulus, dividitur primo in
 genera et gradus: illa Dei, ista creaturae quae dicitur. Ado in
 totale et parziale: totale e quod extendit ad ois veritates
 parziale quod ad unam aut ad ois. Etto in practica et speculativa?
 illa versat circa objectu operabile a Deo, ad cognoscere e
 eut diriget ad illius applicationem ista versat in obitu contemplatione.
 Etto in respectu, qualis e, qua terminat ad objectu respectu
 aut pro Deo et creatura possibile et in se habet quae termin-
 nat ad quingia ut pro creatura existentes et to in se habet
 simpliciter intelligibilia qua Deus cognoscit simpliciter et
 ois res possibile totale, pro creatura respectu qua cognoscit
 versat absolute et existentes pro se ista illa aliter sunt
 quingentes. Et in istis gradibus qua cognoscit res quingentes
 ut e. et istas pro ditione quingentes, seu res habet
 si provereat certa filio quingentes.

Sed uno licet Deus via cognoscatur, nihilominus, ipse in tantum
 scilicet non sicut ipse seipsum. unquam prout in discursu et
 et e cognis certis et videtur per causam. Deus ante ad discursum.
 Et nego ant. quod deus habet utrum aliquid nomen, quod appellat.
 Coniunctum certis et Deo, ipse in hunc respectum virtutem
 Deo, per utendum e regula, quod tract. aug. lib. 9. de
 ad simpliciter appellat. si nomen ipse in hunc Deo
 quod deus habet oibus imperfectionibus, mare et ad hunc ad prima
 significata per nomen: si vero in hunc respectum appellat
 metaphorice, quod deus habet oibus imperfectionibus, non mare et
 vero ipse significata per nomen. cum vero deus habet
 oibus imperfectionibus quibus appellat. hinc creata, mare et
 vero ipse significata per nomen. sed cognitio certis et
 evidens, licet Deus nihil cognoscatur illative.

Sed a. Deus non videtur oia scire: nam sicut dicitur in
 adignis magno prima per se enim i. Hier. in cap. 1. in
 abacuc ant. abscondit et ad hoc Dei deducere mysteria
 ut sciat per momenta sapientia, quod nesciat quilibet, quod me
 oia et ego. sicut Dei non e ratione perfecta et dicitur ant.
 sicut dicitur in magna prima per se, si volentibus
 et appetentibus appetentibus, aut avocata gravibus, quod factis
 dicitur epistolam in qui nimis sollicitus rebus in gentibus
 in hunc respectum, et contemnitibus ad sublimiores scientias
 con seens nego. sicut scriptura apud patres. ap. 1. et
 apud lucam in. Clare docet Deus scire, quod quilibet capillus
 et beati, quod reserret in vivens et monachis. sicut Hier. in hunc
 ex toto respectum patre iudeis, aperuit illis a Deo nescire
 certis et ant. tam sicut dicitur in hunc respectum
 in israel, quod dicitur circa scabies, quod modo non ait
 epl. i. ad Cor. 9. namque de bobus e cura Deo.

Si vero. Ave: plus solum, qz auctoritas, n̄ debet projudicare 137
veritati utquit per que 2 quest. 14 art. 10.

Obst. Deus dicit in scriptura nescire mala & malos sic ut dicit
quo mundi sunt oculi tui no videas malis. math. as nescio
vos. sed in 33 legit Deus specialiter nescire. propea ut pote
bonu dicens: respice novi ca nescire; qd. R. dicit: Deus dicit
nescire mala & malos scientia approbationis & scientia pro ut
constantis & inderente complacencia aut approbationis objecti con-
scientia reprobatōis & scientia implaciter de qo. audi. lang. lib. v.
in ordina quest. 13: Deus dicit scire qua illi placeant & q
nescire que illi displiceant, n̄ quia ignorat ea qd. qua n̄ approbat. q.
p̄ qd. qd. multa predictiones dicit n̄ habuerunt effectus, si deus
per suam prophetam Cap. 15. p̄p̄xit. ad huc qd. dicit. Domine
subvertet. et in subvertet. n̄. qd. Deus n̄ certo et irrevocabili
sit oia futura. R. dicit. art. predictiones absolute n̄ habere
effectus. neqz p̄dictiones p̄dictionis n̄ implete
Dicit. ob defectu certitudinis in cognoscere bona de qo. audi. sursum lang.
lib. 5. de deo: Dei Cap. 9. qd. dicit. Deus et negare p̄dictiones
futuras, qd. p̄dictiones vana e. qd. psalmista psal. 138. in
recedisti complures meos de longe: Tu cognovisti oia novissima
et antiqua. Ceteru p̄dictiones contingunt si sapienter
instituta sunt, si ut hanc involunt. qd. dicit. R. qd. dicit. R. qd. dicit. R.
p̄dictionis aut p̄dictionis n̄ intervenire.

Obj 5. Sicut Deus n. scit et videt infallibiliter actus
 liberos in die nate futuros, qui scilicet aqua generalis sunt
 aut exant. qd. R. nego. ant. veritas ipsa nra clare patet
 ex variis scriptura locis: sic uno sequitur am. David inter
 rogatus deo, nam aut ysaiah dicit in ierusal. ierusalem
 et nicola erat ipse. Sicut unimoco traditur. Sicut dicitur
 Sicut descendit et nicola traiont, quo responso aucto David
 fugit. Sicut dicitur q. dicitur, ^{quod} se neliha naleret illi
 sig. mathei in alua io dicit chris quos d. pios aburo
 Sicut ponia, si ea signa vidissent, que amon ponia dicitur
 verba chris iud. ve tibi corozain. ve tibi bezaida, quia
 in syro et tyone garta suspent virtutes, que dicitur salia volis
 olim in grece et tyone ponia epient. inca id d. ponia
 prophetas n. aduunt, nego si quis ex mortuis resurrexerit,
 Credant. plura septimonia sapim occurrunt, et angro p
 loco apperent.

Articulus 29

Scientia simplicis intelligentia

Ut distincte et clare procedam. singulari articulo de quavis
 Scientia Dei agam, atq. in isto quod de. Sicut simplicis in
 intelligentia. ut qui de. Sicut ut conis, in isto de. Sicut de
 Cuius articulo, quilibet copio p. meam complectatur, eundem
 in quos quos d. dividam

§. iij

Objecto terminatio Scientia
 simplicis intelligentia

Objecto terminatio e. id. q. attingit seu cognoscit
 a. Sicut sive in de in se. p. modernis.

Non se absolute ac determinate concens cum creari
 sed indeterminate s. scilicet ha in se sunt possibili, cum hoc
 ipso, qd Deus sit quantum ad ea ab ipso effectus possibilis
 creandi, & ea quantum a priori, sicut qd illa qd hinc gratis
 posita deum qd n' est falsitas, carit' de ipso id. Deo qd vera
 ac fieri impleta. s. se qd creatura in se sunt possibiles.
 qd hoc ipso dat in Deo absolute et determinate et in tu
 indeterminate, et indifferens concens cum creari, possibiles
 qd ad id, si Deus aliquid creatura possibile n' cognosceret
 in se illa velle, adeoq' nec potere, ne forte illa velle
 creari modo et potere, nescius quid velle, et potere. Sicut
 cognosceret quid d' n' in se ipso in qua creatura, n' cognosceret
 illa per se a priori, per qua quavis esse possibilis.
 De hoc ut magis dicitur in perfectione. prior pars potest per
 seior ostendit: modus cognoscendi ubi sit imperfectus, et
 per se representare oia qd ostendit ad modum qd ipse per
 se ut res e in se. Sed cum modus qd creatura a priori
 sit possibilis a Deo in qua a una subtilissima et effectiva
 et finali, sicut modus cognoscendi ut n' sit imperfectus,
 creaturas representare ut possibilis a priori a Deo: qd sicut
 creaturas possibilis representare in Deo.

12

Dicendum qd Deus cognoscit creaturas n' solum deum
 illud e, qd habet in Deo, s. in se ipso, et a se contracta
 dei reales distincti e, qd habet in se ipso. Ita notat
 cum s. tho. quest. 14 art. 5 et 6. Cum illorum. qd ipse
 Deus se ipso cognoscit oia qua ipse per se in se facere
 de ea, qua ipse Deus facere potest creatura per se ipse
 e, qd habet in se ipso: qd eas se ipso cognoscit. Sed qd
 e. Inq' potest de carnis velle, quia qua Deus n' cognoscit
 n' est libera velle, adeoq' nec potere. Mi: in potest, quia deum
 e, qd habet in Deo, ubi ipse a se ipso potest. qd a se
 cognoscit creaturas sicut deum e se ipse, et semi actualis

Pro continetia, si cognosceret illas, ut a se ipso distinctas.
 Se naler distinctas. si si cognosceret ut a se distinctas
 si recte cognosceret, quia aliter cognosceret quae ipsa in se
 sunt, cum in se sint distinctae: quod eas cognosceret cum se ipso
 ipsum esse. nisi per se totum se idealis et eminentialiter pro
 Continetia neque a Deo neque inter se distinguntur creatura,
 quia hoc esse est ipse Deus: quod si Deus cognosceret solus hoc esse,
 si cognosceret creaturas ut a se ipso et inter se naler distinctas.

Dicendum est. Deus ipse. Logo si videt se ipsum in creatis, 13
 licet videat eas, sed spuler conean, ita cum se ho. quod
 ita aut. ad non, et aut. in ipse color, et hunc? si vero
 repugnat ut Deus se videat per speciem ipsam creatura in qua non
 distinctis ipsum eminenter, et tunc magis specula: quod ipse Logo
 Deus si ut se ipsum videt in creatis, aut. et tunc videt quae
 ho. tunc, ipse in se ipso cognoscat aliquid pro cognoscit per
 speciem ipsam ad ipsam ipsam cognoscit hunc sicut cum
 oculis videt hoc per speciem hunc, in alio autem videt id, quod
 videt per speciem hunc, sicut cum pars videt per toto
 per speciem hunc, et cum hoc videt in speculo per speciem hunc:
 at qui Deus se si videt in creatura in qua essentia ipsa
 potest et eminenter: quod si in creatis ipse si videt, per se
 Deus in se ipso participatione videt, et se terminat, cum quo
 creatura essentia coactantur: quod quodam dicitur Deus videt
 se ipsum in creatis in qua terminat essentia et essentia
 quo creatura coactantur cum ipso participantia cum in ipso ita
 foret prospera, et in modo representandi si essentia
 modo per se, quia ipse representaret per creatura
 per qua ipse si est, illa essentia prout per ipse est aut. et
 se terminat hunc respectu nihil aliter, quod ipse est
 una, a qua omni creatura essentia esse dependet, et Deus in se ipso
 videt, et se cum una, quod et cognoscit se terminat in se ipso.

Dicendum est. Deus in se ipso participatione cognoscit omnia
 mala quae vere participantia sunt, et autem, quae in se ipso absolute

nullam entitatem habere potest cognoscit cognoscit factus
 quatenus potest existere in fictione aliquid cognitionis rea-
 le. Ita sursus color. In prior pars. omnia mala grave
 possibilia sunt. habet in se sola bonitatis physica. Ita
 in seipso cognoscit ad bonitatem possibilem et partem possibilem
 quia videt quod est quod quavis res participat a seipso
 in se in seipso possibilem cognoscit omnia mala. si habet
 se supra dictis. magis est quod est possibile. sed quod est vere
 in se existere, non est omnia nihil est quod est possibile.
 Ita in se physica bonitas est a se participata.
 Tale malum est. q. appareret ad aliam, quod modum boni
 est malum aqua. sed diffinitur ad aliam, quod est malum
 falsum est malum est diffinitur ad aliam. In his
 certa bonitas, quod non omnia creatura est physica mala. quod
 est bonitatis participationis et in seipso. Ita in se
 Carentia agens physica in seipso, quod non est bonum
 est physica malum est carentia in seipso, quod in
 seipso malitia. cum sit omnia nihil. In seipso non
 bonitas de quibus. Ita in se altera pars, est in se, ubi potest
 negare et impossibile non habet in se ulla cognoscibilis
 propria de seipso potest cognosci nisi per cognoscibilis aliam
 participat ab alio vere possibilem. Ita in se in seipso
 applicat per seipso. In seipso, quod non habet
 cognoscibilis propria, non potest a seipso alio cognosci
 quod potest potest existere in cognoscere creatura participata.
 magis patet, quia cognoscibilis propria in seipso est
 quod est cum eipso veritate bonitatis et malitiae, quod
 quod non habet vera entitatem nisi propria cognoscibilis
 in seipso clara, quia seipso est participata. cum in seipso
 aliqua participat et participat et errorum. quod cum cognoscit
 inter se, si debent aliquid esse, debent in se cognosci

a Deo in q[uo]d habet esse in cognoscere Creatura. q[uo]d tenebre
 v.g. a nobis per modum nigritatis in cognoscere
 quales erodeat qua falso applicat negari quod in
 ista: Cum autem per se cognoscit esse factum
 sicut in se, ad cogit nulla huiusmodi tenebris, nulla inane
 His co et sero effluunt q[uo]d nec p[er] se negat nec
 impossibile videtur p[er] se esse, q[uo]d habet seipsum.

q[uo]d in q[uo]d iam in Deo comprehensio est p[er] se
 comprehensio enim p[er] se est q[uo]d p[er] se est
 p[er] se comprehensio Dei. Sicut p[er] se p[er] se est
 reflecta. d. d. d. q[uo]d si comprehensio est p[er] se
 p[er] se. p[er] se p[er] se est p[er] se. p[er] se p[er] se
 Dei p[er] se p[er] se est p[er] se. p[er] se p[er] se
 mentes p[er] se p[er] se est p[er] se. p[er] se p[er] se
 questione com. comprehensio est p[er] se p[er] se
 qua p[er] se p[er] se est p[er] se. p[er] se p[er] se
 velle tenentur p[er] se p[er] se est p[er] se. p[er] se p[er] se
 in nostris cognitionibus ea cum habet in p[er] se
 reflecte p[er] se p[er] se. nihilominus cognoscit p[er] se
 certificant de seipsum et manifestant p[er] se p[er] se
 p[er] se dant in illis nam p[er] se p[er] se p[er] se
 dari reflecte p[er] se, et quibus p[er] se cognoscant
 certificant de p[er] se. q[uo]d cum cognoscit dea p[er] se
 deo in Deo, et ipsa p[er] se reflecte certificant
 deo de seipsum et manifestant p[er] se p[er] se
 p[er] se et identica p[er] se.

q[uo]d q[uo]d ad si cognoscit deo p[er] se p[er] se
 creaturas si cognoscit creaturas huiusmodi p[er] se
 atqui Deus n[on] discursus q[uo]d. q[uo]d nego mag[is] n[on] autem
 quid sit cognoscere unum in alio et unum ea alio, unum cognoscere
 ea alio e[st] facere discursum

et alio per se proprio, quia si ad illud plures cognoscere distinc-
tas, quam una proprie seipsum et alia proprie creaturas
cognoscit. Sed una propria cognoscere non cognoscere quibus
cognoscit.

17

Obj. q. q. 3. Si cognoscere creaturas non proprie seipsum
est, cognoscere eas in seipsum: frequens est q. 3. q. 3. q. 3. q. 3. q. 3.
alio q. 3. Si cognoscere in seipsum est et in seipsum accipien-
do non seipsum nego. Cognoscere eas in seipsum, minus proprie
loquendo loqui, quam cognoscere creaturas in seipsum esse. Et in
seipsum loquendo se cognoscere creaturas, si illud est in seipsum, sed
si insuper est per seipsum, et ad seipsum non creaturas
ita quodammodo seipsum intelligibilem, sed ad seipsum ad tale
cognoscere. q. 3. in seipsum minus proprie et minus proprie proprie
creaturas in seipsum cognoscere seipsum. Sed seipsum
est, q. 3. in seipsum, sed ad seipsum per seipsum proprie
que seipsum talis cognoscere.

18

Obj. q. 3. nec possibile in seipsum sunt vera in talia et nihil,
quia q. 3. si existit, vera nihil est. Sed si talia in cognoscere a Deo
sed nullum esse proprie seipsum, tam si talia, nulla esse proprie
q. 3. nec possibile in cognoscere a Deo. Sed proprie seipsum
est, q. 3. in seipsum, q. 3. in cognoscere a Deo, in seipsum
sed esse verale et eminentiale q. 3. esse Deo. Sed
mai: nec possibile in seipsum sunt vera in contrarium nihil
id est, si nihil quid alius, possibile est esse existens in
seipsum loqui: si nihil quid possibile in seipsum nego, et
dicitur: si nihil quid talia sunt, quia nego existens, non
nihil quid possibile in seipsum esse, non
cognoscere a Deo, sed nullum esse proprie seipsum,

Nullum beatum con. mi. n. estia qua talia thm. unig. via
n. existunt, n. ante quam n. possint existere in seipsis, non
Cognoscunt a Deo nego mi. 19

Urbis Creare antequam actu existant in seipsis, sunt
idem possibile per possibilitate identificate cum Deo, n. ante
per possibilitate identificate cum ipso, qd. illi est cognosci
p. ipso qd. habet in Deo, et n. tunc est qd. habet in seipsis. ant.
Deus e. simpliciter simpliciter e. identificate cum Deo quia solus
Creare e. simpliciter simpliciter, sicut ipsa Creare e. simpliciter. P. ois
possibilis Creare e. simpliciter simpliciter simpliciter, id est possibile
ut patet: qd. ois possibilis Creare e. identificate cum Deo et
nulla cum Creare. Idem aut. p. a. ois possibile, qd. e. possibile
et ab eterno vera, qd. est vere veritacionis, qd. est possibile
et ab eterno: p. possibile, que dicit Creare e. possibile
et possibile et ab eterno: p. veritacionis qd. hoc possibile
est, et Creare ut possibile, per possibilitate ipse: qd. possibile
Creare e. possibile et ab eterno, qd. ante e. possibile et ab eterno
e. solus Deus: qd. possibile Creare e. solus Deus.

Idem nego aut. mi. arguit. primo sicut e. dicit qd. possibile
est, que quilibet in necessitate facta Creare, in se
qd. Creare, est in seipso, sicut vere est in seipso in
Deo, et si existet, n. involuet contradictionem in se. Debet enim
patet possibile Creare, et sic e. identificate cum Deo
cum Deo dicitur alia facta et possibile identificate cum
Deo, que quilibet ab eterno in seipso existat absolute
p. ipso, n. dicitur in seipso, et sic cognoscit se objective.
Itaque ad ma. dicitur qd. dicitur: qd. simpliciter simpliciter
et absolute existens in seipso e. identificate cum Deo
con. nam in seipso existens absolute vere est Deus

20

Mi. nung spūta et nung pprie cogō con. mi. pprie.
et spūta cogō Deus cognoscit seipsum in creatis. 144
videt creatas per species ipsas pprias, qua libet saae
scipi ad cognoscēdonā, qua Deus cognoscit seipsum ut
concedit lum creatis. nung ante spūta nung pprie
cogō Deus cognoscit seipsum in creatis. quia cognoscit
vitas digne pbenet, nung concedere d' nung p'ca
similitudine imitativa ad seipsum. in quo p'ca nung
intelligit S. P. s'ho: ut sibi d' q'radical, dicit salm modo
Deam se videt in creatis nung modo. et s'ca nung videt
in creatis nung p'ca modo.

Cogō b. q'ra s'ca Deus per scientia. simplicis intelligentia
cognoscit hōc veritas nung: d' in impossibilibz ē quada veritas
nuna; nung enim veritas, q' impossibilia involvant contradictionē,
q' opponantur possibilibz, q' n' p'ca q'ra a Deo: q' Deus cognoscit
per scientia simplicis intelligentia impossibilia. nung p'ca
s'ho: quāsit ut d' in corpore d' p'ca mala, qua sunt p'ca
boni. Cognoscit per oppositū bonū, sicut benebra cognoscantur
per oppositū malū: q' n' c'ca n' cognoscantur. h' p'ca ut sunt
in cognoscēdente. d' dicit: nung in impossibilibz, p'ca ut sunt
in cognoscēdente est quada veritas nuna d' identificata
p'ca. nung cum ipsa cognoscēdente, nung cum re bz possibilibz
qua per hanc cognoscēdē mala combinantur cog: et in impossibilibz,
p'ca ut sunt in cognoscēdente, est quada veritas nung ppria
quabz nung nego nung: et dicit: con: q' Deus cognoscit in impossibilia
p'ca ut sunt in cognoscēdente, et p'ca ut involvant quada
p'ca p'ca in impossibilia con: cognoscit illa p'ca ut sunt
in seipsis extra cognoscēdente nego con: et p'ca
p'ca ut sunt in seipsis vere sunt. revera enim nullibi
hanc ante oia, qua quocunq' modo sunt vere p'ca
sunt, quia quidquid vere in se p'ca, aut ē p'ca.

si includit nec includere sed quod adiectiva in se pro. qd quinquaginta
 si cognoscit. Sed aliquid vel aut veritatis per se non est in
 possibile. ad auctoritates. Tho. di. dicit. privatus boni
 cognoscitur per oppositum bonum et hoc est ignotum
 scilicet ac ipsa determinata. Sed aliquid est ipsa nego. et hoc est ipsa
 cognoscitur tunc equivalenter constant. nimirum deus per se
 cognoscatur oppositum bonum v.g. lucas est quo ad celestia quod
 gloriatur adeo se relinquit in se non vere possibile
 equivalenter dicitur et si cognoscitur per se dicitur
 possibile in se. unde dicitur. em. cap. qd non dicitur in cognoscitur
 tunc prout sunt in cognoscitur dicitur in se non si de ipsa ubi
 aliquid est ipsa per se dicitur. Primo si de ipsa prout
 nego. tunc nego singulari ab ea aliquid est ipsa per se dicitur
 nego.

§. 23

Quodnam sit obiectum rationis et quis modus tendendi scientie divinae in obiectum.

23
 Dupliciter potest accipi obiectum rationis uno magis ipsa
 quod est per se ipsa cognoscitur aliter modo et physice in
 actu intentionale reducit se ad se ipsam vel ad rationem per se
 et per se ipsam in se ipsa cum potentia cognoscitur
 physice in actu intentionale dicitur ad se ipsam et per se
 dicitur quod est in se ipsa et quodammodo in se ipsa
 qua tunc cognoscitur attingitur sine quod in se ipsa et per se
 tunc vel per se cognoscitur cum cetera in se ipsa non habet
 obiectum rationis scientie donec qua tunc obiectum
 apparet in cognoscitur tunc physice nobilitate et reducitur
 in actu intentionale realiter ad ipsa dicitur in se
 ante non dicitur tunc est ipsa per se ipsa quodammodo
 de motiva in altero sensu.

24

Dicendum ino obiectu dote nolion adagpu. mentie di
 e pla qfalia dona. illon rllgu. jly lno. pla qfalia
 dona e deo ima et quon illis rno cognoscendi qia. qo qfalia
 divina sola e obiectu dote nolion jly an. qo deo e ima
 et quon illis rno cognoscendi oia e hoc ipso dte ima rno qfadi
 cum qfalia e. Chia dei sub realer carino idet. d pla qfalia
 divina e deo pma et quon illis rno qfadi. qm qfaler jly
 a se qo. jly deo qfalia dona e ima et adaga rno an deo
 lei pnt qfali pme cognoscat et hae qfali pma sui cognosce
 pnt pime bealy. qo qfadi qfalia dona e jma adaga rno
 cur deo cognoscat em alia oia pofabilia, qm hae oia nupis
 cognoscat qfali pme in seipso.

Dicendum qo adus tendendi. Chia dona n e dote d'curiog 25
 ita lris. jly d'curiog qfalis qfaler pponit plures cognosce
 quam una qfing attingat id. qe nolion et altera id qe ignot
 et innotentia pponit. at in deo cognoscat plures cognosce
 et aliquid ignot sub unica cognosce, qm qua oia qfali pme
 cognoscat in seipso. qo cognoscat in deo dari d'curiog qfali.

Dicendum qo adus tendendi. Chia dona in n evitetur 26
 d'curiog. ita lris. jly d'curiog in illis ingert qm de alio
 lingua ignot et notu. hae divina. Chia n qant p cognosce
 illu unu in alio. qo adus tendendi. Chia dona nec e vltim
 d'curiog cum nnt qfali differat a dote d'curiog. qo d'curiog
 pce radiat qfali actus vltim equivalente in hae realer
 d'curiog actus. qo jly in d'curiog vltim d'curiog pce
 hema et ipso qonine intelligat. Cognosce amonit qfali pme
 sola qfali pme d'curiog creati adaga oia in qfali pme idet
 qfali pme. Chia dona e d'curiog in hae pme vltim.

Dicendum qo adus tendendi. Chia dona n e cognosce 27
 aut d'curiog d'curiog pme innotentia cognoscat et
 cognoscat qfali pme. ita lris. jly cognosce
 et d'curiog adus tendendi nupis innotentia in qfali pme qo.

Non datur in seo. qd. ant. uterq. modus aliter quib. et
 representat. objectum quod illud in se ipso sub. qd. uterq. modus
 vult. representatione. qd. ant. quo ad compositionem. modus componi
 huiusmodi representat. sunt objectum ut aliquo modo mul-
 tiplex. seu ut nulla inter se componenda et affirmanda
 ubi enim sunt e. unum qd. compositio in et locum. id. sine
 representat. objectum ut nulla representat. aliter qual. p. in
 se. qd. p. ant. quo ad divisionem. modus tendendi. divisio
 p. huiusmodi representat. sunt objectum p. aliqua ratione qua
 de ipso potest negari. seu per intentionalem. Divisionem ab
 ipso removerit. id. p. objectum representat. p. tali ratione
 representat. aliter qual. ipse e. v. enim datur talis ratio
 vera et non datur in objecto. si datur qd. tale representat.
 ut. negata et per divisionem intentionalem remouenda.
 si non datur qd. objectum p. ista ratione representat. per
 fictionem et aliter qual. in se ipso e. ad qd. modus tendendi
 divisio p. huiusmodi representat. sunt objectum aliter qua
 ipsa in se e. adeo involuit. imperfectiones. qd. modus
 tendendi. divisio est p. huiusmodi. negata de om. p. huiusmodi
 datur aliquid in ob. representare. qd. v. non datur in objecto
 et saltem iudicatur. si vari. etiam. etiam. aut. qd. potest negari.
 de tali modo representat. objectum. afferte. qd. arg. p. in
 argenti. Ch. Dei. id. e. iudicium. p. huiusmodi. negat.
 seu verum quo Deus. objectum. aliter. reprobat. id. e.
 p. huiusmodi. affirmat. seu. annul. quo approbet.
 objectum. p. huiusmodi. p. huiusmodi. e. copul. huiusmodi. e. quia
 Ch. Dei. id. huiusmodi. objectum. qd. cum. veritate. negat. obul.
 enim. Ch. dicit. p. huiusmodi. pro. ut. in. ob. huiusmodi.
 p. huiusmodi. si. ant. non. p. huiusmodi. cum. veritate. negari. de. p. huiusmodi.
 affirmari. qd.

Sciens ino ex objecto excellim forl. nolivo et potentia
 paritur notitia, qd notitia seu cognitio divina habet obiectum
 forle distinctu a se ipso, quia illud parit a se ipso. Notit. aut. 28.
 ex objecto et ista parit notitia qua si est a se. D. Not. aliunde
 accipere sunt. Sciens notitia qualis parit h. e. a se. Not. debet
 aliunde accipere sunt se nego ante.

Sciens ois scientia e generalis discursiva, quia e generalis ad data. 29.
 et praesens certis et evidentibus. qd scientia dei n. e. scia
 e discursiva. D. disc. aut. ois scientia e discursiva, quia in
 modo suo tendendi e adhuc imperfecta trans. scia. Cuius regulat
 modus tendendi imperfectus nego ante.

Sciens q. qua regulariter parit divina parit a deo sine ois imperfectione
 cognoscit modo tendendi. D. disc. ut. qd parit a se ipso et parit a se ipso. D. disc. 30.
 qd. maj. qd. modo tendendi eo e perfectior. quia e perfectior obiecto.
 D. disc. talis modo tendendi e perfectior et perfectior obiecto.
 qd. D. disc. maj. qd. modo tendendi e perfectior et perfectior obiecto.
 imperfectione con. se q. nego. qd. D. disc. qd. modo tendendi
 D. disc. qd. e perfectior obiecto involvit in imperfectione con.
 a in vobis. D. disc. nego. qd. de scia. D. disc. qd. perfectior obiecto
 aliquid absolute existens.

Articulus 8^{us}
 Scientia visionis seu contingentium
 aliquando absolute existens.

Licet Deus per scia visionis om. se ipso cognoscat ut absolute
 existens, tamen si scia n. e. qd. cum sit necessaria regis
 abeat in difficultate et soluta scia visionis, qd. e. contingens
 et libera rem. scia contingentium absolute existens
 presentium et futurorum. qd. qd. an in deo scia actu
 existens absolute futurorum.

An in Deo actu existens scientia actus
 existentium et absolute futurorum

Dicendum. Idem in Deo. Sicut in responsis, quia ipse ab
 aeterno providet, etiam contingentia aliq̄do absolute existentia
 e de fide. Ino et ab illis solari 138 intellectibus cogitator
 mensura longe. et ex illa talis. ab Deo, ante quae emanat
 oia sua agnita. et ex illa talis. 39 n̄ e quid ipse abscondit
 ab oculis eig. ita colligit et prophetas, quibus Deus
 primo praevidit plurima cultura contingentia. Ino et post
 postea inter quos. 1. Aug. ubi e de civitate Dei cap. 9
 ait. q̄d t̄m Deo, et negare praevidit futurorum aper
 h̄mna ipsaria e. Sed verò e, quia si Deus n̄ videt
 et veritas cognoscibile. Absert ubi aliquid defectus
 aut aliqua veritas cognoscibilis. q̄d si e d̄m̄erit abeat
 a se ipso defectus. et n̄ est visus. q̄d Ino Deus n̄ potest
 fungi officio gubernatoris, et p̄cipue p̄p̄m̄i, si non
 p̄cedente cognitione gen̄ existentia. q̄d e Deus
 contingentia facta h̄m̄e cognoscit q̄d d̄m̄e existant
 et ipse vales sua presentia, tam cum in h̄m̄e d̄m̄e
 p̄cedente et p̄cedente. q̄d ipse vales et h̄m̄e d̄m̄e
 vales, n̄ est illa res, nisi modo p̄cedente. q̄d e Deus
 q̄d actu existat, hoc ipso ea d̄m̄e d̄m̄e d̄m̄e

32

Ino cognoscere creatura contingenter existente n̄ e p̄cedente
 simpliciter simpliciter. q̄d Ino n̄ videt ea d̄m̄e, licet creatura
 existente in cognoscit. aut. q̄d quia simpliciter Deus, nulla
 creatura existente cognoscit. si ipse nulla p̄cedente. q̄d
 hoc p̄cedente e separabile n̄ Deo et p̄cedente n̄ p̄cedente
 simpliciter simpliciter. q̄d Sicut in responsis si e d̄m̄e d̄m̄e
 Deo. Ino complexus per actum ea d̄m̄e
 e p̄cedente q̄d Ino. q̄d Ino p̄cedente simpliciter p̄cedente
 p̄cedente. q̄d Ino d̄m̄e cognoscere creatura contingenter existente

Ex hypothesi qd si n e speculatio simpliciter simplex nego
 nulla facta hypothesei con. ant. ad hanc. Dicitur illi, qd
 dicitur sicant alq. qd sapienter libro deo, qd ad hanc
 se pfectioe pfecte simpliciter seu negare parat. a deo
 autem si debet hinc reperiri immutabiliter om. pfectio simpliciter
 simplex. id qd om. pfectio, simplex p qd e pfectio qd vero
 complexi. actus ptingentis per excessu autem, qd ad hanc
 se pfectioe simpliciter pfecte. Sed secun. qd idem pfectu
 aut. deo. si pfectu autem pfectu obligum vero se pfectioe
 mixta. ne id deo ee. Nam ten. hoc videndum e in ten. ad duo
 pfecta deum recipere actu cognoscere actum creatur. qua
 pfectio qd existat. et sic cognoscere actum creatur. qua
 existat. p qd pfectu e pfectio simpliciter simplex. pfectu
 e pfectio e negare parat. et sic dicitur in deo ad hanc. se
 mixta. v. et sic dicitur in deo ten. v. ten.

Ad hanc. si deus solum cognoscit creaturas pfectu autem
 existat pfectioe qd existat. si pfectu pfectio n
 deus ante qd creatura existat, ita deus n cognoscit creaturas
 ante. qd n e verum. qd deus, quid quid cognoscit per cognoscit
 ad hanc. ita deus n cognoscit creaturas ante. si lo. ante pfectu
 nego ant. deus enim e pfectioe qd existat. qd nos
 existat in aliqua diffinita temporis. cognoscit. ita existere
 in illa diffinita temporis. p cognoscit n solum existit in illa
 negatua temporis. p sola aternitate. deus enim n solum
 lo. cognoscit objectu ee si. p cognoscit ab altero objectu
 ee hunc.

Ad hanc. dicitur deus potes pfectu autem mundo p variu
 p pfectioe immensabilis dona. p de hunc enim mundo e
 ante pfectu mundo deus n erat potes pfectu hui mundo.
 qd em sic pfectioe om. pfectu dona. p variu dicitur
 deus potes pfectu mundo existere. Nam nego con. disparare

quia denominatio fortiter presentis cum exceptio fit
 inchoata entia futura duorum, inchoat fortiter utrumque, et
 existens, si ante simul existit utrumque, antequam unum
 existat, denominatio vero fortiter certis debet et denominatio
 fortiter amaris in ipso simul tunc creatio aut ageris
 cum objecto existens, quia omnia objecta ad existens
 sunt cognoscibilia et amabilia quia denominatio fortiter
 presentis hinc mundo desistere potest de mundo mundo sine
 inspectione imperitiam donec, que solum existit et existit
 fortiter et in fine presentis mundo si mundus existat, extra
 cum existens mundo potest cognoscibilis antequam actualis
 et postquam deservit, et est inspectio omnia. Hinc donec
 si illa antecedat aut praesens ignorare, quia si aliquid
 simile reseret.

§ 209
 Qua deo et ratio cognoscendi
 contingentia absolute
 futura.

Dicendum imo in generali ratio est inchoata et
 definitio nam cum deus quavis contingentia aliquid absolute
 existens cognoscit, et velis respondere circa illa absolute
 existens donec ita est, et existens si est una ratio quodammodo
 propter quam deus ratio est inchoata et inchoata et inchoata et inchoata
 et inspectione facta: quia eadem existens est una ratio quodammodo
 deus definitio, cum deus determinate deus cognoscere omnia
 illa contingentia, que unquam aliquid sunt absolute futura.
 Et Coni. si existens si est una ratio quodammodo, et inchoata
 definitio cognoscendi determinate omnia contingentia futura
 hoc ipso si est una ratio quodammodo, cum deus non potest contingi
 cum inspectione aliqua ignorantia propter falsum.

Quia si sua ratio cuiuslibet non sit impedita in omni genere
 in se ipso ad seipsum referat, deest tamen aliunde advenire
 et implicat: quod si est essentia est in se ratio quodammodo soluta
 determinata, cuius ratio determinate deest cognoscere via illa
 contingencia, quae cum aliis sunt absolute certitudo. Dicit
 autem soluta determinata, quia essentia ipsa perfectio est
 absoluta ratio determinate cognoscendi hanc solam quae aliam
 contingencia futura, cum essentia quae aliter perfectio est
 indifferens ad existentiam huiusmodi contingentibus: unde
 sicut per se non involvit absolute concessione et acceptatione
 ad illam rem contingencia futura determinate, ita recipi voluit
 absolute exigentia et ratio cognoscendi determinate illam rem
 futura per altera.

Respondeat igitur quae sit ratio propria et absoluta / si quidem 36
 per modum motus / cuius ratio determinate creatura absolute
 existenter videatur. Circa quae quae ratione varie facta sunt. prima
 dicit contingencia absolute futura cognosci a Deo in se ipso ad se
 etiam in decreto deo simpliciter antecedente etiam impeditibili
 a creatura. Et hoc in decreto praedeterminativo aut permissivo supra
 ponente ^{propter} media a creatura impeditibili. quia deest, oia
 futura se Deo physice praesentia ab aeterno. Non haec physica
 sui praesentia a terra cognosci a Deo. Et tunc vult ea cognosci
 in se ipso seu in praesentia sua physica quae aeterna sunt per
 tempore, quo res ipsa existenter sunt.

Dicendum itaque ad hoc quod sit ratio propria absolute futura
 et cognosci in se ipso ad se per se intelligat, quod ad aliquid
 respicit. Si ita vis est certa et legitima. Quod si quis oia praedeterminata
 huiusmodi sunt per se indifferens ad existentiam futurorum
 liberorum, ad seipsum non habet et habet ac respicit concessione cum
 huiusmodi futuris. quod haec in illis praedeterminatis deo non potest cognosci
 nisi determinate solam futura quae sunt futura.

Quod si vero per ideas, donas intelligit, plus aliquid potest in
 Dei decreto, de prout illud per volitione libera Dei non
 determinatur ad pronunciam. suo tempore futura contingencia
 coincidet heretia cum una ex his, que dicuntur futura
 videri in quoda decreto Dei.

38

Secundum ista futura contingencia, qua hinc vocantur
 libera, id est, qua non sola volente Dei sed etiam a libertate
 creaturam rationem dependent, non potest a Deo absolute et
 determinate futura videri in decreto, aut quocumque alio
 medio simpliciter antecedente et prorsus inimpedibili a creatura
 ita videri nulli secretarij, cum ista hominibus qui
 docent, nec simpliciter antecedente, et absolute determinate
 hinc autem libere ex quoda decreto divina absolute et effi-
 cas, quo Deus ab eterno decreverit dare in tempore, qua
 libere creaturam rationem et prorsus determinate ad hunc actum libere.
 cum ista plures secretarij, qui licet officiales prorsus hinc
 creaturam rationem, admittunt. Sed omnes afferunt hinc
 absolute futura, prorsus esse esse decreto quod a sim-
 pliciter antecedente prorsus inimpedibili a creatura
 per conel. Si futura contingencia viderentur in tali decreto
 quocumque alio medio simpliciter antecedente et prorsus
 inimpedibili a determinate hinc prorsus, hoc ipso viderentur
 ut contingenter et non libere futura, non enim libere
 etiam si non antecedent ad id ista actualiter libere iam
 aliunde ita determinate, ut ea causa supposita et
 simpliciter antecedente ad oculum esse libere
 si potest non sequi. Certe ista existencia talis creaturam
 que iam aliunde et antecedente ad ista libere creaturam
 determinate licet prorsus existendi, non in prorsus prorsus
 laudabile, aut inimpedibile, esse: quod futura contingencia non
 libera, si potest prorsus videri in decreto, et quocumque alio medio.

Impliciter antecedere potius inimpedibili a nobis A
determineate cum ipsis conueno.

Dicendum 4. proxima ratio tenens se a pte Dei ad videnda
futura contingencia nobis libera e decretis pcedentibus. 39
Si huiusmodi decreta sunt ad aqta idealificata cum pte: qua
Deus decreuit dare in tempore talia auxilium, p pte
Scientia media pcedit qdare efficax p dare, idem e de
decreto permissivo, quatenus e in modo per se e mediantescientia
media e infallibiliter conuenit cum actu permissivo ita
rursus contra decretis a pte cum aliis. p. conel. facile
Supposito qd dely. illa media ad aqta idealificata cum Deo. Deus
videns actus suos liberos absolute aliqto existentes n p abstractore
ab eis per qua nosri actus existunt, seu a quibus nosri actus sua
existencia absolute dependant, tam alias respo diua pcedente:
De nosri actus liberi n existunt nisi dependant a pcedente
decreto pcedentibus aut permissivo infallibiliter cum ipsis
per Scientia media conueno: qd hoc videns nosri actus liberos
absolute aliqto existentes n p abstractore a pcedente
decreto pcedentibus aut permissivo infallibiliter cum ipsis per
Scientia media conueno: qd decreta e pte Dei e prima ratio
videndi nosri actus liberos absolute aliqto existentes.

Dicendum in 5. to prima et absolute ratio videndi futura 40
contingencia nobis libera n de pte ad aqta qd unica e pte Dei
ad aqta n quilibet in solo decreto pcedentibus aut permissivo
licet haec decreta alias pcedat e ad aqta idealificata cum Deo,
qd quilibet salta partialiter an in ipsis actibus liberis qd
ut sunt actu in se ipsis, et occurrunt in tempore solitudo
Dei. ita Ceteri nosri auctores, cum antiquis scholasticis, qui
prima pte quest. 44 art. 1. in Corpore aut. alio modo cognoscunt
futura in se ipsis, et sic solus Dei e futura cognoscere
et quest. 46 art. 4. in Corpore, sic adu e, qd futura

Dupliciter cognosci potest uno modo in seipsis, alio modo
 in suis Causis. in seipsis quidem Natura cognosci non potest
 a se, Cui enim sunt propriae, dum in eorum manifestat
 futura. et quae 14. art. 13 in Corpore. Sed aliter cognoscit
 ora intelligentia non solum pro ut sunt in suis Causis, sed etiam pro
 ut unumquodque eorum est factum in seipso. ut hanc alia loca.

Quoad vero hanc non nisi per seipsum videtur, res futurae
 sicut sunt futurae: quod prima et completa ratio videtur
 sicut ipsi est eadem, quae in rebus prima et completa ratio videtur.
 atque prima et completa ratio, hanc non nisi actu liberi sunt
 absolute futurae, in deest a deo et a seipso et per se
 adeo non videtur deo in solo decreto, quia ipsius non
 actu liberi sunt in deo quod determinatio non in sua
 existentia absoluta, et antea ad ipsos non debet illud
 aut completa et ad deum. Causa determinatio ipsorum: quod
 prima et completa ratio videtur non nisi actu liberi, alio
 absolute futurae, in deest a deo et a seipso et per se
 adeo non videtur partialiter est in ipsis non nisi actu liberi
 absolute actu futuri. Submissum quod, cetera enim
 sunt satis clara. si deest deus est prima et ad deum
 completa ratio hanc non nisi actu liberi facta absolute futuri, si
 non actu liberi non est non nisi liberi, sed solum deo libera
 ponenti sunt deest deo, a quo deinde facta non nisi libera,
 determinatio non sequitur non nisi actu ipsius et in seipso.
 non nisi actu liberi non sunt solum deo sed etiam non nisi liberi
 ita ut vere in non nisi potest facta actu ponere et omittere
 et per ipsum omnino non nisi in seipso, sed deus ab altero
 non nisi non nisi deest hoc pro decreto non nisi liberi.

Quod si verò decreta dei n̄ sint ad effectum ipsa deo d̄
 esse sic compleantur per ipsas rem volent, adhuc intelligunt
 ipsa deum et ad effectum suo videndi futura gignuntia sunt
 cum qua videre illa in se ipsa pro ut scilicet hinc tempore
 realiter et physice erit.

136

Deus in aliquo modo videt omnes alios suos liberos. atque
 aliud genericiter videt n̄ assignat quod ipsi vel alii liberi
 pro ut sunt in se ipsi: q̄d mihi q̄d breviter item
 aliter tenet.

42

Nam imo Deus infallibiliter videt n̄ q̄d alii suos liberos
 in sua essentia et in omnia aut alio modo proprio, quia ubi
 nam: q̄d videt, quod la propria sua per se in essentia ad
 existentia futurorum liberos, neq̄ cum his habet essentialis
 connexionem.

43

Deo nec infallibiliter eos videre q̄d in volente creata, quia
 ea haec ē indifferens ad actum libentis et oppositae eius, neq̄
 magis conuenit cum uno quam cum altero.

Deus n̄ videt alios suos liberos in decreto praedeterminante
 quo Deus scilicet ab aeterno decreuit dare q̄d imprimere in
 tempore creata reali qualitate aliqua sine arbitrio creatas
 transcurrentes ac fluentes, ut cum clara realis effecti, caeteris
 physice ac proprie moralis applicati et determinati ad actum
 quod n̄ indispensabiliter conuenit cum actu praedeterminato
 ut n̄ requiritur existere tale praedeterminatio n̄, aut
 n̄ existat alii praedeterminatio, nam praeter rationem. 34
 breuiter allata suo uelatione ē imo. nam deo Deus alii
 suos liberos iuxta Thomam videt in decreto praedeter-
 minante, quia praedeterminatio physica seu qualitas descripta
 proprio requiritur ad omnes alios suos liberos. q̄d n̄ requiritur.

45

Mi: qd si animi uisio requirit, sed, cuiuslibet
 culpabiliter omittit, ut amore de precepto, illa
 libertas aut sufficientia ad amorem preceptum: hoc
 e galon: go. qd maj: illa n est libertas aut sufficientia
 ad amorem preceptum, qui nec libet actu nec pro libitu
 proquirendi qd e indispensabiliter uisio ad actum preceptum.
 qui animi uisio, recte n est nec pro libitu acquirere qd
 libet, n est libertas et sufficientia ad occidendum
 uicium, qd qui libet et culpabiliter omittit amorem
 dei preceptum nec libet actu, nec qd pro libitu acquirere
 nec qd e indispensabiliter uisio ad actum preceptum
 esse preterminatio physica, ut iuxta Thomam
 uisio n e in arbitrio uicium, nec libet et procreari
 aut impedire hanc preterminatio, cum hi qd indispensabiliter
 uisio ad actum preceptum, qd preceptum. hoc e
 ad preterminatio physica tollit libertatem precepti in
 differentia: go. sed in decreto preterminante n vi
 detur actu aut libere, aut qd in qd preceptum libere
 libertate indifferencia e potentia, qua potest oibz
 ad agendum preceptum, ut agere et non agere, preceptum
 preceptum ad actum et omissionem actus. de ista
 potentia n est compositum cum preterminatio physica go.
 maj: e recepta et cori descriptio, alias dicitur descriptio
 mea ut inter libertatem indifferencia et libertatem a
 Coactione. mi: uero qdaly, potentia preceptum ad actum
 compositum e qd, cum eo, qd indole est, et necessitate
 necessitate impedit actu aut omissionem actus. hanc
 potentiam e preterminatio physica, ut hanc potest ad
 actu e est in compositum cum omissionem actus
 ut docent Thomam: go. est exclusio et.

impeditur a natura libera voluntate nec potest per libere
 arbitrium tolli et impediri: quod si solus operetur, deum in
 voluntate impeditur a natura. *Cont. p. 100. h. 10. g. 1.*
 cum visione beatifica et fiat potentia prima peccandi, cum amoribus,
 bonis et virtutibus et fiat potentia prima moraliter operandi,
 cum inclinatibus carere et fiat potentia prima fugiendi, cum
 in plerisque casibus, et fiat potentia prima ambulandi, quia
 ipse ista operetur, inevitabiliter et immediate impediuntur peccandi, moraliter
 operandi, fugam ambulandi, ita et praedeterminatio impeditur operari
 inevitabiliter et immediate actu operari adeo impeditur libertas.
Ant. p. 100. g. 1. Determinatio immediate ad agendum et non agendum, adeo
 tollit aut impedit potentiam immediate et primam agendi et non agendi, adeo
 libertas indifferens: talis determinatio est praedeterminatio physica
 et sic ad agendum, nam haec immediate antecedit actu amoris, prorsus libere
 voluntatis et natura indifferens. Illud inferunt, neque probant
 arbitrio libero voluntatis quo ad existentiam quod non potest per potentiam
 immediate operari et inevitabiliter determinata ad actu, in a prima
 prima et immediate agendi. Si agendi et potentia prima indifferens
 ad agendum et non agendum, quod cum quod immediate operari et inevitabiliter
 determinatur ad unum et non potest primo et immediate determinare ad alterum
 atque potentia indifferens per se illa determinatio et prima immediate
 operari et inevitabiliter determinata ad actu: quod si est in operari
 amoribus, virtutibus, visione beatifica. Carere et potentia tollit et
 impediunt operari per se prima agendi et non agendi, quia determi-
 nant immediate operari et inevitabiliter ad unum adeo obsunt
 libertati, ita et ista praedeterminatio. *g. 1. p. 100. h. 10. g. 1.*
 per quam tamen non efficaciter movetur immediate determinatur ad actu
 bonum et salutare, talis est natura, ut absolute non potest componi cum
 dispensatione et actu pravo nec potest ex existentia vitari et impediri
 per naturam liberam arbitriam, cadereque natura libertas: quod cum
 tamen per praedeterminatio physica non potest offerri.

Ant. p[ro]p[ter] Conventio du[m] p[ro]p[ter] l[ib]er[ta]t[em] Calv. Nalio[rum] uolunt[em] ostende[n]s
 q[uo]d per efficiencia[m] q[ua]e n[on] tollat lib[er]tate[m] uolunt[em] actum negant
 q[uo]d eff[ic]i[en]cia talis n[on] e[st] s[ed] cu[m] s[ed] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st]
 nos posse dispensare p[ro]p[ter] alicui[us] p[ro]p[ter] et s[ed] p[ro]p[ter] alicui[us]
 doctri[n]e n[on] e[st] tale[m] uolunt[em] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st]
 q[uo]d cum p[ro]p[ter] aduers[us] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st]
 t[er]m[in]e lib[er]tate[m] t[er]m[in]e p[ro]p[ter] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st]
 s[ed] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st] s[ed] q[ua]e n[on] e[st]
 p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] im[po]ssibile[m] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 uol[un]tate[m] cum altera p[ro]p[ter] h[ab]et lib[er]tate[m] indifferente[m] uol[un]tate[m] p[ro]p[ter]
 h[ab]et lib[er]tate[m] h[ab]et p[ro]p[ter] q[uo]d n[on] p[ro]p[ter] n[on] p[ro]p[ter] indifferente[m]
 ad uoluntate[m] lib[er]tate[m] s[ed] lib[er]tate[m] aliquid dicitur p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 et ip[s]a p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 h[ab]et lib[er]tate[m] d[et]erminata[m] ad uoluntate[m] p[ro]p[ter] q[uo]d ad amor[em]
 et p[ro]p[ter] in compo[n]tibil[em] cum altera p[ro]p[ter] h[ab]et lib[er]tate[m] cum
 om[n]ip[ro]p[ter] amor[is] q[uo]d.

q[uo]d n[on] videtur nos lib[er]os in decreto antevocate
 s[ed] h[ab]et lib[er]tate[m] et simpliciter inimpedibili a creatura d[e]o
 solum d[et]erminante[m] quale[m] admittunt aliquid p[ro]p[ter] h[ab]et
 item p[ro]p[ter] num[er]o[m] d[e]o allata[m] uoluntate[m] q[uo]d cum hoc a q[uo]
 ac d[e]o h[ab]et lib[er]tate[m] d[e]o lib[er]tate[m] q[uo]d s[ed] in tali
 decreto n[on] videtur q[uo]d lib[er]os. ant. p[ro]p[ter] ino[m] d[e]o h[ab]et
 est simpliciter ant. et p[ro]p[ter] lib[er]tate[m] cum actu bono,
 p[ro]p[ter] in compo[n]tibil[em] cum actu malo et om[n]ip[ro]p[ter] boni p[ro]p[ter]
 n[on] est a nobis p[ro]p[ter] inimpedibile[m] et inimpedibile[m] q[uo]d lib[er]tate[m]
 lib[er]tate[m] indifferente[m] de cui[us] r[ati]o[n]e e[st] ut p[ro]p[ter] facere opposit[um]
 q[uo]d p[ro]p[ter] tali decreto d[e]o n[on] p[ro]p[ter] ant. p[ro]p[ter] s[ed] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 decreto p[ro]p[ter] lib[er]tate[m] facere n[on] p[ro]p[ter] ut p[ro]p[ter] decreto et p[ro]p[ter]
 nec enim facere p[ro]p[ter] ut s[ed] n[on] h[ab]et hoc decreto q[uo]d cum

Concomitantis ad antecedens ut patet. qd ad unum verum
 loqo quidquid efficaciter determinat ad operam deales
 at se dis hinc, antecedit operam, si aliter imperans
 antecedit imperatum, dis postio offerunt, Cognio vult
 volitione, et aliaj diti goet, qd officia volitio, qua
 movens ad loqo, se hinc ad Comitelu et in pra
 cedat dms locutione, seu pto ad, dicit qd postio et postio
 em qualitate physical, qua determinat efficaciter ad
 acta, et in vultu ad ante cedat. Hic e. dno ois nstas
 que n e frequens, et qua n facit ipse per aut nra
 vultu, habet libertate nro ut vultu, ubi est. an nro
 antea dicitur: alqui decretu nro efficaciter et aliqua
 nstas, cum nstas p quib actus aut fiat postio decreto,
 nec e nstas frequens ubi vultu advenit: qd e
 antecedens. Hic e. dno et pntia creata libera pro pntia
 nra postio ois reliquis et n postio decreto et ois requisita,
 ut postio ponere actus adu: n n. hinc. p. hinc, qd pntia
 e decretu nro. p. n. hinc, qd decretu pntia hinc
 et hinc n e concomitantis ad antecedens. Hic e. dno decretu hinc
 impossibile per libertate determinat nra vultu, et non
 si non. qd dicit aliquid pntia concen cum nra actus et
 hinc vultu, qd fieri n p. hinc nro actus libertate
 si nro impedibile e. qd decretu pntia libertate determinat nra
 vultu, nos qd postio impedire decretu nra hinc
 hinc qd n e pntia.

48

Ois Deus n vult actus nros liberos in decreto moraliter pntia
 vultu, ita qd p. augustinus dicit pntia hinc, reliquis
 ois. Hic e. dno quia in hac opinione difficulter ostendi qd quo
 modo Deus in pntia hinc libertate nra pntia vultu
 actus nros liberos in decreto moraliter pntia vultu
 cum decretu hinc moralis hinc et n pntia hinc vultu
 actus nros liberos. Hic e. dno Deus ordinarie nec ad actus
 malos nec ad bonos pntia vultu hinc ad malos,
 quia bonitati dicitur p. pntia hinc nra, maxime
 innocentes qui nulla culpa grave culpa advenit

vel hoc ponat in appetitu moraliter peccandi, n̄ ad alius bonos,
 quia dicitur non alio modo quod dicitur et quia experientia. nam plurimi
 dum eliciunt alia bonos experientia maxima difficultate in
 electione boni: et ista difficultas si fiat cum appetitu morali
 ad bonum maxime laeta tunc equalis omnino resistit. Ratio est et hoc
 Concul. sicut. sup. 6. Can. 5. et benonense cap. 15 docent, gratia
 praevalente et efficax n̄ est talis nam se indolis ubi n̄ possunt
 dispendere et resistere: atque Conculia cōter in maā morali
 n̄ loquuntur tunc de glia efficax et om̄ et est finis de morali: sic
 antiquiora quibus designant hoc. Ina p̄tibi gratia n̄ posse tota
 maā legē observare. sic sicut designat, n̄ posse nos alio modo pugnari
 privilegio vitare qualibet venialia. quia designatio ubi n̄
 si dicitur intelligi de potentia pure physica n̄ morali: igitur et
 praerita quibus doctrina quod dicitur et regni debet de glia
 morali dependendi. Ratio est et hoc. h̄. gratia quae ponitur efficax
 ita moraliter respicit nos ad bonum ut officium illi me ei possit
 resisti et absolute equali illi resistat, accidere moraliter
 n̄ possit, ut equalis omnino pingeret ut eade p̄tibus aut equalis
 exhibitive gratia. Quaedam aliquas efficax et apud alios inefficax:
 hoc est quia hanc Commune virorum auctorum, qui jubebant
 alios multo p̄tibus Deo servituros quippe, si recepissent a Deo
 h̄. motus aut equalis exhibitive gratia. et quamvis ea humilitate
 p̄t locuti. et tunc ubi observat. h̄. gansci: Galenig liba. de
 amore Dei cap. 10. Crediderunt tē verisimile et certissimū
 posse pugnare p̄tibus ubi eade p̄tibus aut equalis exhibitive
 gratia p̄tibus apud alios efficax. apud alios inefficax, qui
 cum in schola Christi educti nihil aliud sperarent nisi dānas
 eis quales p̄tibus est in hac maā. Credidit quia dicitur licet his
 et h̄. Ratio est et hoc. Chōg math. Cap. 11 et Luca 10 graviter
 oburgat iudeos oburgare Comparativa cum syriis et p̄tibus
 illis p̄tibus reprobat, q̄ licet in eorum Civitatibus facta sint gloria
 auctores sig. n̄ tunc agerint paria cum tunc. si in lyso et p̄tibus
 facta similes tales vultutes syrii et p̄tibus in p̄tibus et
 tunc agerint paria: atque oburgatio Comparativa n̄ est agra,

nisi per aut aqvis sit in ubiqz facultas reuqz aut qraa
a chmi corrigi no pua pueni qd n' partal onera tam qraa fut
uic roburly, aut seom decipit, qd n' ptaua lant ac puenit,
qd deus n' videt atqz nota, libero, in decreto ita uolent qraa
terminante.

qno de riqz n' videt deus futura qtingentia in physica pui
praesentia aterna. Qao e' p' deus videt ea in ha' physica
in praesentia tunc futura e' est physica praesentia et
coexistentia deo ab aeterno d' ad p'nt. qd. q' h' mi. p' ita
existere n' u' e' est et determinare se ab aeterno per
praesentia et existentia p'bi vere qraa et in tota n'
per existentia et praesentia ipis et tota seu aliena
et q'is lentes in ipis aeternitate dei. q' u' u' q' h' i' i'
n' adu' quia adu' hanc praesentia et existentia futura seipite
oim' caput qua iam existunt h'nt sunt futura. q' nec ab
aeterno res ante illud temp' in quo se ipis h'nto producent
vere existunt physice: qd' h' d' coexistunt p' h' physice ulli alteri
n' adu' quia hanc aeterna praesentia physica futurorum q' h' de
h'nta ab aeternitate dei e' vere q' h' ta; cum aeternitas dei e' de
se existens h'nt in certo tempore finito tam p'nt q' h' h'nt
facere existentes physice ab aeterno et in aeternu' q' u' u' q' h' i' i'
qua p'nt in aeternitate dei et res de se existentes tantu'
in certo loco finito facere existentes physice ubiqz
et inmensa. nam aeternitas dei n' aliter se
habet ad res existentes in tempore, qua
inmensitas dei ad res existentes in loco.

Igitur cum deus certo et infallibiliter sciat et videat atqz notos li
bere et absolute futuros, aliud autem medium n' superest, dicendum e' illud
atqz tales videre sunt in decreto quae p' h' h'nta media, dum in
seipsis. solusqz obiecti qua sunt ab in' qui decretu' et p'nt
inmensa physice et deficiunt.

Solvuntur objectiones
quae
sunt ab iis qui decretum et prae-
terminationem physicam
defendunt.

Obj. 1.º. Decretum quo Deus dicit dare prae-determina-
tionem ad actum non nocet libertati ad differentiam: quod dicitur in illo
prima libertas, quantum nunciat actus in se, prout in se agendum
et in agendum: ubi in se nunciat actus vel decretum dei prae-determinans
et in agendum prae-determinans physica: quod. mi. per decretum dei prae-determinans
et in agendum actus in se nunciat, negat aut tollit aliquid ex actu
primo, qui non indifferens: quod. si nego aut. ad prae-determinans nego mi. ad hunc
prae-determinans in se nunciat, nam licet nunciat actus et hanc la-
tentem prae-determinans pertinet ad actum in se nunciat, efficiens
in se nunciat: nam in se si prae-determinans non prohibet actum in se nunciat
licet prohibet actum ad se actum intermedium: id actum ad se non prohibet quia
prae-determinans actum in se nunciat, nam prout ad illud: id nego prohibet actum in se
nunciat, nam cum habet aliquid in se, agnoscit nisi et actum in se
et idem: ad prae-determinans ad actum bonum prout Thomistas et quae
efficiens quae describitur in. pater et gutta: id haec quae pertinet
ad actum in se nunciat, mi. per pater et gutta efficiens quae tollit bonum
et virtute in se nunciat in actum prout: si enim dicitur libro de libero
arbitrio cap. 6. ait. Ille dicit ut operans quatenus vires efficiens
ad agendum et lib. ino ad simpli. cianu quae haec quae efficiens appellat
vocalione efficiens bona voluntas: sed. vero efficiens appellat
quae quatenus venit non est nisi quae operans vim et virtute operans
non actus: atqui in se nunciat actum ad se pertinet ad actum
in se: quod. Et haec prae-determinans physica si Thomistas creditur, est
prae-determinans de se quae agnoscit: actus: id haec est virtus influens in actum
ad se et comple mentum non vinculum, licet per se sunt motus calom

51

ad eas inferiores & virtus actus in eis inordinata, ubi patet
 ex lib. 3. Opera gentilis cap. 68. et 70. et quodlibet or. 2. de actibus
 art. 4. et alibi. Et sic si potentia non ad quilibet actum non
 per se nisi non potest ad operari, et in specie, quod cum applicat
 ad ad effectum, et in positione, nisi, regas hinc ubi in appetitu, et
 et similia ad potestatem actum hinc, et de veris, et de talis et omni
 et hinc potestatem actum non: go. Et si potentia non in virtute
 et ea singulis in actu, sed, et potestatem actum non: et
 intelligi, et quia si potentia non in officio, deinde hinc:
 in non hinc nego aliquid, non ad actum non per se indifferente
 respectu per hinc regas et absentia hinc libet in appetitu, et
 in hinc: sic hinc, et est operari incompotibile cum uno termino
 libertatis, per hinc cum actu et omni, et simul, et ubi operari
 regas, et alibi, et est a potentia, hinc per se: ista vero
 regas, hinc per hinc hinc physical, quia deus, hinc per se
 ad actum: hinc, et in hinc est operari incompotibile cum
 omni, et actu, et hinc incompotibile ab hoc.

Et

Dices pro gratia, per se, ad actum non per se indifferente
 respectu per hinc regas et absentia hinc, et ubi: go. Hinc
 art. hinc omni, et, quod hinc per se libera, et hinc per se regas
 et ad actum et omni, et actu: hinc autem hinc per se et hinc
 et sic in hinc operari incompotibile cum libertate termino
 libertatis, quod hinc, et est impedire, vitare, vitare, et vitare
 vitare, et incompotibile, et hinc per se omni, et per se hinc
 libertas per se ad hinc, et hinc hinc incompotibile
 cum hinc, et quia, et hinc, et hinc, et hinc, et hinc, et hinc
 hinc et libertas per se ad omni, et actu, qui ad actum hinc
 per se hinc physical incompotibile cum omni, et actu, quod
 et hinc vitare et alibi, et hinc: deinde, quod hinc hinc hinc
 concernit cum actu, et quod hinc est operari incompotibile cum
 omni, et actu, et hoc hinc hinc hinc, vitare et impedire
 hinc, et hinc, hinc hinc hinc hinc ad actum et incompotibile
 incompotibile, et omni, et actu: go. non hinc actu non per se
 indifferente, ad hinc ad hinc hinc regas hinc hinc hinc.

Si ces ado gradeterminatio e' in p'mbu' lala lhu, q' impediat
 conjunctione' p'p'ositi loru' actiu' et lhu' q' dicit, ut dum polentia quing'it
 cum actu in coniugati' cum omni'io' actiu', ac in e' in p'mbu'
 lala q' legat et archat polentia, ubi vinculu' in p'mbu' lala: ad actiu'
 ante' inu' p'mbu' q' dicit quid' nego' hui' p'p'ositi in p'mbu'
 n' vero' quor'is: q' d' nego' mag' non gradeterminatio, qua' nouat
 ad actiu' q'q' actiu' lhu' in lhu' impedi' conjunctione' p'p'ositi
 actiu', d' em' excludit et impedi' q' dicit ac d' terminata' omni'io'
 actiu', cum qua' re' diu'isib' quid' gradeterminatio' componi' p' h'ic
 p' volles d' h'ic impedi' lhu' q' vitare et alio' cu' p' p' n' e' mag'
 ardu' et legata, qua' p' ligata' p' h'ic p'p'ositi per vinculu'
 in p'mbu' lala: t' d' em' vinculu' in p'mbu' lala legat et archat
 p' h'ic p'p'ositi h'ic, quia' imo' q' dicit et d' terminata' lura'
 t' d' em' h'ic quia' vinculu' e' q' dicit in p'mbu' lala cum cursu, nego'
 p' h'ic h'ic alio' t' d' em' impedi' d' d' quia' vinculu' h'ic q' dicit
 p' h'ic p' h'ic, seu impedi' h'ic lura', qua' h'ic vinculu' p' h'ic
 p' h'ic. Et h'ic quia' lura' n' p' h'ic in sensu' lura', cum n' p' h'ic
 lura' cum vinculo', nec in sensu' diu'isio', cum alio' t' d' em' p' h'ic
 vitare n' p' h'ic h'ic impedi' alio' lala impedi' e' ip'ia' em' p' h'ic
 d' terminatio', qua' in p'mbu' lala aff'it' ego' volles, ac vinculu' in p'mbu'
 in h'ic p' h'ic.

53

Sed ad libertate' p'ima' p'p'ositi, ut quis libet et p' h'ic
 p' h'ic acquirere quid' p' h'ic ad p' h'ic h'ic p' h'ic et p' h'ic
 n' ante' quid' p' h'ic e' p' h'ic et p' h'ic: alio' d' d' h'ic p' h'ic
 nec, et ip'ia' gradeterminatio' h'ic e' p' h'ic et p' h'ic. Et nego'
 mag': h'ic h'ic: quod, enim' d' d' alio' quid' absolute' p' h'ic ad actiu'
 et p' h'ic h'ic n' p' h'ic quis acquirere, h'ic ad in p'mbu' p' h'ic
 p' h'ic et in p'mbu' lala, h'ic h'ic p' h'ic p' h'ic p' h'ic
 nam' e' h'ic p' h'ic o'ia' lura', p' h'ic d' h'ic ante' d' h'ic et absolute' p' h'ic
 cum' o'ia' p' h'ic h'ic, tam' p' h'ic h'ic p' h'ic h'ic p' h'ic ad
 actiu', qua' p' h'ic h'ic h'ic h'ic ad usand' p' h'ic
 d' d' h'ic h'ic gradeterminatio' e' h'ic h'ic p' h'ic et p' h'ic
 et intelligit' h'ic h'ic h'ic, ut gradeterminatio' p' h'ic ad h'ic
 n' ante' p' h'ic ab h'ic et intelligit', gradeterminatio' e' h'ic h'ic

54

Magna rae prioritas pro eodem in facultate cursum posse et robor
 diuinae originis Calore et igne: hoc autem esse posse negat a. f. aug. lib. 1. ad
 simpliciam quaeque, ino ex hac implicata nulla e. p. d. r. s. a. r. u. m. d. u. m. d. u. m.
 in illis qd est, et in a. g. r. a. d. n. e. e. x. r. o. b. o. r. i. s. q. u. a. l. i. c. e. t. i. m. a. c. o. p. i. a. s. p. e. r. r. e. a. l. i. s.
 illius rae et diuinitis prior e ad prius voluntatis affectum et dispensum dicit
 et quia requiritur ut si quod em p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. a. f. f. e. c. t. u. s. e. o. p. e. n. s. u. s. q. u. i. b. u. s.
 prior ad tota copulatio. Similiter ait, in a. g. r. a. d. n. e. e. x. r. o. b. o. r. i. s. q. u. a. l. i. c. e. t. i. m. a. c. o. p. i. a. s. p. e. r. r. e. a. l. i. s.
 in a. g. r. a. d. n. e. e. x. r. o. b. o. r. i. s. q. u. a. l. i. c. e. t. i. m. a. c. o. p. i. a. s. p. e. r. r. e. a. l. i. s. q. u. a. l. i. c. e. t. i. m. a. c. o. p. i. a. s. p. e. r. r. e. a. l. i. s.
 rae prioritas inter duas causas physicas efficientes, licet aut quasi efficientes
 et inter affectum in quo causa dispositiva p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. a. d. m. i. t. t. i. t. u. r. p. o. s. s. i. b. i. l. i. s.
 magna prioritas inter illam et electionem voluntatis et volitionem. Et deo dicit
 hac rae p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 liber inquit in p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s.
 p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 applicat, noluit et complementum in illis, ut p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s.
 velu liberu. Atqui si p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 nam libere a. l. i. b. e. r. i. t. u. r. a. d. d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e. p. e. r. h. e. l. i. b. e. r. u. m. e. t. r. a. e. p. r. i. o. r.
 ad p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 et rae prior ad libere arbitriu ut ita p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e.

Obiect. Sufficit ad libertatem p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 consistere p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 et si non potest aut omittere in sensu composito cooperato, licet p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 atqui hoc p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 magis sufficit ad libertatem remota Con. ad p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 nego magis. si hoc sufficeret ad libertatem proxima, equa deesse potest libertas
 proxima, neq. est illud impossibile et cogitabile, quo desinere p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 licet enim vinculu in p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 in sensu diuino, Libere existere beatifica uoluntate p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.

Si cetero p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 diuino, licet p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 rae et amari et libere p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 nam p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 et amoliri in p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.
 libere si p. m. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. m. g. e. n. e. r. e. p. h. y. s. i. c. o. n. a. m. e. t. e. m.

Si ces ad. pcederit in naty ad amore p amore omittit & ab ipse
 gnam actus in sensu dicitur p alle pcedit, quamvis enim n post
 Coniungere gnam actus cum pcederit ad amore, nec in post ipse
 n stare & impedit pcederit, p ad amore omittit simpliciter et
 sumptu dicitur, tunc potest gnam actus, quia abrel totu actus
 pcedit et impedit amoris aut ad pcedit, pcedit ad omni. Si vero agant
 At una vult: ut dicitur dicitur pcedit pcedit pcedit pcedit in
 Compossibile cum amore et pcederit ad amore quia pcedit
 e tunc vult, idem cum pcedit pcedit: pcedit operas gnam actus
 pcedit ad oppositum, quia dicitur cum pcederit ad amore
 et cum amore n pcedit pcedit Coniungere dicitur cum pcederit ad
 ad amore et cum amore gnam actus et dicitur dicitur et pcedit hoc dicitur
 idem e. ac si quis dicitur, ligatus vinculo in pcedit pcedit
 pcedit ambulat dicitur et pcedit pcedit pcedit ad oppositum
 quia dicitur cum vinculo gnam actus oppositum ambulat ad oppositum
 cum ambulat. Et ad pcedit et una et ad ad dicitur nam hoc pcedit
 e in quod: pcedit ad amore actus una pcedit in oppositum, pcedit
 pcedit ut pcederit simpliciter n pcedit, nec ut pcederit o
 dicitur pcedit n pcedit in amore, ut conjugat ad amore pcedit
 pcedit n pcedit impedit pcederit existit, hoc n pcedit
 dicitur ad dicitur. pcedit n pcedit impedit pcederit pcedit
 dicitur pcedit, pcedit pcederit n e n pcedit pcedit
 e pcedit: ad n pcedit ad amore, n pcedit impedit ad amore
 nec pcedit omittit amore n pcedit dicitur pcedit. n pcedit
 dicitur n pcedit in pcedit ad amore, cum pcedit pcedit
 pcederit quia pcedit amor: qui quia pcedit n pcedit
 vult amari, utique nulla rae et pcedit pcedit ad amore
 amoris ad dicitur.

59

Si pcedit pcederit ad amore omittit p amore pcedit
 dicitur n ante potentia dicitur dicitur, quia actus n actus pcedit
 Capacitatis n potentia pcedit: potentia qua pcedit
 qua n pcedit actus: pcedit e ad huc liber. Et pcedit pcedit
 enim pari pcedit dicitur, pcedit pcedit pcedit pcedit
 n dicitur dicitur: pcedit actus in pcedit pcedit pcedit
 pcedit dicitur n dicitur. nulla enim dicitur potentia pcedit
 ad actus Chimeria: ab ipse pcedit actus pcedit
 pcedit pcedit ad amore dicitur actus pcedit pcedit

libere vitare aut abicere, & ad terminatōe ad amore? e' enim quo
 ad existētia dependens a nro libero arbitrio! ~ determinatō ab amore
 non ad vana & quaria quād terminatōe: qd' determinatō ad amore
 nec h' p'bia possit solvāz, diuā determinatō n' v'ing' p'hibet v'indiz
 p'causabiliter. Conceditū cum actu determinatō quād de h' h' p'caus
 v'ovant' d' p'ante decreto h' n' abeo h'ia p'ima possit solvāz, ad quā p'cedit
 actu q'cedit cum efficaci decreto p'caus.

Prop' 5. Determinatō p'bat' et p'cequitū h' ad agere
 et n' ad posse agere, et h'ic n' se p'bat' verē ee p'te actū h'ic: qd' de
 crepū determinatū n' h'icū aliquid p'nt tollere liberatē. N' ego
 aut n' in omni h' determinatōe requiritū ad agere, h'ic ipso requiritū
 ad posse agere! n' q' p'cequitū n' p'nt ad actu, h'ic e' ut actu
 ee n' p'nt h'ic illo p'asuppōitō, p' p'nt illo p'asuppōitō em n' p'nt
 dicitū actu, alia p'nt dicitū q' n' p'nt ee: qd' p'nt illo p'asuppōitō nulla
 cā et actu h'ic q'cedit, alia cā p'nt q'cedit, q' dicitū n' p'nt, ad agere
 determinatō p'bat' ad posse. Itē p' determinatōe requiritū ad agere
 cum n' p'nt ipso agere, neq' ipse actu h'ic ipso requiritū ad posse
 agere, n' q' requiritū ad agere p'nt ad actu. ~ requiritū ad actu
 in qua aliquid a quo dependet actu a posteriori: h' h'ic aliquid
 q' p'nt actu ad actu! ~ h'ic aliquid a quo dependet a priori: at q' p'
 p'nt h' a posteriori ut p'nt p'nt! neq' ut aliquid q' p'nt actu
 ad, h'ic n'rim ad agere p'nt h'ic sola actū n' p'nt h'ic dicitū
 ee indistinctū ab arbitrio: qd' requiritū a priori et cā h'ic
 ee p'nt actu ipso: h'ic autē h'ic requiritū ad posse: qd' decretū p'nt
 determinatōe h'icū h'icū aliquid in actu ipso p'nt h'icū n' h'icū h'icū
 certe: aug. qui ad v'ca p'nt volūnt' docūnt' p'nt determinatōe h'icū h'icū
 long' aliter p'nt h'icū de quā et h'icū arbitrio cap. 16. ubi
 ch'icū p'nt. actu e' n' p'nt p'nt h'icū cum d'nt' p'nt ille: h'icū h'icū
 factū ut dicitū p'nt h'icū h'icū h'icū h'icū h'icū h'icū h'icū h'icū
 aliquid v'ca p'nt h'icū ad posse: qd' ~

60

Prop' 6. Determinatō ad amore amat n' p'nt n' p'nt h'icū h'icū h'icū h'icū
 n' antecedenti, p'nt amore in nra p'nt amat n' p'nt h'icū h'icū h'icū
 q'cedit: qd' p'nt decretū et determinatōe n' h'icū h'icū h'icū h'icū
 neq' autē, et n' p'nt eam antecedens e' illa, quā n' h'icū h'icū h'icū h'icū

61

Atqui p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] existentia[m] aut volentia[m] volens p[ro]cedere
 requirit q[uo]d. atem p[ro]p[ri]e. analo. n[on] p[ro]cedens e[st] q[uo]d dicitur p[ro]cedere
 facit. aut q[uo]d sequitur libera d[omi]n[i]o p[ro]cedens volentia[m] et ab illa
 p[ro]cedens. n[on] p[ro]cedens quem actus ipse n[on] dicitur q[uo]d p[ro]cedere
 volentia[m] aut q[uo]d p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] e[st] n[on] p[ro]cedens. q[uo]d dicitur
 p[ro]cedere p[ro]p[ri]e p[ro]cedens q[uo]d videtur. Catech[is]m[us] in foliis n[on] p[ro]cedens
 omittat n[on] p[ro]cedere illud q[uo]d p[ro]cedere.

62

62. p[ro]ad q[uo]d d[omi]n[i]o p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] n[on] illud p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] ad p[ro]cedere
 p[ro]cedens n[on] p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] ad actus q[uo]d libera q[uo]d.
 p[ro]cedens. ex t[er]mine[m] h[ic] p[ro]cedens e[st] enim idem ac si d[omi]n[i]o p[ro]cedens q[uo]d d[omi]n[i]o p[ro]cedens
 d[omi]n[i]o p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] et afflat inevitabiliter ad p[ro]cedere
 libera[m] et n[on] p[ro]cedens. Cum enim p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] ad eor[um] p[ro]cedere
 op[er]e et inevitabile imp[er]at[i]o[n]e[m] p[ro]cedens p[ro]cedens
 et inevitabiliter d[omi]n[i]o p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] ad actus. q[uo]d cum tal[is] imp[er]at[i]o[n]e[m] d[omi]n[i]o p[ro]ad
 terminat[i]o[n]e[m] n[on] libera[m] ad p[ro]cedens ad actus q[uo]d p[ro]cedens q[uo]d p[ro]cedens
 d[omi]n[i]o p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] ad actus q[uo]d libera[m]. Certe p[ro]cedens q[uo]d p[ro]cedens q[uo]d p[ro]cedens
 p[ro]cedens inevitabiliter n[on] d[omi]n[i]o p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] ad actus. Im p[ro]cedens ad p[ro]cedens
 n[on] manet prima libertas. q[uo]d p[ro]cedens p[ro]cedens d[omi]n[i]o p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m].

63

63. p[ro]ad d[omi]n[i]o p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] totius immutabilis p[ro]cedens p[ro]cedens ad p[ro]cedens
 q[uo]d ab illo p[ro]cedens h[ic] p[ro]cedens n[on] manet libertas aut volentia[m]
 p[ro]cedens ad actus q[uo]d p[ro]cedens p[ro]cedens. v[er]o enim p[ro]cedens cum p[ro]cedens
 p[ro]cedens p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] p[ro]cedens et inevitabile actus aut p[ro]cedens
 p[ro]cedens p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] n[on] p[ro]cedens cum p[ro]cedens
 p[ro]cedens. p[ro]cedens igitur salub[er] q[uo]d p[ro]cedens p[ro]cedens p[ro]cedens
 p[ro]cedens p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] p[ro]cedens p[ro]cedens. h[ic] p[ro]cedens p[ro]cedens
 n[on] p[ro]cedens inevitabiliter ad actus n[on] p[ro]cedens p[ro]cedens q[uo]d p[ro]cedens
 p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] nam p[ro]cedens n[on] p[ro]cedens Catech[is]m[us] in foliis
 n[on] p[ro]cedens p[ro]cedens per miraculu[m] nollet ad molu[m] brachii lingua
 p[ro]cedens p[ro]cedens maneret q[uo]d p[ro]cedens p[ro]cedens
 ad p[ro]cedens. movendu[m] brachiu[m] et ped[em] et n[on] p[ro]cedens n[on] p[ro]cedens
 n[on] p[ro]cedens p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m] q[uo]d p[ro]cedens n[on] manet p[ro]cedens
 p[ro]ad terminat[i]o[n]e[m]. hinc licet h[ic] h[ic] p[ro]cedens et p[ro]cedens

X

Negaverint libertas indifferencia, si in negotiis iudicis indifferens, 192
 aliquid. si pater et procreantur in se ipso, ut qua illis impugnantur
 quasi negaverint indifferencia iudicis, et eo quod iudicis indifferens
 in se ipso quod per praedeterminacionem tollat libertas indifferencia.

Ceterum 9. aug. docuit decreta praedeterminantia aliquid ipsa quae
 determinacione physica. 10. R. L. aug. nihil unquam de his praedeterminacione
 suscipit. et. etiam quae efficiat, quae Deus obicitur actu nonnullum
 bonum et salutare, quae 11. aug. si est quae praedeterminans, Augustinus
 non patet pro praedeterminacione physica nisi patet. si quae efficiat
 quae patet, si est quae praedeterminans. 12. si igitur quae 11. aug.
 quae efficiat, si in se ipso actus illi et volentis, si enim de
 deo per alios interitus et reprobatione cap. 13. cum ponit in alio deo
 et delectat se de consensu. cum ab illo ab illo illis, si in istorum deprecatur
 ad facientiam persequendam, publica, quae alium deprecatur, quod ut
 apparet quod delectat, et facere faciat, quod si delectat. et de lib.
 cap. 14. cum designat nomine nobilitate et delectat, si enim de
 quibus nonnullum bonum opus inferre non, sed, quae nescit, quae delectat, quae
 si delectat, et non nescit. si sua facultatis si de omni maxime de
 quod si de delectat. ut delectat plurima alia loca, id quod
 praedeterminacionem si est talis, hoc enim si est actus vitalis, aut in lib. 13.
 de praedeterminacione, non sua aliquid qualitas. si igitur de
 quae de quae et habet prohibito cap. 15. ait. licet si non facere
 sua facientis, si ille facit ut quicquam praedeterminacionem si per se ad
 voluntatis, quod si quae praedeterminacionem si per se ad
 actu in se ipso. si igitur de quae. quae quae si efficiat
 apud unum de efficiat apud alium, si enim lib. 14. deo ad simpliciter
 quod si a. ait. cum ergo talis si, aliquid autem si pro se ad idem
 de se ipso se si alio modo dicta moveat, alio modo dicta non
 moveat, aliunde moveat, alium si moveat. hoc autem dici sequitur
 de praedeterminacione, quae quod si lam actu lib. 15. est quod
 de eodem sua. si igitur de. aug. efficiencia quae si de se ipso
 quae si sua quae de se ipso. lib. 16. praedeterminacionem, quae

g'rationis; qua volenti relinquitur tunc per actus. quia
 si determinat ad unum. qua nequaquam determinat ad unum in
 plestate voluntatis. Con. Con. itaq; ad idem. Quod si libet
 libet. Doctor nequaquam intelligi rationem huiusmodi
 de loquor de deo. providentia divina. qua Deus dirigat
 oia ad passibiles fines et infallibilis. praesentia prout
 actuali. qua deus delecta ubi et praesentia facta nobis in
 oratione ad adu. Creatura sunt instrumenta dei. quia per
 illas et cum illis. prout et varias operationes quibuslibet lingua
 ad adu. ad destinationem providentia sua. ad idem. Quod
 Causa quidem respicit dat agere. quia dat illis in actu
 et actu in actu. prout et quo respicit voluntas actus. quia ante
 dat se dat omnia. Quia in actu. Quod ad idem. Quod vero
 liberis dat quod actus bonas. quia moraliter illas
 determinat. illis quo praebet auxilium et gratias quibuslibet
 de gratias. prout et actus bonas. Quia non apparet
 non apparet ad idem. determinat ad idem. Quia ad idem
 in virtute. Quia ipse idem agunt per virtute accepta. Quia
 gratia et actualiter agunt. Quia ad idem. Quod vero
 voluntas ad agendum. Quia quidem gratias moraliter
 quia dat ipse et gratia virtute actualis ad agendum. atq;
 cum illis gratia ad omnes actiones et causa rationalis. Quod vero
 liberis ad bene agendum movet moraliter et rationaliter per
 sanctas illuminationes atq; inspirationes. Quod male ante agendum
 non apparet per physique vel moraliter movet. Quod deus applicat
 ea per causam ad agendum in actu in actu. quia praebet. Quod vero
 actu in actu. in actu vero deo applicat ea
 liberis ad bene agendum. quia dat illa auxilia quibuslibet
 creaturas et libere gratias. quemvis factis. Quia ad
 creaturas per absolute impediunt. Quia si responderi. Quia
 Ceterum mihi placet observatio alicuius a ceteris. Quia
 illis. qui in Epistola ad alcedonem natale. Quia
 Johanna existimat. eos. qui si ratione probantur. Quia
 Doctoris. nequaquam illa. Quia si non nomina. Quia
 Thoma intellectus palant. Quia gratia. Quia

196

Per quem Deus cum creata agit, et eadem cum creata actione
 procedunt, et deinde, quo Deus ad eam creata actione
 concurrere statuit, et agendi potentia et voluntate qua Deus
 creata eam largitur, et propensione insita a natura cum liberis,
 qua felicitate per generationem se appetunt, ut ea sub ipsa proseguant,
 et deinde appetitibus, desideris, et inspirationibus, quibus voluntas ad
 bonum movetur. Id pulchre hic auctor, ut ego assero, in ea loco supra
 et quasi similem disputat in citato, et sicut agnovimus aliquid
 admissis promissionibus a Concursu, virtute agendi alterius
 genus sub ipsa vincula, qua Deus applicat moveat aliquid in illa
 eam creata ad agendum. Ita enim ut hae praedeterminatio per
 promissio voluntas quid determinat ad agendum, et in eadem felicitate
 respicit, ut agat tali, et tali modo. ita quoque iuxta hunc auctorem
 est. Ceteris mente determinat ad agendum per promissionem
 sine qua aliam pareret in actione, statuta in hae pro
 motione nihilominus liberum est voluntas ut non illa modo agat,
 ut non sibi prospiciat amari, et non amari. hae promissio nihil
 possit aliquid in actione, nec tenere se obligat, si promissa
 actione, et ego in voluntas arbitrio ut actione hanc aut illam
 eligat, in eodem motu Deus, at hunc motu voluntas determinat
 ut hanc illemque per quo primum explicata dicitur bona
 promissio, ergo illi parat, diversa a promissione, quam
 defendunt Thomistica, nam si bona promissio eam quidem
 necessaria determinat, ut actionis determinatio voluntas per nihil. determinatio
 agendum determinat, ut actionis determinatio voluntas per nihil. determinatio
 debet relinquere in potestate voluntas et voluntas: voluntas insinuat
 promissione agat quid, et ipsa per determinat actionem, neque
 nisi promissio, sed hanc potestatem qua illa per in eam, non est obligata
 ad alteram per generationis, non est determinata ad unum, et dicitur
 quodammodo esse in hunc actum, et in illum, non est ab alio determinata
 sed ab ipsa voluntate. Ceterum licet hae. Doctoris promissio
 nihil officiat libertati, in ubi alius, ita hunc voluntas non obligat
 quia si ergo non explicari nequit, cum neque sit illatio neque voluntas

De qualibus aliqua notitia a Chovollai transmitti
imprefa?

Solvunt objectiones

quae
sunt pro decreto solo ante
vertente. Sacram
Mediam.

Obi. imo Secelus quo sum ante. Pna media effi. caiter
interdit amore velinquit lobu actu immo pxiu. Indifferente
ad amore qo n obi libertati pxiu ad amore, ad qo in
allo sum videre p actq nothos liberos. I. nogo an. quia
actq pxiu pxiu indifferens ad amore pxiu includit negat
impenti. Singulas pxiu et inevitabiliz ad omfione
amoris: ista vero laegis tollit per eignoci de crebi, quo
parte n p amor amitti.

68

Obi. Secelus antedra. Pna media effi. caiter pxiu
in. p sum effi. caiter interdicit pro decreto. I. sum
effi. caiter interdicit actu immo pxiu, indifferente, quia
vel actu libere. qo. I. nogo maj. dala enim de crebi
e Chymerico et de sumit pxiu nam ex una pte vel effi.
caiter actu immo pxiu indifferente ubi pxiu, et alia
vepi pte n vel effi. caiter ab ee p libet impenti pxiu
et inevitabile.

Obi. quodam modo actq pxiu pxiu indifferens, pxiu pxiu
quodam actu pxiu n e indifferens determinate ad unum
hancim meret pxiu libertas. alqui parte lali deatore
act actq pxiu pxiu indifferens indifferens, ac e indifferens
pxiu ad unum. n. pxiu pxiu indifferens determinate ad unum
et determinate per aliquid pxiu pxiu.

N^o per se, quod eam e illud e certe nihil e qd potest
 decretum, qd in n^o gubernet actu immo p^oim^o. si per se p^oim^o
 hoc enim aliud e ad qd qd^o debeat p^oim^o, qd quia de qd^o e
 regas decreti, qd p^oaler et inevitabiliter tam actu conatib.
 atq^{ue} debeat hinc regas e qd^o p^oim^o e qd^o p^oim^o e qd^o p^oim^o.
 egl^o h^o decreti. gubernet actu immo p^oim^o qd^o e qd^o p^oim^o.
 qd^o p^oim^o ad p^oaler nego ni. et dico, qd per decretum datur
 minuz ad unuz. qd^o enim datur ad alterutru^m p^oim^o qd^o p^oim^o
 impeditur p^oale p^oim^o et inevitabile, si datur in actu immo
 p^oim^o decreti, quo tunc indifferenter applicat p^oim^o p^oim^o
 vulgus nos ceptat p^oim^o tam ad actu. qd^o qua ad omfione
 actu ac p^oim^o in actu et quide^m efficitur abee qd^o p^oim^o
 p^oale p^oim^o et inevitabile indomitu. qd^o actu tunc ho
 in actu vult efficitur abee qd^o p^oim^o p^oim^o, p^oim^o
 eod^o in actu vult efficitur abee, qd^o p^oim^o p^oim^o p^oim^o
 et inevitabile, quale e decreti, quo datur actu immo
 qd^o p^oim^o n^o gubernet actu immo p^oim^o p^oim^o
 ac p^oim^o ad unuz. in actu gubernet actu immo
 p^oim^o ut p^oaler et inevitabiliter impeditur ab omfione actu
 et in actu gubernet actu immo p^oim^o ut p^oaler et inevitabiliter
 determinatu ad unuz. si licet insolubile vinculu^m p^oim^o n^o
 gubernet actu immo p^oim^o indifferenter ad unuz. in actu
 gubernet actu immo p^oim^o ut p^oaler et inevitabiliter impeditur
 a cursu, et determinatu ad omfione cursu.

Obij q. decretum hoc e principiu^m pure removu^m et n^o influentiu^m
 actu indote e p^oim^o libertas, ante p^oim^o n^o p^oim^o actu
 daturu^m d^o e p^oim^o p^oim^o influentiu^m. qd^o p^oim^o p^oim^o
 indifferencia. n^o tollit libertas p^oim^o n^o p^oim^o actu
 d^o altera p^oim^o p^oim^o libertas p^oim^o d^o p^oim^o et recipit
 p^oim^o influentiu^m actu latere d^o et p^oim^o p^oim^o nego
 ce scius ut d^o p^oaler et inevitabiliter impeditur ab altera
 p^oim^o p^oim^o et p^oim^o p^oim^o ad unuz. p^oim^o p^oim^o
 licet decretum p^oim^o pure removu^m, in actu inevitabiliter
 impeditur e principiu^m p^oim^o ne non influat in actu p^oim^o
 d^o p^oim^o, induentiu^m ante d^o p^oim^o et inevitabiliter p^oim^o p^oim^o

Et impossibilitate omissionis generis. repugnante sub
 tali necessitate v. impossibilitate principia prime intentionis
 sub prime intentionis et possibilitate ad omissionem actus.
 Obi. 4. Secundo hoc videtur quod est impossibile et inevitabile
 omissionem actus. si est impossibile et inevitabile prima
 prima ad omissionem actus. quod non tollit libertatem. Respondeo.
 quando enim dicitur potentia prima possit ad omissionem
 nec habeo nec pro libertate possum acquirere. et est
 requirit ad omissionem, si facere nullo modo possum ut
 in actuali in actu actus. si possum ut facere ante
 et impossibile ad actum. si dicitur impossibile et
 sub movere ad possum et cum quo conuenire in posse omissionem
 actus. si nec in actu conuenire nec dicitur simpliciter
 possum actus omittere.

Solvuntur objectiones

Quia
 Sunt ab eis qui volunt se videre
 futura contingentia in physica
 sui presentia

Obi. 1. Quia ab aeterno videtur omnia futura. Sed quia videtur
 contingere. Theor. est presentia videtur. quod omnia futura sunt
 ab aeterno et sic presentia. quod in actu presentia. Quia est
 videre futura. Con. maj. Dir. mi. quia videtur contingere
 Theor. aliquid est presentia videtur. Con. et presentia mi.
 Theor. per se ab aeterno est presentia nego mi. igitur
 ideo ab aeterno videtur omnia futura quia divina
 cognitio est ab aeterno. et per futura sunt ipsi in certo
 tempore aliquid presentes.

93
 Obi. 2. quod aliquid coexistit aeternitati indivisibile. per
 illi coexistit. sed futura aliquid coexistit aeternitati

is que sunt, ipsorum nobilitas si accipit, de singulari sui et aliorum
nobilitate datur ad adu. Cum prota. P. ambrosio
ipsorum nobilitas si accipit, de singulari sui et aliorum nobilitate
ad adu. Cum prota. P. ambrosio: nihil creatura extra se intelligit
per species a Deo receptas. Si enim creatura est in ipso, propter
illuminis dona quae est abstracta, ad sim. aug. dicitur illi de
ideis platonice per se possibiliter attendi, et speculabiliter ab ipso
ostendi, ideas, sed operantur norma quod est dicitur in his uisus. Quod
ad istud cum dicitur: si operantur, si neque creatura, aut creatura
actus a Deo per cognitionem in seipsis, ut et nota gradationis, videlicet
dicendum est esse negare. Creatura autem eam dicitur, cognosci in seipsis
inqua in seipso metaphisico et physico cognitionis dona: operantur in
se, cognosci in se inqua physico termino et obiecto.

96

Obi. ad. Cum cognoscere creaturas, aut creaturas in seipsis,
obiectum forte specificatum dicitur. Illationis esse in creatura, ob-
iectum quod forte specificatum alicuius potentiae et operagis
est, quod attingit ad illa in qua est ipse per alio modo. Deum
creaturam a se ipse obiectum forte specificatum illationis dona
sui: per eam illatio dicitur per operationem speculabilem specificam
ab obiecto forte. Et ab illo monstratur: implicat nullam illatio
dona desumit per operationem speculabilem specificam ab ente creato
Quod dicitur: nam creatura est obiectum forte, specificatum
simpliciter per specificatum speculabilem communicantem se in
speculabilem per modum speculabilem metaphisico et physico ergo specifi-
catur per seipsum quod est forte, et hoc est obiectum aut termina-
tionem transeant. per illationem dei specificam dicitur ab ente
producibile, ut sic, quia respicit eas producibile in qua
forte sunt terminata, nam per se specificam metaphisico per
respondeat ad eas producibile, si enim illatio dona specificam
est ab ente creato, quod in qua respicitur rem aut quia
rem est. quod si velis, illatio tunc est specificum obiectum forte
quod respicitur ut speculabile, bene est: modo gradationis creaturae vel
liberorum in qua cognosci per alio modo speculabilem
incomprehensibiliter conuenit, ergo sub obiectiva, tunc affirmant
a Deo.

Obj. qd objectu forte volitionis dicitur n' e bonu creatu
 qd nec veru creatu e oblu forte cogniois dicitur. S. p. h. a. r.
 aut nego con. quia pari lar ubi universu ab illu ad volu
 n' velle. alias sicut dicitur Cognoscat. si em amaret peccata.
 in volu e p. p. m. attendit. vel ad p. f. a. l. i. o. n. e. m. o. t. e. l. i. t. h. a. e.
 vero p. p. p. t. a. t. u. l. u. o. i. a. d. i. r. i. g. a. n. t. u. l. u. o. n. e. m. p. t. e. r. u. l. t. i. m. u. s. f. i. n. e.
 que r. o. n. p. r. o. c. e. d. i. t. i. n. i. l. l. i. b. u. d. e. t. e. r. m. i. n. e. p. d. i. c. t. u. m. a. b. s. o. l. u. t. e. v. o. l. l. e.
 absolute velle p. t. p. l. e. r. s. u. a. s. p. i. t. i. a. l. e. b. o. n. i. t. a. t. e. n' a. n. t. e. s.
 quid quid dicitur absolute velle p. t. i. n. s. o. l. a. s. u. a. s. p. i. t. i. a.
 aut p. p. e. t. i. o. n. e. l. y. a. s. s. i. s. i. n. q. u. a. a. d. i. g. o. b. j. e. c. t. i. v. o. s. p. a. l. t. e. r.
 absolute creco, hoc ipso quia multa libera et quingentensium
 p. p. p. u. l. t. i. p. l. e. s. q. u. i. a. n. t. u. l. i. d. i. c. i. a. n. t. e. t. r. a. n. s. a. n. t. q. u. i. a. n' e. d. e. o.
 dicitur, cum veni pluram videat, indicare sperimus, pateramur
 vos, quia vos me amatis, pater: id est, quia significat
 quod dicitur, et sicut dicitur, formalis pateramur, pateramur
 in dicitur dicit, bonitas creatu n' e notum forte dicitur
 de re ingens, per modum, ut ipse metaphis et phisici.

Obj. qd hoc modo cogniois dicitur ead inaequali in p. f. e. r. e. n. e. 78.
 nec p. f. e. r. i. o. r. e. c. o. g. n. i. o. q. u. a. n. o. b. i. l. i. t. e. r. h. a. b. e. t. o. b. l. u. s. f. o. r. t. e. c. o. g. n. i. o.
 qua dicitur cognoscat, p. p. l. a. m. s. p. i. t. i. a. l. d. o. i. a. l. h. e. r. e. t. p. r. o.
 oberte forte, qua vero dicitur cognoscat, r. o. n. a. c. t. u. l. y. h. e. r. e. t.
 pro oberte forte, veritate notum actum, qd. R. nego aq.
 Cognoscat dicitur realer n' p. f. e. r. t. q. u. a. n. t. i. p. s. a. p. l. u. s. i. n. g.
 et indivisibilis actus, in us, autem, qua p. f. e. r. t. r. e. a. l. e. r. i. d. e. n.
 aequalitas, et inaequalitas, locum h' h' e. t. s. i. e. x. i. m. l. i. c. e. t.
 alias dicitur p. t. a. n. t. i. l. l. i. t. i. o. p. t. n. o. b. i. l. i. o. r. a. c. t. u. s. q. u. a. n. o. r.
 hoc in dicitur, p. f. e. r. t. i. n. d. e. o. d. e. i. n. d. e. a. l. i. c. o. g. n. i. o. q. u. a. d. e. u.
 cognoscat actus n' r. o. n. l. i. b. e. r. o. s. h. e. r. e. t. p. r. o. o. b. j. e. c. t. o. q. u. i. l. i.
 veritate notum actum, aut ead, t. e. n. i. a. l. e. s. o. r. u. m. i. s. i. t. a. t. a.
 n' e p. f. e. r. t. i. c. a. t. u. r. p. t. i. p. s. a. c. o. g. n. i. o. i. s. d. o. i. a. n. e. i. n. g. l. i. t.
 per modum, ut ipse p. f. e. r. t. i. c. a. t. u. r. p. u. r. e. c. a. t. o. f. i. n.
 et t. e. r. m. i. n. a. t. u. r. a. q. u. o. n' d. e. u. m. i. l. i. p. f. e. r. t. i. o. c. o. g. n. i. o. i. s.

Sicut quata adverso: ea d' demum ab objecto reali.
§. 3. dicitur

An hac actuus nostrorum absolute
futurorum praescientia obicit
libertati nostrae?

99

Dicendum praescientia Dei existens ab aeterno nihil obicit
libertati nostrae actuus. Ita Cois et certa om' Catholici cum
sua quoda' gentibus et haereticis, sed imo et scriptura qua
quidem Deo tribuit om' actuum futurorum praescientia ubi
Kalen. 29. n' e' quid p'ia absconditis ab oculis. Simul hi eon' tri
buit hoc libertati ubi Eccles. 15. Cum illis reliquit in manu
gratiae suae: sed ad eo et patib' qui p'stanter asserunt hoc n' vero
peccare quia cum praescit ad eos praescientia n' ee' causa motus
actuum, nec eorum potest libertati. sic enim P. Aug. lib. 5. de
Civitate Dei Cap. 10. neq' enim ideo peccat hoc, quia Deus
illud peccaturus praevideat. et lib. 2. De libero arbitrio
Cap. 1. sicut in memoria tua n' cogit quata ee' quae gratiae remittit
sic Deus praescientia sua n' cogit quae iudicanda quae p'itura
sunt. quia n' p' seculi memoriae causalitate p'pensionem
factis. Ita Dei praescientia quae iudicanda quata illud q' p'p'rii
praescit quae h' ad gentes. Cui n' e' cogit q' futurum, praescit
n' e' actum ee' eo, q' Deus sicut futurum, aliquid idem cogitur, sed
d' quia futurum e' Deus docuit. plures alio p'p'rii deaty
videre se p'p'rii apud auctores.

90

§. 3. Quae modo praescientia Dei videtur esse respectu futuro,
quo modo potest seipsa futurum. Sed hi ita sunt futurum, ut
ante ipsos volent et arbitrium nostrum n' ee' ita determinatum
d' actuali ipsorum p'p'rii. Sed ipse imo determinat, et tempore
ut scriptura loquitur, manus sua p'p'rii ad q' voluerit ad
vita n' p' se n' n' n' ipse p'p'rii ablationi p'p'rii. q' praescientia
Dei videtur hoc actuus futurorum ut imo actualia determinat
volent et arbitrium nostrum, et quae praescientia dona
n' ee' determinat antecedent ipsos et solent libertatem
ipsorum. hoc arguunt usque in P. Aug. lib. 2. de libero
arbitrio Cap. 1. ad quae ubi ita loquitur.

Quam cum sit praesens non volens, cuius est praesens, ipsa enim
volens quod est ipsa volens est praesens, non volens se ipsam
si in praesentia non est, quod est potestatis est praesens, si igitur per
eius praesentiam nihil praesens adimit, ipsa praesentia non est
certior adent, quia illa cuius praesentia non fallit ad futura
nihil esse praesens hac se patet.

§ 4. Libertati tunc obicit res, antecedens: si praesentia
est non est res, antecedens, quod meum est certa, quia nullum solus
impedit libertatem, quod auferret quod praesens ad agendum et agendum.
hac autem facit solum in praesentia, antecedens. Praesens vero quod est res
ante cedens est, quia nullatenus potest a libertate et est ad simpliciter
ut sit res. praesens est, quod quilibet ipsa res aut quae res, et
arbitrio libertatis: si praesentia est tunc est res, praesentis
generis. mi: est certa imo a patib, quata quod est, non
liberi ad ides sunt, quia tunc illos praesens, quod potest ides
tunc illos praesens, quia sunt mihi potest et numero quod: haec
ante doctrina patet ad est vera, si praesentia divina est in
dependens a nostra libertate, et si non potest impedire praesentia
praesentia divina per praesentia, igitur praesentia divina potest
non libertatem, sed hoc a nobis impedibilis. mi: est certa
nota lumine non habet! si enim praesentia de non futuris
arbitrio est antecedens, nec potest impediri per ipsorum praesentia
si ipsam nos ad hoc actus determinaret, tunc nec potest nos hoc
arbitrio malos scilicet prohibere nec potest punire. quod enim
quodlibet prohiberet, ne faciat id, tunc quod ipse ita determinat
ut a me mitti si potest, et quod non potest punire ob illud actus
quem ego ob determinat ob ipse non potest. tunc ponere
ut qui tunc hoc actus, ubi quodlibet potest et quod potest
quod: quod ultima determinat ad ipse, si praesentia est
si libere ponit a nobis, ita ut si actus potest a nobis mitti
et praesentia impediri ipsam praesentia in hoc.

81

82

§ 5. si divina praesentia tenet libertatem, si volens
debet quod est praesentia, et quod est praesentia divina
nullo modo tunc. mi: quod si tunc sub altero, si tunc
quia imo cognitio simpliciter certa et evidens est, et quia
tunc in se certa et evidens est, et tunc quia est cognitio

quidquid in mente sua operatur antecedit ego opinor cum illa
 concen ac hinc a nobis inevitabile. Ite enim illa, quoniam videt
 Deus peccatum, a proprio per hanc sententiam est determinatum ad unum, nec
 potest pro libitu acquirere id quod est proprium ad operandum bene
 unde videtur firmiores Thomista, ut cum peccatum immo efficiat
 antecedens, quod solent quodammodo liberum aut. aut. aut. aut.
 immo de N. palmy. I. aug. lib. 5. de civitate Dei. id autem
 versus deus non quia post id eo novit. sed ideo dant quia novit.
 si enim novit quod fuerit Caalburg! quia ergo servit. Creavit
 si quia creavit. Servit! nec aliter servit creatura qua creatura.
 S. Greg. lib. 20 moralium cap. 24: quia magis post a deo a b
 a certitate videtur, quia post. sed ideo sunt quia videtur. aut. post. ad.
 hac propterea Deus scit sem esse futura, quod est futura tam a vero et
 infallibilis quod nota: res est futura, quod Deus scit illa esse futura.
 quod verum est quod ideo res sit futura, quia Deus scit illa esse futura.
 quod prescientia Dei est causa futurorum. et sic. Scientia Dei est prior
 creaturis vel potestate aeterna, quod inducit respicit antecedente quod est causa
 futurorum. Et nego aut. est enim causa quod a patris, qui pro athenico
 ut hereticos prescientia Dei non tollere libertatem humanorum actuum
 vana et plane probant ex eo, quia prescientia non causa operatur
 auras futurorum, sed potius videtur futurorum, quia futura sunt, ubi patet
 ex num. 99. Deinde si prescientia est causa immota futurorum, mani
 feste enim tollit libertatem? est enim simpliciter antecedens actum
 liberum futurum et fertur ad finem proxima deum ad actum immo primus
 completum ego impeditur a sententia libera, quia postea firmiores
 Thom. illa libera per se libera resolutione pro priori
 facta non potest deus unum deum potius ad prescientia de actu
 bono quod de malo operatur, aliam enim dicit causa immota actus
 liberi, nec prior illo. Itaque ad imo placet de mente. Aug. satis
 constat ex num. 99. ne ante videtur, plus quod dicitur dicitur est ipsum,
 Gregorius et alios patres in objectis locis loqui de scientia
 simpliciter intelligentia, quia deus dirigit ad productionem rerum

Handwritten marginal notes on the left edge of the page, including fragments like "quidquid", "concent", "nobis", "inevitabile", "Ite enim", "illam", "quoniam", "videt", "Deus", "peccatum", "a proprio", "per hanc", "sententiam", "est", "determinatum", "ad unum", "nec", "potest", "pro libitu", "acquirere", "id quod", "est", "proprium", "ad operandum", "bene", "unde", "videtur", "firmiores", "Thomista", "ut", "cum", "peccatum", "immob", "efficiat", "antecedens", "quod", "solent", "quodammodo", "liberum", "aut", "aut", "aut", "aut", "immo", "de N.", "palmy.", "I.", "aug.", "lib. 5.", "de civitate", "Dei.", "id", "autem", "versus", "deus", "non", "quia", "post", "id", "eo", "novit.", "sed", "ideo", "dant", "quia", "novit.", "si", "enim", "novit", "quod", "fuerit", "Caalburg!", "quia", "ergo", "servit.", "Creavit", "si", "quia", "creavit.", "Servit!", "nec", "aliter", "servit", "creatura", "qua", "creatura.", "S.", "Greg.", "lib. 20", "moralium", "cap. 24:", "quia", "magis", "post", "a", "deo", "a", "b", "a", "certitate", "videtur", "quia", "post.", "sed", "ideo", "sunt", "quia", "videtur.", "aut.", "post.", "ad.", "hac", "propterea", "Deus", "scit", "sem", "esse", "futura", "quod", "est", "futura", "tam", "a", "vero", "et", "infallibilis", "quod", "nota:", "res", "est", "futura", "quod", "Deus", "scit", "illa", "esse", "futura.", "quod", "verum", "est", "quod", "ideo", "res", "sit", "futura", "quia", "Deus", "scit", "illa", "esse", "futura.", "quod", "prescientia", "Dei", "est", "causa", "futurorum.", "et", "sic.", "Scientia", "Dei", "est", "prior", "creaturis", "vel", "potestate", "aeterna", "quod", "inducit", "respicit", "antecedente", "quod", "est", "causa", "futurorum.", "Et", "nego", "aut.", "est", "enim", "causa", "quod", "a", "patris", "qui", "pro", "athenico", "ut", "hereticos", "prescientia", "Dei", "non", "tollere", "libertatem", "humanorum", "actuum", "vana", "et", "plane", "probant", "ex", "eo", "quia", "prescientia", "non", "causa", "operatur", "auras", "futurorum", "sed", "potius", "videtur", "futurorum", "quia", "futura", "sunt", "ubi", "patet", "ex", "num.", "99.", "Deinde", "si", "prescientia", "est", "causa", "immota", "futurorum", "manifeste", "enim", "tollit", "libertatem?", "est", "enim", "simpliciter", "antecedens", "actum", "liberum", "futurum", "et", "fertur", "ad", "finem", "proxima", "deum", "ad", "actum", "immob", "primus", "completum", "ego", "impeditur", "a", "sententia", "libera", "quia", "postea", "firmiores", "Thom.", "illa", "libera", "per", "se", "libera", "resolutione", "pro", "priori", "facta", "non", "potest", "deus", "unum", "deum", "potius", "ad", "prescientia", "de", "actu", "bono", "quod", "de", "malo", "operatur", "aliam", "enim", "dicit", "causa", "immota", "actus", "liberi", "nec", "prior", "illo.", "Itaque", "ad", "immo", "placet", "de", "mente.", "Aug.", "satis", "constat", "ex", "num.", "99.", "ne", "ante", "videtur", "plus", "quod", "dicitur", "dicitur", "est", "ipsum.", "Gregorius", "et", "alios", "patres", "in", "objectis", "locis", "loqui", "de", "scientia", "simpliciter", "intelligentia", "quia", "deus", "dirigit", "ad", "productionem", "rerum

Quid si quis sit impedire praesentia Dei hoc fit ab aeterno
 & tunc si etiam tempore nihil fit nisi in illis que non sunt ab aeterno
 non ad id quia non est impedire, sed antecedenter ad ipsam operatio-
 nem est: praesentia autem Dei, sicut iam est: ergo si deo non est
 posse alicui impediri ad praesens dicitur, si sit impedire quod antecedit
 eam est, si ante aeternum illud non sit opus, tunc est in operatio illa
 praesentia tunc: sicut ergo, cum vero praesentia tunc
 habet eam operatio habet praesentia: ergo si quis sit impedire praesentia
 operatio habet praesentia, si sit impedire praesentia.

Quid si facere ipse, ut tunc ab aeterno non praesentia habeat
 aut illa operatio tollere potest aut desinere praesentia Dei.
 hoc ad potest, nihil enim tolli potest a Deo. Quia voluntas immutabilis Dei.
 Ergo magis: impedire enim potest non tollere praesentia Dei.
 quid quid enim talis voluntas potest non tollere praesentia Dei.
 ergo si tollere praesentia Dei, Deus facit, sicut a cognitione te
 si non potest esse a Deo immutabilis et aeterna Dei.
 Ergo si Deus aliquid se aliquid cognoscit, sicut a voluntate.

Quid si parte praesentia Dei, quia videt se peccaturus,
 maneret ad libere ad peccandum et non peccandum potest ergo non peccare
 si potest reddere falsa praesentia Dei: quia quae sunt falsa.
 ergo magis: si parte praesentia Dei non peccare, id est
 falsa praesentia Dei, hoc autem potest reddere: ergo si deus magis
 si parte praesentia Dei potest non peccare componendo amplexione
 peccati cum praesentia Dei, potest falsa reddere praesentia
 Dei: dividendo amplexione peccati a praesentia Dei et impediendo
 simpliciter praesentia Dei per amplexione peccati: ergo aliquid
 est non peccare parte praesentia, quia Deus sit se peccare.
 videt Deus compositionem inter praesentia et compositionem peccati
 potest ergo non peccare hoc talis praesentia parte, ergo
 ergo est falsa, ut non potest: quia si quae sunt praesentia

Dei de peccato sui omnino peccati, propheta dicit
 falsa: si vero quingam presentia Dei de peccato sui
 pro se peccandi, presentia Dei non est falsa, nec omni
 aliud in conversione, sed sicut equit etiam presentia impeditur
 per omnino peccati: si est sicuti cum hoc habet pat
 et sedere in quibus comparando peccato cum peccato
 et videretur peccato a peccato, et impedendo peccato
 unde dicitur peccato comparando peccato et peccato
 dicitur, si ante pro ad peccato comparandi.

89

Obi. si pro parte presentia Dei de peccato liber es ad peccat
 et es liber ad verificanda propheta Dei per ad peccat veri
 ficandum est pro presentia Dei: hoc est pro. vi: si liber
 es ad verificanda propheta Dei, liber es et ad falsificanda
 et ad falsificanda in es, si liber, et enim dicitur libertas ad id quod in
 possibile pro me: si liber es ad verificanda Dei, liber es
 ad verificanda pro hoc modo es liber ad falsificanda: pro. Quia
 vi: ad peccat pro me: nam verificare et falsificare
 presentia Dei si sunt contradictoria et contra quia dicit
 inter ea ad id quod non verificare et impedire presentia
 Dei: qui enim impedit presentia Dei, non verificat
 neque falsificat, cum veritas et falsitas cognoscitur
 per aliquid cognoscitur. si enim in se non quod liber est ad
 hoc si in veritas a peccato per cognoscitur veritas, liber es ad
 verificanda aut non verificanda cognoscitur peccato, si in ad falsi
 ficanda, quia si liber potes non verificare cognoscitur quod illa
 impediendo.

90

Obi. pro nulla est pro ad peccat in regione sua, quia
 et dicitur et non in se quod: pro in non libertatem, pro
 ad verificanda presentia Dei cum pro se pro se
 peccato in certa pro ad eam tota alteritate, et in
 nulla est pro ad peccato que ad peccato gaudet impedire
 que pro pro quod aliquid pro ad id, ut id a pro ad id.

Non e' p' se ad p'cedentia qua' dicitur, ut illud, qd' hic dicitur
 e' p'cedens, absolute n' p'cedit p'cedis; si illud p'cedens
 ad sua existetia aeterna non requiritur et p'cedat ali' quid
 futurum qd' inante et dicente ab aliis, n' e' nra libertate p'cedere
 tem' con: si illud p'cedens ad sua existetia aeterna requiritur
 et p'cedat tale aliquid futurum nego ant. dico itaq' in p'cedente
 et p'cedente qd' p'cedit divina non est actus, p'cedit p'cedi
 qd' nra actus liberi p'cedit futurum, quia hi cum aliqua p'cedente con
 sequentia p'cedunt talia. et hinc p'cedit n' dicitur p'cedit
 ut actus nri liberi p'cedit qd' p'cedit futurum, n' p'cedit futurum, ita
 n' dari p'cedit qua' dicitur ut p'cedit divina, p'cedit qd' non existit,
 n' existit ab aeterno, et cum hac capotentia n' p'cedit aliquid
 qua' ea p'cedit et p'cedit seu est p'cedente qd' actus nri liberi
 p'cedit futurum, utro antecederet ad hanc p'cedente n' e' qd' dicitur
 p'cedit nra libertas, qua' p'cedit divina p'cedit impedire
 ne existat ab aeterno, p'cedit eadem nra libertas p'cedit impedire in
 tempore actus talis actus liber sine quo n' p'cedit divina dari
 est aeterno.

q' dicitur ultimo: si p'cedit n' e' n' revelatio, et e' a nobis impeditibilis, 100
 tollereq' ois certitudo et p'cedit p'cedit aut n' revelatio divina, 91
 non si v. p. antichristus p'cedit tempore futurum impedire p'cedit
 et n' revelatio de suo peccato, dicitur n' ut p'cedit n' n' impedire
 ad eorum dicitur ant' p'cedit. p'cedit ante ant' ois p'cedit et
 certitudo p'cedit et n' revelatio divina: p'cedit hoc arguitur
 ab oib' e' p'cedit non n' n' illud certitudo dicitur p'cedit
 et n' revelatio divina de peccato antichristi p'cedit n' p'cedit
 e' contra e' peccato antichristi: et n' antichristus p'cedit
 et p'cedit certitudine sui peccati. Et n' dicitur ant' dicitur
 ita p'cedit peccato solus actus imo p'cedit indifferenti
 con: attente n' p'cedit n' peccato qui p'cedit n' p'cedit
 nego. p'cedit actus inq' p'cedit, qua' p'cedit n' p'cedit
 quo mag' antichristus p'cedit peccato et quid n' p'cedit p'cedit

Si enim dicitur, quod nemo potest vera prophetia revelata
Dei. art. 4. de scia media, seu contingentia
sub conditione libere futurorum.

Articulus 4^{us}

De
Scientia Media, seu Contingentium
Scientia sub Conditione
Libere futurorum.

Controversia hac de qua inter patres S. Dominici et
alios. decretalis glori. nre circa annu 1600 coram parisi
parisi. acrius quod disputata, in sum celeberrimo
postquam haereticis de Thomis in paxerunt, hoc tempore
Thomae celebrior e. de hac itaq; disputacione in primis, et talis
scia media. et dicitur et naxime in quo necesse est
Cognoscat prophetia sub conditione libere futurorum. q. nax
an Deus de prophetis sub conditione libere futurorum
liber. et infallibilis.

q. minus

An Deus de contingentibus sub conditione
libere futuris habeat scientiam
infallibilem.

Pro statu quod promittitur in inter veritates conditionatas, non
vari. ceteris quod simpliciter generis apparet. imo generis sunt
illa, que cetera non contingunt sub conditione libere futurorum
conclusionem cum conditionata, ita scilicet ut, si primo im
pleat, nullo modo sequatur conditionata. talis conditionata
veritas, si quis casu per hanc prophetiam, igitur dicitur prophetia
si dicitur applicari, huiusmodi conditionata intelligitur a Deo

per se habet simpliciter intelligitur, quia sunt veri deus, nisi per se.
 Quid generis simpliciter, quod dicitur, quia ex natura sua, quod per
 distinctionem in se habet, ubi haec: si deus quia in se habet, et
 est simpliciter, et hoc non est ad se habet, et est simpliciter, et haec
 veritates de nota in distinctione cognoscuntur a deo in se habet
 simpliciter intelligitur, pro ut sunt in se habet, et hoc non est
 simpliciter, et hoc non est ad se habet, et est simpliciter, et hoc
 ut simpliciter ad se habet, et est simpliciter.

Quid generis simpliciter, quod dicitur, quia ex natura sua, quod per
 distinctionem in se habet, ubi haec: si deus quia in se habet, et
 est simpliciter, et hoc non est ad se habet, et est simpliciter, et haec
 veritates de nota in distinctione cognoscuntur a deo in se habet
 simpliciter intelligitur, pro ut sunt in se habet, et hoc non est
 simpliciter, et hoc non est ad se habet, et est simpliciter, et hoc
 ut simpliciter ad se habet, et est simpliciter.

Quid generis simpliciter, quod dicitur, quia ex natura sua, quod per
 distinctionem in se habet, ubi haec: si deus quia in se habet, et
 est simpliciter, et hoc non est ad se habet, et est simpliciter, et haec
 veritates de nota in distinctione cognoscuntur a deo in se habet
 simpliciter intelligitur, pro ut sunt in se habet, et hoc non est
 simpliciter, et hoc non est ad se habet, et est simpliciter, et hoc
 ut simpliciter ad se habet, et est simpliciter.

Cuius duravit. qd in absolute nescit quia die, et hinc absolute 194
 brevibus: verba Christi sunt: et in ante in balao regno, qualis
 n' dicit ab in his nescit. Et nisi brevia dicitur in illis, a dicitur
 balao in Caro. Et propter electos brevibus. se ino in quibus
 fugiens david quarebat eum, et p' fugerat in urbe. Et lam
 si ipso pareret, et illuc venisset, et persequens eum, incola
 illu' secul' h'oc hinc, h'oc sig: omnino tradant qd in dicitur n'e
 quia david inde fugit, nec aut illuc venit. verba christi sunt
 et ait david in fine hinc israel, audivit gona' eum hinc, qd dicitur
 paul' venire in ceylan et avertat urbe pher me. si tradent
 ne vici ceyla in brachy sig et si descendat, aut: sine tempore
 indica phyo suo: et ait sig, descendat, dicitur david: si tradant
 ne vici ceyla in mare eius: et dicit sig tradant. se dem
 in ceylano: qd et dicitur cetero hinc in dicit. si glia israel dicitur
 uos, alienigenas, ducunt illos ne sequantur eum. verba christi sunt.
 et in dicitur ad eas, ergo de illis in dicitur ad vestras, certissime
 enim avertat corda vestra, ut sequantur eum, rem placet iniqui
 bespinonia hinc rade occurrant.

Sed Concl: a ratio ergo ista. officia gradibus dicitur: qua
 dicitur dicitur aug: nihil aliud e' qd preparatio et preparatio bene 199
 dicitur in dicitur, quibus certissime preparantur, qui in dicitur. Et dicit
 in dicitur salutem procurantibus in dicitur, quibus et una pher nra
 liberat et dicitur, et ex altera pher in certissime dicitur pher
 in salutem nra obtineat. Et hoc in dicitur nisi videat, quare
 in dicitur ratio cent ad salutem dicitur, et qua dicitur pro
 futura, seu quibus dicitur h' illa dicitur, h' bene dicitur aut
 in dicitur preparari: qd dicitur hinc non dicitur nra pher
 quare dicitur in dicitur h' dicitur aut n' dicitur pher
 illa dicitur nra e' h' dicitur ratio h' dicitur in dicitur. 200
 in dicitur ac certo cognoscit, et perinde de e' cognoscit, hinc
 eum est si dicitur ad aliqua quare dicitur h' dicitur, veris.
 h' qd Cas libera dicitur in h' dicitur in dicitur potest bene dicitur
 e' veritas de e' cognoscit, et si mala dicitur, e' in veritas
 cognoscit, quia in h' dicitur revera dicitur, et dicitur
 dicitur bona, et dicitur dicitur mala: qd hinc ratio h' dicitur
 dicitur in dicitur ac certo cognoscit, qd Cas libera,
 si in h' dicitur illis dicitur potest, bene dicitur.

Sed a q̄o dicitur revelat aly liberoy q̄ditionate futuror non
 revelat q̄q̄. Sicut determinata futuritione illorū. S̄ revelat
 illorū q̄bilitate. Sen quid p̄biter q̄erel p̄ritata hōm̄ incl̄. r̄e.
 S̄ h̄c modo. S̄erontia q̄ n̄ ē obnoxio q̄l̄s; tali q̄o. S̄ q̄q̄o m̄q̄.
 David enim a q̄o n̄ p̄biter illorū quidē q̄le. n̄ vero p̄m̄ t̄p̄
 quid absolute futuritū est. S̄ apparet in Leyla. S̄ q̄o p̄m̄ t̄p̄
 leat p̄biter n̄ hōm̄ arbut. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c om̄ia h̄c. S̄ q̄m̄
 revertendo nihil novū diceret. non em̄ enp̄ h̄c. h̄c q̄q̄o. S̄ h̄c
 velle h̄c dicit. S̄erunt p̄biter q̄m̄ signatū q̄q̄q̄q̄ q̄le futuror p̄ritata
 incl̄. q̄oē causant. unde h̄c dicit h̄c q̄m̄ antiquiorē q̄m̄ m̄t̄
 q̄o n̄ v̄it̄. S̄. ang. lib. de unitate Eadem ep̄. q̄ hoc modo. quicquid
 voluerit q̄ de propheta. S̄inde Scriptura dicit. S̄m̄ p̄p̄ter
 q̄m̄ dicit. S̄. q̄m̄ vero quid magis videtur quā dicitur q̄m̄
 illorū. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄
 p̄sona ē s̄ h̄c ad d̄. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c
 v̄it̄. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 et illis dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 Cordi averione q̄ s̄ h̄c p̄p̄ter n̄ ad p̄p̄ter. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 Scriptura de inclinatioe causant. n̄ de q̄q̄q̄q̄ in p̄d̄. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 in absolutis. adeo q̄o dicit q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 aliquid dicitur h̄c verbis n̄ significari negatō q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 nate q̄m̄ ad negatō adeo q̄o dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 dicere eis p̄p̄ter ad n̄ negatō. quo modo. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 absolutis nulla q̄m̄ veritas colligi p̄biter.

Sed a q̄o dicitur in Scriptura p̄d̄. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 sunt in te. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 dicitur Moysi. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 et certa. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 regula s̄ d̄. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 p̄biter negatō. per particulā q̄m̄ significari d̄. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.
 q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur. S̄ h̄c dicit n̄ h̄c q̄m̄ dicitur.

196
103

Si ne sciretis, fortitan et galba ne sciretis, ita loquitur. Cum
 dicit fortitan, ut dicitur in incipit, Hilary verbum hunc
 dicit ab hoc id est dicitur quia respicitur! Do vero dicit
 a Deo, cum Deo nihil latet, illa dicitur arguuntur fideliter
 ut opinari divinitas. Hys: in Cap. 27 Hieremia dicit
 ambiguit fortitan majoritate dicitur si potest governare per nos loquitur
 affectu ut libere hanc sententiam arbitrium. Chrys: homily
 in math: Cum dicitur dicitur vultu Chry, an et hoc ipsum
 ignorare et agere nequaquam! nulli enim nisi mente captus
 hoc dicitur. Itaque dicitur in modo particulari alibi et ad hunc
 dicenda contingit affectu et arbitrium non liberum et ad
 ostendenda rei difficultate et ad incipit hanc dicitur
 et ad majorem non ostendit, per hunc arbitrium ita particulari
 cum deo Resipiscit dicitur quia, ut in loco citato h: me
 hinc his, fortitan et galba ne sciretis, ubi per hunc
 Carit et conjecturali hunc in Chry, Chry, cum de dicitur h: 14
 si cognovissetis me, cognovissetis ubique et galba dicitur.

Propter affectu et libere hunc dicitur hunc dicitur hunc dicitur hunc dicitur
 veritate, ut enim dicitur in scripto et in Chry: verbum dicitur
 et. Et dicitur: non potest physice con. Logice vero ad veritate
 tenim affectu et sequitur veritate physice obli. alia non
 enim ultra affectu de contingit hunc absolute dicitur aut
 pateri hunc dicitur et dicitur et inter duas affectu, dicitur
 pateri et ad determinate vera. Et autem dicitur per hunc
 dicitur, dicitur et dicitur mirabilis et dicitur vera, dicitur
 verum, mirabilis et dicitur, et dicitur dicitur dicitur
 et ad determinate vera. quod dicitur et dicitur.

An Deus videat aliquid nos libere et
 conditionate futuros in decreto
 predestinante

Supposito et quia antiquioris homines efficaciter optato
 de actibus quibus liberis conditione futuris in libere tunc conceptu
 valeat de ois actibus in illis libere, tunc conceptu in
 quo medio tunc videat eorum actibus liberis sed conditione futuris.
 et auctores nrae Societatis. homines volunt tunc actibus eorum
 tum bonorum tum malorum videat in decreto praedeterminante, quod dicunt
 esse subjective absolute, quia simpliciter et absolute ceipit
 in deo, et objective conditione futuris, quia tunc illi decreto si in illi
 absolute praedeterminante si tunc conditione futuris si tunc conceptu, tunc
 haec aut illa conditione. unde si explicari tale decretum hoc modo:
 volo praedeterminare tyrios ad paenitentiam, si fuerit opus ipsorum miracula
 decerno petrus praedeterminare ad peccatum, si audiat concione
 aut illud, tunc inspirare etc. decerno efficaciter praedeterminare
 Casopaitas ad peccatum capitalis et plenum nisi si ipse in eorum
 urbe peccet miracula. decerno efficaciter praedeterminare peccatum
 ad actum furci aut fornicationis si peccet Lebaor etc. Societas
 vero nra universa praesertim docet, actibus nrorum liberos conditione
 futuros per se habet tunc a deo videri ante omnia decretum, sine
 independenter a decreto, quod praesertim concenit tunc nris actibus
 et irragredibile. i.

Decendum itaque tunc si videat actibus nros liberos conditione futuris
 in decreto praedeterminante antea declarato. quod concenit: in oibus
 illis argumentis, quae attulimus antea, praedeterminante etc. in nra
 qua decretum praedeterminans subjective absolute
 sicut enim decretum hoc praedeterminans in sensu absolute tollit
 libertatem in sensu absolute, ita decretum praedeterminans in sensu
 conditione futuris, tollit libertatem in sensu conditione futuris. imo quia decretum
 praedeterminans in sensu conditione futuris subjective absolute et
 objective conditione futuris tollit libertatem subjective absolute et
 objective absolute. Casu quo quae sit actibus futuris, deo non est
 tunc si posse videre actibus liberos in praedeterminante futuris
 in tunc tali decreto praedeterminante. quod tunc tunc praedeterminante
 videat actibus liberos conditione futuris in tali decreto praedeterminante,
 si videat illos liberos et si liberos. hoc est

applicabilium: qd. maj: qd. provident ut liberos abvolunt
 & homine, provident ut ut liberos seu infimos. qd. qd. non
 provident illos ponendos a p[ro]p[ri]a cum ingratia inevitabili
 ad omnem, sine provident. illos ponendos a p[ro]p[ri]a ita ut
 ut possent ad ponit p[ro]p[ri]a ingratia inevitabili. qd. videt
 qd. ponendos n[on] libere, ponit enim libere e[st] ita ponit p[ro]p[ri]a
 n[on] ponit. ant. qd. quia tunc provident ponit a libere cum p[ro]p[ri]a
 de tunc n[on] p[ro]p[ri]a: nec autem e[st] ingratia inevitabili quo
 dato acty n[on] p[ro]p[ri]a, cum p[ro]p[ri]a ad vers: p[ro]p[ri]a terminat p[ro]p[ri]a
 ad actione p[ro]p[ri]a in ingratia inevitabili cum omnem actione
 ad tunc inevitabili a creatura, quia n[on] e[st] in p[ro]p[ri]a illig[er]e
 libere n[on] libere.

106

qd. comul. ut linc. a. si quis videt acty n[on] liberos p[ro]p[ri]ate
 cum n[on] in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a terminante. si n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a in p[ro]p[ri]a
 ut omnia comparativa, qua e[st] qd. rep[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 lo: miraculis n[on] creatas, cum qd. creditur qd. p[ro]p[ri]a
 ipso p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: qd. quoniam n[on] p[ro]p[ri]a admitti.
 qd. nec antedecem: maj: qd. ipso ut obijungat comparativa p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a, n[on] e[st] ut obijungat libere aut libere p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 oia n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, qd. p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 ut ipso p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: et p[ro]p[ri]a ad vers p[ro]p[ri]a n[on] libere
 nec p[ro]p[ri]a libere p[ro]p[ri]a libere oia n[on] p[ro]p[ri]a ad creatura quia
 libere p[ro]p[ri]a. mi: qd. nec licet p[ro]p[ri]a videant miracula
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a illa p[ro]p[ri]a, qd. p[ro]p[ri]a libere p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, in quo
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a illorum p[ro]p[ri]a: qd. p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 ad p[ro]p[ri]a in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 loco n[on] libere p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a qd. in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a qd. n[on] erat p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 et p[ro]p[ri]a, ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a erat p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 ut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, n[on] dicit e[st] locus p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 atq[ue] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 enim p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a qd. e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a

impensam perisi, creditum et pariter actum, cum in hoc decreverit
 quod vellet ipsos populos istis signis ac quod et pariter propter
 minaverit quare non idem de nobis delectantur, sic enim hoc, cum
 de nobis providit, et sic absolute decerneret, ac proinde tam
 agentem videret, quod approbas nobis id, quod sic non est in
 nostra potestate, itaque propter hunc casum et quod alia, quam
 quis videret, et aliquid inevitabiliter ementis legibus, quod
 in curia, sicut Curia aliquid dicitur, aut si quis, cum perit
 aliquid, quod non leges hanc, canonice inest, habilitate hanc
 luce, sicut leges aliquid luce non carens

109
 de reo, si sem videt actus liberos pro ditione cuburos in
 decreto, praedeterminante si cum videt in tali decreto peccata
 sine actus moraliter malos. pro hoc videre non est, nisi per se
 hoc videre in decreto subjective absolute et objective per hunc modo
 hunc et ad illos, sic praedeterminata creatura libera per veritatem
 subjective et objective absolute, pro ad ad illos, sic praedeterminata
 creatura libera, nisi per se post ad illos, praedeterminata
 et auctor iniqui peccatorum, hoc clare sequitur in illa sententia
 de actus fidei, intelligit atque in parte, hunc modo, in quo actus
 actus fidei, quod cum hanc eundem praedeterminat ad actus homicidii
 et quod in auctor homicidii, in hoc videt, cum sic utrobique
 paria, non uno modo ad actus fidei et homicidii, et inde hanc
 modo physica praedeterminat ad actus, ut utrobique et accipere
 hunc hanc praedeterminat in hunc modo dicitur, illi dicitur praedeterminat
 in modo physica ad actus fidei, in crasi hunc modo, dicitur
 illi praedeterminat ad homicidii, 4to praedeterminat ad homicidii
 hanc hunc est conjunctio cum actus homicidii, quod praedeterminat
 ad actus fidei, cum actu fidei, 5to hunc modo dicitur, quod praedeterminat
 modo ad homicidii danda hanc hanc facit, ac dicitur de
 praedeterminat danda ad actus fidei, 6to de reo movet
 hunc hunc ac determinat ad hunc modo per utrobique in hunc modo
 hunc in eis volentem qualitates cum in hunc modo per hunc modo
 sicut hunc in eis volentem qualitates cum actu fidei
 hunc hunc conjunctio, quod ut quod cum hunc modo dicitur et sic auctor

Actus Eius Deus, n̄ apparet Cur n̄ em̄ dicitur et sit auctor
 hominū. ?
 Sed q̄. et hae sentia legitur, q̄ gratia, per qua[m] huius efficaciter
 nos trahit ad bonū, per se et p̄fecte efficacē, sicut huiusmodi
 atq̄ in doliis, ut huiusmodi p̄fecti. Consequenter dicitur, sicut huiusmodi
 gratia n̄ potest dispensare: hoc ē glōsa. Paulus et Cornelius. sicut
 mei: ē carta, nam adversariū significat gratia n̄ potest in p̄fecto
 deo in ratione, qua ē p̄fecte et indispensabiliter efficacē,
 nullos pacto p̄fecto n̄ Consequenter dicitur, sicut huiusmodi
 p̄fecti, Paulus et Cornelius ad Corinthios. 6. rogat et hostat, et dicit, ut
 gratia huius n̄ recipiant in vacuum, loquitur de gratia n̄ huius p̄fecti
 Certe n̄ em̄ efficacē: Nigra, per qua[m] huius efficacē, vaciter
 nos trahit, et efficacē huiusmodi, varia est et intractabilis, et huiusmodi
 Paulus: p̄fecti. Mei: dicitur de carta, paulus enim loquitur de gratia
 qua[m] n̄ ē n̄ dicitur vaciter, sicut huiusmodi ad Corinthios. 13. dicitur: gratia
 huius in me vaciter n̄ dicitur, item de gratia, huiusmodi, Corintios. quare
 cooperati, deo q̄ gratia efficacē. Mei: vero p̄fecti n̄ potest.
 nisi ter minis ut gratia qua[m] per se n̄ ē efficacē et p̄fecte et
 nisi per se trahit efficacē, alioquin dicitur efficacē aut dicitur
 vaciter n̄ effectus pro p̄fecti, q̄ dicitur hostat, sicut huiusmodi
 de gratia huiusmodi huiusmodi de se efficacē, in vacuum n̄ potest, per
 inde hostat, ac si rogat huius, ac volens. q̄. p̄. et Cornelius.
 Consequenter de p̄fecto huiusmodi: regis huiusmodi gratia n̄ potest libero p̄fecto
 p̄fecti cat, arbitrio, cum illa p̄fecti in p̄fecto, nec tale sit
 huiusmodi, sicut autem. Qui p̄fecti n̄ potest. igitur n̄ potest n̄ potest
 huiusmodi p̄fecti gratia, per qua[m] huius efficaciter nos trahit
 p̄fecti, et absolute resistere: resistere vero ē Consequenter
 dicitur cum gratia: q̄. Mei: p̄fecti et maxime huiusmodi. sicut huiusmodi
 autem p̄fecti quis dicitur libere huiusmodi arbitrio q̄ non ē recepta
 nihil cooperari, aperiendo Deo recipiant atq̄ vocantur, q̄
 p̄fecti dicitur huiusmodi. Anathema sit. q̄ p̄fecti. Mei: gratia
 per qua[m] huius nos trahit et p̄fecti, et huiusmodi arbitrio
 cooperati aperiendo Deo recipiant et vocantur n̄ ē huiusmodi
 ad oculos, ut n̄ potest in dispensare, huiusmodi Consequenter p̄fecti
 cum gratia: q̄ n̄ ē efficacē efficacē. huiusmodi q̄. q̄ huiusmodi
 gratia p̄fecti p̄fecti.

f.

202
 111
 Postmo Chry dicitur repetebat iudaei Comparatione ad spiritus
 loquitur illud de gratia pari aeterna, et non de gratia pari interna.
 loquitur enim de gratia parali et gratia cae, qua pertinet ad gratiam
 aeternam. quod male in de duabus Chry non iusta praesentavit.
 iudaei vero, ut patet, licet Chry explicito loquatur illud de gratia pari
 aeterna, in implicito loquitur eam de interna ut supponitur et
 aeterna non loquitur de gratia cum qua fieri et paria. nec autem quod fieri
 cum sola aeterna gratia. quippe in sola cum paria gratia paratione
 quae paria est gratia cae.

112
 Postea iudaei Chry dicitur auxiliis peccatorum seu gratia sufficientis
 interna ad peccationem non minus quam virtus, quod iuste praesentavit iudaei
 in hac sua gratia, quae sufficienter ad peccatum, uti non est. Sed
 Con. iuste praesentavit in creari simpliciter non comparative nego. cum
 enim spiritus peccatorum auxiliis sufficientibus consistant in peccatione
 physica ad peccatum, iudaei vero sola gratia sufficienter, qua peccata
 pluit Chry et homines obligare. quod decernit paria cum sola
 gratia sufficienter, simili loquatur de virtute cum gratia sufficienter
 et in seipsum. cum physica peccatione terminatur, cum in iudaei non praesentant
 agere paria, nisi cum ipsi accederet physica peccatione terminatur
 et tunc illud merito fieri requiritur et a hominibus, quod illa gratia
 sit sufficienter ad agendum, quae in respectu aequalis sufficienter, seu
 quae non habet aliud quodammodo, quod sit in se ad agendum, et ultra
 quae sufficienter per se ad agendum alia fortior et potentior nego
 peccatione terminatur physica, quae in se non per aliam gratia sufficienter
 superaddit. hoc certe est spiritus paria et peccatione terminatur
 qui iudaei non habet occupati.

113
 Postea dicitur iudaei non habentur peccatione terminatur physica ad
 paria in habentur gratia sufficienter et quidquid peccat
 ad seipsum paria. sed ad seipsum paria. ad agendum paria
 non potest praesentant creari. autem in peccatione terminatur eam
 in praesentant ad seipsum seu ad virtutem operandi. sed quae sufficienter
 intelligibilis et inevitabilis creari. quod sic haec habebant
 iudaei quidquid requiritur ad peccatum. Sed nego autem ad seipsum
 nego autem quod eam peccatione terminatur sine gratia. cum iusta hominibus.

Quoniam quæstiones aliquæ solvere ad posuimus, et de his declarare
 cum s. aug. dicitur in instantibus lib. de spiritu et littera cap. 340 et
 videtur in instantibus, a parentibus et liberis deus et dicitur cum
 prospero lib. 100 de vocacione gentium: profunditas hinc quæ
 dicitur quæ deus admittit ad illi imperatibiles esse licet per
 liberum arbitrii velle et velle ad se soluit. postea quæstio
 quæ est ad tangit insollubilis ad e. sed in spiritu et ad dicit
 velle illi de vestibulis et libera de temporibus quæ dicitur post
 quæ dicitur quæstio auaritia dicitur et libera de temporibus
 dicitur ita dicitur aug. ubi quæ, pro arbitrio lib. de spiritu 100
 cap. 34 ubi dicitur de passionibus agit deus, et velle et ut dicitur
 et quæstio et dicitur quæstio et velle.

120

Et quibus colligitur ad deo respiciendo. quæ dicitur ad deum in se deo
 auaritia prouidetur cum respiciendo quæstio sunt auaritia dicitur
 ad deo respiciendo, quæ libere pro deo dicitur in dicitur deo
 autem ipsi dicitur prouidetur cum respiciendo sunt prouidetur dicitur
 dicitur per ipsi hinc auaritia quæ dicitur dicitur. tam colligitur velle
 hoc posse auaritia deo. pro hinc dicitur auaritia prouidetur de
 dicitur, quæ prouidetur quæ dicitur dicitur. alii respiciendo dicitur auaritia
 prouidetur dicitur, cum hinc dicitur ad deum auaritia dicitur
 velle et pte dicitur nihil dicitur ad deum operando. et dicitur dicitur
 ipsi libertate quæ, ut actus n' sequitur bona operando, et dicitur deo
 dicitur dicitur auaritia, quæ prouidetur quæ dicitur, hinc
 dicitur et specialis bene uolentia deo per hinc dicitur auaritia
 dicitur hinc in instantibus dicitur dicitur dicitur, et dicitur
 deo, et recte illud ipsi dicitur. o hoc hinc qui dicitur deo
 deo. soluitur dicitur, quæ dicitur hinc dicitur

Obstantur objectiones
 Quæ.

Sunt contra sua probatione.

Pote ino et hoc qd sunt pcedentes aly non bonos in decreto
 pcedentes qd vultas tpa per pcedentes pcedentes
 pcedentes, n' pcedentes qd em in alio decreto vident aly non
 morales malos su pcedentes, qd vultas ara pcedentes pcedentes.
 qd pcedentes nulla e. qd nego ant. n' exim pcedentes pcedentes
 qd pcedentes pcedentes ad pcedentes bonos quin em in m' t' h' ad aly malos
 que mala pcedentes pcedentes vultas pcedentes pcedentes
 a sum ex pte Dei, sum ex pte vultas, creatura. ex pte h'ed
 quod ideo ut pcedentes eig pcedentes in creatura libera
 vultas, cuius qd mala pcedentes debet in Deo in qua motore pcedentes
 vultas ut sunt libere ad in, in quo pcedentes et vultas pcedentes
 quod vultas huaa pcedentes operatura. ex pte vultas creatura ante
 vultas, ut pcedentes qd indifferente, qd ex indifferente
 ut indifferente pcedentes pcedentes n' pcedentes pcedentes
 pcedentes: atqui ha pcedentes pcedentes qd pcedentes pcedentes
 pcedentes ad vultas malis quod bonis, ut claudet. qd.

Pote qd sunt cum pcedentes pcedentes ad vultas malis pcedentes pcedentes
 qd pcedentes pcedentes ad vultas pcedentes pcedentes pcedentes
 pcedentes cum h'ed d' pcedentes, vultas pcedentes pcedentes
 aut honorabilis. qd illi pcedentes pcedentes ad vultas pcedentes pcedentes
 vultas pcedentes pcedentes, qui pcedentes malis et h'ed con
 pcedentes malitia pcedentes: qd h'ed h'ed h'ed pcedentes pcedentes
 em ad vultas malis h'ed h'ed auctor pcedentes. qd qd
 Respondent n' pcedentes pcedentes: haec vero responsio videt h'ed illi
 quam dederunt em h'ed h'ed, qui t' h'ed pcedentes auctor pcedentes
 em illi pcedentes vultas pcedentes quod Deo et auctore, in o
 illi pcedentes ad illi vultas pcedentes qui vultas vultas
 pcedentes vultas pcedentes locum et h'ed malitia pcedentes
 ut ex h'ed et pcedentes vultas ad h'ed a pcedentes h'ed
 pcedentes vultas pcedentes pcedentes. N' d' pcedentes pcedentes
 vultas pcedentes h'ed h'ed vultas

Et la damnati sunt a sord. f. 6. Can. 6. his verbis.
 Si quis dixerit si se in peccatis hinc vias per malas facere
 bona opera, ita ut bona operari non permittit solum de
 peccatis et per se. adeo ut sit peccatum illis opus a nisi pro
 his iude qua voce eorum pando, anathema sit. quo loco duodecim
 quibus in peccatis hinc se vias per malas facere debent
 bona opera sua bene operari permittit ut si peccatis et per
 se; atque si bene praedeterminant ad male peccatum, utrumque
 e galon. in f. 6. quo ad inuicem membra. si est in peccatis,
 hinc vias per malas facere, licet et quia e in peccatis
 hinc acquirere aut non sequere praedeterminatio ad male
 peccatum, et quia illa praedeterminatio peccatis, quod male
 peccatis non peccatis, et non quia postea male peccatis
 ponere et non ponere ad hoc simile peccatum. simul homines
 peccatis non inuicem fatentur, et homines, et adeo ut peccatis
 et dicitur et non praedeterminatio, et simul quia male
 peccatis, utriusque in impedimento. licet bene habet in peccatis
 peccatis, quod postea male peccatis, ad quod in uno de
 praedeterminatio, quod non ponit aut impediri a creare ipsum,
 simile peccatis, quod nec in peccatis hinc male neque peccatis
 adeo quod non e nisi illis peccatis, per vias per malas facere, sed
 in: quod ad adu peccatis, permittit e et peccatis non
 impediri. quod e peccatis impediri, et quod peccatis non
 mittere a quod non impediri: atque Galon e, quod bene
 peccatis non impediat opera sua mala, si decreto suo praedeterminante
 praedeterminat ad opera mala. quod bene e in peccatis
 opera mala solum permittit. quod si in peccatis deicit
 de peccatis praedeterminatio, vult peccatis et sufficienter
 actu male ponit. atque ad hunc finem de terminat
 creare physice praedeterminatio in qua medius sufficiat
 aut et in peccatis. atque ita quod ad opera mala
 manifeste a terminis e plus qua praedeterminatio impediri. quod.

Ne dicant tunc quod si iura permittere opera mala seu
ipsum actum malum, permittere tunc iura malitia inharende
hodi actui, nam per hanc responsionem si placet veritas
Canonis dicentis, mala opera sua, et si dicentur malitia
malorum operum tunc operari.

Contra hanc responsionem uterique iuro, qui e auctor actus
peccaminosi. Tunc ergo male male, in illis circumscribis, in quibus
supra conuagitur male cum forli qualibus, dicitur debet et
simpliciter auctor peccati, et malitia forli, per tunc quod
terminans ad male peccati, et riget auctor in illis circumscribis
in quibus male cum forli supra conuagitur. mi: supra
adversarios e. Cetera, quia tunc si nunq effi cauter amat
male peccati, qua actus bonus, quia de facto suo ubi
procedit et vult ac iura ego effi cauta forli auctor
ad se exercitum libere creata! atq. ut ait. Aug. lib. 83
questio 12. illo auctore cum dicitur, illo volente dicitur. mag:
ut hoc in ob. alia vobis dicitur de cau et auctor peccati simpliciter,
loque quia amat et effi cauter vult actus et physical mala,
sanguo determinat, tunc qua se it identifi cari, et qua
id est, passio et impeditur tunc omni malitia forli, et
malitia ex se se non intendat, imo potius illa ab eo vellet
prohibere de non intendere, imo nollet malitia forli, et
vult actus physical et delectat illa physical, sig. videtur
si cade, in qua e bonus. insitibile: go em tunc cum hoc totum
prestat, et simpliciter auctor et actus physical et malitia
forli.

Contra e ad qui patet aut precipitatur male peccati
actus et physical, qua videtur sine peccato forli dari ad posse
simpliciter e auctor et cau per se peccati, quamvis ubi
tunc aut fuerit factus actus non intendat. imo tunc in peccato
ad veriores est auctor peccati, si moraliter mouerit.
Tuendo, insigando hastando ad actus physical seu male peccati;

Quia hoc est qd dicitur prohibere, qd. Longe magis e
 Sicut et Cetera per se peccati qd. dicitur prohibere. qd. con-
 ides qd. prohibere repugnat moralis determinatione
 ad male peccati, quia qd. voluntas huius faciendo
 in libere determinatione ad actionem e. id est ligata
 cum malitia v. indispensabiliter bene. Atq. per
 hanc determinationem longe certius efficiet et plius incli-
 nat ac movet ad malitiam. qd.

Contra e. qd. implicat nos ideo peccare, quia voluimus
 qd. Deus vult nos velle: Atq. si Deus p. dicitur
 peccare ad male peccati, si peccamus per hoc qd. velle
 id qd. Deus vult nos velle. qd. magis e. dicitur repelli-
 bile qd. patitur et obligatur qui distinguunt duas
 voluntates in Deo, una qua Deus aliquid vult. Nihil
 qua Deus vult nos aliquid velle. in suo casu n. e.
 obligatio nos exformandi cum divina voluntate, mo. e. qd. qd.
 obligatio non n. exformandi! si enim a. qd. hoc velle
 n. dicitur alicuius huius nec incedunt Deum sui vicini, licet
 Deus in se velit! et ideo hac voluntate Dei n. e. regula
 honestatis in suo casu per Deum, v. p. dicitur
 possumus nos exformare divina voluntate possumus si
 illa nobis per Conventum: Deum, si per sua capitula
 natur: atq. hac voluntate Dei e. regula honestatis
 infallibilis qd. ante mi: hoc Deo peccat, quia vult
 male peccati, et n. p. huius quia vult forte per forte
 malitia peccati, qd. inde patet, quia n. p. huius prohibita
 ipsi e. malitia fortis qd. em. arbitrio physico non
 dicitur, furti fornicationis qd. dicitur e. quia n. huius
 cum malitia. Atq. Deus vult efficacissime n. huius
 hoc vult male peccati cum ad id physice p. dicitur
 qd. peccamus per hoc qd. velle id qd. Deus vult nos velle

quae reglarum honestatis, alia, enim quales post peccata.

Sicut Deus determinans ad male peccati faceret hoc esse
optimo genere: quod si est auctor peccati. Quibus hoc improprie
Benedictus. Nam nego. Con. nam peccata si paulo non sunt
creanda mala ut creentur bona. et sic post se optime.
sine quibus em actiones auras.

Quod 7. Deus ingruit in male peccati non ut causa efficiens
sed ut efficiens tunc quod non a causa per se peccati. Quod non
per hoc solum peccati quod Deus faceret ad peccatum aut peccat
quod non prode terminat ad male: si ante probat quod Deus
non est auctor et causa per se casus hoc defectus ac peccati. Hoc
chrisi in eo dicitur causa efficiens et peccati. quia libere
ponit casus quod cognoscit in mala. et sic prohibet
Deum ante peccata non: efficiens autem per se vult
et inevitabili prode terminat quod non hoc non ab actu
quod cognoscit malum et prohibet. in eo Deus est prope
causa efficiens. nam illa causa dicitur efficiens. quod si
alia efficiens et libere determinat ad operationem curvas
obliquas et obliqua legibus honestatis et mala. quod
dicitur in se curvitas et obliquitate: hoc ante peccat
Deum. quod. Quod si Deus volens non moveret ad actum
qui dicitur in se peccatum peccati: est prope causa efficiens
longe magis si quod movet physica. tum hoc prope
longe certis et certis cum actu quod peccat.

Quod 8. qui vult velle si opus est ut velit in alium
concedit si enim Deus vult quod mala peccatoris. Aliter
vult peccatum cum quod concedit quod licet hoc velit
male peccati. si non vult corde. Con. si opus est
velit aliter. si aliter sit in malum. Concedit autem si quod
quod impedibilitas omni et pro. nego. si aliter sit antecedens
quod prodeponit ad aliter peccati. si quod velit
aliter si velit unum absolute nulla causa prope
pro ne nego. si velit unum quod non aliter aut

facta suppositione ad hanc Con: Sed n̄ vult perire
nisi supposito peccato: suppositione vero peccati se parat
vult, quia parat in vis motu q̄o sumit medicina. iam
vero facile peccati est cum mali v̄ deahficatu v̄ iunge
dicitur cum mali conant.

Obij. 6. ad v̄ vult motiva, qua dicitur claudo, determinat
ad motu, qui determinet ad obliqui lac aut Curvitas
motu: q̄o n̄ negat, ut em̄ deus q̄o determinet ad male.
qui determinet ad forte. Q̄dij. aut: Determinat ad
motu aliquo in genere Con: ad hunc in specie curvus et
obliquus nego. ad vult efficaciter movet sicut impulsus
quidam se parat q̄o indifferens et quodlibet cum motu
vult et Curvo, imo per se v̄ suata intentione ad mali
nisi potius ad motu vult. unde si generet impulsus in
libra recta, fieret motu vult q̄o ante omnia huius in specie
Curvus et obliquus, q̄o per accidens et propter contrarietate ad
v̄ impulsus, dicit referri in vult Lybia, quo impulsus dicit
longitudo: q̄o deus q̄o determinaret ad hunc vult motu.
Adij. qui n̄ q̄o ee sine malitia. q̄o si em̄ Lybia est indifferens
ad motu vult et Curvus, Adij. sponte determinaret ad
motu, qui n̄ potius ee Curvus, v̄ faciant h̄ lesiones, em̄ ad
p̄inet paliter influenda est Curvitas motu.

Obij. 7. Sed in via si oia h̄ia gerunt ad male peccati
quia gerunt ad forte, p̄fluit enim ut caa vult Curv
Creatura ad quavis actione em̄ tam libera qua vult.
q̄o n̄ em̄ q̄o determinare ad male, quia q̄o determinet
ad forte est dicit em̄ si forte distinguit a mali, v̄ si
malitia p̄sistit in pura negatōe seu paratōe Con: si n̄ distinguit
p̄tōis: quia gerunt ad forte peccati forte est vult
determinans Con: males et vult vult determinatū nego.
si malitia peccati p̄sistit in pura negatōe seu paratōe,

Causa est, quod cum ipse non generaliter in
 malitia, cum non est actio qua producat nihil in se
 malitia quodlibet realiter in ipso, sed ad hoc quod
 realiter modo quo ad male, quia implicat per se
 actio, qua non producat unum et non est producat altem
 realiter identifi- catione potest esse, sed non est ad
 male peccati. Sed ad hoc quod generaliter, nulla ratio est
 quod ipse sit auctor aut causa per se peccati, sicut in
 hoc sequitur si proprie praedeterminat, quia causa
 peccati actionem cum creatura ad unum per se hoc ipse
 praedeterminat, imo quodlibet minus aliquid hoc dicit,
 quod ipse quod peccato se apud hanc, servit me
 fecisti in peccato dicit, quia ipse peccator est vult
 cum sua libertate, qua per se vult, ad agendum
 se determinat. Causa est, quod non ad peccatum pro-
 determinat, ipse libertate in se ipse praedeterminat
 ad peccatum praedeterminat imprimendo in eis vult
 qualitas in peccato vult conuenit.

Angelis, sed vult quod sunt ad peccatum, peccatum
 vero in malitia peccati non vult, est peccatum aut
 malitia peccati sit realiter identifi- catione cum quodlibet
 quod cum non vult absolute male quia vult hoc
 est determinat ad unum, quia determinat ad altem,
 quod dicitur, aut vult quod in actu imo hoc in actu
 hoc quod quod ad peccatum in actu imo est de rebus quo
 cum vult actu imo primum in offere, hanc
 quod cum vult, quia nihil adhuc mali quodlibet, quod
 ad peccatum in actu imo est actio dei realiter identifi- catione
 cum actione peccati creatura hanc quod cum cum
 absolute non vult, quia non potest efficere unum velle
 quia vult altem identifi- catione, ipse actione mala
 creare.

104

Urges item Deus em absolute vult quorsum sunt ad peccatum
 in actu ad. vult enim actualiter quorsum cum creata, ne pl
 alius explicari, quod bonis absolute vult decreto, quod hinc explicari
 nobis applicat alios ad actu immo primum indifferente, nisi se hinc
 em quorsum actuali ad peccatum: qd. Q. nego aut. qd. Deus vult actu
 immo primum indifferente, per se vult quorsum actuali ad bonum
 quia, sedet actu immo primum ad hunc finem, percipit, et quorsum super
 realibus hostat ut eliciat bonum. quorsum vero actuali ad malum
 vult ad hunc primum. decreta vero divinus quo hinc per hactenus
 immo primum applicari ad per se aut iusticia. vult hinc hinc. Sares
 actu immo primum indifferente ad bonum et malum ut eliciat bonum
 nolo in experire malum, aut quorsum actuali ad malum.

135

Urges item quorsum primum vult nisi volem plias facere
 coram: igitur ad peccatum si quorsum actu, nisi volem actu quorsum
 primum: con. si dicitur ad quorsum determinans con. ut determinatus
 primum: nisi volem peccatum con. nisi volem absolute facere ego
 itaq. quorsum existere potest quorsum actuali ad bonum, quia
 em absolute vult, ut hinc potest existere quorsum ad bonum, quia
 Deus illud absolute vult, quia si est, non est non est possibile volente.
 simpliciter existere, quia Deus id intendat, nec bonum qd. qd.
 ad procedat ex voluntate Dei.

136

Urges item ultimo Deus vult permittere peccatum: qd. vult
 permissionem peccati. qd. ista vult id est hinc actu. cum actuali
 quorsum ad malum: qd. qd. dicitur con. qd. vult permissionem
 actu con. passiva nego. actuali permissione decreto
 collata potest passiva immo primum indifferente, et quo Deus
 si vult impedire peccatum, hinc quorsum actuali ad peccatum
 et quo Deus vult actu immo primum indifferente ad peccatum
 ut inter alios qd. hinc actu, actu immo primum vult a bono hinc
 qd. primum actuali, impedit qd. e. incongruibile cum peccato.
 qd. qd. Deus determinat ad quorsum indifferente peccati quia
 determinat ad peccati malicia: qd. con. determinat ad quorsum indifferente
 malicia quia ad con. qd. dicitur actu, determinat ad quorsum indifferente
 qd. hoc, id est Deus e. con. con. simpliciter existit hinc actu
 malum in individuo nego actu determinat negare

137

si est deus est causa cui non existat aliquid aliud in individuo. et
est deus: cum altera parte: quia determinat ad malum
sine Con: negative v eo modo. quo determinat ad quod
Individuali nego. si libi subiret calor, aer, quater
nam? et in similibus in se blasphemias, n' eem ego Coa
simpliciter aut existet hoc numero malo. et p' hanc
libi aut non existet alia. si em deus q' nulli sufficere
medice malum actus a quavis vel sufficere impedire
Ceteros actus malos oro similes.

Idem ad hunc. Male peccati est ens qd est volubile et mobile
a Deo. qd em a deumabile a Deo, qd deus ad id qd dicitur
vincere et se simpliciter. Aliq' auctoritate quidquid est bonum
aut ens a Deo inclinatum est participatio quaedam divina
bonitatis: Deus autem quod est participatio sua bonitatis.
go. His ens oem malum est in ente, nam qd est, nihil boni
est: qd est deus velle qd libet ens, ad ego magis peccati
pro a parte. nego Con: triplex enim est bonum, ubi est
delectabile, honestum: de parte boni ubi est delectabile,
universum ut est ut peccati qd est amari. ad adu. In: mi: si par
ticipatio bonitatis divina est iuxta regulam rationis
divina voluntatis Con: sic nego. determinata creatura ad
vel malum est qd est ad hunc inclinationem, unde querit deus
peccati ne peccati in peccati huj. ad dicitur de ens et
malum in ente iuxta quod est physica Con: morale
si est nego. si aut iuxta malum est qd est nati? si malum
est vel peccati quod est, quavis malum sit peccati quod
est peccati quod nulla. Pl. ob: quod quod hanc q.
placeat

Solvuntur objectiones

Quint Contra quarta probat.



Sed ino in graa n e per se et pfecte effi. cae. h e qm p h a t
 ead. similit aut equalis graa p effi. cae apud unu d. h a p f i c a e
 apud altem: h e i e qm a t g r a o p i o n e h o u t c o m m u n e n a m
 quilibet pluris est mal. graa effi. cae. p n. m. quavis enim
 caliditate melior et physice p h a t a n t a q u a l i t a p u d d u o s
 graa, quom unq. g r a t i t a t e a l l e r d u p e r b i l. h n i l l e q u i g r a t u r
 p u r a c t u s g r a t u r m a j o r e. h u m a g g e t a p u d d u o s
 d e p e n d e n t i o q u a m a j o r e e m a j o r i l l a g r a a q u a d p p e r e m u d e l
 u t i l i o r e h o r e p a c e r t i m p a t c a m h o c a l l e r b i p e r c a l i q u a
 u d e t u t i l i o r e h o r e. v. I l l u d b e n e f i c i u m n o c b e n e f i c i
 m a j o r e i n c u i q. c o l l a t o. s e m n a g i s m i t e r. a l q u i d e m m a g i s
 m a j o r e q u o d a t g r a a, q u a d p r a u d i t a g r a a e f f i c a e
 q u a d a l l u m i n a t i o n e t i n s p i r a t i o n e p u n p e r a l i u d a l i a r e
 g r a a p u r a q u a d p a r e h i s t o r i a t a n t i n c r o n a t u r. I l l i g

Obi r. s. d. l. q. h. de graa pfecte. p. d. docet 140
 nos posse abicere graa, aut d. p. h. i. r. e. p. a. l. h. e. g. g. a. p. h. a. m
 Concl. voluit damnare Calvini, qui docuit l. g. p. a. n.
 d. p. p. e. n. t. i. a. t. o. l. l. i. p. e. r. g. r. a. a. e. f. f. i. c. a. e. q. u. i. s. l. i. b. r. o. n. d. o.
 p. r. i. s. t. a. p. p. a. s. s. i. o. s. e. n. t. i. t. v. o. l. u. n. t. n. o. v. e. t. g. r. a. a. n. q. u. a. l. i. t. e. r
 m. u. l. t. i. s. s. a. e. c. u. l. i. s. t. e. a. d. m. e. t. e. r. i. a. n. t. n. o. s. t. r. a. p. o. s. s. e. a
 p. e. d. e. l. i. c. t. i. o. n. i. n. o. t. i. o. n. i. a. u. t. o. b. t. e. m. p. e. r. e. a. u. t. r. e. s. p. e. r. a. r. i. p.
 I l l a e f f i c a t e r a c t. e n. d. o. a. b. h. o. c. a. u. t. e. t. c. o. p. o. p. l. u. r. i. m. u.
 a. b. e. r. r. a. r. e. t. g. e. n. t. i. u. p. l. o. q. u. e. r. e. t. h. u. d. e. g. r. a. a. p. e. f. f. i. c. a. e. n. a. m
 C. a. l. v. i. n. u. s. a. g. n. o. v. i. t. c. o. l. l. a. t. i. n. u. m. i. n. a. t. o. e. t. i. n. s. p. i. r. a. t. i. o. n. e. s. e. m
 d. e. h. i. l. i. s. q. u. a. m. i. n. f. e. r. a. n. t. n. i. s. t. a. e. v. o. l. u. n. t. i. p. l. u. r. a. c. t. i. o. n. e. s.
 e. t. e. f. f. i. c. a. e. s. d. e. t. e. n. d. e. C. o. n. c. i. l. i. v. e. l. e. t. c. o. p. o. s. d. e. l. a. r. a. t. e. a. l. i. s. e.
 g. r. a. a. t. i. n. t. e. l. l. i. g. i. q. u. a. p. e. h. i. n. g. h. i. t. v. e. r. b. i. s. q. u. e. r. t. e. n. o. s. q. u. e. r.
 t. a. d. h. e. e. t. q. u. e. r. i. m. u. r. I. t. e. m. g. r. a. a. q. u. a. p. e. r. d. o. n. e. m. u. r. a. d. p. u. b. l. i. c. a. e. s.
 q. u. e. r. i. m. u. r. a. n. t. e. t. p. u. b. l. i. c. a. m. u. r. s. o. l. u. p. e. r. g. r. a. a. e. f. f. i. c. a. e. p. o.
 C. o. n. c. i. l. i. s. g. l. i. p. o. n. a. t. g. r. a. a. p. a. r. t. e. e. f. f. i. c. a. e. h. i. v. o. l. u. n. t. 141
 h. u. a. e. e. t. d. i. s. p. e. n. d. e. n. t. i. a. g. r. a. a. e. a. l. i. i. c. e. r. e. g. r. a. a. t. p. o. a. n. t. p. o.
 p. e. c. c. a. t. i. o. n. e. d. i. s. p. e. n. d. e. n. t. i. a. v. e. a. a. i. n. a. r. e. i. n. f. e. r. u. n. d. q. u. i. d. e. t.
 C. o. m. p. o. s. i. t. o. a. d. v. o. l. u. n. t. a. t. a. n. d. q. u. i. d. e. i. m. p. e. d. i. r. e. q. u. o. m. a. g.
 e. t. p. u. b. l. i. c. a. m. g. r. a. a. h. e. t. s. e. q. u. a. l. i. t. e. r. p. e. r. h. u. m. a. n. u. m.

In quo quod abire illis dicitur, quod pro parte deli-
 quod existit, ab illis separata et diversa est volens, et in
 hoc illam eam Corul. dicit, posse nos quod abire et
 illi dicitur. Et nego aut. ad quod dicitur, ita ut tangente
 dum enim Corul. dicit, quod dicit illius quod dicitur
 si vellet. et dum dicit ap. 5. posse ita ut tangente
 deo Cor hanc per seipsum hanc illuminat, et illa et
 abire et. manifeste intellexit eam Compositum, nam
 ino petiit, quod de hoc, quod tangit, et hoc de
 presentia, dicitur tangente pro Cor hanc per seipsum
 illuminat, et de illo hoc quod tangit, et dum a
 tangit dicitur posse abire inspirat, si quod dicitur
 et illa quod de facto existit, et qua sig Cor tangit.
 et Corul. clare loquor in eam Compositum. Cor enim per se
 a quod qua dicitur. Ad hoc dicitur dicitur, posse hanc
 volens respere et posse abire inspirat. et de receptione
 quod dicitur dicitur intelligi in eam Compositum, et enim respere
 quod qua dicitur, et hoc in eam Compositum, et enim respere
 abire et inspirat. Et verba illa abire et dicitur hanc
 Compositum involvat et dicitur excludit, quod enim abire et
 quod qua dicitur, et qui dicitur inspirat, quod dicitur
 qui dicitur vocabulum quod dicitur, et dicitur dicitur
 dicitur dicitur abire dicitur, quo dicitur abire
 dicitur dicitur abire dicitur in eam Compositum hoc dicitur
 et de illis: obtemperare aut respere: quod dicitur Compositum
 manifeste involvat, et loco hanc quod dicitur, abire
 quod dicitur, autem respere, et obtemperare aut respere
 et hoc in dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
 dicitur hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
 dicitur Compositum loquere, et dicitur quod dicitur
 et, ut in dicitur in volens, et hoc dicitur, et hoc dicitur
 obtemperare et respere, et multis antea dicitur dicitur
 dicitur et.

Non per illos verum heresi, qui longius ab heresi recedunt, non
longius ab heresi recedunt, qui deest opposita quare opposita
qua qui opposita heresi illi opposita: at ipsa quare oppo-
sita heresi non per se vera, licet vera sit per ipsa quare heresi
opposita. imo ipsa quare opposita ipse est nova heresi
vel patet in hoc exemplo manifeste. si enim heresi est
ipso: nulla persona dicitur in caritate, et simul heresi est
ista aut persona dicitur in caritate. Ad id rego autem ad hoc
quid sit de pelagiana heresi de qua supra. Thomistarum
doctrina non magis recedit ab heresi Calvini qua rego, nam imo
ante Nicola erat et jamo studium demerant et exasperant
heresi Calvini libertas negantis. Ad id sicut non quare
cum Calvino in hac materia: quia de se in ipso efficacia tollit
libertas si Thom: cum alio quare in altera hac materia
dat quare ipse efficacia. iam vero in hoc rebus pars erat quia
rebus ipsa non ab eadem et si dicitur in obsequio
venire cum heresi, ne fas est deprecare imperium in tantis
supere ante hoc discrimen: qui deprecatur quare terminat aut
quare ipse efficacia, difficultas habet ostendendi Calvino quod
cum hac quare libertas, quare quid difficultas maxima
ita ut nonnulli Thomista velint se apterim inde imperio
ostendendi Calvino, quare cum quare libertas, de hoc
ostendendi. Certe si Thomistarum doctrina non est amica
Calvini et sic specie et aliquid rego dea post hanc
materiam et ad hoc ostendendi. Venitque de hoc deprecatur quare
maxime sibi ipsos opta, cum olim dicitur famosa illa
austrii quare, Audi: Perroni Henrici 2. in regis Gallie
Poma legatus in quare cum heresi, in cuius
Elementis Pontificis alloquebat, quare hanc, et in hanc
ab aliis Europa scribit, ut hinc de quare terminat doctrina
scriberent. S. B. en dem dicitur et non liberis potestate
futuras per se media

An Deus videat actus nostros
liberos conditionate futuros
per
Scientiam Mediam?

Sciendum imo. Scientia media deservit se, & scilicet quodammodo 145
et conditionalis, qua Deus independenter ab actuali et libero
decreto videt indifferenter, quod libera voluntas est actura pro
hac aut illa conditione quocumque modo, si non expresso conceat.

Sciendum vero vocari media, quia medium tenet inter, scilicet Dei 146
reposita et libera, reposita reposita existit et non dependit a libero
decreto Dei. libera contingenter existit, et dependit a libero decreto
Dei. quare tunc neutrum est per se media et neutrum, quia neutrum
implytate est, per se quia participat unum prout ab utroque, quod
genitum a libera, independenter a reposita.

Sciendum hinc inferre esse oportet, scilicet media conditione et conditionate 147
conditionate est actus liber, qui est sub hac aut illa conditione, quod
est solus actus in se indifferens, et sufficiens ad operandum
agendum, licet enim ordinem, scilicet media sunt personi per
has aut similes voces. per se tunc liber et arbitrium a. liberum quodlibet.
ita dicitur potest intelligi ex parte conditionis in reliqua, que prohibent
actus in se prout.

Sciendum quoque per scilicet media affirmari quidem sub conditione, 148
et negari conditionate et tunc affirmari et negari conditionate, alias
nam non est scilicet conditionate, sed absolute. Et tam conditionate,
que conditionate affirmari absolute, unde ad veritatem affirmati,
conditionate non requiritur certitudo et purificatio conditionate,
quod in se conditionate vera, quod conditionate aqua purificabit.
Sciendum ultimo per scilicet media non tunc videtur conditionate 149
nata futura, que aqua absolute per futura non est

Dilectionate futura, qua futura sunt absolute nō in
 veri ut absolute futura sicut dilectionate futura, eo
 quod modo, quōd tunc ab aeterno per seclia simpliciter intelligitur
 nō tunc videtur possibilis qua aequali sunt absolute futura sicut
 qua sunt absolute futura, quoniam nō ut absolute futura sicut
 ut possibilis, diuina praecipua de se oia tunc seclia media de quibus
 edicuntur, ut quilibet oia libere, tam praesentia tunc, qua
 rāo oneret, sicut tunc per seclia media videtur sola dilectionate
 futura qua aequali absolute futura sunt. hi praecipui.

150

Dicendum tunc per seclia media intelligitur videtur
 nos ut dilectionate futura in seipsis. tunc oia, sicut in se
 Amicos alios, quod plurimi sicut in seclia simpliciter
 et cognoscit alios, ut libere, dilectionate futura, aliquid
 illos cognoscere in nullo alio medio, quia via talia media sunt
 indifferencia ubi quilibet dona, sicut libere creari, nō in se
 tunc ut decretis praedeterminant, nō de seclis concomitant,
 nō alium antecedat et quilibet concedit, sicut videtur in de seclis
 modo decreto in seipsis. hoc autem est videtur per seclia media.

161

De a. Est de oia perfectionis dona ut tunc quilibet oia et cognoscit
 quia et opus sunt seclia et cognoscit seclia per seclia media
 seclia dilectionate futura sunt seclia in seipsis per seclia media
 seclis, sicut tunc et cognoscit in seipsis. nō est seclia nisi
 modo enim sunt seclia, quia sunt regulatae, obiectiva ad seclia
 cognoscit seclia in seipsis per seclia media. quia si nō erat, seclia
 per seclia media seclis, nō ideo nō erat, quia simpliciter nō sunt
 seclia. et hoc nō ut patet a seclis, nō quia nō sunt seclia
 terminantur seclia, nō hoc iterum non, quia nō sunt seclia
 oia. et creari in seipsis sunt igitur terminantur in seclis, nō
 arguunt imperfectionem seclia, quia creari sunt oia simpliciter
 tunc impletur, nō denique, quia seclia sunt seclia simpliciter
 et cognoscit dona, nō hoc iterum nō, quia sunt absolute futura
 nō sunt seclia et seclis seclis sunt seclia. sicut cognoscit
 in seipsis, ita nec sunt dilectionate futura licet cognoscit in
 seclis.

Obvium objectiones

Deinde

Obvium de iusticia decreti ad Cognoscenda Futura Conditionata

Obvium vero nihil est esse & quisi ut futurum nisi praeponatur ois Caes. 164
 Et inter Caes. quas praeponit utitur actus liber & iusticia
 requiritur decretum dei: qd dicitur. Illa media e laus huius. Qd dicitur. mag.
 ubi praeponatur ois Caes. eo modo quo futurum est. Veritas
 absolute dicitur. sicut absolute futurum. conditionate sicut conditionate sicut
 futurum. Con. alij modo nego mag. ubi liber n. mag. dependet
 a potestate ab arbitrio voluntatis. Create. qd a decreto dei praeponatur
 praeponatur. et in ad hoc ut illud est ubi liber n. requiritur ubi
 praeponatur voluntatis. Create. qd praeponatur. sicut illud qd est. qd am n. requiritur
 decretum qd actus sicut dicitur qd est.

Dices vero iusticia praeponatur absolute ab actu
 absolute ubi sicut dicitur. qd hoc praeponatur ad futurum conditionatum.
 qd futurum absolute praeponatur decretum absolute
 quia nihil est sine decreto et voluntate dei: qd futurum conditionatum
 praeponatur praeponatur decretum conditionatum. Qd dicitur. mag. sicut dicitur
 decretum conditionatum. id est decretum absolute conditionatum existens
 Con. decretum conditionatum. id est decretum absolute conditionatum
 absolute et negative conditionatum nego decretum absolute
 praeponatur requiritur ad actu neut absolute futurum ut Caes. n. quid
 praeponatur praeponatur. sicut ut aliqua Caes. per qua qd dicitur
 dependens a. sua natura. decretum vero oppositum conditionatum
 et praeponatur existens n. requiritur ad actu neut conditionatum
 futurum ut Caes. n. etiam requiritur. Con. illa in statu
 conditionatum praeponatur in actu praeponatur et hoc non quia decretum
 tale quia conditionatum ante iusticia conditionatum nihil praeponatur
 causam. quia causa sicut praeponatur. n. requiritur. n. Caes. praeponatur
 in statu absolute postquam e praeponatur. conditionatum et hoc
 praeponatur n. quia per decretum quia conditionatum absolute ad
 praeponatur actu neut. sicut dicitur ad ea decretum absolute absolute

Et iuxta advers: quid absolute

Dices ad h. sufficit ad actum diligenter futurum aliquo
decreto. Sed quod est et non requirit decretum quod actu absolute
lute sit, si enim ad actum absolute futurum non requiritur
decretum absolute sit, si sufficit decretum quod est quod
si ergo sequatur si ergo requirit decretum existens in
actu eius, non requirit decretum existens in actu eius ab
aeterno, quia decreta, que sunt, fontis ab aeterno sunt.

Dices ita ad effectum diligenter futurum requirit decretum
quod hoc ipso requiritur decretum actualiter existens, quia
decreta diligenter futurum in Deo boni non habent potestatem
decreta sunt et existunt quales ab aeterno. Ergo non ad
effectum diligenter futurum sufficit decretum, a quo non
est futurum cum in tempore cum hoc implicet, si deest iam
ab aeterno, si deest puri si carere et absolute potestatem, quales
requirit enim non est quia potestatem deest et existens ab aeterno
non diversa de preterito sed si potestatem alia semper erit et
effectum dispositio.

Ad h. quod ab aeterno deest a statu mera potestatem
ad statum futurum rationis diligenter futurum debet habere factum
sui existens, aliquid potestatem futurum ab aeterno deest
a statu mera potestatem futurum ad statum futurum diligenter futurum
nata, quod debet habere causam, si ergo non habet effectum
ergo, quod ab aeterno deest, si ergo non habet effectum
et in cognoscere. Deum debet habere causam sui existens, ergo
quod deest causam debet et in se non ab aeterno nihil est
sunt causa sui, et statum diligenter futurum potestatem futurum non
aliter sunt quod in mente divina, quia connoit, nam
deest et a statu mera potestatem futurum futurum in statu
absolutum actualiter existens, si quidam futurum causam futurum
et causa ibi futurum in vacua.

169

Dices, a via futurum in se deest non habere effectum
si potestatem futurum a statu mera potestatem futurum ad statum
naturam. hoc ante a statum futurum si sunt absque causa sui

De eo certitat, ad eo enim p res e v n e p p h o vera
 re falsa e out aut phlegm, alqui p p h o de p a n a
 d i l i o n a t e q u i t u r a e n u n t i a t d e t e r m i n a o r e i q e d e n d a
 h i p o d a b i l i t e d a r e h y d i l i o A t n d i c i t q d e i q d e t e r m i n a o
 e a n t d e h y a b s o l u t e n e l g o p p h o c h i r e v e r a l i c e t
 d e t e r m i n a o p a n i a n d e h y h i q u o d d a r e h y l i g o d a r e h y
 p i l i o i q e p i e n d e r e t p i r a u l a n a m e n p p h o d e o l l o
 a b s e n t e e g d e b e l l i g e r a l u r c a s i n H u n g a r i a e v e n
 h i l i c e t s o l u i q u a A t n e i q o b l i g v e r i f i c a t i u m
 d e h y n e q d i g m d i c e n d o e d p p h o v e r a n e p i p a
 d e h y n e l i c e t o b l i g i p s i q d e h y n e d a r e h y b l i g p p h o
 l i p u n t e i c a r e h y p i l i o q u o d i q u i d i c i n g p p h o e e
 e e r u p n e n d i c i n g p i d a n o r a p l i b i l i t a v e r i t a t i z
 d p p h o e e n e a t c a u t h a r e d e h y e o p o d q u o o b l i g
 e t a l l i a t u r e i q u i t e n t e t a n t p r o a t e m o d u s q u a n d i
 q u e s p p h o s i g n i f i c a t .

Solvunt objectiones

Solutio ex Determinativo scilicet
 media

Solutio dicitur ad p r o p o s i t i o n e m c o g n o s c i n i p i n m e d i o
 p r e s e n t i b u s p a l e r e t i n g a l l i b i l e s c o n c e p t o g o p i n d e c e n t o
 i n p o p u l a t i o n e m e d i a p r o p o s i t i o n e l i b e r a d i l i o n a t e q u i t u r
 p r o p o s i t i o n e a b s o l u t a c o n c e p t o d i v i n o r e g o p u n t
 p r o p o s i t i o n e p l i g d e i p r o c e r e v e r e t n i s t o t a b s o l u t e p l i
 h a e t o p i l i o d i g e c o g n o s c e r e q u i t u r a d i g e n t i a
 p r e m e d i o p r e s e n t i p i p s e m a b s o l u t e n e p r o p o s i t i o n e
 q u i t u r a n i a l t e r c o g n o s c e r e q u a i n m e d i o d e c e n t o
 p r o p r e s e n t i p r o p o s i t i o n e n e e t i t a m i s e d e l i s h o m
 b u m l i p r o p o s i t i o n e d i c a t p r o p o s i t i o n e m i s e m i s e l i s q u a n t a e
 s c i l i c e t h u a e a n e .

229

autq determinari, cum aliqz decretu n carat, in quod dicitur
Qua: dicitur: n: d: est actu determinare per aliquod sibi pfectu
p: est aut existit actu con. d: est determinare per aliquod
p: est pfectu: d: est determinare ad dicendum qd: pfectu con.
n: est determinare ad dicendum qd: est, et quid n: ab ea.
d: est ab dicitis objectiva sicut qua n: ego.

199

Obj 5. Si nosse actu dicitate sicut quibus determinat
ad dicendum determinat ab aeterno: hoc e: imperceptibile
cum eam actu sicut dicitate quibus absolute esse sicut
quod sicut ab aeterno determinare quod sicut e: in actu perpetuo
determinandi: q: dicitur: dicitur: determinat: dicitur: pfectu
e: effectiva pego. objectiva sicut con. sicut hoc pfectu
p: con. ab aeterno cognoscit non actu dicitate sicut
perceptiva in pfectu hoc, q: actu nosse dicitate sicut
quibus sicut obitu cognoscit esse sicut ab aeterno, q: ab aeterno
determinat cognoscit dicitur: pfectu in actu perpetuo determinat.
qd: dicitur: actu nosse dicitate quibus determinat ab aeterno
determinat ab aeterno sicut dicitur: dicitur: e: esse a pfectu
origines sicut, et in pfectu perspicacia e: aeterno cognoscit
qd: neq: dicitur: aliquod pfectu objecto, q: actu sicut dicitur
qd: e: et vocat istam talis pfectu n: e: qua hie. Con:
ab aeterno, ut actu non dicitate sicut, et sicut
con. sicut, e: partim quia con. e: dicitur: partim quia
nosse actu est.

Obj 6. Si nosse volu, aut actu dicitate quibus determinat
sicut sicut. volu, aut actu nosse e: pfectu. sicut sicut
hoc e: sicut. Con: dicitur: n: pfectu, quo genere pfectu
precedat, n: eam pfectu dicitur: causa sicut e:
naa, n: pfectu, n: alio sicut, n: sicut e: pfectu
qua dicitur: a pfectu dicitur: pfectu.
qd: actu nosse dicitate quibus pfectu dicitur: sicut media
pfectu alio dicitur: aut dicitur: pfectu, qua pfectu
sicut ab actu dicitur: sicut, et pfectu in pfectu dicitur:
religiosa pfectu. sicut hoc pfectu pfectu volu, aut
actu sicut pfectu dicitur: sicut dicitur: pfectu?

quoniam cum alio volens et habet factum realiter eadem
in habet temperat volens. In scriptis: habet libet eam
volens pro volens. et deo quoniam habet quia volens libet
volens et scriptis. si enim deo via volens agit, agit aut
agere, quia deus potest. et deo deus potest, quia volens
agit, agit aut agere et volens, insuperato toto actu suo
suo non libet et impedire. solv. qd: quia per hanc
causam non libet.

Obstantur objectiones
Quae
Obstantur ex Lesione nostrae
Libertatis

Scientia vera quae est unum, inquit, ut suspensio, non
veritates libere determinate futuras. ad id ut causa in loco
modo procedat in eligendis, aut deliberandis, quibus
auxiliis: procedat ante loco modo, si dicitur ad
operandas causas. et haec media praesentate et ostendunt
quibus auxiliis creata est generata et determinata. et sic
ut si quilibet applicata quae est proderit, aut proderit
respondeat una cum libertate hominis, quae non in nullo modo
ita libertas si difficilius solvatur. Haec.

Quod ino scientia media est ea via per se sufficiens vero deo 180
indispensabiliter creata cum determinato actu futuro, et
altera ita est prior auxiliis absolute existente et operante
actu libero, quod tollit libertatem, deo enim est prior, non
creatur cum actu libero et simul est principium, impedit
libertatem usque. hoc est in scientia media: quod deo est ad
probatum deo: quod cum non actu libero indispensabiliter
concreta existit proposita, quod hinc a hinc determinate
futuro, ita per se principium auxiliis et non actu libero, hinc
quod hinc absolute existit impedit libertatem non
actu neque.

Acta media est causa non operans absolute, sed e causa illi media
et remota. actus autem non operans ad operans prohibetur, sed per illa
natura physica et moralia quae proxime et remote influunt, quibus
procedit per se intelligitur non potest per se impediri ad agendum
et non agendum. A quibus operans non potest per se intelligitur non potest
cedere ad agendum et non agendum. si est in actu, uno proximo, quo
causa media est remota ad agendum non includuntur omnia remota.

184

Obj. 4. Acta media est causa, quae proprio praerequisita exercitibus
liberum. De causa proprio sequitur ad liberum exercitibus non potest
impedire per exercitibus liberum, cum enim am in loco aut conditione
libera potest impedire et deservire illa loco potest aut conditione
si dicitur: non potest impedire per illa exercitibus liberum, ad quod causa
proprio praerequisita est: per aliam exercitibus liberum, ad quod causa
et proprio impedire per se non potest impedire per se, quia
Acta media operans non praerequisita ad operans, sed per se proprio
ad operans. Sol. reliqua object.

Obstantur reliqua
Objectiones.

Obj. 5. Acta media obicitur vade familiaris, emipelagiana, haec sic: 185
quod non est admittenda. Quod operans amittit physica dicitur vade in
usu Calvinianis et maximo. quod non est admittenda. Quod dicitur: quod
non est admittenda. Acta media cum agitur emipelagiana non est remota
remota quod non est admittenda. haec sic: et dicitur: erroribus et ego con-
puro emipelagianorum dicitur dicitur error, imo quod quod dicitur
per se quod non est admittenda. quod dicitur: quod dicitur: quod dicitur:
per aliqua praedicta media realia, quod dicitur: quod dicitur: quod dicitur:
non est admittenda. in voce non est admittenda. et nobis media operantibus
et per ista non promittit ad quod aliter error orati, ad vim
absolute neutra aut demerita non operantibus in operibus quibus
ante illa dicitur: quod dicitur: quod dicitur: quod dicitur:
demerita, quae non absolute sunt, sed sunt: nam rogati

Cum tam de duobus paribus in sagitta nostris unum pederet
et alibi regeret quod habetis mi. Dicitur hoc fieri per opera
bona & mala. que de actant possunt. si per se ipsa ad unum
et aenodis cretionis. a quibus erroribus haec non longum &
scota.

Idem a. ad iusta quod etiam gratia efficiat e. per se quae voluit,
nam gratia non est aliter efficiat. nisi per accedens de quibus a
sua media & per ipsa sua media. Media media dicitur
a gratia voluntate. et quibus gratia non voluntate. quod si non non
est. Semper gratia dicitur gratia. Cuius in se simpliciter per se
est. quia dicitur gratia non gratia. Cuius in se simpliciter per se
pure natura. quae errore non autem huiusmodi dicitur. huius
Media media. quae tam videt aliter per se in aliam
distributione. s. g. si esset voluntate per se in aliam
per se gratia per se. Cuius in se simpliciter per se in aliam
sequitur per se ad aliam in se per se. Cuius in se simpliciter per se
scilicet. quae per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
non gratia. quae per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
potest gratia. quae per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
se velit. Idem a. per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
equum non gratia. quae per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
in se in se per se. Cuius in se simpliciter per se. Cuius in se simpliciter per se
per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se. Cuius in se simpliciter per se
non gratia. quae per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
sequitur. quia quae per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
comulative per se per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
gratia non voluntate. Idem a. per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
potest voluntate. huiusmodi gratia non voluntate. Cuius in se simpliciter per se
vero efficiat simpliciter per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se
a. Media media dicitur gratia non voluntate. Cuius in se simpliciter per se
impossibile. istum vero non videt. Cuius in se simpliciter per se. Cuius in se simpliciter per se
non potest dicitur gratia non voluntate. Cuius in se simpliciter per se. Cuius in se simpliciter per se
per se in se per se. Cuius in se simpliciter per se. Cuius in se simpliciter per se
efficiat gratia.

Obij. Cum in hac parte dat idem gratia, quia videt nos gratias nos
 qd movet a meritis ditionate gratias. qd. Semipelagiani
 dat idem, ita ut lo idem dicat ad vere fore con. personal
 nego. Cum dat gratia, ut offereat absolute gratias, que per
 media media videt ditionate futurum. A ista media, hinc e
 potio sipe qua ad applicans, valens qaler. Cal. Gortler, n. deo cam
 Cum dat gratia qua operis ditionate futurum et per se ha
 media gratias absolute mereb. gratia. Enim per se clarum
 qd nihil absolute mereamur. De mereamur per opera que hinc
 cert et absolute n. hinc. alios quibus hinc absolute dignus
 est eterno premio. Paulus attendo supplicio, quia nullus, qui n
 in plurimis circumspectis et occasioibz aperit bona. Et id alij plurimis
 aperit malis.

Obij. q. Aug. cum libero arbitrio nos recte composuit officialis 138
 gratia et gradus rationis dona. qd ad hanc applicanda, n. ad hinc
 media media. qd. dicit. nos recte composuit. n. Saphire p. hinc
 libent arbitrium Congoni cum recte caria gratia con. ditionate
 cepli carit modum Composuit hinc gratia nego. qd. dicit
 dicit. qd. equal unis e ista media cepli carit pro his hinc con. qd. dicit
 reat amira et dicit ista media nego. Aug. ista media
 a his verbis satis expetit. Si vocat qd. dicit. Sed ei opponere et
 vocante n. respuat. V. Aug. alio abunt. n. libentibus cum gratia
 concordia p. hinc gratia pelagianos, nego. sollicitus erat, ut hinc
 concordia in modo cepli carit. Cum hoc gratia pelagianos, n. est opposit
 nos vero negare. quo Calvinista cum p. hinc gratia, nego. libentibus
 cop. cepli carit gratia, qual cedunt et opposit et talis ratio
 et indolis, ut ei resisti n. possit, n. e, ut ostendat modum hinc
 concordia inter gratia et libentibus.

Obij. q. Aug. n. uno in loco agunt sufficienter de libentibus 139
 cum gratia concordia. sepe enim dicit. ista gratia e ad discordiam
 de p. hinc gratia. alij e p. hinc gratia. si dicit. ista media. qd. n. si p. hinc
 e hac gratia res. ista media. qd. dicit. e p. hinc gratia. qd. dicit. hinc
 dum Aug. vivet, n. dum locum erat. ad v. n. e. cum p. hinc
 adeo e carit nisi cepli carit solum ad eia opposit de gratia
 mirae, qua dicit. n. alia, gratia res. negare ad hinc ad dicit dicit.

difficultates et lineas offendit. Nam quodlibet est
sua natura, gratia doctorum tunc ea approbarent, ac tot
vigata quod illa congererent.

190

Post aliam doctrina sua natura in partem tam bonitate
gratia nimis libero arbitrio. Nam & sua natura debitorum
nihil aliud habuerunt libero arbitrio, quod quod sua natura
negare potest. hoc est, si dunt libero arbitrio vera gratia
venienti gratia venienti et paradi ipsa, propterea nihil
hac gratia est gratia. Nam pp. 6. can. 4. et ut sentiat catholici
oij. Anselm. ang. doctrina. et alij hac ipsa natura est cum
sui auctores doctrina sua natura vis non habent, nimirum
gratia in tempore futuris demonstrant. item ipsa natura
gratia presentem habere facultate gratia venienti, neque per
gratia efficaciae de hinc libertate. quod 6. de voluntate
providentia et in ipsa bonitate est.

Quaestio 6^{ta}

De Voluntate, Providentia et Infinita Bonitate Dei.

Articulus 1^{us} Resolvuntur quae faciliores Voluntate Dei

1. Quamvis in eo in Deo deus volens. Affirma. Certe
de salute et quae. Propter quia de voluntate est propter prolixitate
propter. Cuius ante hunc vel signandi prolixitate. et quae
et ex illo math. 6. fiat volens huius et ex illo ad prolixitate
prodestinavit eos Deum propter voluntate pro. qui operatur oia
Deum quibus voluntate pro.

Voluntas vult et appetit, appetit vult, nomine vero
voluntas vult et appetit per facultates volendi.

236

Quaeritur 1. an voluntas in Deo habeat rationem et appetitum.
Sed voluntas in Deo non habet rationem, sicut enim voluntas est in se
intelligitur, ita et in se vult, sicut et appetit de se ipso volendi.
Sicut appetit et appetit quod intelligitur, nihil in se prohibet quin
volente divina per modum gratiae accipiamus, sicut enim appetit in Deo
a modo actu intelligitur et in se habere. Deinde in se appetit per
modum gratiae ab actuali dilectione distincta, et hinc in se appetit per
actum intelligitur et volendi nihil in se prohibet.

Quaeritur 2. an voluntas in Deo habeat appetitum et appetitum.
Sed voluntas in Deo non habet appetitum, sicut enim voluntas est in se
intelligitur, ita et in se vult, sicut et appetit de se ipso volendi.
Sicut appetit et appetit quod intelligitur, nihil in se prohibet quin
volente divina per modum gratiae accipiamus, sicut enim appetit in Deo
a modo actu intelligitur et in se habere. Deinde in se appetit per
modum gratiae ab actuali dilectione distincta, et hinc in se appetit per
actum intelligitur et volendi nihil in se prohibet.

Quaeritur 3. an et appetitum voluntas in Deo habeat appetitum et appetitum.
Sed voluntas in Deo non habet appetitum, sicut enim voluntas est in se
intelligitur, ita et in se vult, sicut et appetit de se ipso volendi.
Sicut appetit et appetit quod intelligitur, nihil in se prohibet quin
volente divina per modum gratiae accipiamus, sicut enim appetit in Deo
a modo actu intelligitur et in se habere. Deinde in se appetit per
modum gratiae ab actuali dilectione distincta, et hinc in se appetit per
actum intelligitur et volendi nihil in se prohibet.

Quaeritur 4. an et appetitum voluntas in Deo habeat appetitum et appetitum.
Sed voluntas in Deo non habet appetitum, sicut enim voluntas est in se
intelligitur, ita et in se vult, sicut et appetit de se ipso volendi.
Sicut appetit et appetit quod intelligitur, nihil in se prohibet quin
volente divina per modum gratiae accipiamus, sicut enim appetit in Deo
a modo actu intelligitur et in se habere. Deinde in se appetit per
modum gratiae ab actuali dilectione distincta, et hinc in se appetit per
actum intelligitur et volendi nihil in se prohibet.

bonitas agit et permittit legem voluntate sua bonitas
 et attribuitur misericordia iustitiae

6.

Quaeritur an si voluntas sit una et libera
 unica sit et imperiosa videtur in quibusque sit
 in antecedente et postea. antecedens est quia deus aliquid
 vult propter ut scilicet in sua causa de se sufficienter
 ad illud ponendum et ad idem libenter per se inclinat
 sibi a deo intimata se ideo ad idem et dicit quod deus
 vult omnes homines salvos fieri voluntas videlicet ante deum
 qua debet dat sufficienter ad salutem pro curanda
 sed quod cum gentibus propter aliquid per deum omnes inclinat
 voluntas propter in qua tenet a quo effectum voluntate
 postea aut ponendum de certo ad id de hac voluntate loquuntur
 philosophi ac philosophi cum dicunt propter deum propter in illis
 quod damnata sunt si voluntas est deinde in voluntate
 benevolentia et voluntas propter voluntas benevolentia et voluntas
 que a deo dicitur voluntas propter deum dicitur voluntas est
 affectiva tendentia in obiectum voluntas propter in quodam
 appetitu et namque hoc hinc benevolentia in qua sunt propter
 deum prohibitionem propter permissioem de deinde in effectum
 et inefficacem effectum dicitur qua hinc effectum inefficacem
 que effectum est.

Quaeritur quoque an si voluntas sit libera et bona propter
 aliquid propter voluntas propter deum sunt voluntas propter
 deum. voluntas est de deo de deo de deo de deo de deo de deo
 libertate que vocant a libertate et omni libertate et
 sufficienter a solus ad operandum et ad operandum voluntas
 deum ad voluntatem et ad voluntatem propter voluntatem
 cum ex scriptis qua voluntas dicitur omnia qua voluntatem
 fecit et ideo ad voluntatem in deinde singulis propter voluntatem
 de inquit de deo de deo de deo de deo de deo de deo
 voluntas arbitrio et propter voluntatem obsequio.

Consideranda est voluntas naturae generis inter quos S. Aug. lib. de
 Civ. Dei. Cap. ult. dicit. Quis ipse quoniam peccaverit
 et in illa peccatione Dei, qua peccaverit et illam libenter
 arripuerit, quoniam enim libertas peccandi, qua voluit in e
 multiplici habeat in peccatione, in libertate simpliciter
 pura non potest peccare, tam ex ipsa bonitate Dei, qua bon
 tati sit perfectissima, ut illis equalis creatur, aut creatur
 bonis, Communitate pro libertate tam ex omnia, qua Deus
 post plures mundos et creaturas potest peccare, ipse quod dicitur
 simpliciter ut omnia potest talis creatur, ut non potest peccare plures

An Dei voluntates liberae
 contingentes realiter sit adaeque
 identificate cum Deo
 An
 Distinctae

Quaestio est an voluntas libera Dei, qua v.g. vult
 deus creari mundus et adaeque realiter identificate cum
 Deo et n. haec quaestio nascitur ex difficultate, quae tollitur
 quaestioibus ^{philosophicis} in quo explicando peccatum
 ut ad desperationem huiusmodi peccati, ut si dicitur, vult
 facti, quae una est deus, et eam simpliciter, ut peccare
 appropinquat, ut in se habet, ut in se et quae et quae gloriatur
 et altera vero parte quae liberi contingentis Dei in
 evitabiliter in voluntate aliquo contingens, ita ut in voluntate
 cuius mundi, quae de facto dicitur, potest absolute non dari
 sicut in mundi plures a dari, et si in aliquo mundi plures
 em dari, ita potest in Deo em dari voluntas aliter
 mundi, quae de facto a dicitur, circa hanc difficultatem

3. polyformi sunt, etiam quae referre solent quae plures
examinare per seipsum licet, una scilicet alius Dei Liberos
a Deo adagte distinguit, non eorundem adagte cum Deo
identificat, alia eos adagte distinguit, porro qd hie
dicit de volitione Dei libera, intelligendum e de
libra voluntate et media, quae Deus cognoscit gtingentia

qua Deus cognoscit gtingentia.

10

10. scia igit scia docet, atq Dei Liberos at gtingentes quidem
in pfectione quada reia, maler Deo pferadta, atq ita
libere at gtingente, ut pferat in Deo n ee, quoniam
p pposita qd p. Deat hie in Deo ab alio et in ab in ee.

11

Contra hanc scia qua dicitur et ab alijs et merito reuicib, e
breuiter inq quia iste pfectiones Deo reuic pferadta
a pno erat reuic, atq ita qua n pno erat et, ab alio n
e se: sequuntur autem magis qd ut pno et p pno pferat
iret pferat ita indiget etiam ut ab his qd se recipere
deat luce, per qua licet a se distinet, ipse qd se fiat
illuminato pferat qd ante intelligit, et pferat distinet
aliqua a se hie distinet et absolute pferat. qd e re
qua ad pfectiones arguunt in Deo, pferat, am pfectione
se ipse. Alia et volue Dei supra qd et a hie ipse
pfectionibz supra atq illivo et volivo, cum sciam
Deo pferat intelligit, aut nullo vultus per qd pferat
oro reuic, Deat ha pfectiones Deo et reuic per
re u informaco, qd ha sequuntur pferat ita hie qui tati
atq distinet qd.

Dea scia qua e quidam et hie qd atq Dei Liberos
adagte identibz cum cum Deo docet atq Dei Liberos
pferat in pferat pferat qd pferat hie cum
Deo hie et hie maler identibz ad hie hie in Deo
separabilibz, pferat, pferat hie qd hie qd

illo quomo rantes aucte qua dicing opatis perue
 in nuda tales, que dicitur in nullo casu parat e alia
 per se habet. glo deum quia in hac parte id est veritari
 vultis distinctio cum Capitulo quadrato rom. non
 voluitis in quibusdum veru est aliquid qd est absolute n existere
 et oio nihil ee opitia, veru est aliquid qd n est n
 existere aut oio nihil ee qd est illud aliquid volitionis
 et hoc aliquid opitia sunt sunt iusta nam fema
 realer deligo del est n existere et n est n existere qua
 sunt manifesta quadrato. cap. veru dicit vultis
 in similitate licet aqum admittant qd in dicit ad vultis
 in aspiet sui dicitur, nam uno casu qd nullis
 ad nullam parata quadrato de nam dona et ot perso
 realitatis e, quia fides docet persone generare et
 generari, nam ut generare e generari. fides autem
 n docet in deo dandi pationes pntias qua n pnt
 deficere, et dari pntibus qua pnt d deficere ad
 inter nam dicit et polam tad pntis deo pnti solet
 dicit vultis quia dicitur in d. seu quia nam dona
 realer dicitur cum personalitate pnti. cum qua n
 dicitur personalitate pntis pntis, licet dicitur
 cup ead nam dona. aliquid tale qm inter nam dona
 et deum nam qua dicit applicat ad efficacia volendi
 hunc mundu. n enim dicit ee volitione mundi. dicit
 hinc nam nam dona n dicitur hunc mundu cum volitione
 mundi, ad oio vultis hunc mundu pnter dicitur a
 volitione mundi. sunt hunc habe aliquid actu qd
 fit qd est realer actu dicitur a personalitate pntis.
 Quid mysteria n sunt multu pceda mysteri. hunc pntis
 et n casu ad dicit vultis in hac nam nulla hunc dicit
 mysterio dona dicitur pntis pntis dicitur hunc hunc.



Et quod si nihil est quod seipsum in seipso continet, 244
 per quod seipsum continet et seipsum continet et volens quodammodo
 modo. Hoc est ad vitam dei, quia plus est intelligere et velle
 et ipsum esse dei et ad vitam in se, respicit et intelligit
 deo, quod reliqua perfectiones. Cum in deo sit vita
 et perfectio, deest perfectio pariter per gradum
 et quod seipsum vita quod est immanencia, immanencia
 ante per unitatem et similitudinem. Hoc est etiam immanencia
 vitalis quia deus seipsum vere intelligit et vult, et
 in seipso ponendo, quod ab exteriori est aliquid seipsum
 male deo, in existenti. De nihil seipsum est deo in seipso,
 et est ab eterno, et male distinctum a deo, quod ante
 et reale distinctum a deo, et est seipsum et antecedens
 separabile a deo: quod tenentem vitalis quia deus seipsum
 de vere intelligit et vult, et est aliquid male distinctum
 aut antecedens separabile a deo, per quod et ad seipsum nihil
 in ipsa essentia sui. Quia et volitione propria dei seipsum
 vult vitalis vita tenentem a deo, inefficax et quod
 est distinctum a deo nominata obta ab in se
 volitum et seipsum agens. uade.

Sic autem ad seipsum et seipsum in seipso 16
 et efficiencia actualis per seipsum seipsum ad seipsum
 quia aliquid obta dicunt quodammodo in seipso
 quia in obta connotat aliquid seipsum in seipso
 in seipso denominatum. Deest deest hanc deus vult et velle
 deus seipsum agere, et in seipso deest et de
 nominat ad seipsum, quia nihil seipsum et separabile
 a deo est deo, nec in deo nominat ad seipsum
 quia in seipso vitalis deest et immanens, quod est deus nominat
 partem in partem seipsum: quod deest in seipso
 per seipsum creatum aliquid hoc seipsum et est aliquid
 aeternum, cum nihil creatum existit ab eterno: quod obta
 et aliquid temporale ipsa seipsum seipsum.

qua licet sit connotata esse ad respectu voluntatis
divinae refusa sicut se sponta, et in voluntatem
ipsam illig ut libere eligant. Sed velle affi-
cacter creare mundum. Denominatio plurimum, quod est
placere plurimum eligente. atque nihil in creatura
eligenda, quod est placere plurimum creaturae altera
quod temporalis.

19

Secundo complementum voluntatis liberae divinae est actus
plurimum effectus, et aliquid aliud dicens ordinatum
ad quod libere voluntas. Quod est, quia in hoc non
quia plerumque illud ad desperationem subiacet, et
venia debet praesentem quae pro vel quibus subiacet
effectus Dei respicit absolute in absolute
simplicitate et non acquiritur alii. et non recipit, nihil
quod est effectus cultus quod in finem aliquid. talis
veritas est in se sua.

18

Complementum verum scilicet divinae voluntatis est actus
in se et in se, et in se. Quod est, quia in se
ut effectus non a se. Quod est, quia in se
Dei est in se, et in se. Quod est, quia in se
in se, et in se. Quod est, quia in se
eligentem, et creaturam in se. Quod est, quia in se
nihil melius est quam in se. Quod est, quia in se
in se, et in se. Quod est, quia in se
quod est in se. Quod est, quia in se.

17

Contra hanc quoque sententiam moveant quaedam et si parca
difficultatem operum una et altera afferant. Si vero
quod in se hanc sententiam videtur sequi. Sed nihil pro
videtur de creata ab altera. Quod est, quia in se
et videtur in se, et in se, quod est in se.

Corroquens ante d. g. h. d. ad gl. i. dicentes
 legunt nos in ipso tanto g. h. l. h. n. e. d. u. a. d. i. g. d. sequela
 p. h. i. g. h. p. h. a. t. a. h. a. n. t. e. p. r. a. e. a. l. i. q. u. i. d. d. e. e. a. r. i. b. l. i. t. u. r. e.
 h. a. b. e. r. e. v. o. l. u. t. i. o. n. e. e. t. v. i. s. i. o. n. e. p. r. a. t. a. n. o. s. d. e. u. m. h. t.
 v. o. l. u. t. i. o. n. e. e. t. v. i. s. i. o. n. e. a. b. a. t. e. r. n. o. p. l. u. i. i. n. t. e. m. p. o. r. e. p. r. a.
 v. o. l. u. t. i. o. e. t. v. i. s. i. o. p. o. t. d. a. r. i. a. n. t. e. p. r. a. g. l. i. i. n. t. e. a. q. u. a.
 h. i. i. n. t. d. a. n. t. i. n. t. e. m. p. o. r. e. g. i. A. d. e. n. t. p. r. a. t. a. p. r. a. q. u. e. l. a.
 a. d. p. h. a. s. e. d. i. c. i. t. m. a. g. i. s. t. e. r. d. e. u. m. d. e. c. e. r. n. i. t. e. t. v. i. d. e. t. q. u. o. d. e. t.
 v. o. l. u. t. i. o. n. e. e. t. v. i. s. i. o. n. e. p. r. a. t. a. v. i. t. a. l. i. s. t. e. n. d. e. n. t. i. a. e.
 d. i. c. e. n. t. i. p. e. r. t. a. l. i. t. u. r. e. a. l. i. q. u. i. d. f. u. t. u. r. a. s. l. o. n. m. g. p. o. d. o.
 e. t. v. o. l. u. t. i. o. n. e. e. t. v. i. s. i. o. n. e. p. r. a. t. a. c. o. m. p. l. e. m. e. n. t. i.
 e. t. p. r. a. t. a. i. n. o. b. l. i. q. u. o. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. n. e. g. o. m. a. g. i. s. t. e. r. d. i. c. i. t. m. i.
 d. e. u. m. n. o. s. h. a. b. e. r. e. a. t. e. r. n. o. v. o. l. u. t. i. o. n. e. e. t. v. i. s. i. o. n. e. p. r. a. t. a.
 p. r. a. t. a. v. i. t. a. l. i. s. t. e. n. d. e. n. t. i. a. d. i. c. e. n. t. i. s. p. r. a. t. a. s. a. d. r. e. s.
 f. u. t. u. r. a. s. n. e. g. o. m. i. s. t. e. r. d. i. c. i. t. m. i. p. r. a. t. a. c. o. m. p. l. e. m. e. n. t. i.
 e. t. p. r. a. t. a. i. n. o. b. l. i. q. u. o. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. p. r. a. t. a. c. o. m. p. l. e. m. e. n. t. i.
 d. e. u. m. v. e. r. e. a. b. a. t. e. r. n. o. d. e. c. e. r. n. a. t. e. t. p. r. a. s. c. i. a. t. r. e. s.
 f. u. t. u. r. a. s. v. i. d. e. t. q. u. a. a. b. a. t. e. r. n. o. h. a. b. e. t. n. i. l. i. n. i. d. q. u. i. d. d. e. c. e. r. n. o.
 e. t. p. r. a. s. c. i. a. t. e. v. i. t. a. l. i. s. t. e. n. d. e. n. t. i. a. p. e. r. a. f. f. e. c. t. i. v. a. i. n. c. l. i. n. a. t. o.
 i. n. r. e. s. f. u. t. u. r. a. s. e. t. p. r. a. s. c. i. p. t. i. s. i. m. a. i. n. t. e. r. i. o. r. i. a. l. i. s. r. e. p. e. r. a. t. i. o.
 e. r. u. n. d. e. d. e. u. m. q. u. i. a. h. a. t. e. n. d. e. n. t. i. a. a. b. a. t. e. r. n. o. p. e. r. g. h. a.
 g. e. n. t. e. l. i. t. e. r. e. d. e. c. e. r. n. a. t. a. d. r. e. s. f. u. t. u. r. a. s. e. t. d. e. c. e. r. n. a. t. q. u. o. d. e. t.
 p. e. r. v. o. l. u. t. i. o. n. e. r. e. s. i. d. e. t. p. e. r. h. a. b. e. r. e. l. i. t. e. r. e. s. i. l. i. q. u. i. d. a. b.
 a. t. e. r. n. o. v. e. n. i. t. e. q. u. o. d. v. o. l. u. t. i. o. d. e. i. p. s. i. i. n. t. e. m. p. o. r. e. p. r. o. d. u. c. t. u. r. a.
 r. e. s. c. r. e. a. t. u. r. e. v. i. s. i. o. v. e. r. o. p. e. r. p. r. a. s. c. i. a. r. e. s. i. d. e. t. p. e. r.
 h. a. b. e. r. e. l. i. t. e. r. e. s. i. l. i. q. u. i. d. a. b. a. t. e. r. n. o. v. e. n. i. t. e. q. u. o. d. i. n. t. e. r. a.
 d. e. i. p. s. i. a. l. o. g. i. c. a. p. r. a. s. c. i. p. t. i. o. n. e. g. i. s. n. e. m. o. n. i. t. u. r.
 t. e. n. d. e. n. t. i. q. u. i. d. e. n. t. i. a. p. r. a. s. c. i. p. t. i. o. n. e. p. r. o. p. r. i. a.
 r. e. s. f. u. t. u. r. a. s. e. t. q. u. a. n. v. i. s. i. t. a. t. e. l. i. t. e. r. e. s. i. l. i. q. u. i. d. a. b. a. t. e. r. n. o.
 d. i. c. a. n. t. i. p. s. a. r. e. s. i. n. t. e. m. p. o. r. e. f. u. t. u. r. a. s. q. u. a. n. i. p. o. t. a. b.
 a. t. e. r. n. o. n. i. l. o. m. i. n. q. u. i. d. d. e. u. m. d. a. r. i. a. b. a. t. e. r. n. o.
 q. u. i. a. i. n. r. e. c. t. o. d. i. c. i. t. u. r. s. o. l. a. t. v. o. l. u. t. i. o. n. e. e. t. f. i. d. e. i. d. e. i.
 p. r. a. t. a. q. u. a. d. a. n. t. a. b. a. t. e. r. n. o. e. t. q. u. i. a. i. n. q. u. o. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e.
 i. n. o. b. l. i. q. u. o. d. a. b. i. l. i. t. a. t. e. p. r. o. t. e. m. p. o. r. e. p. r. o. q. u. o. d. d. e. c. e. r. n. a. t. i. s.

ad effectum efficiant. item nego propter effectum
 efficiant et non propter. Sed magis debet in electis que
 reprobor. Et ad effectum art. 1. Sed etiam factis, ut
 per hanc efficaciam ad potestatem gl'igantem in posse in Deo
 magis de h' significata est.

22

Ita dicitur et libera volentis Dea e' effectus prior
 effectus volito. quia e' causa cuius effectus est contingen
 agnoscant, et clare e' scriptura colligitur. Psal. 137. H' dicit
 salomon me fecit. quia voluit me. et psal. 139. omnia
 quecumque voluit fecit. Et in vna sententia libera Dei
 et prior effectus volito. quia voluit per effectum voluit.
 Et hinc illa e' scriptura psal. 137. H' dicit salomon me
 fecit. omnia quecumque voluit fecit. quia voluit per effectum
 merentis specialiter revelare. Et in psal. 139. H' dicit voluit
 libera Dei prior effectus volito. Et in psal. 139. H' dicit
 ipse dicit in psal. 139. H' dicit voluit per effectum
 colligitur et per hoc bene replicari potest quia scriptura
 dicit salomon me fecit quia voluit me. quia factus est
 et causa non salomon et omnia sunt in alia quod voluit
 Dei. quia ita me salomon fecit et alia e' quod dicitur in psal. 139.
 libera omnia. quia voluntas e' superior et dignior
 speciali revelare et attendere quod dicitur.

Quarta epia

Providentia Dei

ut inq

An et quodlibet St

Providentia

Quaeritur in an... in deo...
causa in minimis est...
una faciem agni, qd...
minore di...
ma...
attingit la...
nihil est...
intelligitur...
Aug. lib. 8. de civ. cap. 4

Quaeritur a quibus...
mediis...
patia...
ad...
quid...
valent...
oculi...
sunt...
li...
vestro...
Quaeritur per pro toto.

Quaeritur...
Etia...
ad...
sunt...
si...
per...
ita...
per...
refrigit...
evolutus...

Quaeritur...
Quaeritur...
Quaeritur...
Quaeritur...

vellat enim obtinere a te nos liberos per medium
-oio perimere libertate, ac non modo procederet ac
si vellat noster de alioque per rigorem et per alio
donec deatque. p. possingit go de rebus et officia
p. qm. labile.

10 - Q. 4. Deus potest peccare et peccavit ab ipso
libero, p. propria libertate media. Hoc e, quia peccato qd
per libertate media peccarent per se non operantur, in hunc
vult illud actus bonum, si in talibus effectus si se fi
ex citat per quam recitase de se peccavit ad peccatum
obtinendum, et se in undifferenti, ut recipit quicquam
cum operari et dispensari. Et Deus velle peccatum si se
ex citare et effectus in reprobatione operari, atque ista
voluntas e, velle peccatum cum antecedat absoluta
reprobatione operari, peccati, illius effectus et infallibiliter
voluntate inferat. go.

ii. Quare et duplex est potestas. Quae duplex, imo enim
potestas alia e physica alia moralis. Physica e qua
Deus creatur et non liberos, moralis qua creatur et liberos
in suos qua qd dicitur ordinat. Ad potestatem creatur et liberos
alia e naturalis, alia supernaturalis. Naturalis e, qua res per naturalis
media ad suos fines naturales, supernaturalis qua naturalis simul ac
supernaturalis media ad finem supernaturalem disponunt. Hoc
supernaturalis potestas alia e p. voluntatem, qua peccata et
vocant, alia damnandorum qua reprobus dicitur.

1a. Quare et an potestas divina per se operatur per se
Quae particulari ad que res ordinat, et per se operatur. potest
hoc tam in potestate naturali qua supernaturali, nam in primis
res naturales ordinantur a Deo ad suos fines particulares
sibi proportionatas, a quibus in operatione a vero in
feruntur et patet in effectibus monstris. Tandem

Deus ex vera et sincera intentione salvandi oēs hoīs
preparavit illis media sufficientia, per quā possent salvari
si vellent. At tūc oēs de facto nō salvantur. interim tūc
ostendit finē salutis vultū, quā si potuit Deī curaret
ut oēs dīne, particulari et univē, si sola quisteret in applicatiōe
mediorū ubi tūc quidē dō cum ex dīi sollicitudine de nullitate
oīs quibz. talis autē preparatio necesse ē propter inanis.

Articuly adg
De

Predestinatione Sanctorum

Quærit iō quid intelligat nomine predestinationis dona v. 13
Et specialis illa gratia quā dicit aliquos efficaciter
preordinat ad vitam aternā, sive peccata. Aug. in bono per
deverantia hab. i. cap. 17. predestinatio ē preparatio et
preparatio beneficiorū Dei, quibz. certissime liberantur qui
Causa liberantur.

Quærit a. an dicit de facto peccatis ista gratia v. 14
Sic quia certū ē aliquos de facto fieri cum Christo aternā
felicitate, ad quā utique nō sine merito per speciale Dei favorē
et gratia subministratis pervenerunt.

Quærit d. quod et quidam atq. in negotio dona predestinationis
interrompant. Et plures hanc dicit quā volūntas, dicit saltem
vultū distincti. Quō requirit. Et ha. singulis intelligit de huius
iōa vultū et quasi funditū oīs aliquid operatiōis, donā adeoq.
em predestinationis. Hinc dicit accedere illa media infallibiliter
prævident, quid tūc libera sub quavis pōtione est certū
quia aliis. Sicut nō potest infallibiliter pōtione certū per
certa media de se pōtente et infallibiliter ad illud
quod promovere, adeoq. nec tali modo predestinare.

praeterea sequitur, volkas absoluta operandi creatura
 actu ea media per qua fraudes et promovenda ad finem
 suum. haec nulla absoluta volkas, quae est efficaciter
 collatua meritorum sine gratia et gloria sine gloria, diversa
 scilicet denominationes, non pro ut hoc efficaciter haec bona
 gratiae et gloria vult vocari dilectio, pro ut haec volkas
 acta uni bene facit ut alterum relinquit. vocari a beato.
 et hic ipse actus dona volkas vocari simpliciter pro
 destinatio, in quibus hoc efficaciter praedestinatio ad finem
 ultimum sine deum legem praedestinatio quae vult et non
 salvandos.

16

Quaeritur et in quo consistat huius decreti seu praedestinationis
 decreti. Et in efficaci vocato ad fidem et gratiam in
 justificatione et dono perseverantia finalis, ac deinde in
 glorificatione. adeoque praedestinationis decretum agere
 quoad justificationem, ultimum est gloria. totum ordinatum est
 ad Rom. 8. deservit, quos praeservit et praedestinavit
 quos, antea praedestinavit hos et vocavit, et quos voca-
 vit, hos et justificavit, quos antea justificavit illos et
 glorificavit.

17

Quaeritur et an praedestinatio habeat quod sit libera
 libertate. Et affirmatur, quia praedestinatio illa obsequium
 gratiae decreti praedestinatio. Et gratiae huius ad obsequium, sunt
 enim praesentia dei et obsequium. ita ut decretum praedestinatio
 maxime in sententia actus dei liberis per aliquid ea non sunt
 completa, nam in haec sententia praedestinatio actum bonorum
 nihil aliud dicit quae sit haec media obsequio completa
 per nos, actus bonorum desiderata futurorum habere, et
 absolute dei volkas dandi avaritia de se et potestate in
 differentia, sub quorum suppositione praeservit et nos
 actus bonorum habere et futurorum, adeoque praedestinatio
 actum bonorum, nihil dicit pro priori seu a se actum.

Quia pariter videtur ad actus suos liberior, quia scilicet
voluntas dei est de se indifferens ad omnes actus suos,
sicut in hoc articulo dicitur, quod non videtur, per quod
media, non potest inferre aliam necessitatem nisi ad salutem
et ad evitacionem malorum, quod actus liberi habet in se
quod sunt liberi gubernari.

18

Quaeritur 6: an deus oibz adultis em infidelibus ac barbaris
provident pro tempore media, quibus quibus, per hunc mundum
pioribus et adfuerit, quia deus vult omnes salvos fieri ut ait
apostolus in 2o timotheo qui omnes vult salvos fieri et non
pauci istos poleas aliquos perire, et omnes ad salutem
vult omnes salvos fieri. debet igitur dare media ad salutem
sufficiens, pro quibus saltem videtur requiri, quia quid dicitur
vera et sincera intentio ac voluntas beneplaciti voluntatis,
in deo respicitur omnia officia et absolute pro ad finem
gloriae et utilitatem. officia pro absolute, quo ad medium
sufficiens in questione et hinc respicitur quod dicitur, quo
ad finem et gloriae promotionem et officia, illi sunt praedicti,
in deo respicitur quod officia illa et quod ad medium
sufficiens in questione, tunc quia absolute sunt deus propter
generale voluit omnes salvos fieri et in super bene voluntatis
cum eis habeat auxilium et omnem finem proparat, quibus pro
vult eos sine se salute et gloria in se habere, quod dicitur,
quod speciale benevolentia dicitur et illis, qui non sunt electi.

Quaeritur 7: pro cur deus his polig quod illis ea dicitur
et operat auxilia quae providit, quod et efficiat quod
addant, ad quos cur hoc praedictum non ite illas. et hinc
apostolus clamat, o homo tu quis es qui respondes deo.
et aug: noli hic ultra indagare, nisi velis errare. haec
est profunda divinum iudicium aliquid, quod dicitur in
et adorare oportet, satis est reatum regari sufficientia

9

quia per ea progredimur, sed ut per ea preparamus et
efficaciter inclinamus ad mentis absolute generationem, seu dant. 258

in danti voluit, ut absolute mereamur si illa adia de gloria sua non
quod in ea ipse ad locum in dante, hanc electionem ad eos locum laudat
sunt volentes asserunt. Sed quia ad hanc electionem pertinet
vocari dona, quae praesertim efficaciter in bonum in ista et
hanc ad libere pertinet in ista dicitur, hanc autem vocat
quod in ea ipse per meritum gravata. Cum ipsa sit per meritum
absolute ponenda et hoc quo oia sua merita praesertim
liberaliter, et hoc dicitur, quod praesertim quod per meritum
et auctoria electis sequitur, et per meritum ponenda in absolute
certitudine, et absolute gravata, et per meritum et ante dicitur.

Quaeritur II. an dicitur gloria praesertim per meritum in bonum
absolute posita et iusta merita, et hoc dicitur, et hoc
Cath. patet ex a. d. dicitur. q. qui per meritum, et hoc
et qui dicitur in benedictione de praesertim et hoc dicitur, et hoc
quod in ista veritas est in gloria patris sui cum angelis suis et
hoc dicitur unum quod dicitur per meritum. Hoc vero est, quia et hoc
dicitur quod in ista electione, cum auctoria dicitur, et hoc dicitur
hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
dicitur per meritum, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
sequitur in libera copias, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
in pompa.

Quaeritur III. an praesertim dona, quae absolute volentes
Coronandi electos, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
praesertim merita absolute praesertim, et hoc dicitur, et hoc dicitur
et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
fieri ante praesertim merita, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
ita dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
voluit ea fieri praesertim praesertim merita, et hoc dicitur, et hoc dicitur
quia dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
illis gloria et coronam, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
auctoria efficacia, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
merita, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur
absolute futura, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur, et hoc dicitur

Deceant avaritia efficacia et passiva per se ad usum
 Cognoscat mente absolute futura de rebus celestibus gloria
 et sic predestinat post pravis mente. Et colligunt
 predestinatioe quem post mente absolute pravis per
 uno et. Cuius ad peccati uno dicit. Quibus salubritatem
 per bona opera certa vestra vocatio et salubritate
 dicitur. Ad ad sancti et. Propter mandamentum per ab istis
 aut var ad honorem et gloria ad gloria in peccatis
 interpretatur ad Rom. 8. quos pravis et pravis
 ubi. antequam. ad. et. dicitur. 2003. addit. ad pravis ante
 predestinavit quod pravis. Propter mente pravis
 eorum mente predestinavit. et. et. quia pravis
 ad. ad. pravis. nisi pravis mente in statu
 absolute pro coronam et. et. deo de rebus celestibus
 ut coronam. quia pravis mente in statu absolute
 et. et. quia hic non pravis mente de re
 pravis pravis mente in media. quia de rebus celestibus
 in deo et. magis pravis mente deo coronam. aut salute
 desiderant. pravis mente pravis mente ante pravis
 mente mente. tollere et. nobis tollere deo coronam
 operum et. pravis mente pravis mente deo coronam
 quia salubritatem. per ad. pravis mente pravis mente
 et. pravis mente. deo pravis mente. pravis mente
 eorum qui coronam et. pravis mente pravis mente
 in hac mente. pravis mente deo gloria pravis
 pravis mente pravis mente pravis mente. pravis mente
 pravis mente deo gloria aut pravis mente. et. pravis mente
 gloria pravis mente absolute mente mente
 per quod pravis mente absolute pravis mente mente
 pravis mente absolute deo gloria pravis mente
 absolute pravis mente mente et. pravis mente pravis
 mente absolute pravis mente.

26

re publica et deo quodlibet dicitur quodlibet. ita grandis pres.
in radice est opus triplex. et quodlibet post
mentis est deus et publica iusta. Sed ad hunc. 4.
septima est autem Carona publica.

26

Ad hoc a volentibus fieri procedit voluntas. ad hoc quod vol.
has dandi electis gloria procedit voluntas dandi
merita, quia solus iustus merita ad gloria ad hoc quod
destinatio est ante mentis absolute praeiudicium. aut. quod
quia ordinata voluntas quicquid volens quod ad hoc
non in bono efficitur, quia licet efficitur voluntas
ad hoc. Quod non minus placet, quod ipse regit in alia
providentia dandi post predestinationem post praeiudicium
meriti. Cuiusmodi regit post aliquod velle ingredi
ante hoc ante non dicuntur ad hoc. Quod non dicuntur
voluntas fieri

27

voluntas fieri efficitur praeiudicium. si ad hoc fiat potestatem
unice ab ipso intendente fieri. praeiudicium. si ad hoc
quod potestatem est ab alio libero operante regit
ad placitum. idem dico, quod ordinata voluntas quicquid
in efficitur vellet quod quod ad hoc non vero efficitur
autem, quod ad hoc post aliquod ab alio potestatem.
in pro ante casu ad hoc ad hoc potestatem gloria
in corona post merita quae non sunt potestatem a ple
no, acci a sola creatura libera, si ab alio, ita licet
ut principalem post a deo iusta. Sed ad hoc ad hoc
de quod ad hoc non. et deo quod volens in efficitur uter
salute sibi et quodlibet aliquod ad gloria post
Carona. vellet coronam quod gloria post
meriti praeiudicium.

28

Quamvis ad predestinationem dicitur de via ordinaria
est allegata dicitur quodlibet ad hoc ita ut huiusmodi
causam quae de facto dicitur decreto praeiudicium
non videtur fore efficitur, dicitur decreto quodlibet

quo creatio gublanh... angeloy ad bonu
he in om' scia restant beati per se posse natura ad
amore dei. vnu est. Sed quodlibet auxilio physice restante
et in quibus creatura infallibiliter querebat per, auerit
De se ipso indifferens, et si enim bene prouideat qd hinc et
illi grae. si est daret bene, hoc ostendit qd est restituta, videl
in qd se inflig hinc grae. Alii et aliter grae in his aut illis
virescunt danda est gratia, adeo qd ad bonu quer tendit, et
est hoc p' se respicere hinc aut illi aut singulari grae, in
reputat moraliter et em' iuxta quodda' aliquid, ut p' se
resistere plus hinc aut illi, adeo qd reputat, ut hinc
prouideat creaturae vbiq' restituta.

Articulus 31^{us}

De

Reprobacione malorum

Quid sit ino quid sit reprobacio. Q reprobacio sita sita
fuerit sumpta e' iudicium, quo bene peccatores p' se peccatu
finale et alia graua et semisua iudicant indigni beatore
et aeterna p'na digni, atq' vultas, qua hinc illi statuit
infligere. Latit' seu p' se caler sumpta pro ut opponit grae
desinatoni. Completa e' iudicium et aeternu' cum vultate
permittenti peccatu' finale et illud aeternu' punire.

Quod sit reprobacio. Q' duplex neg'ua app'ho. reprob'io
qua scoly vocat' permittit' et vultas, dandi grae in
finalis ineff. cauti et neg'io grae opp'ua, in cui' reprob'io p' se
videt' in p'na finalis combura. p' h'ua qua scoly vocat'
p'na vult' e' iudicium, quo bene aliqui p' se peccatu' absolute
p'na p' se celo id quu' iudicant. et vultas, qua vult' h'ua
gloria' excludere. et aeternu' punire. unde haec vocat' reprob'io
a gloria, illa vero reprob'io a grae ineff. cauti a finalis.

Quaerit 3. an Cuius reprobatioz causa sit culpa
 creata. Et nego n. enim e. Cuius actualis culpa cum supponat
 nulla pro esse, nec est culpa originalis, quae peccata
 et per baptismum ante eam defuit. Cuius haec culpa pot
 Cuius causa, n. et ee Cuius hanc potestatem pro reprobatione
 quae alicui. adeoq. sequendi. Hec est alicuius donatio. Iudic
 Cuius se voluerit. Cuius, qui ad bene dante ulli auxilia pro
 visa efficaciam. quae hinc ante se hinc operat sufficientiam
 an reuera beneficii e. quia illa tota ad bene operandum
 animo. Sincero ut sequitur bona operatio, quae cum n. sequitur
 culpa e. solus voluerit nostra. licet interea pagis
 beneficii e. est. si operet auxilia efficaciam, adeoq. in hoc in
 per se dicit ad Rom. 9. Cui vult miseret, et quod vult, naturam
 quae modum naturam replicat. Cuius dicitur. n. quod ad iustitiam
 do, et deserendo, n. imperitendo malum, et ad imperitendo
 misericordia.

34

Quaerit 4. to quana sit Cuius reprobatioz causa sit pena
 et poenae. n. alle. finale absolute, certum, ad altero pro
 visum, adeoq. de rebus p. hinc et tunc, impioz i. gloria. Et ad
 poenam aeterna damnationis, quae post hanc poenae absolute
 praesupponit. Hinc est i. de Cuius. Nihil. v. n. e. vult
 ante poenae deservit, qui in calis e. ut poenae unquam poenae
 i. hinc. Ex hoc. n. solo n. poenae, et poenae, ut poenae
 et vivat. Cuius et poenae apud. Hinc hinc. Cuius. n. vult
 Cuius n. Cuius. Cuius vult vult ante de ois. salvari
 eorum. Cuius vult. apud. Cuius. Cuius. Cuius. Cuius. Cuius.
 vult ad gloria sequenda. po. vult e. ante de et
 absolute n. n. e. hinc i. gloria, n. n. ante poenae
 finale praesupponit ad poenam de. hinc. Cuius n. n. n. e.
 gloria. Cuius, n. e. de. Cuius, qui vult Cuius reprobationis
 p. hinc seu damnationis, una ee Cuius vult, nullum

Reprobati peccati, ad eos reprobor, ante ad peccati praer
visione ad manus delinam. Et peccata ad peccatum ad se o
impelli et resisti, qua blasphemiam gerit e manifesta.

Quaeritur: quis sit effectus reprobationis? Et plura effectus
e. sola pena aeterna damni et poenae: nam de rebus reprobis
haberi supplicia vult, seu terminum vita, in poeniam generalis et
alia peccata quae non veniunt alioquin eorum permissio. effectus
vero reprobationis negativus permissio peccati maxime generalis
Et ad ignem peccati, cum Deus ad dicitur negat.

Quaeritur ulterius, quid sit liber vita? Et liber vita sicut
acceptus e nobilitate magis libris, qua Deus in suo decreto, relecti
in libro, videt. legit ac mente retinet quod de his reprobis ad vitam
gloria. Liber vita latius e dona nobilitate praedestinatio ad
vitali gratia. de libro vita in posteriori scdm intelligi per Moyses
credidit dicent. aut dimitte eis hanc noxam, aut non facis, de
me de libro tuo que scripsisti, de utroque intelligi et illud
Davidis psal. 68. deleantur de libro viventium, et cum justis
non erunt. de prioribus autem psal. iii in memoria aeterna
erit justis. in quo prioribus libro abira et nomina sua. scripta sunt.

Quaestio ultima

De
Deo uno et simplici. seu
De
Sanctissima trinitate
aut unq
De natura et

Celestini erigant, si aduersarij ex alia bona his
 sensibilibus potiora: tum ut hanc ipsam presumptionem
 ad superbiam persequamur de alijs, si tenere iudicet, quod
 qua dicitur auctoritate se possit ea agnoscat. Ita ostendit
 de eadem ipsi aduersarij nobis credibilem, quod Christi et illius
 Catholica doctrina pro vera reuelata divina scriptura
 x ut pote cum deus hoc miraculis, hoc martyrum plenitudine
 confessione, tanto propitiosius et doctissimorum suorum
 et similibus testimonio probauerit, ut quous Catholici
 dicere possit cum Richardo de victore lib. de serm. c.
 cap. 1. Quae si error e. q. credens a se ipso decepti sunt
 quia ipsa, qua credens, hanc ipsam et propter quod
 confirmata sunt, et ut si n. n. a. aliqui possit et deus
 declarandum ipsi est, quod in scriptura Christi et Ecclesie
 Catholicae continetur hoc quod dicitur, postquam pro alio, hanc
 aduersarij ille vna per. q. d. sunt, qui testimonium dant
 in celo, patet verum, et spiritus. et si d. non sunt.
 Tandem declarandum cum catholice mysterium non regnare
 existerunt unum nate adeo quod posse videri. Ceteri vultus
 cum ad declarandum hanc plenam adhibentur congrue ac
 decentes similitudines. talis e. plura qui pro radio a se
 procedente seipsum illuminant, et sic ex abundantia
 quaedam illuminationis cum in se ipsa, terra hinc illa,
 et per se, qua similitudine unum. Catholice tenet quod
 et solis et sic. clarissime exprobat, ac per se hinc
 item se currentibus ad se ipsum pro seculo nomine
 unum aqua quanta nisi s. paransens, mai. 24. 24. 24.
 ac vna comparata cum hinc in partibus suis potestatis
 debet velle et memoria, qua similitudines plura
 dicitur s. aug. epis. 102 ad Ephosim, ait a se personam
 in genere, pro rationibus ac rebus dicitur, illud quod
 numero et di. hinc hinc

De
Personis in genere, proceptionibus
Relationibus divinis illarumque
numero et distinctione.

Quaeritur ino an inter personas divinas intercedat distinctio
vere realis. Quod dicitur in identitate. e. de quide. deul.
cum una pan. 5. 3. pan. qui de spiritu dicit in celo pater
verbum et spiritus. et de hoc non pan. et pan. 10. dicit et
Ego et pater non sumus alii. quod dicit. ab in pane pater
et dicit non liberat de ab aior. q. dicit sumus in celo de
la. sabellio. Atq. enim negabat duplex deus et spiritus.
atq. adeo identitate in natura cum patre. Sabellio vero negabat
distinctionem personarum.

Quaeritur et an propter hanc distinctionem reale scilicet
personarum. sed alia distinctione reale nemo admittit et
qualis. Quod distinctione reale nemo admittit et
admittere. et enim de deo et cap. de unione de forma spiritus.
patre spiritus et spiritus. et in deo. Item dicitur
in deo paternitas pater. q. singula persona et ois pater
pat. illa res. sive spiritus dicitur. Dicitur colligitur admittit inter
spiritus dicitur et v. g. paternitas distinctione quod est de re
rei. ut tunc verificatur de re et paternitate patris
quod dicitur via spiritus et re rei et vocatur. et iste rei pater
canonicus dicitur. paternitas licet cum re deus. cetera. com.
nicus dicitur. et dicitur. nomen admittit distinctionem verba
rei tunc de re et paternitas verificatur quod dicitur in verba.
Et alia alium vocatur. admittit inter spiritus et perso.
nalarum tam distinctionem aliquam verba. s. q. q. q. q.

Distinctione hinc raris, ita tamen ut voluit ulla de iis
 certificari pro rata vere quadratoaria. atque in iuris
 de hinc distinctio virtutis habet, quoniam et personalitas
 se probant. inter quibus distinctio personalitatis dicitur
 maior distinctio hinc raris: quod virtutis. ad hunc finem
 dicitur inter quibus distinctio personalitatis distinctio qua
 qua. Ceterum inter quibus distinctio personalitatis dicitur
 antequam ad rem ad rem dicitur et in deo dicitur et persona
 inter se quod em realiter distinctio ita tamen ut qualiter
 eam personam et ad rem simul. cum illa indivisibile et
 + capli officina nunc sub officina idem: ita cum habet
 utriusque patris distinctio et solius unius personae
 ubi videtur in caplo distinctio de persona virtute
 personam in quadrato distinctio, hinc raris. per personam
 virtutis in distinctio distinctio et non indivisibile
 pro rata pro rata personam. cum plures personae distinctio
 et simul inter se realiter distinctio in creatis cum qua
 cumque distinctio distinctio, excluduntur in deo distinctio distinctio
 quod realiter distinctio distinctio, excluduntur in deo distinctio distinctio
 inter se. quoniam in deo habet eadem indivisibilem rem,
 qua personam et cum plures personae distinctio distinctio
 distinctio et in realiter distinctio distinctio: quod in deo ad rem
 habenda est maior distinctio inter rem et personalitatem
 qua est illa distinctio, qua inter quod distinctio distinctio.
 Sed cum em iura distinctio, quod distinctio distinctio distinctio
 raris per distinctio distinctio distinctio distinctio distinctio
 distinctio distinctio distinctio et virtutis unius indivisibilem rem distinctio
 in se pro rata distinctio, qua aliter distinctio distinctio distinctio
 ad rem distinctio distinctio in distinctio distinctio distinctio distinctio
 qua qua et distinctio distinctio cum persona patris distinctio distinctio
 opposita persona filii. quod distinctio distinctio distinctio distinctio

Non pat. qd in opatia si dah distinctio virtutis. cum vero
 qd in veritate certior nra et personalitate qd ad ea vnde ea vere
 qd distinctio se ostendunt. nra et persona v. g. patris filii una
 simplici qd. qd indivisibili et eade res. sed distinctio virtutis
 veliquis sem oio indivisa. Cum n' sit actualis distinctio. P. de
 una et eade simpliciter nra n' pat verificari qd ad ea vere
 qd distinctio. Cum sit qd a lumen qd n' sit p. h. et ad ead
 modo: qd de nra et persona patris n' pat verificari qd ad distinctio.
 qd p. qd. an ergo iste qd sit. opatia v. g. filii. pater n' filii
 n' p. qd ad distinctio. Quia e' filius verificat qd nra
 n' e' qd ad verificat qd pater. qui e' idem. Cum opatia v. g. ad
 n' p. qd. dicunt qd. qd p. qd. opatia e' qd
 id e' dah aliqua distinctio. nra p. h. et qd. vicius qd
 Coniunctio qd nra nra. pater n' e' qd. de n' dah
 data veritas inter pater et filium. v. g. qd. qd. qd
 ois distinctio et realis oppositio pateris et filii. et sic
 evadere qd ad distinctio. Cum identitas. qd in qd p. qd
 dah nra dah in deo et altera identitas. qd in qd p. qd
 negat. verit n' dah in deo. ad qd p. qd. qd. qd
 dah et negat. atq. hoc v. simili modo qd ad e' qd. qd
 ois p. qd. qd videt e' distinctio nra et inter nra et
 pater filii. v. inter tres personas.

Quaestio 3. in quo quoad distinctio personarum. qd qd ad
 unica in oppositioe reali ipsarum. Nam autem oppositio qd
 qd in actualibus processibus. quibus dona p. qd. qd
 verit ad nra. ad qd p. qd. qd. qd. qd
 p. qd. qd. qd.

Quaestio 4. quid nomine processiois intelligat. qd qd ad p. qd
 origo unig ab alio. et quid in dno processio activa et passiva
 inter se quid vere differunt reales. a ter p. qd. qd
 n' differit processio activa. et a termino p. qd. qd
 eadente n' dno qd processio passiva. Quis veri sab e' qd
 in dno nra qd dno. ubi oia pat p. qd. qd.

huius idem e posse ee et ee actu: qd sunt digni pro
 ducant ad istos opales ut povera, ita opales quib
 actu ad intra et sunt huiusmodi pcedere ut povera
 ita opales quib et pcedit actu ad intra! ut quales
 pcedit ad intra opales e identificate cum supio qu
 cente. et passiva cum termino pcedit, atq; ubi supio
 distinguitur pcedit a pcedit, ita pcedit activa pcedit
 distinguitur a pcedit.

Quod ubi pcedit in seo dicitur pcedit, et pcedit
 duas, quand una dicitur generat a patre: et altera affi
 vity pcedit a patre et filio pcedit. e de vide. ubi
 una dicitur huiusmodi pcedit: qd ego et deo pcedit et huiusmodi de
 altera dicitur huiusmodi pcedit: qd ego et deo pcedit et huiusmodi de
 + a patre pcedit huiusmodi pcedit: qd ego et deo pcedit et huiusmodi de
 pcedit dicitur huiusmodi pcedit: qd ego et deo pcedit et huiusmodi de
 quia omnis pcedit qd pcedit aliqua actione et pcedit pcedit
 actione, quae dicitur in categoriae actus e aliqua pcedit
 ad seipsum, sic per dicitur actione, inactione, qd pcedit
 ad seipsum: atq; in dicitur actus pure pcedit. huiusmodi dicitur
 huiusmodi pcedit generat operatione immediate pcedit. actus huiusmodi
 qd omni dicitur huiusmodi pcedit, quand una dicitur pcedit
 unico actu comprehensate via intelligibile, et altera
 per volubas unico actu infra via intelligibile, et huiusmodi
 dicitur equo pcedit e vobis unitate, de pcedit qd dicitur
 quae dicitur persona pcedit vocat verbum qd pcedit dicitur
 pcedit. vero vocat amorem, qui e pcedit volubas pcedit
 dicitur. ang. lib. 14 de pcedit, cap. 6. illud, qd pcedit
 intelligit pcedit in qua dicitur et verbum e qd
 e pcedit et dicitur, atq; ita pcedit charitatis
 utroq; dicitur, pcedit pcedit.

2

Quaestio 6. quid intelligatur in Deo nomine relationis
 alicuius per se per que una persona ordinatur ad
 alteram.

Quaestio 7. quid sit relatio. Et 4. cum enim regula
 proceptiones in se consistant, ut nec deactiva, nec passiva, in
 se recipiunt deactiva, cum recipiunt, et qualibet ea per
 se recipiunt altera per ea opposita respondentes
 quae in his duabus proceptionibus separabilibus consistunt
 4. ordinis seu relationis, necesse est, patenter per se recipiunt
 activam, passivam, et in se recipiunt, seu per se recipiunt, in se
 recipiunt passivam, et in se recipiunt per se recipiunt.

Quaestio 8. quid intelligatur nomine personae. Et intelligi
 illa verba quae in se recipiunt, et in se recipiunt, et ab alia persona
 recipiuntur.

Quaestio 9. quid sit signum personae. Et 3. quia tria
 sunt signa personae: quae personae activa, quae personae
 passiva, et generatio personae quae est in se recipiunt, et personae passiva
 quae est in se recipiunt, et personae activa, quae est in se recipiunt
 et in se recipiunt numerat, et in se recipiunt.

Quaestio 10. quid intelligatur nomine rationis. Et notis rebus
 vocantur illa verba, per quae aliter nos, et omnes personas
 inter se recipiunt, in se recipiunt, per certas notas, et characteres, personae
 quaedam dignitates significantes.

Quaestio 11. quid sit huiusmodi rationes. Et notis qui est primo
 necessitas, seu impossibilitas, quae recipiuntur, et pro
 ut et hoc ad quanta incommuni vocabuntur, quia alia
 generantur in se recipiunt. De personis, quae sunt rationes
 vocantur, sed una persona et pro quibus notis personae

significat dignitatem alicuius personae, ut si quis pater
et mater et ad originem ab alia persona, altera
vero denotat locum habitus patris. Bona ratio, et ratio
ita persona propria, et designat dignitatem unigenitum
verbi a patre procedentis. Ita est pater abneque, quia
est contra patrem et filium, et denotat alteram partem
dona locum habitus per voluntatem exercita. Ita est pater
propria dicitur persona propria, et denotat speciem
et conceptionem per amorem.

17

Quaeritur, in quid sit illud et volens, volitionalis. Illud
volitionalis est ipsa potentia, seu generatio activa a qua fit
siquid verbum seu illud procedit. Volens volitionalis est pater
activa, a qua spiritus per modum volitionis per amorem
procedit. Illud vero et volens, spiritus est contra omnes liberos
sicut mater enim filium intelligit et spiritus per modum volitionis et
volitione spiritus. et illud quidem cognoscit et procedendo. Illud
autem dicendo verbum. iste autem aliter hoc quod spiritus et pater
amorem.

18

Quaeritur, in per qua praedicta fortiter plura et inter
se distinguantur personae divinae an per pro a propria, an
per relationem. Per relationem? pro a propria, quia ipsa
fortiter respiciunt. Abneque ab uno tunc ab altero, ut eorum pro a propria
et una parte utriusque ut activum, et propter ut quilibet
in se, pro se, et altera vero parte tunc tendunt ad se recipiendi
et propter hoc non plura sunt fortiter per pater et mater
fortiter distinguuntur ab ipsa pro a propria. Relatio vero in
divinis fortiter quilibet distinctione nata est. Relatio
apud. Ioh. sola relatio multum implicat. similitudine
divinam personarum, deinde relatio vere sunt in fortiter
a quo originem et una parte procedunt et ad se et altera pro
distinguntur tendunt. In relationibus fortiter quilibet distinctionem
personarum.

Ceterum nota, quod illa voluntas, qua patet uni soli termino, 296
persona est voluntas, quia persona dicitur est voluntas per se +
Communicabile alteri & opposito. unde spiritus sanctus per
activa cum sit cor patris et filii, ut voluntas personae
atque hinc est illa persona, quae patet, sicut & spiritus.
Quod est in patre est & in filio, sed voluntas, quae laborat, admodum
est in se ipsa, voluntas absoluta, quae sit cor & personae.
Sed deinde est, quia dicitur, hoc dicitur hanc esse voluntatem
& personalitatem relatiivam est deus: ego & filius est
propter hoc persistentiam & personam communem. Illud dicitur
est persistentiam voluntatis, et nulla absolute, dicitur
certum tum ea fide tam ea voce, quia dicitur est persona
et hinc numerus in se non dicitur, sed sola opposita relatiivam
personalitatem et persistentiam, in dicitur absolute persistentiam
absolute propter magnam auctoritatem hanc esse dicitur. In se
vera inde patet a personalitatem relatiivam dicitur persistentiam
absolute cor, dicitur hoc quo oppositum per persona cor:
hoc implicat: ego magis persona dicitur aliam a qua persistit
tentia terminatur non vultus non non vultus persistens
ego in non dicitur dicitur persistentiam inde patet persona
relatiivam relatiivam, dicitur hoc quo persona cor. In se non
non oppositum et persona dicitur in non dicitur persona
relatiivam relatiivam, non in vultus magis oppositum et persona
et non magis Communem est personalitatem relatiivam,
Cum de voce persistentiam sit reddere fortiter non ultimo
Completa et communicabile alteri in voce oppositum per
persona: ego sunt implicat non est incommunicabile est
personalitatem relatiivam. Ita implicat pro se persona
et hinc persistentiam propter a personalitatem relatiivam.
et voce dicitur dicitur. Dicitur est deus vultus et per
identitatem non ad persistentiam relatiivam pro fortiter et
propter ad identitatem ad persistentiam nego.

Quodlibet ultimum an persona divina sit illa veritas per
 in pro quibus foris dicant perfectiones simpliciter
 simpliciter. Et affirmativa. Quia si perfectiones simpliciter
 simpliciter est illa, quae melius est habere quam non habere, per
 quae melior est ipsa quam non ipsa. Per se in unum personis
 est melius ipsum quam non ipsum. Et veritas simpliciter est esse, quia
 essentia divina est tota in personis, et per hoc essentia
 est melior quolibet alio ad unum. Et locum in
 personis, si perfectiones simpliciter simpliciter. hoc autem
 non potest esse, si persona in pro quibus sit essentia simpliciter
 simpliciter simpliciter, cum unum autem sit essentia simpliciter
 simpliciter et indubitabile ad unum quod sit, quia si sunt
 perfectiones simpliciter simpliciter.

Si res. Si una persona est perfectiones simpliciter simpliciter
 et essentia simpliciter personis perfectionis, et quod nulla
 essentia simpliciter perfectionis, quia non est perfectionis ad unum personam
 et nulli personae de se perfectionis ad unum quia quia
 habet eandem hoc est perfectionis sua omni perfectionis ad unum
 licet per se perfectionis simpliciter, habet vere omni reale
 perfectionis.

22

Si res. Si in patre in Deo est perfectiones simpliciter simpliciter
 et essentia simpliciter perfectionis, qui ad se patrem. Et simpliciter est
 patrem, quod patrem melius est simpliciter. Et patrem simpliciter est melius
 et alio qui ad se patrem, per quod nulla est indubitabile
 cum patre. Con. Et alio qui ad se patrem simpliciter simpliciter non est
 simpliciter indubitabile cum patre, quia veritas ut vere perfectionis
 ad illud nego.

Si res. Sed modo multiplicans perfectionis in Deo, cum
 multiplicans personam. Et multiplicans perfectionis
 absolute et pro ad illud nego multiplicans perfectionis

Cum adito dicta esse relativa et personalis, quales con-
 hae ante vocem deus in multiplici, qua nomine deus per
 aae dona et gratia. item nomine perfectione absolu-
 tam qualem generaliter significat hinc bonum. quoniam
 per vera id est substantia substantia quae in se ipsa
 unitate collecta: qualis collectio et unitas per id est
 vere dat illa una et in multiplice nihilominus vere
 multipliciter perfectione relativa seu personalitate
 quales, quia per hanc perfectionem significat deus per se tenens
 oppositas, qui in sua perfectione vere in se ipsa
 et vere multipliciter in se ipsa illa perfectione
 unitate vere. Cuius id est substantia omni quod est, ab ipso in
 hoc ipso consistit proprium mysterium unitatis. art.
 3. de personis in particulari.

Art. 3. de personis in particulari.

De personis in particulari

Quod ubi uno cui persona in unitate proprie competat
 ad non recipi. Quia, nam hae est principium sine recipio
 accipit enim e id, a quo aliquid procedit, ab ipso
 et figurat. procedunt a una persona intelligitur ante
 hoc e de recipio ad intra: nam recipit ad extra e Coeque
 ubi persona, quia creatura procedunt ab apha dona
 que una e et datur in omni persona. porro licet recipit ad
 extra per quodlibet cum esse creatura et vere causa
 talis in causalitate loci in se et in se recipit ad intra, tum
 quia causari dicit, quod accipit esse principium, tum alio modo
 tum quia causari e influere e in a tum, quod in domo hinc
 requirit. Cum omni persona sit sigda numero sua et gratia
 ubi vero gratia patet, dicitur quod op, patet e causa
 et per se facti, sicut potentia est causari. Cuius pro
 quod dicit, produci et emanare deus in se ipsa.

Vindex in licet filij, eod. pcedat a patre recte
 dicitur ee a iupio et habere iupio dicitur, ea
 usu in latinorum ut dicitur pcedat, ee significat
 minor patre, ee am pcedat dicitur ee habere
 iupio de vindex ad vindex amaron dicit, habere
 iupio durabo.

Quod dicitur ad qd pcedat dicitur qd pcedat dicitur
 quo pcedat pcedat dicitur et pcedat dicitur
 pater ante filium qd. Et dicitur dicitur dicitur
 quo, quia per hanc filia et iupio dicitur qd
 quod dicitur, hanc dicitur pcedat hanc ad iupio, pcedat
 dicitur pcedat in deo, cum eam hanc ad quod dicitur
 pcedat pcedat iupio dicitur et absolute pcedat
 pcedat dicitur recte dicitur qd pcedat pcedat
 pcedat pcedat. pater vero dicitur iupio quod
 dicitur qd pcedat, et per hoc iupio dicitur pcedat
 pcedat dicitur, pcedat in generat dicitur, et
 dicitur pcedat pcedat pcedat in generat pcedat
 cum ante hanc pcedat a nulla pcedat
 dicitur pcedat pcedat et pcedat, et dicitur pcedat
 dicitur hanc pcedat, hanc recte dicitur qd pcedat
 paternitas pcedat pcedat. hanc pcedat pcedat
 hanc pcedat pcedat pcedat pcedat pcedat pcedat
 pcedat pcedat pcedat pcedat pcedat pcedat
 pcedat pcedat pcedat pcedat pcedat pcedat

Quod dicitur. Cui persona pcedat generat nonen pcedat
 qd recte, quia hanc pcedat et dicitur pcedat dicitur
 pcedat et vere pcedat generat nonen pcedat
 hanc pcedat pcedat hanc persona pcedat ad
 que hanc pcedat pcedat pcedat hanc pcedat in dicitur

Generalis quibus longae sequitur in similitudine sua qua pater a 80
in creatis, quia pater dicitur communicat eadem numero
infinite perfecta sua filio. pater autem in creatis com-
municat solum eadem specie.

Quod ubi 4. an nomen ingenti soli patri proprie competat
et non et ingenti hic accipit pro, et procedit a 9
Et alio quovis modo et si et ingentibus et propriis
soli patris, cum filio et spiritu. ab alio pedant.
Secundum si in deo sunt a persona ingente, est dicitur Dei,
Cum unica numero sua et 90 ita reperiri in pluribus
personis, nisi perceptione una dicitur naturalis.

Quod ubi 5. Cur pater dicitur persona seu ubi sit generatio
filii, et item pater dicitur persona seu spiritus. Ratio
habenda est, quia generatio dicitur esse origo specialis et verecitate
per seipsum generato in pater sua, quod solum videtur in
proemio pater dicitur spiritus sancti, cum hinc sit dicitur
verus, et verus de deo vero et vero, similis pater dicitur
per omnia identitatem spiritus et ree. Et de deo dicitur
solum verbum est filius dicitur dicitur, imagine consubstantialis
patri, generari et nasci, unde dicitur in gradus deo filio
dicitur hinc, ego hodie genui te. spiritus sanctus vero
non est imagine non nasci, nec generari, nec esse dicitur hinc licet
accipiat a patre et filio dicitur dicitur. Ita quod pater dicitur
dicitur persona dicitur est vera generatio filii quia ad vera
generatio sequitur, ut dicitur a hinc specialis in lativa
et affirmativa procedit in se ipsa dicitur, in qua procedit
ab ipsa dicitur persona, procedit una specialis hinc dicitur, quia
procedit specialis per operationem illius et ut verbum illius
quod pater ab ipsa emanat et vitali imagine
expressit seipsum. universoni autem de suo verbi mentali
sive illationis passiva est dicitur ad imagine et similitudine
sive illata. 90 hinc persona vere generat et a filio.

Gratia vero personae non punitur ut verbum et imago actualis
sicut amor et alii volentes, qui operibus non est affinitas
linguae operibus amabili. Sed vere unius linguae amabilis et
amabili per inclinationem affectivam, quae placet dicitur
generatio per spiritum.

29

Quaeritur quod de quomodo operibus cognitionis procedat
verbum, quae pater cognoscendo se ipsa dicitur illud
generare. Et cum in Deo sit unita cognitio conceptus
habetens totum Deum et in Deo representans omnia
possibilia et haec cognitio se ipsa non sine operibus Dei
videtur esse, ut verbum generet. Haec quae cognoscit
qua pater se ipsum et tota essentia Dei comprehendendo
Cognoscit, et verbum et spiritum et omnia possibilia

30

Quaeritur quod an spiritus s. a solus a patre patrum
a filio procedat. Et de fide graecorum
schismaticorum, qui et si fateantur spiritum s. a patre
procedere, tunc de vere et proprie deo patrisque et
filio quibusdam modis, negant tamen patrem esse
procedere em a filio. Et in eo se cap. 10. factum:
Cum venerint parallely, quae ego mitto vobis a
patre et ex cap. 10. factum: si autem aliter mitto
vobis ad vos ubi Christus promittit se ipsum
spiritum: nulla ante parvum dona mittit, nisi
ab ea, a qua procedit. Et in eo se variis modis
procedit ab eis a patre procedentibus, sed factum: ubi
statutum fuit spiritum s. a patre filioque procedere
linguae graecae, sed factum: 10. ubi constantine et factum
de graecae, et factum constantine cum illa declaratio

De patre filioq; procedit, et deinde a filio. ubi idem
 designatur, quibusque inter se et subscribere
 quia in quibusdam patris reversi ad ingenium redire aut magis
 regarunt. Haec autem e' uno quia iuxta glor. filioq;
 oia accipit a patre pater paternitas iuxta illud par. i. q.
 oia que a pater mea pat. qd filio em' congebitur
 spirandi spiritus. Quia e' uno quia p' spiritus a pater
 a filio ab hoc n' distinguere, e' qd' dicitur n'
 e' oppositio relativa, a qua sola in dicitur p' pater
 realis dicitur. p' spiritus. reales distinguunt a filio
 qd' ab illo procedit

Sic e' sicut pater se solo generat filio per debilita
 videt qd' se solo spirare spiritus. per volu'nt. qd'
 nego non ut spiritus. procedat iuxta locutiones, pater
 ut amor recipitur dicitur, ut amor oscula pater et
 filii, requiritur a patre pater et filio per volu'nt
 procedat.

Quaeritur quomodo an spiritus procedat a patre et filio
 In qua ab uno eripio. De deo. quibus designatur
 in hunc usum quibus p' qd' qd' et referat in capto
 unico de summa spiritus ubi dicitur hunc qui regant
 eternaliter se patre et filio procedere, hunc qui
 amat spiritus. pater et filio In qua se a. eligis
 et a. In qua se uno reddere. Quia vero e' quia nomina
 pater et filio multiplicandi, nisi loca multiplicat, hinc
 quia hunc una e' certis n' personis em' hunc ang
 hunc. qd' cum em' in patre et filio unica p' pater
 spirativa eademq; actualis spiratio hinc
 hinc quibus hunc dicitur in pater, dicitur archilom' n' qd'

pater et filius duos significantes adiective quia
 quia adiectiva multiplicandi pro multiplicitate
 suppositum. pater autem et filius sunt a supposito.
 Sed remanet tempus est ut in quo tunc tractabatur
 in eodem et similia npe in nomine patris et filii
 et spiritus sancti.

284

285

287

289

290

291



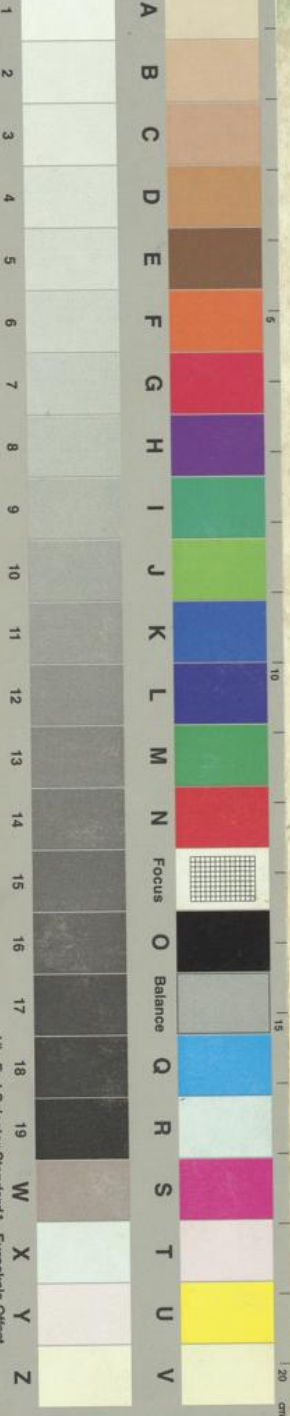
291/13.

291 D. + Linnæ 2 Ll. 20,5 x 16,5 cm

2

Copyright 4/1999 VxyMaster GmbH www.vxymaster.com

VierFarbSelector Standard - Euroskala Offset



2918

20,5 x 16,5 cm